

Boss và Thiên Thiên ai là người lưu manh

Contents

Boss và Thiên Thiên ai là người lưu manh	1
1. Chương 01	2
2. Chương 02	7
3. Chương 03	11
4. Chương 04	15
5. Chương 05	18
6. Chương 06	22
7. Chương 07	26
8. Chương 08	30
9. Chương 09	34
10. Chương 10	38
11. Chương 11	42
12. Chương 12-13	46
13. Chương 14	53
14. Chương 15	57
15. Chương 16	62
16. Chương 17	65
17. Chương 18-19	69
18. Chương 20-21	76
19. Chương 22-23	82
20. Chương 24-25	89
21. Chương 26-27	97
22. Chương 28-29	104
23. Chương 30-31	110
24. Chương 32(hết)	117

Boss và Thiên Thiên ai là người lưu manh

Giới thiệu

VĂN ÁN Đi làm bị BOSS giở trò lưu manh, vì tiền lương => Thiên Thiên nhần! Sau khi tan tâm về

1. Chương 01

Chương 1

Ba giờ chiều nắng gắt như lửa nhiệt khí ngất trời đi trên ngã tư đường có cảm giác như bị thiêu đốt khoảng thời gian này là phần lớn đội ngũ tri thức thành phố A đang làm việc hưởng thụ điều hoà mát mẻ, nếu như lúc này còn có người phải bôn ba vậy chỉ có một nguyên nhân => người này bị lão bản làm khó dễ. Sở Thiên Thiên chính là nhân vật bị thống đó.

Mặc dù phái nàng đã là một chủ quản bất quá công ty cao thấp cũng biết nàng đặc tội với lão bản, hơn nữa đặc tội một cách phi thường đặc biệt và...đặc biệt.

Có một luồng tin nói rằng bởi vì Sở Thiên Thiên ngày đầu tiên tới công ty liền “lỡ tay” đem lão bản đánh một trận, nếu là lỡ tay thì không phải cố ý lão bản vì lòng của người lãnh đạo sẽ không so đo với một nhân viên nhỏ vì vậy không nên cùng nàng so đo cho nên âm thầm làm cho nàng biết khó mà lui và chính mình rời đi.

Có một luồng tin khác lại nói rằng bởi vì nàng lấy sắc dụ không thành nên thẹn quá hoá giận cuối cùng đem đồ uống gọi lên người lão bản xả hận lão bản bao dung bởi vì đã nhớ đã từng cùng nàng có một đoạn tình cũ.

Kể từ một tháng trước sau khi Thiên Thiên làm việc công ty các lò bát quái đều hội tụ chỉ có không thể tưởng được, cũng không sai được . Bởi vì Thiên Thiên thân mình thực rất làm cho người ta “hoài nghi” .

Nàng là một số ít sinh viên thể mà thoáng cái thuận lợi tiến vào Lăng thị, ngoại trừ cùng lão bản có bí mật không thể cho ai biết thì chính là quan hệ rất lớn với dáng vẻ của nàng sau một hồi lí luận phân vân, vượt qua tổng kết bát quái hội liền chốt lại một cái : Sở Thiên Thiên có thể tới Lăng thị tuyệt không phải đi theo cách bình thường! Mặc dù là lời đồn rất không thể tin nhưng là ngoại hình của Thiên Thiên đích xác đáng bình hoa rất ngốc nghếch.

Tất cả mọi người nói con đường của mỹ nữ đi là bằng phẳng, Thiên Thiên vì thế đau lòng không thể lí giải cuộc đời của nàng đường vì sao vẫn khúc chiết như vậy...

Tất cả bát quái cùng mọi sự bí ẩn đều xuất xứ từ một tháng trước khi ngày đó Thiên Thiên đến Lăng thị phỏng vấn.

Ngày đó đúng lúc là sinh nhật của bạn thân Thiên Thiên Hách Sảng kết quả ngày đó Hách Sảng chịu khổ yêu một bạn trai mới yêu bảy ngày mà bắt cá hai tay nên thương tâm quá độ muốn tiêu phí cho hả giận, mãnh liệt ăn một bàn toàn hải sản, và còn có Thiên Thiên thềm thường tôm hùm to đã lâu... tóm lại vị cô bạn nhà giàu này chuyên chọn đồ đắt tiền, xong rồi tính tiền kéo Thiên Thiên rời đi.

Thiên Thiên cảm thấy như vậy quá lãng phí không đành lòng cứ như vậy rời khỏi, trấn an bạn thân một chút dự định ăn xong mới đi. Bạn nàng rất hào sảng ném cho nàng một tấm thẻ tín dụng: “Tùy tiện thanh toán!”

Thiên Thiên lau sạch khóe miệng muốn chảy nước miếng đem thẻ trả lại cho nàng:

“Được rồi được rồi, trở về ngủ một giấc ngày mai sẽ không sao, tuần sau nhất định mục tiêu mới so với hẳn tốt hơn vài chục lần.”

Thiên Thiên hết sức an ủi bởi vì Hách Sảng 7 ngày đã thất tình lần này rõ ràng hơn mọi khi đến bảy ngày xem bộ dáng nàng thì nghiêm túc, mặc dù phú nhị xinh đẹp nhưng nàng tâm tình vĩnh viễn không hiểu nổi bạn mình sao lại thế...

Hách Sảng có nổ lên cũng không ảnh hưởng đến khẩu vị của Thiên Thiên, nàng hiểu rất rõ tính tình nóng nảy của bạn, kiểu gì trở về sẽ lại vui tươi hơn hờ rồi căn bản cũng sẽ không nhớ rõ sự việc thất tình này.

Đại khái là động tác và cử chỉ của Thiên Thiên do tại đây là nhà hàng cao cấp toát ra hơi hướng nghệ thuật có vẻ... Ách... phá lệ làm cho người khác chú ý, phi thường đặc biệt, cho nên sau khi ăn uống no đủ Thiên Thiên phát hiện cách vách có 1 đạo mục quang thỉnh thoảng nhìn nàng hướng tới.

Nhiều lần mấy lần sau Thiên Thiên nhin không được cố gắng đem thân thể sắp chống không nhúc nhích được dạo qua một vòng, đặc biệt nhìn thẳng đối phương lộ ra lễ phép mặc dù gian nan mỉm cười:

“Tiên sinh, xin hỏi có chuyện gì sao?”

“Là... Như vậy.” Đã quan sát Thiên Thiên hơn nửa canh giờ trợ lý Tổng kinh lý Lăng thị Tổng Minh hiem khi nói chuyện không lưu loát đứng lên bởi vì trước mắt cô gái trẻ này là lần đầu tiên sau hai mươi mấy năm thấy được một người dạ dày lớn đến như vậy.

Ngoài dự đoán mọi người chính là nàng tuyệt không mập, tư thái dấu hiệu mặt tiêu chuẩn bằng lương tâm nói đó là một mỹ nữ điển hình.

“Là như vậy, bằng hữu của tôi rất cần một tiểu thư có khí chất như cô giúp đỡ thay anh ta giải vây...” Nàng rõ ràng lại quay đầu lại bưng lên một ly đồ uống dự định tiếp tục uống...

“Hả?” Ngày ngày đã thành thói quen bị người ta dùng loại ánh mắt xem kỹ rồi nhìn qua nam nhân đối diện giầy chờ đợi một đoạn sau.

Ý thức được của mình thất lễ, Tổng Minh điều chỉnh một chút tư thế đứng thẳng đưa tay chỉ hướng một nam một nữ cách đó không xa Thiên Thiên nghiêng đầu đánh giá một chút, nam nhân đưa lưng về phía nàng trên người đồ mặc không biết của nhân hiệu gì bất quá xem ra là giá trị xa xỉ, nữ đối diện trên mặt trang phục tinh xảo chỉ là chuỗi dây kim cương trên cổ kia lấp lánh kia cũng đem Thiên Thiên con mắt loé chói.

“Tiểu thư, cô không sao chứ?”

Thiên Thiên khoát khoát tay: “Ách ~ loáng choáng 50 độ”

Vừa liếc nhìn đối diện nữ kim cương kia giống như cùng với người nam nhân kia gây gổ, hai mắt đỏ bừng tâm tình có điểm mất khống chế mắt thấy nàng sẽ phải chạy thì hơn Thiên Thiên theo bản năng nhanh chóng lễ phép đặt câu hỏi:

“Cái kia... Tiên sinh, ngài còn có cái gì cần tôi giúp sao?” Không có tốt nhất, chuẩn là thượng sách.

“Có!” Tổng Minh đang muốn móc túi tiền, pằng một tiếng ly thủy tinh giòn vang tan nát dưới đất, Thiên Thiên cũng bị sợ hết hồn.

Ở nhà hàng cao cấp này trừ Hách Sáng mỗi tuần lễ vì thất tình mà tiêu phí muốn thì nàng có thể tới địa phương này thêm một lần, lại có loại khách dã man như vậy. Đang muốn đẩy lấy cái bụng phình hoả tốc rồi đi thì tay cùi chỗ đột nhiên bị người ta túm lên.

Thiên Thiên quay đầu lại nhận ra nam nhân vừa rồi đưa lưng về phía nàng rồi sau đó nàng còn chưa kịp mở miệng nói cái gì, một màn cầu huyết liền thuận lợi như vậy mà lại xảy ra một cách tự nhiên.

Cho đến khi nữ kim cương tuyệt vọng chạy đi, Tổng Minh ngằm hiểu đuổi theo ra, Thiên Thiên mới từ giữa cầu huyết hỗn về xác, hành động nhanh hơn tư duy né tránh cái ôm của nam nhân vừa rồi liên tục không chịu buông ra, nàng ấp úng nói:

“Tiên sinh, ngài mới vừa nói diễn xong liền cho tôi tám trăm khối.” Ôm bụng no rất muốn kêu rên.

Lần sau tiến hành loại diễn xuất khiêu chiến độ khó cao này nhất định phải bụng rỗng...

Đối phương gật gật đầu, đưa tay ra móc túi Thiên Thiên theo dõi hần đột nhiên nhớ tới cái gì dường như dừng lại tay nội tâm dâng lên mãnh liệt một dự cảm xấu, còn lưu lại một tia may mắn hỏi:

“Tiên sinh ngài... Chẳng lẽ ví tiền quên mang theo?” Tiếp thu được đối phương ánh mắt khẳng định chưa từ bỏ ý định:

“Có thể để quên ở trong xe hay không?” Người có thể trở về đi lấy nha...

Có một ban gái trước kim cương, không có nói xe cao cấp mới xứng. Thiên Thiên phân tích.

Đối phương quả nhiên gặt đầu, buông buông đồng hồ đeo tay bày tỏ hân cũng rất bất đắc dĩ nhưng không có muốn đi lấy tiền số tiền đã trao đổi trước đó.

Thiên Thiên trầm mặc một hồi.

Mặc dù vậy nhưng người nam nhân này dáng vẻ rất đàn ông, rất khí chất...Được rồi, có điểm thành thực! Người nam nhân này khí độ bất phàm bộ dạng rất tuấn tú! Nhưng hẳn thiếu người ta phí diễn xuất mà vẫn còn một bộ dạng cao cao tại thượng thậm chí ngay cả lời nói đều lười phải nói với nàng một câu đây cũng quá mù quáng chơi thanh cao sao?

Vì vậy tuần lễ này bởi vì tự thân cùng không phải là nhân tố làm cho phỏng vấn lần thứ ba thất bại Thiên Thiên phần nộ rồi:

“Tiên sinh có biết hay không tôi giúp anh diễn trò muộn thời gian chuẩn bị phỏng vấn, phỏng vấn của tôi thành thất bại tôi... thôi không nói cho anh những thứ này, tặng anh ba chữ...thật mất mặt!” Thuận tay bưng lên đồ uống trên bàn gọi lên y phục đối phương, lại hướng ngực hẳn bỏ một quyền tiết hận xong việc liền đi.

Nhưng...khi buổi chiều phỏng vấn Thiên Thiên liền hối hận, ngay cả trực tràng đều tràn đầy oán khí lượn lờ.

Hắn buổi trưa dùng cơm bị gọi làm ột thân toàn đồ uống, nợ nàng phí diễn xuất giờ lại là -- ông chủ tương lai của nàng!

Thiên Thiên đầu có điểm ngất, ý nghĩ có chút bế tắc nàng thật đã quên là như thế nào được cho biết được mời tới, lại là như thế nào bị thư kí lão bản mời vào phòng khách .

“Sở tiểu thư, về sau hợp tác khoái trá.” Thư ký tiểu thư tươi cười rạng rỡ cùng nàng nắm tay, Thiên Thiên tự đáy lòng tán thưởng, không hổ là thư kí công ty lớn hình tượng khí chất tổng thể mà nói chính là tốt.

Thư ký nói tiếp: “Đây là áo khoác của Lăng tổng, Lăng tổng dặn dò Sở tiểu thư giúp giặt sạch xong sau lập tức đưa cho ngài ấy.”

Thiên Thiên hai tay run run tiếp nhận sự làm nhục buổi trưa, buổi chiều hận không thể đem nó cung phụng:

“Tốt... tốt.”

Thư ký cười cười đi trở về phục mệnh.

Thời gian còn lại thư ký an bài trợ lý mang Thiên Thiên đi làm quen một chút tòa nhà này, Thiên Thiên biết đại khái phòng làm việc lão bản ở tại lầu sáu, phòng làm việc của nàng tại lầu ba, lấy nàng nhân biết loại phương hướng này muốn quen thuộc chỗ ngồi ở cao ốc văn phòng này chỉ sợ còn phải mất thêm chút thời gian, dù sao tất cả Thiên Thiên cũng không giãy giụa, một buổi chiều cơ hồ là nhìn chăm chăm trên bàn làm việc áo khoác được gấp chỉnh tề nhìn nhìn.

Nàng đang suy tư nên như thế nào hướng lão bản giải thích chuyện buổi trưa nên như thế nào hóa giải mâu thuẫn tránh cho về sau cuộc sống đau khổ, nhưng nàng rốt cuộc vẫn là “khó tránh khỏi một kiếp nạn” .

Một tháng này tới nay Thiên Thiên chịu nhiều đau khổ, mặc dù lão bản không thường đến, Thiên Thiên làm thời gian dài như vậy chỉ thấy qua hẳn ba lần, ngay cả giọng nói của lão bản cũng chưa từng nghe qua, bất quá người nàng đã sắp bị giày vò đến hết tinh lực rồi .

Trở lại chuyện cùng Hách Sảng thuê chung nhà trọ, Thiên Thiên ngồi ở trên ghế sofa ngăn người kiềm suy tư.

Nhớ rõ lúc trước nàng đổi mặt khoản tiền lớn giặt khô kia bút thời điểm đó nội tâm rối ren không gì so sánh nổi, nhưng là vì cái gì lão bản còn mang thù như vậy không buông tha nàng đây? Thiên Thiên rất ưu thương bởi vì tiền lương ở Lăng thị thật sự rất cao, cao đến mức nàng nghĩ cả đời muốn nằm tại đó.

“Sao... ngơ ngơ cả buổi.” Vừa hướng máy tính mãnh liệt gõ, thuận tiện khinh bỉ Thiên Thiên một cái, trong miệng còn nhai lấy đồ ăn vặt Hách Sảng thoát nhìn hoàn toàn không giống như là người mới vừa:

“Không có chuyện gì thì lên trò chơi...mình dẫn cậu đi thăng cấp.”

Thiên Thiên “A” một tiếng:

“Cậu không phải là vừa thất tình sao còn có tâm tư chơi game ư?” Không quá tình nguyện mở ra máy tính của mình, vừa vào game, vừa nhắc nhở:

“Trong chốc lát mình có chết cậu cũng đừng đập con chuột, đập bể mình vẫn cứ vậy thôi.”

Từ khi Hách Sáng mang Thiên Thiên bắt đầu chơi cái Game Online thì con chuột chịu khổ đếm không xuể.

“Thất tình tính là gì, mình đã thành thói quen.” Hách Sáng nói nặng nề vỗ bàn phím:

“Mình nói Sở Thiên Thiên, cậu thì không thể mạnh mẽ một chút sao, đừng mỗi lần còn chưa thấy người đã liền té chết được không? “

Thiên Thiên có điểm ủy khuất, nếu không phải là Thiên Thiên cô gắng nhưng không có người chơi nào mà bị đàn áp như nàng...

Nhớ ngày đó Thiên Thiên lính mới ước chừng tốn ba ngày mới học được điều khiển nhân vật đi đường, lại tốn vài ngày mới học được như thế nào tìm nhiệm vụ, mấy ngày hôm nữa nàng mới ngộ ra phương pháp tra xét nhiệm vụ hoàn thành, đến nay cũng không còn học được như thế nào sử dụng kỹ năng bảo vệ tính mạng đánh quái thăng cấp.

Bỏ qua một bên những thứ này không đề cập tới, mà khi Hách Sáng mỗi lần mang nàng đi xoát phó bản thăng cấp nàng từ ven đường té xuống mình bị giết chết, điểm này cũng đủ để làm cho Hách Sáng sung huyết não thêm cơ tim tắc nghẽn .

Thiên Thiên chơi cái này game này hơn nửa tháng, hơn nữa có người ngẫu nhiên mang nàng xoát quái thăng cấp điều kiện tiên quyết họ luôn hơn nàng 30 đến 40 lv , thật sự là “cường nhân” không người nào có thể địch.

“Vấn thế, không lên cấp sao? Như thế nào vẫn còn là lv 36?”

Bên kia tiếng đập con chuột đã nghe quen, bình tĩnh mà chân thành trả lời:

“Có thăng, mình mỗi ngày đều có tại bay lên.”

Thiên Thiên nghe thấy tiếng nghiêng răng nghiêng lợi.

“Vậy cậu từ tuần trước đến bây giờ vì cái gì mới thăng một lv! Dựa theo tiến độ này khi nào thì mới có thể theo giúp mình đi đánh địch hoa đây! !”

Thiên Thiên vốn định thật tốt trấn an Hách Sáng cảm xúc kích động một chút thì lúc này hệ thống mật tán gẫu vang lên một tiếng là sư phụ của Thiên Thiên.

[Lão nạp ăn không làm]: “Thiên Thiên, hôm qua sư phụ vội đánh địch hoa không rảnh dẫn đồ đệ, đừng nóng giận nha.”

Thiên Thiên đánh ạt tươi cười.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Không có chuyện gì, đồ nhi thăng cấp là chuyện nhỏ sư phụ lúc này lấy trang bị mới quan trọng.”

[Lão nạp ăn không làm]: “Đồ nhi ngoan ngoãn, vì sư vui mừng. Đúng rồi, Hách Sáng không mang đồ đệ đi thăng cấp sao?”

Thiên Thiên len lén xem xét liếc xéo Hách Sáng, làm bộ điềm nhiên như không trở lại đi:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Nàng ấy mới vừa thất tình, không thích hợp dẫn người đi thăng cấp, gần đây nàng ấy thấy chuột tăng giá, đồ đệ sợ thăng này tiêu hao...”

[Lão nạp ăn không làm]: “Vi sư đã hiểu. Được, ta gì cũng không nói, đồ nhi mau tới đây hướng toạ độ bốn mươi xuất phát!”

Sau đó hệ thống nhắc nhở ‘Lão nạp không ăn không làm lv 80 mời bạn vào cùng tổ đội đến Thuần Dương làm ‘trận doanh chính khí minh’. Thiên Thiên lập tức lui đội với Hách Sáng:

“Là sư phụ gọi mình.”

Hệ thống nhắc nhở: “Sư phụ của bạn ‘Lão nạp ăn không làm’ sử dụng Thần chuyển ngàn dặm đến bên cạnh mình.”

Thiên Thiên tra nhìn một chút vị trí sư phụ đúng là chỗ nàng làm nhiệm vụ lập tức tìm được xác định.

Bay qua đã nhìn thấy chỉ sư phụ quen thuộc còn đám quái kiên cường bị sư phụ đánh chết, Thiên Thiên vội vàng qua đó:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Sư phụ ngài thật lợi hại, đồ đệ hai ngày trước chính là bị quái này đánh chết đây.”

[Lão nạp ăn không làm] phát cái biểu tượng “Tàn khóc”: “Vi sư chỉ dùng hai thành công lực.”

“...” Sư phụ cũng không khiêm tốn một chút nào.

Đánh xong một con kinh nghiệm phong phú nên Thiên Thiên thành công lên tới lv 30. Mỗi khi lv bay lên trên người lờ lờ chói mắt hào quang cũng đủ làm cho Thiên Thiên rất có cảm giác thành tựu. Quả là không dễ dàng a!

Bên cạnh Hách Sáng đứng dậy: “Sư phụ cậu đến đây rồi mình đỡ phải tự tìm đường chết, mình đi ra mua ít đồ.” Cảnh cáo: “Cậu dừng lại chết cả buổi không bỏ dậy nhặt không đến kinh nghiệm đó.”

Thăng lên 1 lv nữa Thiên Thiên vui tươi hơn hớn: “Oh.” Đang chìm đắm trong cảm giác thăng cấp thành công tốt đẹp thì khung tán gẫu mật lộ ra một hàng chữ là đồ môn sự đệ của Thiên Thiên, ‘Hữu sự nhân thuyết sự nhân’ sớm lên tới lv tám mươi, trang bị khá ổn.

[Hữu sự nhân thuyết sự nhân]: giết ta đi, hơn nửa tháng... Thiên Thiên làm sao sư tử còn lv 37 đây?”

Mới vừa rồi còn 36 đây...

Đối với vấn đề như vậy Thiên Thiên vốn đã chết lặng, cảm thấy sư đệ nói thể bất đắc dĩ cùng bi phần, Thiên Thiên cảm thấy không thể để cho hấn quá thương tâm nói như sau:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Này có thể là... biểu hiện là tỷ chơi trò chơi này là một sai lầm!”

Bên kia thời gian thật dài không có phản ứng, một lát sau Hữu sự nhân thuyết sự nhân nói chuyện:

[Hữu sự nhân thuyết sự nhân]: “Đệ thấy người khác đều rất phù hợp sau tỷ lại... kỳ quái.”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Đúng vậy đúng vậy, kỳ quái.” Thiên Thiên hàm hồ vài câu liền hấp tấp đi theo sau lưng sư phụ sau nhặt kinh nghiệm.

Sau một thời gian ở Lăng thị loại công ty lớn này trải qua tôi luyện, đem tất cả tiềm năng của Thiên Thiên đều phát ra đây, phẫu ứng của Thiên Thiên so với bình thường nhanh nhẹn gấp ba, phá lệ chạy xong một vòng bí cảnh tổng cộng chỉ chết có ba lượt, trong đó ngã chết một lần, bị quái vật đánh chết hai lần vì thể sư phụ Thiên Thiên Lão nạp ăn không làm cảm động đến rơi nước mắt:

[Lão nạp ăn không làm]: “Thiên Thiên, đồ đệ cuối cùng có tiến bộ, không để cho vi sư thất vọng!”

Thiên Thiên xin lỗi cười:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Đa tạ sư phụ khen ngợi, đồ nhi sẽ tiếp tục cố gắng!”

Liên tục đánh quái thăng cấp đến tám giờ rưỡi, Thiên Thiên thuận lợi lên tới lv 40, sau một hồi khúc chiết cùng đau xót Thiên Thiên không dám lên tiếng nữa tránh cho Hách Sáng nghe lại muốn đập con chuột.

Tại Lăng thị đi làm hơn một tháng từ thời gian thử việc chuyển thành viên chính thức mặc dù có làm hỏng vài đôi giày nhưng lương tiếp tục tăng lên là Thiên Thiên có động lực đi tiếp, có lực lượng này cổ vũ Thiên Thiên cảm giác mình chính là một con gián đánh không chết, không chỉ đem mình hết bốn phần hết sức

công tác ngay ngắn rõ ràng, mỗi ngày còn có thời gian chơi game Thiên Thiên cảm thấy cuộc sống quá hoàn mỹ.

Hiển nhiên tại khi Thiên Thiên cảm thán cuộc sống hoàn mỹ đồng thời người bên cạnh nàng mỗi một người đều đã tới gần bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, liền vừa trong chốc lát công phu thăng cấp kia Thiên Thiên tán gẫu mật đã đầy.

Nhị sư đệ của Thiên Thiên nói

[Thầy trò làm cho quái]: “Thiên Thiên, đem ID tỷ ra đây đệ giúp tỷ thăng cấp đừng hỏi vì cái gì, đệ thật sự là nhìn không được nữa!* về mặt khóc lớn *”

Lưu sư muội của Thiên Thiên kêu

[Đánh Đậu Đậu Đậu Đậu]: “Sư tỷ, muội cho tỷ tên một người thăng cấp siêu nhanh tỷ thêm hần vào, nhớ rõ nhất định phải thêm nhất định phải thêm! *ngọn lửa cháy bùng bùng* “

Tam sư muội Thiên Thiên thì

[Viên linh lợi]: “Sư tỷ, trên người của tỷ làm muội có cảm giác không thể hiểu được ... khí chất quá đặc biệt. *về mặt hung ác* Vì cái gì lúc trước ký túc xá lại tắt điện, vì cái gì muội không sớm nữa giờ bái sư....gào khóc gào khóc! !”

Thiên Thiên không có xem hết, quyết đoán từng cái trả lời: “Không phải là bản thân.” Bỏ qua một bên sư huynh sư muội vô danh phần nộ, Thiên Thiên rất thích không khí hoà ái của sư môn hữu này.

Khung tán gẫu mật đột nhiên bị người ta spam đầy, làm chuyện loại này ngoại trừ Hách Sảng không có người thứ hai.

[Bố sảng khoái]: “Thiên Thiên mau tới, bạch y như phong đang đánh nhau! Hần rõ ràng đã trở lại!”

Thiên Thiên nghiêng đầu, Hách Sảng không biết từ khi nào ... đã trở lại, trong miệng ngậm 1 cái kem que nhìn chăm chăm hai mắt tỏa sáng, vừa thật nhanh viết chữ:

[Bố sảng khoái]: “Gào khóc rất đẹp trai, ni mã không chịu nổi!”

Thiên Thiên yếu ớt hỏi: “Bạch y như phong là ai?” Nhận được một cái khinh khỉnh thêm khinh bỉ.

“Bạch y như phong mà cậu cũng không biết?” Hách Sảng ném đi que kem:

“Phải! Cậu không biết là đương nhiên, dù sao cậu cũng sẽ không có cơ hội biết loại người cấp bậc đại thần này!”

2. Chương 02

Chương 2

Lại một lần nữa dưới tình huống bị Hách Sảng đả kích Thiên Thiên nhớ kỹ cái tên Bạch y như hong này, vị này trong truyền thuyết là nhân vật đại thần, mà hần đột nhiên hỏi Thiên Thiên có muốn hay không hần mang đi thăng cấp...

Đó là buổi chiều của tháng đầu tiên Thiên Thiên mới nhận tiền lương, cô bạn Hách Sảng mở màn lần thứ ba yêu thương của tháng này, ngày này trời đã tính tốt lắm rồi lại hai ngày sau Hách Sảng sẽ thất tình nàng lại có một bữa ăn no đủ vì để tránh cho dinh dưỡng quá lượng hấp thu, nàng theo thường lệ hai ngày nay ăn chay. (L: bó tay, ai bạn lại mong bạn mình thất tình để dc ăn ngon hử...)

Ngậm một khối bánh mì lúa mạch Thiên Thiên mở ra máy tính lên trò chơi, Thiên Thiên ở trong trò chơi nhân vật sau có một cây quạt, người mặc váy ngắn màu hồng phấn thiếu nữ mạn vũ, mỗi lần sử dụng kỹ

năng đáng người thiếu nữ sẽ bắt đầu xoay tròn nhảy múa, phối hợp với song kiếm trong tay ôn nhu nhẹ nhàng Thiên Thiên đặc biệt thích.

Thiếu nữ múa kiếm làm không biết mệt, Thiên Thiên mở ra nhiệm vụ xem xét ngày hôm qua con BOSS kia mặc cho thiếu nữ như thế nào đá đập nó như xưa ngoan cường đứng không ngã, Thiên Thiên nhìn nhiệm vụ kinh nghiệm rất cao, nhìn lại nhiệm vụ ban thưởng là quần áo.

Mặc dù đã liên tục giết hai ngày Thiên Thiên vẫn kiên trì không buông tha.

Mở ra bảng hảo hữu tổng cộng hơn mười người đều là sư huynh sư muội không online. Kể cả hảo hữu “Nghe thấy ngày tiếp xúc chạy” và ngay cả sư phụ thường xuyên online đều là âm .

Thiên Thiên đối với đại BOSS nhìn rầu rĩ.

Vừa lúc đó khung tán gẫu xuất hiện một hàng chữ, Thiên Thiên chỉ thấy câu kia:

[Bạch y như phong] : “Cần ta dẫn muội đi thăng cấp không?” Lập tức trả lời đối phương một câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Muốn muốn.”

Sau đó Thiên Thiên ngớ ngẩn.

Nàng hoài nghi là đồng hồ đo ánh sáng quá mạnh mẽ nên con mắt loang loáng nhìn lầm rồi, xoa xoa mắt nhìn chăm chăm lại khung chat mật thật lâu bất động.

Mười giây sau...

“Bạch y như phong... Đây đây đây...” Thiên Thiên thiếu chút nữa cắn phải đầu lưỡi của mình.

Kích động cực kì kích động còn hơn cả làm nhân viên chính thức của Lăng thị..

Cho nên... Thiên Thiên đầu ngón tay run rẩy mở nick sư đệ phát một câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “*về mặt hoảng sợ*... sư đệ, hỏi một chút, cùng một sever sẽ có người trùng tên sao? Sẽ có sao?” Nàng cảm thấy cái này tên ‘Bạch y như phong’ này cùng người Hách Sảng đề cập dị thường hưng phấn sẽ không phải cùng một người.

Hệ thống trả lời

[thầy trò làm cho quái]: “Đang cùng Đánh Đậu Đậu Đậu Đậu chiến đấu, mục tiêu lượng máu 24220 (tính lược tính lược XXXX) “

Dùng sự hiểu của Thiên Thiên đối với sư muội hiểu rõ, muốn rơi sạch 2W máu, sư đệ cần phải muốn đuổi theo đánh nửa giờ, chờ đánh xong trả lời thì có mà thiên hạ đi ngủ hết.

Thiên Thiên đem mật tán gẫu chuyển đến ‘bạch y như phong’ bình phục một chút tâm tình kích động.

“Bạch y lần này không phải bạch y kia”, Thiên Thiên biểu hiện tâm tình thập phần tỉnh táo. Thiên Thiên đánh Ba Tư:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Oh, cái kia...huynh tại nơi nào, muội đi tìm sau đó dẫn huynh tới đây”. Ai mang ai thế...

Bạch y như phong rất nhanh trả lời:

[Bạch y như phong] : “Không cần, ta đã tới đây.”

Tán gẫu mật nhắc nhở vừa mới vang lên thì bên cạnh Thiên Thiên đánh Ba Tư liền xuất hiện một nam tử y phục bông bành áo lam, ngoại trừ Thiên Thiên biết không nhiều lắm, trên đầu của hắn hiển lộ rõ khí chất đặc biệt sang quý tóc trắng bên ngoài, nhân vật cùng trò chơi tất cả giống đệ tử Thuần Dương, nam tử áo lam này áo bào giương nhẹ, ngũ quan tinh xảo là đặc sắc game này, nam tử này bên ngoài không hề nghi ngờ là tuần tú anh tuấn .

Nhưng Thiên Thiên luôn cảm thấy hắn và những người khác không giống nhau, nhìn chăm chăm tên đối phương trên đỉnh đầu ‘Bạch y như phong’ xem trong chốc lát, Thiên Thiên đánh Ba Tư không dè dặt vậy

quanh người ta dạo qua một vòng, sau đó Thiên Thiên cuối cùng phát hiện hẳn lại thêm chỗ không giống người thường.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : ” *vẻ mặt hoảng sợ, vẻ mặt hoảng sợ* này huynh... vũ khí của huynh lại sáng lên!” Thiên Thiên như phát hiện tân đại lục mới, lúc ban đầu kích động hoài nghi đều bị hiểu kỳ bao trùm:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Rõ ràng sáng lên, quá thần kỳ!”

Khụ khụ, xin tha thứ ột kẻ mới chơi game lại là ếch ngồi đáy giếng nàng phát ra ‘triệu chứng’ không bình thường, vì Thiên Thiên ít để ý Game Online nên chưa thấy qua trang bị cao cấp.

Bạch y như phong giống như thuận miệng nói:

[Bạch y như phong] : “Chờ muội max level cũng có như vậy.”

Thiên Thiên chỉ khi thấy hẳn nói giỡn, phát cái khuôn mặt tươi cười nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Đúng rồi, huynh ở nơi này dạy đồ đệ sao?” Thiên Thiên vô ý thức xem xét quanh quanh Bạch y như phong.

Nơi này là bản đồ cấp thấp, tới nơi này ngoại trừ dẫn người đi thăng cấp chính là loại như Thiên Thiên cô độc tự mình cố gắng đánh quái làm nhiệm vụ.

[Bạch y như phong] : “Ừ, xem như thế đi.”

Thiên Thiên đang muốn đón lấy đề tài nào đó để truy vấn.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Huynh trang bị đều đỏ cả .”

Bạch y như phong lại phát qua đến một câu như vậy.

[Bạch y như phong] : “Hả?”

Kỳ thật Thiên Thiên đến bây giờ còn không biết trang bị của mình là loại gì.

[Bạch y như phong] : “Chết mấy lần?”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ha ha, may mắn, hôm nay mới hai mươi mấy lần.”

[Bạch y như phong] : “...”

[Bạch y như phong] : “Sư phụ đâu? Có mấy sư phụ cơ mà?”

Thiên Thiên mở ra bảng thầy trò, ngoại trừ Lão nạp ăn không làm, còn hai sư phụ khác Thiên Thiên đều chưa thấy qua càng đừng nói mang nàng đi thăng cấp, Thiên Thiên liên tục không có giải trừ quan hệ thầy trò chính là cảm thấy không cần thiết, dù sao ngoại trừ Hách Sáng cùng Lão nạp sư phụ cũng sẽ không có người nào dám mang nàng thăng cấp...Thật ủy khuất~

Gặp gỡ vài hảo hữu chỉ luôn nói chuyện vui đùa nhưng sợ gian nan nên Thiên Thiên không có lý do gì xoá, dứt khoát kiên quyết lựa chọn cùng một người trong đó mai danh ẩn tích mấy ngày đoạn tuyệt quan hệ sư đồ.

Bất quá đoạn tuyệt quan hệ thầy trò cần thời gian hiệu lực ba ngày sau, nói cách khác trong vòng ba ngày trước mắt vị nam tử nhiệt tâm này tùy thời cũng có thể bị nàng làm cho tức giận đến chạy để được an toàn là bạn, Thiên Thiên nói đơn giản mình lần đầu tiên tiếp xúc Game Online, độ nhạy bén thấp, năng lực ứng biến vẫn còn trì độn hơn trẻ con.

Kỳ thật cũng chính là gián tiếp báo cho người kia một chút nàng là một người không biết gì, làm cho hẳn có sự chuẩn bị tâm lý, tránh tông tường mà chạy đồng thời bị tức đến không rõ Đông Nam Tây Bắc, như vậy rất tổn hại đến đáng người tuấn dật khí chất của nam tử này...

Đối phương thật lâu chưa có trả lời, Thiên Thiên cho là hẳn bị giật mình, rất có thể hiểu được nên lúng túng nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Kỳ thật cũng không còn chuyện gì, muội thật rất thích thăng cấp, bản thân đặc biệt lấy thăng cấp làm niềm vui thú.” Nhiều lần cảm thụ chết mà sống lại, niềm vui thú mười phần, ô ô...

[Bạch y như phong] : “Vừa rồi tiếp diện thoại.” Bạch y như phong lần thứ nhất là ấn giao dịch với Thiên Thiên, cho nàng một đồng Hoàn tử đan thể có giá trị tăng lên công kích giá trị cùng gấp đôi kinh nghiệm, lại ném nhiều gì gì đó trong nháy mắt khôi phục khí huyết và giá trị nội lực, chỉ có kỹ năng max level mới có thể làm được đan dược như vậy, cộng thêm rất nhiều sợi mì, thịt kho tàu, sủi cảo ... gì gì đó, thoạt nhìn đều là thức ăn ăn thật ngon, Thiên Thiên khi đối phương kiên trì điểm giao dịch liền trực tiếp nhìn mà đối bụng.

Nhìn xuống bảng giá và thuộc tính của mỗi dạng thức ăn, Thiên Thiên sợ hết hồn, vội vàng cự tuyệt giao dịch với Bạch y như phong.

Hệ thống nhắc nhở: đối phương cự tuyệt giao dịch.

Thiên Thiên có điểm lúng túng.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : ” *vẻ mặt lúng túng*... gì kia... cảm ơn, bắt quá...” Tiếp tục viết chữ đồng thời Bạch y như gió đã nói trước một bước:

[Bạch y như phong] : “Ta ba lô đây, muội trước mang giúp ta.”

Thiên Thiên... Quá... Quá... Quá lãng phí!

Vì vậy về sau Bạch y như phong thay Thiên Thiên liên tục giải quyết BOSS, hiệp trợ giúp nàng làm mười cái nhiệm vụ, Thiên Thiên cũng không có cảm giác thẹn thùng nữa.

Khi bạn làm một chuyện khó xử vô cùng sau ném chút ít mặt mũi thành mặt dày mày dạn đều sẽ tự động thành chuyện nhỏ không đáng nhắc đến.

Đi theo sau lưng Bạch y như phong thăng cấp, Thiên Thiên hiểu một việc -> không phải là nàng quá ngốc phản ứng chậm, rõ ràng chính là sư phụ cùng Hách Sảng sẽ không đánh quái hộ!

Thiên Thiên đi theo sau lưng Bạch y như phong một lần cũng không chết, rõ ràng thành công lên tới lv 45, đây là thành tích huy hoàng nhất từ trước tới nay Thiên Thiên chưa từng có!

Trong quá trình thăng cấp hai người ngẫu nhiên nói vài lời, đã dần dần quen thuộc.

Giao nhiệm vụ xong đã nhanh đến tám giờ.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Hôm nay thật sự là rất cảm tạ bạch y huynh, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, về sau có người khi dễ huynh muội nhất định là người thứ nhất trình diện... Ách...nhớ ghi nhớ tên của hắn! Chờ muội max level nhất định giúp huynh báo thù!” (L: té xỉu...)

[Bạch y như phong]: “Được, ta nhớ kỹ.” Áo bào trắng hoàn mỹ tiêu sái thu lại trường kiếm lấp lánh Thiên Thiên vội vàng print screen, Hách Sảng bình thường yêu nhất hình ảnh rất đẹp chết người này nàng dự định thay bạn mình giữ lại.

Thiên Thiên lv 45 lại làm cho sư môn hãnh diện một bữa, sư huynh muội không ai là không sợ hãi than:

[thầy trò làm cho quái]: “Mặt trời mọc lên từ phía tây sao... sư tỷ rõ ràng chỉ tốn một ngày liền thăng gần ấy lv...ảo..ảo quá!”

Thiên Thiên uốn nắn:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ách, phải không là hai giờ.”

[Đánh Đậu Đậu Đậu Đậu]: “*vẻ mặt mừng rỡ* sư tỷ, thành thật khai báo đi, tỷ chết sống không chịu tìm người đi luyện, hôm nay thăng cấp mạnh như vậy nhất định có cao nhân chỉ điểm.”

Sư muội Thiên Thiên người nhiều chuyện hỏi:

[Đánh Đậu Đậu Đậu Đậu]: “Tên là gì? nghề nghiệp gì? trang bị bao nhiêu? bang hội nào?”

Vấn đề này Thiên Thiên thật đúng là bị hỏi khó, nàng cho tới bây giờ cũng không chú ý trang bị hay con số nào của người khác, chính mình thông số máy vi tính như thế nào không nhớ rõ lắm. chỉ biết nó chơi được game này nhưng là cố gắng mới chơi được. Hách Sảng nhiều lần đề xuất giúp Thiên Thiên đổi máy, mỗi ngày tặc tặc ‘ tán thưởng ’ cái máy của nàng : “Như thế nào còn kiên cường thế bị cậu đàn áp như thế mà vẫn sống! Phải giúp Thiên Thiên đổi máy” nhưng nàng quyết đoán cự tuyệt, Thiên Thiên cảm thấy không thể phí phạm tiền của bằng hữu hơn nữa cũng không cần thiết đổi bởi vì hà bao nàng thật sự, thật sự đã rất đẹp...Dù sao Thiên Thiên chỉ cần có rất nhiều bằng hữu cũng xem thế là đủ rồi.

Khụ...Thiên Thiên máy tính không mở được hiệu ứng đặc hiệu, trong trò chơi tên bang hội là cái gì đều bị che giấu cho nên nàng cũng không biết Bạch y như phong là bang hội gì, tra nhìn trang bị đối phương loại chuyện như vậy đối với một kẻ ngay cả số trang bị mình thuộc loại nào còn chẳng biết thì quả là khó khăn.

Vì vậy Thiên Thiên hồi phục:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Không có chú ý... bắt quá xem vũ khí của hắc sắc lên.”

Kênh chat trong nháy mắt từng dãy từng dãy bị vẽ mặt hoảng sợ chiếm cứ.

3. Chương 03

Chương 3

Kênh chat trong nháy mắt bị từng người bị hoảng sợ

Thiên Thiên có điểm mờ mịt, đang muốn đặt câu hỏi thì giọng Hách Sảng liền vang lên : “Thiên Thiên, đừng đùa đừng đùa...có tin Hot!” Về mặt thần bí: “Muốn nghe không?”

Thiên Thiên chuyển qua cô bạn Hách Sảng đang bao lớn bao nhỏ vào cửa giày cao gót một đá đá chạy vào ngồi phịch trên ghế sofa:

“Có gì, nói nghe một chút.”

“Làm sao cậu lại tuyệt không tò mò, vậy thôi mình không nói.” Nhiệt tình như lửa của Hách Sảng bị Thiên Thiên đáng vẻ lạnh nhạt tán nũa chậu nước lạnh, bất mãn nói:

“Cậu lại không có điểm hiếu kỳ sao?”

Ngoại trừ cậu là kẻ chuyên bắt quái còn có thể nói gì thế. Thiên Thiên ủy khuất nghĩ, sắc mặt nở rộ một cái hết sức kích động hiếu kỳ tràn đầy nụ cười:

“Xin hỏi bạn học Hách Sảng hôm nay mang về là tin tức gì, mình thật muốn biết đây.”

Hách Sảng bị Thiên Thiên bộ dạng chọc cười, khoát khoát tay:

“Không so đo với cậu, nảy tình hai ta quan hệ tốt mình mới nói, người bình thường mình không nói cho đâu.” Nói xong nàng Hách Sảng trước mỗi lần bắt quái theo lệ cũ giang hồ nói một câu lại nghiêng người mở ra găng tay móc a móc.

“Di, lần này còn có đạo cụ sao?” Thiên Thiên đến đây rất hào hứng, thật lòng đầy mong đợi.

“Ten ten ten ~” Hách Sảng lấy ra một tờ hình chụp như vật quý hiếm, Thiên Thiên vừa nhìn lần thứ hai trong hôm nay không nói gì... kinh ngạc.

Trong hình này là một ngày của tháng trước những nhân vật chính là lão bản Thiên Thiên Lăng Phong, thứ hai... chính là Thiên Thiên.

Thiên Thiên quá bội phục trình độ chụp hình của bọn họ. Trong hình Thiên Thiên đầu hơi cúi xuống cảm của Lăng Phong đang đứng trên trán nàng nhìn qua không khác hành động đôi tình nhân thân mật.

Kỳ thật lúc ấy nàng không biết tại nam nhân kia khi ôm đưa tới một tờ giấy, xem hiểu một hàng chữ như rồng bay phượng múa : “Diễn trò, ba phút- phí tám trăm.” Lúc ấy nàng liền sa đọa. Ma xui quỷ khiến liền ngoan ngoãn như vậy đứng ở nơi đó, không xem có bị người ta chụp không, nàng còn không biết lúc ấy nàng cùng lão bản động tác lại mập mờ..mập mờ như thế

“Đây là...” Thiên Thiên khóc không ra nước mắt:

“Cậu từ đâu lấy được...thanh danh cả đời mình, trong sạch của mình...”

Hách Sảng như xem người ngoài hành tinh nhìn Thiên Thiên:

“Này..này... Sở Thiên Thiên chuyện như vậy đối người khác cầu xin còn không được, làm như người ta vô lễ với cậu không bằng.” Liếc nàng một cái:

” Tư tưởng gì thế!”

Thiên Thiên nhìn ảnh chụp không biết là bởi vì phần nộ hay gì mà rõ ràng đỏ mặt.

Nàng chưa từng nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ cùng tình tiết điện ảnh giống nhau như đúc sẽ cùng lão bản của mình phát sinh quan hệ mờ ám.

Thiên Thiên hai mắt u oán: “Nếu để ỉnh biết rõ người chụp ảnh là ai mình nhất định sẽ cho hắn một nhát đao xuyên tim luôn.”

Hách Sảng mắt tự nhiên quay đầu đi vội ho một tiếng: “Không tệ không tệ..tên kỹ năng đều nhớ kỹ, nhìn thấy thăng cấp nha... ha ha, ha ha.”

Thiên Thiên hồ nghi liếc nhìn nàng một cái, cảm thấy ở đâu đó không thích hợp: “Đúng rồi hình này lấy ở chỗ nào?”

Hách Sảng áp ứng vài câu đối chủ đề: “Hôm nay luyện cấp ra sao?” Đi qua Thiên Thiên ấn vài cái:

“Ồ a ~ thăng 5 lv! Thật đáng mừng, đáng ăn mừng!” Đứng lên túm Thiên Thiên đi: “Đi, đi ra ngoài ăn ăn mừng!”

“Hả? Cậu không phải là vừa mới trở về sao?” Vừa nói đi giấy: “Uy... đừng kéo, ai ai...” Thiên Thiên mặc tạm chiếc T-shirt cộc tay vội kéo bối cột tóc kiểu đuôi ngựa, rồi người đã bị Hách Sảng túm lên xe.

Mặc dù là mùa hè nhưng gió thổi qua đến vẫn là rất lạnh, Thiên Thiên hắt hơi một cái, ôm lấy cánh tay nhìn cửa sổ xe hối hận không có mặc áo dài tay trở ra.

Hách Sảng mang Thiên Thiên đi vào chỗ ăn cơm lần trước, tiếng nhạc du dương lưu chuyển sẽ cho người vừa đi vào đã bị hơi thở nồng hậu của nghệ thuật lan toả Thiên Thiên chưa vào cửa liền bắt đầu bất an.

Bởi vì... bởi vì cái gọi là tức cảnh sinh tình, mặc dù đối với nàng mà nói nơi này có cảnh vô tình bất quá xem ra rõ ràng là hình ảnh mập mờ đến chân thật kia tồn tại không thể bỏ qua, Thiên Thiên lúc này nhớ tới mặt đỏ tới mang tai.

“Cái kia, Hách Sảng... chờ, chờ một chút.”

Hách Sảng không hiểu nhìn chằm chằm Thiên Thiên đứng ở cửa nhà hàng không đi vào: “Cậu sao lại đứng ở nơi đó ...mau vào đi.”

Thiên Thiên do dự một chút đi vào, nàng dự cảm nhất định chuẩn, nàng cảm giác đêm nay sẽ có chuyện gì sẽ phát sinh. Mà sự thật chứng minh Thiên Thiên dự cảm không cũng một chút sai, khi cùng Hách Sảng mới vừa đi vào nhà hàng, phục vụ liền đi lên mời các nàng vào chỗ, Hách Sảng thoát nhìn tuyệt không ngoài ý muốn nhưng Thiên Thiên thấy rõ phục vụ giơ lên ngón tay cái hướng người sau kia trong nháy mắt hóa đá.

Lão... bản!

Lăng Phong ngồi ở vị trí cạnh cửa sổ, đêm nay hắn không có mặc tây trang ngũ quan tuần tú được công ty công nhận, mặc dù hắn ngày thường lời nói lạnh lùng cực kỳ, bất quá khí độ bất phàm cùng bề ngoài của hắn rất có tác phong quyết đoán khi làm việc làm cho rất nhiều nhân viên nữ xuân tâm đã nảy mầm.

Liên tục ba năm chiếm cứ bảng tổng tài phú hào tuổi trẻ thành phố A, Lăng Phong ngoại hình cùng cơ trí tuyệt là chân thật đáng tin .

Đêm nay hần một thân quần áo thoải mái sức thoát nhìn so với tây trang đương nhiên hiền hoà hơn rất nhiều, mặc dù nhiều hơn phần nhân viên Lăng thị cảm thấy đáng quý sự ‘ hiền hoà ’ này khiến cho Thiên Thiên nhìn mà rùng mình một cái.

Thiên Thiên còn nhớ rõ một tháng trước ngày đó Lăng Phong mặc áo khoác kia nàng đi vào lầu sáu phòng làm việc phát hiện hần đang làm việc lúc ấy nàng cúi đầu sớm nghĩ sẵn ra lời biện hộ trong đầu, phát hiện vừa rồi tổng tài vẫn ngồi ở làm việc lại như kỳ tích biến mất.

Ngắm trái ngắm phải không thấy người, Thiên Thiên uể oải. Thật vất vả nói xong lời kịch cứ như vậy hy sinh một cách vô ích, vừa mới chuyển thân đi ra khỏi phòng làm việc bấm thang máy, bả vai đột nhiên bị người ta vỗ một cái lúc ấy Thiên Thiên không chút suy nghĩ liền trở về tác phong quá khứ kiêu ngạo chính mình không uống phí học TaeKwonDo lại cho người nọ một quyền.

Đương Thiên Thiên nghe thấy tiếng Chu thư ký thét chói tai chứng kiến bảo vệ ùn ùn kéo tới trong lòng chỉ có một ý niệm trong đầu: Hách Sảng...mình đây bị cậu hại rất....thảm!

Hách Sảng thường xuyên nhắc nhở Thiên Thiên: “Đầu năm nay nhiều người bị côn đồ hạ mê được chiêu thứ nhất chính là đập bả vai người đó để dời đi lực chú ý, sau đó mới cho bỏ thuốc... về sau có người đập bả vai cậu gì cũng đừng nghĩ, cho hần một cú là được rồi!”

Khi Thiên Thiên bị chủ quản mang vào phòng làm việc giáo dục thời điểm đó trong lòng chưa tính toán gì ai oán: tin vào Hách Sảng.... nàng sảng khoái còn mình thì khó chịu...

Hai lần tội danh “Ấu dả” với lão bản cũng không nhỏ, trải qua nhiều lần giáo dục hết lần này đến lần khác hồi cải sau Thiên Thiên là sợ.... nghe thấy lão bản tới nhất định đặc biệt chịu khó tự phát lệnh chân chạy đi, bộ phận PR Vương tiểu thư bởi vậy đối với Thiên Thiên yêu thích vô cùng thường xuyên tặng nàng chút ít đồ chơi nhỏ biểu lộ quan tâm.

Trời rất nóng, công ty có một người chân dài mưu cầu danh lợi chạy đó là chuyện tiết kiệm kem chống nắng cỡ nào!

Nhưng Thiên Thiên tuyệt đối không nghĩ tới vận mệnh của nàng lại bị thống như thế, nàng e sợ tránh không kịp lão bản rõ ràng hiện tại đang an vị tại bàn ăn tác ưu nhã uống cà phê, phảng phất một nháy có thể nhìn thấu vào hai mắt nàng, nhìn vào trên mặt nàng thật lâu không có dời đi...

“Lăng tổng... đã lâu không gặp.” Hách Sảng nở nụ cười rất tự nhiên cùng Thiên Thiên thì không dám nhìn thẳng nam nhân kia hào hởi, khuỷu tay huých Thiên Thiên sưng sờ bất động nguyên tại chỗ:

“Thiên Thiên... lại phát ngốc gì thế!”

Khách quan mà nói bộ dạng Thiên Thiên không có tiền đồ, Lăng Phong biểu hiện phi thường để xuống chén cà phê đứng dậy rất có phong độ đưa tay phải khước miệng gương nhẹ: “Sở tiểu thư, nhĩ hảo.”

Thiên Thiên mặc dù liên tục biểu hiện rất không có tiền đồ nhưng là lễ phép căn bản vẫn phải có, giả bộ hào phóng bắt tay đối phương, kéo ra cái mặt nạ cười:

“Ha ha, ha ha, tổng tài tốt.... thật là đúng dịp.” Khéo đến thật kỳ quái...

Hu hu....vì cái gì còn không buông tay...

Lăng Phong khẽ gật đầu: “Đúng thế... hai lần nhìn thấy Sở tiểu thư đều ở cùng một nhà hàng, Lăng mỗ thực tại vinh hạnh vô cùng.”

Nếu như đối lại người khác Thiên Thiên đại khái sẽ cho rằng đây là câu nói khách sáo, nhưng những lời này từ miệng lão bản phun ra làm sao lại kỳ quái như thế đây.

Câu “Vinh hạnh vô cùng” kia làm cho Thiên Thiên cảm thấy hần là cường điệu nàng lần trước ở chỗ này có sự tích vinh quang, nhắc nhở nàng đã giới hần, đánh qua hần.

Thiên Thiên đỉnh đầu thoáng hiện một khung cảnh- – Lăng Phong âm hiểm gian trá cười nói: “Sở tiểu thư... còn nhớ rõ lần trước tôi bị cô đánh chứ? Biết rõ tôi tại sao lại thuê cô không? A ha..chờ rồi sẽ biết .”

“Buông tay nha!” Thiên Thiên đang tưởng tượng bị kích bị Hách Sảng phá, lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện mình còn nắm tay lão bản không có buông ra.

Lòng bàn tay thật ấm áp khiến nàng trong nội tâm tự nhiên sinh ra một loại cảm giác an toàn không giải thích.

Thiên Thiên bỏ qua cái loại to gan lớn mật đó, dám can đảm đối mặt với BOSS là cảm giác cực kì đại bất kính, rất chán sống vội vàng rút tay về, một mặt hồng như tờ giấy lấp bắp nói:

“Thực xin lỗi tổng tài...tôi vừa rồi...” Đón lấy ánh mắt Hách Sảng quái dị trộn lẫn mập mờ Thiên Thiên có cảm giác sự tình bị tô đen thêm.

~ (_)

~

“Hả?” Hần hiển nhiên là cố ý:

“Vừa rồi sao?”

Thiên Thiên cực lực khống chế chính mình không nên bị dáng vẻ đẹp trai của hắn làm ê hoặc.... đây là mỹ nhân kế... mỹ nhân kế, đây là khúc nhạc dạo của trả thù, đây là làm khó dễ...phải ổn định, ổn định người đứng thẳng! Nhớ ngày đó...

“Ai, Thiên Thiên...” Thiên Thiên nghe được tiếng Hách Sảng hô, sau đó trước mặt bỗng tối sầm.... ngã.

Sở Thiên Thiên nàng rõ ràng - - ngất đi.

Bác sĩ chẩn đoán bệnh Thiên Thiên là thời gian dài tinh thần quá mức khẩn trương, thêm lao tâm nên đại não bị tổn thương nghiêm trọng, mặt khác còn có chút cảm vật sương lạnh nên....dưới tình huống này thân thể mới theo bản năng hôn mê để giảm bớt mệt mỏi. (Tác giả : khụ..quả là tạt xấu. Liên : là trốn tránh rồi ngất đi)

Bác sĩ đề nghị Thiên Thiên nghỉ ngơi vài ngày hẳn đi làm, còn kê đơn thuốc bổ máu, bổ não.

Thiên Thiên đôi môi run run, ôm một đồng thuốc bảo vệ sức khỏe làm túi tiền đau xót, nghĩ tới trở về cùng Hách Sảng quyết toán tháng này tiền lương lại bị tiêu phân nửa, Thiên Thiên tâm tan nát dưới đất, hóa thành bụi theo gió bay cực nhanh...

“Sở tiểu thư, cô có khỏe không?” Đi thẳng tới sau lưng Thiên Thiên Lăng Phong nhú mày, Thiên Thiên cảm thấy lão bản nhú mày nếu so với lộ ra khuôn mặt ôn hòa tươi cười làm cho nàng càng không có sức miễn dịch.

Hách Sảng trước nói có chuyện gấp lái xe đi, nơi này cách nhà trọ một đoạn đi bộ về hẳn nhiên không thể được, hơn nữa là nửa đêm cũng không an toàn, Thiên Thiên vốn nghĩ chính mình thuê xe trở về thì Lăng Phong nói “Lên xe.” nói xong mở cửa xe ra.

Thiên Thiên lúc này mới ý thức tới một cái vấn đề.... gốc tại chỗ. Lão bản làm sao lại đi theo nàng?

“Đừng ngây ngô, lên xe, tôi đưa cô trở về.”

Tiếp tục ngây ngô.

“Chân bị tê dại sao?” Lăng Phong sải bước hướng Thiên Thiên đi tới, làm bộ giúp nàng lên xe.

“Không không... Không phải thế, không...” Chân đã tê rần.

4. Chương 04

Chương 4

Nhưng sau chuyện đã xảy ra đều ở trong dự liệu của mọi người...tôi xin tỉnh lược!

Thiên Thiên là một đứa bé giữ mình trong sạch tại việc này sự tình quá nghiêm trọng, nhớ kỹ lời mẹ dạy bảo: “Không cho phép yêu sớm.” Nên từ lúc còn nhỏ bắt đầu đến trung học bạn nam cùng tay đều không chạm qua, lợi hại nhất là một lần ngày đó cùng Lăng Phong tại nhà hàng.... mà bây giờ...

“Lăng tổng, tôi không sao, tôi tôi... tự mình sẽ đi...” Nói chuyện đều không lưu loát. Nàng cảm thấy muốn ẩu đả nam nhân kia lại đột nhiên nhiệt tình như vậy.... đưa nàng về nhà, còn ôm nàng lên xe...

Hắn nhất định là nghĩ cái mưu kế gì hay ho... muốn bắt đầu đánh trả mình. (L: cô nương...suy nghĩ quá nhiều rồi)

Chứng kiến Lăng Phong ở dưới bóng đêm có vẻ phá lệ nhu hòa cười, Thiên Thiên không có hoài nghi chính mình hoa mắt mà là càng thêm xác thực suy đoán của mình.

Con đường tương lai càng thêm gian nguy.... Thiên Thiên.... đã điều chỉnh trạng thái tùy thời chuẩn bị ứng chiến.

Trên màn hình là một cô gái váy hồng nhẹ nhàng nhảy múa, người xoay tròn thi triển Kiếm Vũ công kích một con lại một con quái chỉ cấp hai mươi.

Thiên Thiên tinh thần mười phần: “Thì ra là đan dược thực ghê gớm tăng lên lực công kích nha!”

Hách Sảng từ phòng ngủ thò ra đầu bộ dạng còn buồn ngủ, gương mặt nhìn đồng hồ đã một giờ rưỡi, ngáp một cái: “Cậu lv 40 đánh vài con quái chỉ cấp 20 có thể hưng phấn thành như vậy...” Nói xong đầu lại vùi vào gối.

Thiên Thiên cũng không nghĩ như vậy, nhớ ngày đó những thứ quái này vây quanh khi dễ nàng hai ba ngày, trang bị phải sửa lúc này cuối cùng thăng cấp không quay đầu lại báo thù khó có thể thuyết phục mình là người có thù tất báo!

Sau 2 giờ nhiều lần giết quái báo thù rửa hận, Thiên Thiên cuối cùng có chút mệt nhọc rõ ràng là bởi vì buổi tối thời điểm đó ngắt quá lâu nên ngủ đủ đồng hồ sinh học tạm thời bị tối loạn cho nên mới không ngủ được nhất định không phải là bởi vì Lăng Phong ôm nàng lên xe làm cho nàng hưng phấn kích động, bàng hoàng hoảng sợ đến bây giờ, nhất định không phải

Mỉm cười thâm thúy đôi mắt thỉnh thoảng nhìn quái xuất hiện vầy vầy đâu, Thiên Thiên cảm thấy nàng là một con gián khỏe mạnh đánh mãi không chết mà lại sẽ xuất hiện loại tình huống này, hẳn là ánh mắt lão bản quá đặc biệt quá hung tàn, đúng thế... hung quang quá mạnh!

Đang khi Thiên Thiên ngăn người bị mấy cái tiểu quái vây quanh đánh khùng tán gẫu mặt xuất hiện một tin tức. Bạch y như phong hỏi:

[Bạch y như phong] : “Đã trễ thế này còn không đi ngủ?”

Hảo hữu đã không có người online Thiên Thiên có chút kinh ngạc lúc này còn có người cùng nàng đồng dạng kích động không ngủ.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ha ha, huynh cũng không có ngủ ư?” Nhìn nhìn Bạch y như phong bên cạnh không có ai:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Không phải là dạy đồ đệ, chẳng lẽ huynh cũng cùng giống muội học Sở thành trở về báo thù ?” Hưng phấn mà gõ ra một loạt:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Người đồng đạo vậy cùng đánh đi ~ “

[Bạch y như phong] : “Ta...” Qua một hồi lâu khi nàng đã giết chơi năm con quái hẳn mới trả lời:

[Bạch y như phong] : “Đúng thế, ta cũng là đến báo thù vậy cùng nhau giết.”

Thiên Thiên vui tươi hơn hờ hởi mặt tươi cười sau đó cùng Bạch y như phong vây quanh một đồng quái lv 20 đánh... (nghe là tốt rồi)

Thiên Thiên căn bản còn chưa kịp ra tay quái bên cạnh Bạch y như phong liền nằm vật xuống một mảng lớn xung quanh Thiên Thiên bên này cũng toàn bộ chết, Thiên Thiên đứng tại chỗ nhàm chán nhớ tới vấn đề của sự đệ sự muội tìm cả buổi mới tra xét được trang bị của Bạch y như phong, Thiên Thiên nhìn thoáng qua chỉ số trang bị của đối phương hơn của mình N lần lúc này khung chat mật vang lên.

[Bạch y như phong] : “Đừng xem, chờ muội max level ta sẽ tặng một bộ.”

Thiên Thiên trong nháy mắt quần bách không mặt mũi thấy người. Như vậy cũng có thể bị phát hiện, phát ra một câu trêu ghẹo che giấu lúng túng:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Tiểu đồ cách max level còn rất xa, đường thẳng cấp từ từ, quá trình rất gian nan, còn hi vọng sự phụ về sau chiếc cổ nhiều hơn.”

[Bạch y như phong] : “Con không sợ vì sự không có tiền bán con là được.” Nam tử tuấn dật thu tay lại hình ảnh rất tiêu sái.

Thiên Thiên nở nụ cười:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Không có max level người không đáng giá đâu.”

Bạch y như phong đứng ở trước mặt Thiên Thiên đánh Ba Tư nhìn nàng trong chốc lát, đột nhiên hỏi:

[Bạch y như phong] : “Tên muội là có ý gì?”

Thiên Thiên suy nghĩ một chút dù sao hắn cũng không biết Lăng Phong, thành thật trả lời:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bởi vì lão bản của muội rất tàn ác tàn nhẫn, muội phản kháng không được cho nên dự định lấy tên ‘Thiên Thiên đánh BOSS’, kết quả hệ thống không cho đưa vào tiếng Anh cho nên...”

Bạch y như phong yên lặng trong chốc lát, trả lời:

[Bạch y như phong] : “Muội cứ như vậy sợ lão bản của mình?”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “(về mặt hoảng sợ) sợ chứ, huynh không biết, lão bản của muội rất ác tàn!” Đêm nay cũng bởi vì hắn ôm nàng lên xe hù dọa nàng 3 hồi 7 vĩa đều tản đi lúc này còn không có hoàn hồn đây.

Bạn đang đọc vòng du Boss và Thiên Thiên là người lưu manh. Chuyển ngữ Tuyết Liên. Chúc các bạn có 1 mùa thu vui vẻ đây ý nghĩa

[Bạch y như phong] : “A, ta đây ngược lại cảm thấy rất hứng thú, nói lão bản của muội rất hung tàn thể nào ta có thể giúp muội nghĩ kế xả giận.”

Thiên Thiên tìm được người tổ khổ, còn nói giúp nàng trút giận, mặc dù đối phương khả năng chỉ là tùy tiện nói chơi một chút nhưng vì nàng quá khuất nhục nên vô cùng bị phần nên có người đột phá kích động... Không có trải qua sau hai giờ rưỡi chuông tan tầm còn phải đi làm việc các bạn sẽ không hiểu.

Tràng dòn nén ngón tay ở trên bàn phím lạch cạch đánh ra lên án lão bản làm việc xấu tất cả chỉ thấy Lăng Phong tội lỗi vô kể. Thiên Thiên thoáng cái sung sướng vô cùng.

Bạch y như phong lúc đầu an ủi Thiên Thiên vài câu, Thiên Thiên cảm động đến lệ rơi đầy mặt.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Đã lâu cũng không nhẹ nhàng qua như vậy thật sự là rất cảm tạ Bạch y huynh, huynh là người tốt nếu lão bản của muội như huynh khéo hiểu lòng người hắn là tốt rồi.”

Bạch y như phong thật lâu cũng không có trả lời, Thiên Thiên nhìn đồng hồ đoán rằng hắn khả năng đi ngủ, đánh câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Rượu gạo tri kỷ ngàn chén cũng thiếu, muội thể nhưng quên thời gian... ngủ ngon Bạch y huynh.” Nói xong rồi out.

Một người ở nơi khá cỡ trong căn phòng thanh lịch ảm áp, một đôi tay thon dài dừng lại trong chốc lát, lòng ngón tay ở trên bàn phím nhẹ nhàng gõ ra: “Ngủ ngon.” Hai chữ, rồi cũng tắt máy vi tính.

.Bạn đang đọc vòng du Boss và Thiên Thiên là người lưu manh. Chuyển ngữ Tuyết Liên. Chúc các bạn có một mùa thu vui vẻ đầy ý nghĩa

Bác sĩ vốn là dân dò Thiên Thiên nên xin nghỉ vài ngày ở nhà tĩnh dưỡng nhưng Thiên Thiên không bỏ được tiền thưởng chuyên cần tháng này cho nên vẫn cứ theo lẽ thường tới công ty đi làm.

Mới vừa ngồi xuống người của bộ phận nhân sự liền về mặt mập mờ dựa đi tới nói: “Thiên Thiên vừa rồi Chu thư ký xuống nói lão bản tìm em có việc.” Đẩy đẩy tay Thiên Thiên:

“Này, bọn họ nói có phải thật hay không, em cùng lão bản trước kia biết nhau?”

Thiên Thiên như sấm sét giữa trời quang.

Lão bản rõ ràng sớm như vậy đã tới rồi chẳng lẽ là bởi vì chuyện tối ngày hôm qua hấn thay nạng mở cửa xe, nạng xuống xe bởi vì trông thấy lão bản liền đứng phía trước, cho nên rất không có tiền đồ chân nhũn ra sau đó không cần thận đạp hấn một cước.

Thiên Thiên vừa thấp thỏm bất an cầu xin phù hộ, vừa chui vào thang máy ấn cái nút lên tầng 6.

Đây là lần thứ hai Thiên Thiên đến phòng làm việc của Lăng Phong, trước một lần quá khẩn trương không thấy rõ phương hướng lúc này Thiên Thiên mới thật cẩn thận quan sát một vòng rồi thông thả bước vào.

Lăng Phong cúi đầu đang nhìn văn kiện, thỉnh thoảng tại trên tờ giấy ký tên, phát hiện Thiên Thiên tiến đến không có ngăn đầu: “Ngồi trước đi.”

“Vâng.” Thiên Thiên nghe vậy tìm ghế cách hấn nhất ngoan ngoãn ngồi xuống.

Trong phòng làm việc rất yên lặng, không khí thập phần hài hòa, ngoại trừ tiếng Lăng Phong lật xem giấy tờ âm thanh còn lại chính là bụng Thiên Thiên cô lỗ cô lỗ.

“Không có ăn sáng?” Lăng Phong đột nhiên ngẩng đầu vừa hay nhìn thấy Thiên Thiên ôm bụng nhú mày về mặt như bị làm khó dễ kinh sợ.

Nghe thấy lão bản hỏi liền gấp rút trả lời: “Báo cáo tổng tài, không có, chưa ăn!”

Lăng Phong gật gật đầu, để xuống bút trong tay ký tên bấm số: “Chu thư ký, đem cho tôi 1 phần điểm tâm.”

Chu thư ký thần tốc đẩy ra cửa phòng làm việc xách theo 1 cái túi đựng bữa sáng tiến đến nhìn về mặt đáng thương của Thiên Thiên cho rằng nạng bị tổng tài chinh. Thiên Thiên tiếp thu lấy ánh mắt của Chu thư ký đồng tình thê thảm cười một tiếng.

Phòng làm việc lại khôi phục về yên lặng, Lăng Phong cầm trong tay bữa sáng hơi hắt cầm nói: “Người đói bụng dễ bệnh cũ tái phát, cầm đi ăn.”

Thiên Thiên ở trong lòng đem Lăng Phong mắng một lần: “... Anh mới bệnh cũ tái phát.”

Lăng Phong mở ra hồ sơ tiếp tục xem Thiên Thiên ngồi ở trên vị trí bên kia.

Túi bữa sáng không biết khi nào thì bị mở ra, các loại mùi thơm kích thích dây thần kinh của Thiên Thiên mùi thơm xông vào mũi. Thiên Thiên nhin ba mươi giây.

Có chết cũng làm con ma no nên Thiên Thiên quyết định bất cứ giá nào phải... ăn!

Chà xát tay nói: “Kia giám đốc, em liền không khách khí đâu.” Chậm rãi di động đến trước bàn Lăng Phong đang xử lý công việc dè dặt duỗi ra một cái tay nhanh chóng bắt lấy túi bữa sáng rồi nhanh chóng trở về vị trí cũ.

Sau đó chuyện kể tiếp làm cho Thiên Thiên hối hận, ngoài hối hận không quên tổng kết – > bữa sáng của ông chủ không thể tùy tiện ăn bậy!

5. Chương 05

Chương 5

Thiên Thiên bị một khối thịt bò làm nghẹn

“Làm sao vậy?” Lăng Phong mắt không hiểu ngửa đầu nhìn thấy hai tay Thiên Thiên co co, Thiên Thiên trừng lớn hai mắt ngón trỏ chỉ vào cái mũi của mình ý cầu cứu.

Lăng Phong nhú mồm trong chốc lát mới giác ngộ đại khái là không ngờ rằng có người ăn hamburger cũng có thể bị nghẹn, vô lý vai Thiên Thiên giúp nàng xuôi. Cứ như vậy động tác vừa vặn bị các chủ quản công ty mới tiến đến báo cáo công tác đứng ở cửa thấy hết...

Thiên Thiên nghẹn họng...

Các tinh anh thức thời giả bộ không nhìn thấy gì hết liền đi ra ngoài, cửa phòng làm việc trong nháy mắt lại trở về vị trí cũ, ở chỗ ngồi vừa rồi hít sâu một tay nhận cốc nước đưa tới uống ực mạnh vài ngụm.

Thiên Thiên bị nghẹn rất khó chịu, cái tim càng khó chịu vì thế nào các loại lời đồn đãi lại điên cuồng truyền xa mấy ngày không chừng sẽ bị các kẻ hay đưa chuyện thêm dầu thêm mỡ thành cái gì không biết...cuộc đời của nàng vì sao thê thảm như vậy!!!!

Thiên Thiên quyết định: “về sau không có việc gì sẽ không đến tầng sáu!”

Chỉ là người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu loại chuyện như vậy nàng đâu thể định đoạt, rồi một hôm đó Thiên Thiên đã bị thư kí của Lăng Phong gọi bốn lần chuyện cũng không có gì to tát nhưng vì nó là thư kí của tổng tài nên tức khắc nó thành to đùng.

Thiên Thiên liền không rõ chẳng lẽ ông chủ là xem nàng làn da không đủ trắng mỡ hơi nhiều ảnh hưởng đến bộ mặt thành phố, ảnh hưởng tới danh tiếng của công ty danh tiếng cho nên để cho nàng một ngày bỏ lên tầng 6 mấy lần để gia tăng lượng vận động.

Bỏ lên cầu thang là một việc sẽ mệt mỏi cho nên Thiên Thiên trở về nhà trọ thì người đã thành vô cùng phé vật . Khi nàng ở đại sảnh công ty vô tình gặp gỡ Lăng Phong hơn nửa đối phương đề xuất muốn đưa nàng trở về nhà thời điểm đó Thiên Thiên lập tức bày tỏ thân thể của mình rất tốt có thể lại bỏ ba ngày thang lầu cũng không thành vấn đề, có thể chính mình về nhà còn có ý làm ra dáng ngẩng đầu ưỡn ngực đi về phía trước cho hắn xem.

Ông chủ là tin tưởng thân thể nàng vô cùng không có vấn đề, còn Thiên Thiên là mệt muốn chết rồi, trở lại nhà trọ lập tức nằm sấp ở trên ghế đờ ra.

Bên kia bàn phím tiếng lách cách lách cách vang lên, thanh âm truyền đến tiếng chỉ huy đồng dục trong trò chơi hai mươi lăm người cùng BOSS chém giết chiến đấu, Thiên Thiên nắm lên gối che lỗ tai bị chuột của Hách Sảng đập trúng chân:

“Muru sát a! !”

Hách Sảng nghe tiếng ngay cả đầu cũng không quay lại, nhanh chóng từ trong thùng lấy ra một con chuột hoàn toàn mới nhanh chóng thay, sau đó tiếp tục chiến đấu hăng hái, Thiên Thiên thống khổ xoa chân vừa oán giận Hách Sảng:

“Cậu ham mê trò chơi quá xem đập chết mình.”

Hách Sảng hai mắt chăm chăm nhìn BOSS, miệng nói đến lời đã kích Thiên Thiên:

“Chờ cậu max level có thể nhận thức loại cảm giác đánh chết BOSS yêu dấu này.” Ngón tay linh hoạt ở trên bàn phím gõ vài cái, Thiên Thiên chứng kiến vừa rồi mấy đại BOSS kia đã ngã xuống, Hách Sảng lúc này mới liếc qua Thiên Thiên:

“Bất quá max level với cậu còn rất xa xôi, là mình đã quá lo xa.”

Thiên Thiên bị Hách Sảng nói câu kia: “Đánh chết BOSS có cảm giác yêu thương ” làm hấp dẫn, híp híp mắt quyết tâm đường như rất lớn:

“Mình cũng chặn đánh giết BOSS, mình cũng muốn max level, gào khóc ~ ~ “

Hách Sảng bị bộ dạng của Thiên Thiên trấn định, một lúc sau gạt đầu:

” Thiên Thiên cô nương, bạn cuối cùng là hiểu!”

Cho nên Thiên Thiên dù bị boss bắt đi ra ngoài phơi nắng mặt trời, cho Thiên Thiên bò thang lầu, cho dù boss dùng thịt bò làm ghen ta, cho dù boss suốt ngày liếc mắt nhìn ta thì...ta muốn giết BOSS. Con cừu hiền lành một khi đã phẫn nộ rồi thì hậu quả rất nghiêm trọng!

Tối hôm đó Thiên Thiên gọi mọi bằng hữu hiệu triệu người ta đến giúp nàng thăng cấp, xuất hiện một đám max level làm nhiệm vụ thăng cấp đội hình cực kì cường đại.

Hách Sảng đứng ở trước máy tính tặc tặc thở dài:

“Ni mã, đạo trưởng quả là rất đẹp trai!” Cứ vậy xem nhẹ phái khác, nhìn chăm chăm ba vị đạo trưởng chạy lên chạy xuống cũng là sự đệ của Thiên Thiên rồi vừa nhai kẹo cao su tiếp tục thở dài:

“Có ba nếu là Bạch y cũng tới có thể tụ tập thành một bàn.”

Dường như lơ đãng nhắc nhở làm cho Thiên Thiên bừng tỉnh nhớ tới:

“Đúng rồi!” Mở ra quan hệ thầy trò, mấy ngày hôm trước biểu hiện trên danh nghĩa sư phụ đã cùng nàng quan hệ xóa thành công, nàng nên tìm Bạch y như phong bái sư xin xỏ mang mình đi làm nhiệm vụ thăng cấp.

Mở ra danh sách hảo hữu, Thiên Thiên nhìn nhìn Bạch y như phong đang online, còn địa điểm chính là gần nơi nàng thăng cấp, lập tức chat mật nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “(về mặt may mà) sư phụ hãy qua chỗ đồ nhi một chuyến!”

Bạch y như phong trả lời cực kỳ mau:

[Bạch y như phong] : “Được, ta lập tức đi tới.”

Thiên Thiên mới gọi thì Bạch y như phong đã đứng ở sau lưng nàng, Thiên Thiên kinh ngạc nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Di, làm sao huynh đã đứng cạnh đây rồi?” Nói xong lại cảm thấy mỗi lần đều trùng hợp như vậy gặp gỡ hẳn là hẳn cũng có đồ đệ cấp cùng nàng không khác hỏi vấn đề này rất dư thừa .

Sau đó lại có điểm mơ hồ trên thế giới còn có người giống nàng thăng cấp sao, khéo phải nhận người thân.... nhất định.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Sư phụ, xin hỏi sư phụ, sư huynh của đồ đệ hoặc là sư đệ hay sư tỷ, sư muội đang ở nơi nào?”

[Bạch y như phong] : “Ta cũng không thu qua đồ đệ.”

Thiên Thiên trong lòng trào lên một chút, nghĩ thầm... xong rồi, người ta không thu đồ đệ vậy thì nàng không phải là cao hứng hụt rồi. Thật sự là một hồi vui mừng một hồi lo a... lắp bắp phát quá một câu nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Kia... Vậy Bạch y huynh, huynh là đến đây ngắm phong cảnh sao?” Không phải là dạy đồ đệ mà mỗi ngày đến khu quá nhỏ báo thù sao...

Bạch y như phong bình tĩnh trả lời:

[Bạch y như phong] : “Không phải...ta chỉ là không hiểu như thế nào có người lại thăng cấp chậm đến như vậy.”

Thiên Thiên đang muốn trả lời: “Thì ra là như vậy.” Thoáng cái kịp phản ứng người ta nói hình như là nàng, bị phần cũng quần bách đánh ra một lèo:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Thì ra là huynh có đam mê nghiên cứu (về mặt chảy mồ hôi mồ hôi) “

Hệ thống nhắc nhở ‘Bạch y như phong muốn gia nhập đội ngũ của bạn’, Thiên Thiên đoán rằng hẳn có thể là giúp mình thăng cấp, vội vàng ấn xác nhận sau đó kênh đội ngũ liền xuất hiện một câu nói như sau:

[Bạch y như phong]: “Kế tiếp hãy để cho ta mang Thiên Thiên đi thăng cấp, các vị có thể mau đi đi.”

Thiên Thiên không biết Bạch y như phong tiến vào đội ngũ sau mọi người không biết là về mặt gì, chỉ thấy kênh đội ngũ biểu hiện một tràng như mấy ngày hôm trước nàng nói vũ khí của Bạch y sáng lên, mọi người mỗi người một loại biểu tình.

Chat mật tán gẫu xuất hiện lời Bạch y như phong nói:

[Bạch y như phong]: “Đưa đội trưởng cho ta.” Thiên Thiên làm theo đem chức đội trưởng cho hẳn, sau đó liền chứng kiến sư đệ bị bay ra khỏi đội ngũ, kênh đội ngũ trong trong nháy mắt thanh tịnh pt chỉ còn lại Thiên Thiên đánh Ba Tư cùng Bạch y như phong có hai người.

Thiên Thiên bắt đầu hối hận vừa rồi không nên đem các sư đệ bị đuổi ra như thế!

Sư đệ của nàng dù thế nào cũng rất tốt làm nhiệm vụ đánh quái tốc độ thuần thục cộng lại cũng chắc hơn một mình Bạch y chứ? Nhưng rất nhanh Thiên Thiên liền biết được mình đã sai lầm .

Bạch y như phong hẳn thật có thể một địch năm, trí nhớ kia không phải tốt bình thường liền một điểm BOSS hồi sinh cũng tìm đúng quả không kém, những nhiệm vụ khác Thiên Thiên chỉ cần đi nhận, sau đó đi theo phía sau hẳn dựa theo hẳn nói đó là có thể dùng tốc độ nhanh nhất toàn thắng báo cáo kết quả.

Mỹ nữ tóc mây Thiên Thiên đánh Ba Tư thay một thân trang bị lv 60, lựa mỏng nhẹ nhàng nhảy múa thêm vài phần phong thái, Thiên Thiên cực hưng phấn nha, đẳng cấp cao chính là không khác biệt y phục chất lượng đều thay đổi tốt hơn, nhìn một chút cái váy viền tơ lụa này có phần giống như thật nha so với áo vải trước nàng mặc khi lv thấp có vẻ hạng sang nhiều hơn...

Thiên Thiên nhìn đồng hồ đã mười giờ rồi, nói nhảm là Hách Sáng như kỳ tích không quấy rầy Thiên Thiên chơi game, không có khinh bỉ Thiên Thiên rõ ràng đã sớm về phòng của mình đóng cửa vào giấc ngủ.

Thiên Thiên cảm thấy đoạn thời gian thật kỳ diệu này quá ảo, cũng may trong quá trình thăng cấp gặp gỡ Bạch y nếu không cho dù cộng thêm mấy cái sư đệ tốt mã dễ cùi trong vòng ba ngày nàng cũng không đến được lv sáu mươi nói như vậy kế hoạch “Đánh BOSS” thành kế hoạch quá xa vời.

Bởi vì Bạch y như phong nói hẳn không thu qua đồ đệ, Thiên Thiên cũng thấy được hẳn thao tác sắc bén cảm thấy hẳn là người chơi kiêu ngạo một chút đúng là lẽ thường, mà hẳn lại có vẻ thân thiết như vậy. (L: chỉ vs Thiên Thiên mà thôi)

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Giờ không còn sớm rồi thôi thì đêm nay dừng đến đây! Bạch y huynh sớm một chút nghỉ ngơi đi.”

Bạch y như phong ấn giao dịch với điểm Thiên Thiên, ột đồng vào, Thiên Thiên cho ít mana vào ấn xác định sau đó Bạch y như phong nói tới một câu:

[Bạch y như phong]: “Muội gầy như vậy dùng để ăn đi.” Sau đó thả một đồng bí pháp cần thiết cho Thiên Thiên vào.

[Bạch y như phong]: “Những bí tịch này ta không dùng được, uội toàn bộ đọc.”

Thiên Thiên không khỏi nhớ tới ban ngày bị Lăng Phong hành hạ rất bất đắc dĩ nhưng ít ra còn tồn một tia hài hước:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư]: “Bạch y huynh quá khen, muội tuy gầy nhưng lão bản của Thiên Thiên luôn khiến cho chân muội chạy bò thang lầu cả ngày, hay là huynh lấy về ăn đi, muội sợ béo lên lão bản nhìn không được lại muốn phát động toàn dân vận động. (về mặt khổ sở) (về mặt khóc lớn) “

[Bạch y như phong]: “Chân chạy?” Bạch y như phong tựa hồ rất không hiểu.

Thiên Thiên nhanh chóng gõ ra một hàng chữ, sau đó lại xóa trừ đi. Nói thì hẳn đại khái cũng không hiểu cuộc sống bị làm khó dễ không có mấy người người bình thường có thể hiểu ...

[Bạch y như phong]: “Tại sao không nói chuyện, mệt sao?”

Thiên Thiên xoa xoa mắt vừa rồi đi theo Bạch y như phong thẳng cấp nhiều kinh nghiệm quá mức hưng phấn, lúc này thật đúng là mệt nhọc, nên trả lời:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Đúng vậy, lão bản ngược đãi công nhân viên (về mặt khóc lớn), muối trước đi tắm rửa sạch sẽ rồi ngủ.” Ngày mai không chừng tổng tài đại nhân lại nghĩ ra biện pháp gì trả thù nàng, sớm biết hôm nay thì lúc trước... lúc trước làm sao lại không không chế nổi chính mình tính tình lên cơn hừng hực Lãng Phong gọi đồ uống đây? ! !

Thiên Thiên gõ ra một câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y huynh, ngủ ngon.” Chờ trong chốc lát đối phương chưa có đáp lại Thiên Thiên cũng liền logout.

Sự thật chứng minh lão bản muốn bóc lột công nhân viên thì đó là tương đối dễ dàng. Mặc kệ làm sao bạn trốn, vô luận trốn thế nào chỉ cần lão bản ra lệnh một tiếng dù bạn là tại chỗ góc lầu ba hay là trong toilet lão bản cũng có thể chính xác không sai năm giữ địa điểm bạn đang đứng sau đó phái người gọi bạn lên lầu sáu.

Thiên Thiên né hơn nửa canh giờ, tìm xong tất cả loại có thể tìm cuối cùng vẫn là bị Chu thư ký kéo lên lầu sáu.

Trước các ánh mắt đồng nghiệp hâm mộ ghen ghét cả ngày trời bị tổng tài đại nhân thần thông quảng đại chiếu vào ngoài khét trong sống, chưa nói gì đâu được tự hào. Thiên Thiên cảm thấy lão bản quá giảo hoạt, quá âm hiểm!

Chu thư ký ôm vào một đồng văn kiện sau lắc lắc đầu bày tỏ đối với Thiên Thiên rất đồng tình, chủ quản mập đến tìm Lãng Phong ký khi đi qua Thiên Thiên cười đến vẻ mặt rất hòa ái, nói khẽ với Thiên Thiên:

“Đồng chí Sở Thiên Thiên này, đừng có gấp từ từ sẽ xong, chỗ này là báo cáo tình hình thực tế hai năm kỳ thật cũng không nhiều, ha ha.... mặc dù những số liệu này máy tính đã thống kê và lưu trữ rồi.”

Nhìn sang bên kia các quản lý nói chuyện với Lãng Phong không có chú ý tới bọn họ thấp giọng thần bí hề hề đối với Thiên Thiên nói:

“Tổng tài nói cho cô một lần nữa sửa sang lại những số liệu này nhưng thật ra là nghĩ muốn đào tạo cô thành nhân tài.” Vỗ vỗ hai vai mềm nhũn của Thiên Thiên:

“Làm cho tốt, tôi hoàn toàn kì vọng vào cô.”

Thiên Thiên bị chủ quản mập cổ động mà hai chân như nhũn ra, gương cười vài tiếng:

“Đa tạ chủ quản đã đề bạt.” Sau khi ở cùng Hách Sảng một thời gian dài Thiên Thiên cũng học được chút ít lời dễ nghe sao cho thích hợp.

Không thể không tin Hách Sảng trước từng tào lao qua, phải tùy tính tình của tổng tài đại nhân mà ứng biến chính là dạy bảo quá chuẩn...

Cửa chính phòng làm việc của tổng tài không biết từ khi nào đã đóng lại, hoặc là có thể do thời gian Thiên Thiên vui đầu đau khổ quá lâu mà đã quên hẳn đang ở chỗ nào, sau khi làm xong việc trong tay đứng dậy liền làm đầy đủ bộ dạng toàn thân vận động đợi khi nàng kịp phản ứng kinh sợ thì đã bị Lãng Phong đứng ở sau lưng nàng thấy hết.

“Mệt mỗi sao?” Lãng Phong vô ý nhìn lướt qua Thiên Thiên xem số liệu đã sửa sang, Thiên Thiên thấy lão bản hình như muốn xem báo biểu nhanh chóng ngồi xuống xung phong nhận việc giúp hắn tìm văn kiện.

Lãng Phong tựa ở bên ghế làm việc của Thiên Thiên cầm con chuột tra xét.

“Ừ, không sai.”

Lấy được sự khen ngợi của lão bản Thiên Thiên cuối cùng tìm được một tia an ủi, vui tươi hơn hớn gật đầu nói:

“Tổng tài quá khen.” Vừa ngẩng đầu phát hiện mặt hắc cùng nàng gần trong gang tấc, khoảng cách hai thân thể hiện lên một loại vi góc độ vô cùng mờ ám, nếu như lúc này có người chụp ảnh hoàn toàn không cần kỹ thuật chính là Lăng Phong đang ôm bả vai Thiên Thiên hai người cùng nhau ôm ở trước máy tính.

6. Chương 06

Chương 6

Loại cảnh này với nam nữ trong cuộc bình thường cũng sẽ sinh ra cảm giác tương đối vi diệu, sau đó làm ra một chút hành động tương đối quái dị quần bách, Thiên Thiên liền làm ra một phản xạ có điều kiện như vậy.

“A – -” Thiên Thiên đột nhiên nhảy lên, hai tay làm trạng thái phòng bị vô ý thức liền đánh Lăng Phong hai quyền, trước khi quả đấm sắp vung kia thì một thoáng kia Lăng Phong cơ hồ là nghiêng rằng nghiêng lợi nói:

“Tiền thưởng.” (L: đủ âm hiểm)

Thiên Thiên cực kì quyết đoán thu tay lại may mắn chính mình không có vừa xem chút nữa ôm hận ngàn thu, lập tức bày ra một nụ cười khoe tám cái răng, tùy tiện mở ra cái đề tài nói:

“Tổng tài, cái mũi của ngài thật là cao.” Nói xong Thiên Thiên quả thực muốn chui xuống bàn máy tính.

Như thế nào lại như vậy ...trời ơi!

Ngoài dự liệu của Thiên Thiên chính là tổng tài rõ ràng rất thích người khác nói hắc như vậy, bất kể hiềm khích lúc trước gương cao khỏe miệng cười vô cùng cổ quái nhìn xem nàng.

Thiên Thiên vừa mới bắt đầu còn cùng hắc cười ngây ngô, sau lại phát hiện không thích hợp theo tầm mắt của hắc cúi đầu vừa nhìn ...

Tổng tài lại bị đánh...(L: ôi zời)

Thiên Thiên ở phòng y tế của công ty bên cạnh thấp thỏm bất an, lo lắng chờ đợi Lăng Phong đi ra ngoài sợ sẽ là oán khí quần thân, trong tay nắm thật chặt nút áo sơ mi vừa rồi nhảy lên không cẩn thận rơi ra, rất kinh sợ dùng một cái dây nhỏ đem cổ áo trói vào phòng ngừa da thịt lại lần nữa lộ ra ngoài.

Lăng Phong sau khi bị một đám nhân viên chăm sóc và chữa bệnh vây quanh hướng Thiên Thiên đi tới, giờ khắc này Thiên Thiên tâm tình rất phức tạp khó có thể hình dung.

Nếu như thời gian có thể quay lại, nàng nhất định đừng nghe mẹ nói đi học TaeKwonDo làm gì...

Thiên Thiên trộm nhìn lên xem Lăng Phong phát hiện thương thế của hắc cũng không có lợi hại như trong tưởng tượng của nàng, mới vừa rồi bị một người đám xông tới cùng thư ký khiến cho nàng sưng sờ sưng sờ Thiên Thiên cũng không có thời gian quan sát lão bản thương thế ở nơi nào, lúc này theo đánh giá quyết đoán có vẻ không ổn.

Mặt ngoài không có thương tổn lắm chẳng lẽ lão bản bị nàng đánh thành nội thương? ! Thiên Thiên vỗ trán, vô luận lão bản là có bị thương hay không... nàng nhất định không tốt đẹp rồi .

Quả nhiên là: “Chu thư ký.” Lăng Phong chỉnh đốn trang phục sửa sang lại tóc, tựa như vẽ không đếm xỉa tới nói:

“Biết rõ nên làm như thế nào chứ?”

“Dạ, biết rõ, biết rõ.” Chu thư ký nịnh nọt cười đưa lão bản đi, quay đầu lại nhìn Thiên Thiên mỗi ngày đều là giống nhau cái loại vẽ mặt thương cảm bất đắc dĩ “Em tự mình cầu phúc đi”

Thiên Thiên hiểu cơn đau còn kéo dài.

Vì để cho lão bản hạ thủ hạ lưu tình cho đứa nhỏ một cái không gian kiểm điểm, ngày ngày hạ quyết tâm thật lớn mới bò lên trên lầu sáu gõ mở giám đốc phòng làm việc cửa chính.

“Mời vào.”

Thiên Thiên trù trù thật lâu mới chậm rãi vào, phòng làm việc tổng tài bài trí đơn giản nhưng sẽ không quá đơn điệu, hai người ở bên trong có vẻ không gian rất đủ, Lăng Phong chuyên chú làm việc bộ dáng không nói lời nào làm cho Thiên Thiên cảm thấy cảm giác áp bách mười phần, đứng ở nơi đó đột nhiên có loại cảm giác tiến thoái lưỡng nan không biết làm sao.

“Sở tiểu thư, có việc sao?” Lăng Phong nhìn các con số bản dự thảo phương án, thuận miệng a hỏi, căn bản không có ngần đầu nhìn Thiên Thiên một cái.

Bị hấn hỏi lên như vậy, Thiên Thiên những lời vừa rồi khi bò thang lầu nghĩ sẵn đột nhiên toàn bộ bị quên mất, ngay cả một chữ cũng không có, kìm nén nửa ngày không biết nên bắt đầu nói từ đâu rồi lại nói. “A, cái kia...em tiếp tục sửa sang lại báo biểu, ha ha, tổng tài thật bận rộn, ha ha.” Trở lại vị trí rồi cúi đầu dậm chân mắng “Sở Thiên Thiên mi thật không có tiền đồ, vài câu dối trá khen tặng mà nói có thể đem mi dìm chết sao?”

Thật đúng là có thể sao...

Trong quá trình sửa sang lại báo biểu Thiên Thiên vài lần nghĩ muốn quay đầu hướng sau lưng tổng tài đại nhân biểu đạt năng đối với hấn cực kì kính trọng nhưng là mỗi lần cổ chuyển tới một phần ba thì đã bị mắc kẹt, năng lại uốn éo trở lại tiếp tục vùi đầu sau đó như thế nhiều lần chừng hai mươi lần Thiên Thiên bất hạnh uốn éo cái cổ.

Gục xuống bàn thống khổ lại không dám phát ra âm thanh, đau khổ chờ đợi chuông tan tầm.

Khi Thiên Thiên nghiêng cái đầu về mặt quái dị từ phòng làm việc tổng tài đi ra, các đồng nghiệp đều là cười mà không nói, một bộ dạng “Chúng tôi trong lòng rất hiểu” nhìn.

Đi ra khỏi cao ốc văn phòng Thiên Thiên đang lo quan sát xe công cộng thì thời điểm đó:

“Lên xe.” Một chiếc xe mà Thiên Thiên không biết ở chỗ nào đi ra nhưng biết rõ là năng xe này chắc chắn là dừng ở bên người năng.

Sở dĩ khẳng định chiếc xe này như vậy đương nhiên xuất xứ từ người lái xe... A không... chủ chiếc xe.

Thiên Thiên cung kính đối với tổng tài cười một chút, Lăng Phong mở cửa sổ xe ngó ra, cũng hòa ái cười một tiếng:

“Sở tiểu thư, như thế nào?”

Thiên Thiên hơi chút chuyển động thân thể hướng nơi xe buýt sẽ đỗ xem xét, thời gian này còn chưa tới phỏng đoán hôm nay bị tắc ở ngã ba đường, vòng trở về gọi taxi không phải là quá tốn tiền sao... nếu đã lão bản cố ý, vậy thì lên đi!

Lời này cảm giác là lạ .

Lăng Phong rất có phong độ giúp Thiên Thiên mở cửa xe, Thiên Thiên thụ sủng nhược kinh:

“Tạ, tạ Tạ tổng tài.” Đột nhiên đối với năng tốt như vậy, chẳng lẽ đã nghĩ kỹ kế hoạch trả thù chuẩn bị thừa dịp năng lắc lắc cổ bị đau rồi?

Thiên Thiên trong đầu đột nhiên toát ra hình ảnh giết người cắt cổ mấy ngày hôm trước chẳng lẽ tổng tài muốn đối với năng giở trò lưu manh?

Thiên Thiên run lên vài lời chậm rãi: “Báo cáo tổng tài, em muốn xuống...”

“Hử?” Lăng Phong chuyên tâm lái xe, giống như không hiểu Thiên Thiên dáng vẻ đột nhiên khẩn trương vì cái gì.

Thiên Thiên nghiêng cái đầu suy tư, khinh bỉ chính mình lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, đem lão bản nhà mình nghĩ đến ác như thế, chính mình chỉ là nhân viên bình thường, hần đường đường tổng tài Lăng thị đáng giá cùng nàng liều mạng sao?

Nghĩ như vậy Thiên Thiên an tâm nhiều hơn chỉ là không hiểu: “Tổng tài công việc bận rộn còn bớt thời giờ đưa em về nhà, ngài thật sự là thương nhân viên nha.” Cuối cùng nói ra một câu đối trá khoác lác, cổ không đối uốn éo:

“Bất quá tổng tài ngài giống như làm phương hướng rồi....” Nhà tôi không phải là con đường này.

“Đưa em về nhà?” Lăng Phong giống như không hiểu đặt câu hỏi. Thiên Thiên nghiêng cổ có phần phí sức gật đầu:

“Đúng vậy, ngài vừa rồi...” Chẳng lẽ không phải... quá mất mặt.

Lăng Phong nhún nhún vai: “Tôi xem cô liên tục nghiêng đầu đối với tôi cười cho là cô nghĩ muốn lên xe hóng gió liên tục đường dẫn cô đi một vòng.”

Nghiêng đầu nhìn Thiên Thiên:

“Tôi đoán sai ý rồi ư?”

“... Không có, không có...” Hiểu nhầm thật lớn!

Thiên Thiên đôi môi run run, mắt thấy xe chạy nhanh càng xa, đau lòng lát nữa phải thuê xe trở về lại phải tốn thêm mười đồng nữa... tim liền bắt đầu xót.

“Tổng tài, tốt lắm...ha ha.” Phiền toái ngài rủ lòng thương xót, mau dừng xe đi.

Lăng Phong rất hiền hoà tự nhiên hướng Thiên Thiên cười một chút: “Sở tiểu thư.” Hướng một bên ven đường có camera hơi hắt càm:

“Nơi này cấm dừng xe.”

Thiên Thiên tâm tiếp tục đau xót, mười lăm khối.

Hai mươi khối.

Hai mươi lăm khối.

Ba mươi.

Thật là đắt a! ! !

Đang khi Thiên Thiên tới gần bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, mọi nỗi xót xa lan tràn thì thời điểm đó xe cuối cùng chậm lại dừng dựa ở ven đường, Lăng Phong xuống xe giúp Thiên Thiên mở cửa xe: “Đi theo tôi.”

Thiên Thiên đang trong mộng, Lăng Phong chỉ vào một tấm bảng cách đó tầm 20 bước:

“Nếu đã đến đây, cùng tôi vào thăm một vị bằng hữu.”

“Hả?” Thiên Thiên còn không có kịp phản ứng đã bị hần lôi kéo đi lên phía trước, mặc dù là nghiêng cổ nhưng là mặt trời còn không có xuống núi đã bị một cái người cao phú suất như vậy lôi kéo đi Thiên Thiên vẫn là nhịn không được đổ mặt, lỗ tai cũng đỏ.

Bước nhanh đuổi kịp Lăng Phong bước chân dài hơn, khi đi qua cửa Thiên Thiên ngửa đầu thấy rõ thì ra đây căn cứ trung y mà thành phố A lưu truyền rộng rãi.

Viện trung y này Thiên Thiên mới biết bên trong tổng cộng liền hai bác sĩ chủ chốt nhưng tài nghệ tinh xảo tính tình lại còn cổ quái, đều vượt qua Quái y thời cổ đại .

Nói bệnh viện này bác sĩ không theo người ta xem bệnh, viện trưởng chính là một người trong những bác sĩ để người bệnh tranh nhau đây đấy vẫn chỉ là nghề phụ của người ta, viện trưởng nghe nói cùng Lăng thị có quan hệ dù sao không phải loại người bình thường theo lời Hách Sảng mà nói: “Nhân vật lớn bạn cũng là nhân vật lớn.”

Đi vào đại sảnh một người mặc áo khoác trắng tuấn mi đẹp nhìn qua cùng Lăng Phong không khác lắm, đại nam nhân liền tiến lên đón chào:

“Ồ, Lăng tổng tài đại giá quang lâm, làm cho địa phương nhỏ quả làm vẻ vang cho kẻ hèn này !”

Lăng Phong lướt qua người nọ tay dắt Thiên Thiên hướng trên lầu đi, Thiên Thiên bị nam nhân mặc áo khoác trắng ánh mắt mập mờ nhìn chằm chằm đến ngón tay tê dại, cố gắng rút tay về bị Lăng Phong bắt đến sát sao.

Tổng tài có thể là sợ nàng nghiêng cổ đi đường trong chốc lát ngã xuống thang lầu sẽ quay đầu lại về công ty báo tai nạn lao động lại là xin nghỉ rồi tiền bảo hiểm... kia phải là bao nhiêu khoản chi tiêu nha. Thiên Thiên rất khéo hiểu lòng người phân tích.

Nhưng là Thiên Thiên lại không hiểu vừa rồi tổng tài rõ ràng là muốn tới nhìn người, như thế nào đảo mắt lại thành nàng bị người ta nhìn? ?

“Sở tiểu thư phải không? Đau ở chỗ nào?” Một người áo khoác trắng đẹp trai dùng ngón giữa đè lại cổ Thiên Thiên ôn nhu hỏi thăm.

Thiên Thiên nghĩ lắc đầu dao động:

“Không đau.”

“Chỗ này ?”

“Không đau.”

“Vây đây?”

“... Không đau.”

“A, cái này”

Thiên Thiên có điểm không nhận được: “Không đau!”

“Ách.” Áo khoác trắng đẹp trai di động vị trí, hai tay vịn chặt Thiên Thiên đầu chỉ nghe thấy “Răng rắc” một tiếng còn không có đặt câu hỏi Thiên Thiên liền tự phát hô lên:

“Đau! Trời ơi đau quá!” Hô xong phát hiện cổ có vẻ ổn quăng vài cái:

“Không có chuyện gì rồi?”

Áo khoác trắng đẹp trai lau sạch sẽ tinh dầu trên tay cười híp mắt nhìn Thiên Thiên:

“Sở tiểu thư, hiện tại cảm giác như thế nào?”

Thiên Thiên bởi vì vừa rồi vì thái độ không kiên nhẫn mà lúng túng, cảm kích nhìn xem áo khoác trắng đẹp trai:

“Cảm ơn, tôi vừa rồi...”

“Không có việc gì.” Đẹp trai áo khoác trắng rất hào sảng nở nụ cười:

“Em là người Lăng Phong mang tới coi như là bằng hữu, không cần quá khách khí.”

Đưa tay phải ra: “Nhĩ hảo, tôi tên Thẩm Tần, có thể gọi tôi là tiểu Thẩm là được rồi.”

Thiên Thiên mới vừa đưa tay phải ra, Lăng Phong đứng ở một bên xem nàng gào thét nửa ngày liền ngang tới: “Không cần, bây giờ là thời gian ăn cơm, đi.” Nói xong cũng đi xuống lầu dưới.

Thiên Thiên đương nhiên muốn đi theo BOSS nên đối với Thẩm Tần cười cười bày tỏ cảm tạ liền nhanh chóng chạy.

Thẩm Tần cởi xuống áo khoác trắng, tựa ở trên lầu vừa nhìn lầu dưới Thiên Thiên đuổi theo Lăng Phong, cười đến ý vị thâm trường.

7. Chương 07

Chương 7

“Tổng tài, chờ... Chờ một chút!” Cổ vừa rồi phục hồi như cũ còn không có quen Thiên Thiên hấp tấp đuổi theo, Lăng Phong mở cửa xe nghiêng người dựa vào xe cúi đầu xem nàng, nhường nhường mày như không có việc gì:

“Hử?” Một tiếng.

Thiên Thiên lúc xuống lầu liền mình kiểm điểm, hôm nay quản lý nói làm nàng vẫn là nội thương, người ta bất kể hiềm khích lúc trước dẫn mình đến nơi tốt nhất thân kỉ nhất, còn muốn đưa nàng về nhà, này... Có vẻ nàng quá bụng dạ hẹp hòi .

Chà xát chà xát tay thẹn thùng nói:

“Cái kia...” Do dự một chút vẫn là quyết định mở miệng lời nói thật tốt dù sao lão bản là người rất tốt:

“Tổng tài, trước ngài nợ em tám trăm tiền phí diễn xuất coi như tiền chữa trị tối nay.”

Phát phát tay cười hì hì hiển thị rõ rộng lượng nói:

“Không cần.”

Lăng Phong nở nụ cười, câu dẫn ra khoe môi nhẹ nhàng làm cho chiếc đèn cao áp cũng phải thẹn mà tối đi...

Thiên Thiên thiếu chút nữa nhìn ngây ngốc, này quá đẹp trai, quyết đoán muốn mở phòng ngủ!

Sự thật chứng minh Thiên Thiên quyết đoán đúng, Lăng Phong từ trong túi quần móc ra giấy tờ ngẩng đầu là đưa cho Thiên Thiên là có ghi tên nơi chữa trị, và khi Thiên Thiên từ tay Lăng Phong nhận lấy giấy sau hận không thể đem cổ mình sái trở lại.

1...1... 1879 khối! ! !

Thiên Thiên khi nhiệt huyết sôi trào nhìn không được tính toán một chút giá chênh lệch, bấm bấm ngón tay rất nhanh ra đáp án. Chiều theo như vậy tính Lăng Phong sẽ không cần trả nợ nàng phí diễn xuất, nàng còn phải trả cho hắn ngàn lẻ bảy mươi chín khối tiền chữa trị!

Lăng Phong đi vòng qua bên kia ưu nhã ngồi, nghiêng đầu cười nhạt đối với Thiên Thiên nói:

“Sở tiểu thư cùng tôi cũng coi như có chút giao tình như vậy đi 300 coi như xong.” Tay thon dài ở trên tay lái gõ hai cái rất hào phóng nói:

“Cứ dựa theo bốn làm tròn lên năm, em trả tôi một ngàn lẻ tám mươi, vừa vặn.”

“Tổng tài ngài...” Tại sao có thể như vậy...

Thiên Thiên mới vừa rồi còn cảm thấy lão bản là người tốt rộng lượng khoan dung lúc này mới hiểu được là người ta có kế hoạch lừa gạt vợ vét tài sản trả thù bắt đầu, nàng lơ ngơ bị tính kế, mù con mắt, ngấm lại thật hối hận a!

Về sau lại cũng không tham tiện nghi mà trúng kế, sẽ không!

Suy đoán một tiền nợ khiến trái tim nhỏ máu Thiên Thiên đối trá khách sáo cảm tạ lão bản đưa nàng về nhà sau lại nghĩ tới một cái vấn đề lớn một đại sai lầm.

Nàng tại sao có thể làm cho chủ nợ biết rõ chỗ ở của mình? tại sao có thể nhu ngơ để cho hắn đưa nàng về nhà? tại sao có thể phạm loại sai lầm dẫn sói vào nhà này chứ! !

Buổi tối sau khi login Thiên Thiên thay đổi lúc ban đầu sẽ “Ôn nhu nhân từ ” đem một đồng nhiệm vụ giết tiểu quái không lưu lại cho chúng phơi bày khắp nơi. Mặc dù những thứ quái này đẳng cấp so với Thiên

Thiên đánh Ba Tư thấp hơn tận một nửa... Bất quá Thiên Thiên cũng là dũng mãnh, ít nhất chỉ rút nửa máu còn chưa có chết.

Hệ thống tán gẫu mật truyền tin của Hách Sảng rung tin nhắn tới cho nàng:

“Thiên Thiên, hôm nay ba mình sinh nhật, sẽ không trở về nhà trọ .”

Thiên Thiên nhớ tới hai ngày trước Hách Sảng nhắc tới qua, nàng đi làm vội phải ứng phó lão bản đem chuyện sinh nhật ba Hách Sảng mà quên đi, có chút ngượng ngùng trả lời:

“Thực xin lỗi nha Hách Sảng mình quên mất tiêu.”

Hách Sảng: “Không có việc gì, ba mình năm nay sinh nhật cũng không mời những người khác, dự định qua một cái sinh nhật đơn giản ấm áp, vốn là định nói cho cậu cùng tới, nhưng mình nói với ba cậu gần đây công ty bận rộn nên cũng không có tức giận, bất quá cha mình nói muốn cậu bớt thời giờ tới đây cùng ông ấy chơi cờ vậy.”

Cha Hách Sảng rất thích cờ vây cùng Thiên Thiên hạ mới xem như chân chính kỳ phùng địch thủ, mỗi lần một mở màn n phải tới hơn phân nửa ngày, thua còn mặt mùng rở hớn hử nói nào là:

“Trường giang sóng sau dề sóng trước, Thiên Thiên là một cô gái thông minh, khó có được a.”

Thiên Thiên không dám nói sơ dĩ nàng nước này đều có thể thắng được đó là bởi vì cha của Hách Sảng kỳ nghệ thật sự là vô cùng thâm, thua vì ông ấy là người không phải chân chính có trình độ thế nào chẳng qua là hợp ý làm cho ông ấy vui vẻ để chuyện dễ xử lý mà thôi, dù sao vị đại phú hào này nếu thắng sẽ khó tránh bắt đầu cảm thấy thắng không có ý nghĩa, phải để mong đợi có một địch thủ có thể đánh bại ông ấy vừa vặn Thiên Thiên không thức thời không nịnh hót, không để ý đem ông ấy hạ thua từ đó cha của Hách Sảng mong đợi nhất là Thiên Thiên bớt thời giờ đi tới nhà bọn họ cùng ông ấy đánh cờ.

Thiên Thiên hôm nay “Đổ máu” quá nhiều vốn là không có tâm tư gì thắng cấp, mang về vài cái được vào kho bang xong chuẩn bị logout, thì lúc đang chuẩn bị logout thì Bạch y như phong như một cơn gió bay tới chạy tới chỗ Thiên Thiên.

Dáng người bạch y phiêu dật bỗng bồng bềnh chậm rãi bay hạ xuống đất, Thiên Thiên thực là thay Bạch y như phong toát mồ hôi. Nhất định là dùng hết khí lực dùng hết tiểu khinh công thì trong chốc lát bay cao như vậy té xuống liệu có chết hay không mà dù sao chỉ là mình thì mới bị té chết.

Kênh bang hội lúc này có người lên tiếng, quạ đen ở bang hội đều thành màu trắng : “Oa! ! Bạch y như phong kia! Ta không nhìn lầm đi? ! ! !”

[Bản cung say]: “(về mặt hoảng sợ) (về mặt hoảng sợ) thật đúng là thế... ngao..., Bạch y như phong... hình như là tìm đến Thiên Thiên đánh Ba Tư !”

Các thành viên bang hội ở tại chỗ khác nổ tung

[Một cảnh hoa lê ép hải đường] : “Ta muốn xỉu a a! Mau đỡ...”

Khi Thiên Thiên giết quái đem khung chat kéo đến nhỏ nhất sau đó theo thói quen bỏ luôn khung tán gẫu cho nên trong kênh bang hội nhiệt huyết của nam nhi và nhu tình của các cô nương có nói gì nàng một câu cũng không thấy được, thế giới như vậy vẫn là an bình.

Bạch y như phong chậm rãi xuống đất, chẳng nhòm ngó đến có như trong dự liệu của Thiên Thiên là ngã chết hay không đáng về vẫn phá lệ tiêu sái, sau khi hạ xuống lập tức phát tới đây một câu chat mật:

[Bạch y như phong] : “Đang đợi ta sao?”

Thiên Thiên vỗ trán, vì không muốn làm cho ai đó lúng túng đành phải nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Đúng vậy, ha ha, chờ huynh tới đây dẫn muội đi thắng cấp đây.” Vì gia tăng có độ tin cậy còn bổ sung:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Nghe bọn họ nói cấp sáu mươi có một bí cảnh trong sẽ rơi ra trang bị, tóm lại là có y phục ~” Thiên Thiên nói cần y phục quả là khai không khổng, gần đây nỗ lực thăng cấp một mặt

là vì gia nhập đội ngũ max level để “Đánh ngã BOSS “, còn một phương diện khác chính là nàng nghe nói max level sau có trang bị cao cấp rất đẹp mắt.

Bạch y như phong giống như rất cao hứng:

[Bạch y như phong] : “Rời đội, ta mời muội vô đội.”

Thiên Thiên thấy chung quanh sư huynh đệ còn có thành viên khác của bang đều đứng tại nguyên chỗ không động, chắc nghĩ rằng nàng oánh quái treo máy, chắc bọn họ treo máy nên cứ vậy rời tổ đội đi với Bạch y như phong.

Đám người kia tự hiểu được Bạch y như phong xuất hiện, Thiên Thiên ngay sau đó rút khỏi đội ngũ thì kênh bang hội ngày càng kịch liệt.

[Muội muội của mi rất đẹp]: “Omg... đây tuyệt đối là tin siêu hot!Thiên Thiên đánh Ba Tư rút khỏi đội ngũ đi theo Bạch y như phong!”

[Tiểu tinh tinh]: “Cái gì làm sao huynh biết, ta thấy bọn họ còn đứng ở tại một chỗ đây.”

[Muội muội của mi ắt đẹp]: “(về mặt âm hiểm) ca đây tuệ nhãn như đũa, LOOK.... bọn họ đồng thời đang học ‘ tốc hành ngàn dặm ’, xem ca đếm ngược....ba, hai... Ha ha..úm ba la... còn kém một giây liền bay!”

Những người rất ít lên tiếng trong bang lúc này cũng toàn bộ xuất hiện cùng nhau phân vân.

[Có người cảm khái vô hạn]: “Thật sự chính là bay a, Thiên Thiên đánh Ba Tư làm sao biết Bạch y như phong đây?”

Những người khác chơi đến một thời gian tương đối dài cũng nhất trí bày tỏ không thể hiểu được: “Chính thể... trong bang cái cô tên Thiên Thiên đánh Ba Tư kia bình thường không có ở kênh bang hội nói chuyện, hỏi cái gì cũng không trả lời... nguyên lai là biết đại thần nên giả bộ thanh cao!” (Thiên Thiên : quả muốn khóc, mình đây không phải giả bộ thanh cao là ngay từ đầu không biết sử dụng kênh bang a...)

Thiên Thiên lúc trước tới đây cũng là bị sư phụ kéo vào cho đủ số, bất quá bình thường vẫn có vài người chủ động tìm nàng cùng nhau thăng cấp nên có người xuất hiện thay nàng nói chuyện:

“Các cô này bỏ bớt ghen ghét con gái đi được không, hâm mộ thì nói...ghen ghét thì nói rõ, đừng đùa thể... Thiên Thiên là đồ đệ của lão nạp mấy người nói chuyện nên chú ý một chút.”

Chuyện đổ kị từ xưa đến nay liền thích quẩn quít lấy các cô gái, trong bang chỉ nghe đến tên của Bạch y như phong thấy qua người, càng đừng nói tiếp xúc cùng tổ đội với nhau, Thiên Thiên một nick cấp thì thấp sao có thể gặp may mắn như vậy, gặp gỡ đại thần được địa thần xuất thủ tương trợ, người ta bày tỏ đổ kị hay một chút bất mãn cũng là bình tình.

Kênh Bang hội sau khi có người nói đỡ cho Thiên Thiên thì sau đó khôi phục được an bình, mặc dù trong bang còn một đồng người rít rít... bất quá mắt không thấy tâm không phiền, bởi vì Thiên Thiên căn bản không có thấy.

Đi theo Bạch y như phong tiến vào bí cảnh Thiên Sơn lv 60 Bạch y như phong giao dịch cho Thiên Thiên một đồng đan gấp đôi:

[Bạch y như phong]: “Ăn hai cái, đi theo ta, chú ý bảo vệ tính mạng đừng có chết.”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Dạ, bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!”

Thiên Thiên vui thích ăn hết hai viên đan nhảy lên đuổi kịp Bạch y như phong vốn là Thiên Thiên nói không nhiều lắm, trước đi theo sư phụ thăng cấp cũng không mấy khi lên tiếng, cảm giác Bạch y như phong thao tác rất thần giết quái nhìn rất mạnh cho nên khó có được mà giác ngộ ngẫu nhiên nói một câu tránh cho hấn bởi vì quá buồn bực mà sinh ra ý niệm bỏ rơi mình trong đầu.

Vừa viết chữ vừa chạy vào bí cảnh đối với Thiên Thiên mà nói vẫn tương đối có áp lực... khụ khụ.

Cho nên Thiên Thiên tại khúc quanh đã không cẩn thận bị tiểu quái đánh chết...

[Bạch y như phong]: “Sao lại chết thế , ta ở chỗ này chờ muội, nhanh...”

Bi kịch chính là Thiên Thiên vào xem chữ này mới phát hiện mình đã chết rồi tại bí cảnh chết không có kết cục tốt, không thể lựa chọn tại chỗ sống lại, chỉ có thể trở về rồi chạy lại một lần nữa, Thiên Thiên vô cùng uể oải đáng thương nhìn qua bạch y:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y huynh..mấy người có chiến phục Thuần Dương sao?” Bởi vì môn phái của nàng có, cho nên Thiên Thiên vô ý thức cảm thấy tất cả môn phái đều có...

[Bạch y như phong]: “...”

Thiên Thiên đã hiểu, trải qua mấy ngày kể vai chiến đấu đối chọi quần áo với đại thần vẫn còn có chút hiểu rõ, Bạch y huynh nếu như phát một chuỗi im lặng tuyệt đối, vậy thì đại biểu lời nàng nói bị phủ nhận hoặc là nhìn khinh bỉ.

~ (_)

~

Giờ thì hồi thành nghỉ ngơi... Thiên Thiên chỉ có thể chạy lại một lần nữa vào.

Bạch y như phong tựa hồ rất hiểu tốc độ đi đường của Thiên Thiên nói:

[Bạch y như phong]: “Ta đi ra ngoài một chút, hai phút sau trở lại.”

Thiên Thiên thở phào nhẹ nhõm, cũng tốt:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Đi đi đi đi.”

Mở ra kỹ năng gia tốc ra sức chạy và chạy, chạy hai phút còn không có thấy vị trí Bạch y trên bản đồ, Thiên Thiên bất đắc dĩ nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y huynh.”

[Bạch y như phong]: “Hả? Vừa trở về.”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Muội giống như... Lạc đường.”

Bạch y như phong có vẻ cũng không ngoài dự liệu, rất tự nhiên nói:

[Bạch y như phong]: “Ừ, muội lạc đường.” Sau đó bổ sung một câu:

[Bạch y như phong]: “Đi nhầm rồi , đứng tại chỗ chờ ta tới đón muội.”

Thiên Thiên ấn lại con chuột dừng lại.

“Tại chỗ chờ ta, không nên chạy loạn, nhanh thôi sẽ tới đón muội.”

Trở lại quả khứ lại một phía bắc trong công viên, trong một biệt thự khi đó ba ba chưa có cùng mẹ gây gổ, khi đó một nhà ba người vui vẻ hòa thuận.

Ca ca hàng xóm một thân một mình, cùng người đưa đón người của anh ấy mỗi ngày đi ra đường đều đi qua nhà nàng, hẳn ta tính tình rất quái lạ bởi vì cha mẹ đều ở nước ngoài không ở bên cạnh, cũng không thích cùng những người khác nói chuyện, lúc nào cũng là tư thái nhìn lơ đãng những người khác... kể cả nàng.

Nàng luôn ngây ngốc đi theo phía sau hẳn hỏi hẳn: “Ca ca, anh bị mất lé sao? Ba ba em biết một ác sĩ khoa mắt, em dẫn anh đi tìm cô ấy.”

Mỗi lần câu trả lời của hẳn đều là không nói gì.

Sau khi tái diễn những lời này tới lần thứ bảy người ca ca kia cuối cùng cũng đáp lại, nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ok”

Mặc dù nàng dẫn ca ca đó đi nơi nào lại thấy được một cảnh không nên nhìn.

Người bác sĩ mà ba ba biết kia cô ta đang cùng cùng ba ba ôm nhau rất thân mật...

Nàng nhịn không được về nhà nói ẹ, phát hiện mẹ đã sớm biết chuyện này, nàng nhớ rõ mẹ nói: “Ba ba con sợ dĩ cùng mẹ kết hôn chỉ là bởi vì nguyện vọng của ông nội, cô ấy mới là người ba ba con yêu.” Sau đó hai mẹ con rời đi khu biệt thự đó.

Mẹ cố chấp cái gì cũng không muốn, ngoại trừ tiền sinh hoạt phí của nàng mỗi tháng.

Ngày đó nàng nhịn không được trở về tìm ba ba, khóc đến hai mắt đỏ bừng rồi bị lạc, người ca ca kia ánh mắt lại không hề liếc xéo nàng... nàng cho là hoa mắt, hần cười nói:

“Anh đi mua cây dù, tại chỗ chờ anh không nên chạy loạn, nhanh thôi anh sẽ tới đón em.”

8. Chương 08

Chương 8

Trí nhớ dừng lại mùa hè mười năm trước, Thiên Thiên vầy vầy đầu bỏ qua cảnh tượng biệt ly gây cho nàng đau buồn, rất nhanh lại là một người không có tim không có phổi: “Còn sống mỗi một ngày đều thật vui vẻ, không uống công đời này sống một lần.” Lại là một cô gái theo chủ nghĩa tích cực lạc quan.

Đại khái là Bạch y như phong giọng nói rất giống đại ca mất lé kia, Thiên Thiên đột nhiên đối với hần sinh ra một loại cảm giác thân cận, cười cười trêu ghẹo nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Không biết Bạch y huynh bình thường nhìn người có phải hay bằng nửa con mắt?”

Bạch y như phong qua một hồi lâu mới trả lời, giọng nói mang theo hương vị đùa giỡn:

[Bạch y như phong]: “Không sai, làm sao muội biết.”

Thiên Thiên chạy đến bên cạnh Bạch y như phong, bạch y sử dụng kỹ năng đáng người xoay tròn vài cái chung quanh tiểu quái bị ngược chết thành mảng lớn, trên màn hình số kinh nghiệm bay lên làm Thiên Thiên có nhiều sáng khoái.

Vừa nhạt vàng và đỏ, một tay lại tán gẫu với Bạch y như phong, bởi vì vừa rồi câu nói kia làm Thiên Thiên đối với hần mở rộng lòng người lần đầu tiên ở trước mặt người ngoài nhắc tới chuyện khi mình còn bé:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Khi còn bé có quen một người ca ca có vẻ giống huynh, giọng nói cũng có vẻ giống....”

Nam tử bạch y dừng tay xoay người nhìn Thiên Thiên đánh Ba Tư, thật lâu khung tán gẫu xuất hiện vài mặt tươi cười

[Bạch y như phong]: “Muội cũng rất giống một người.”

Thiên Thiên không hiểu hỏi lại:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Giống ai?”

Bạch y như phong nở nụ cười:

[Bạch y như phong]: “Đây là một câu nói rất nhiều con trai lần đầu gặp mặt đối với một cô gái mình ngưỡng mộ sử dụng.”

Thiên Thiên sửng sốt mấy giây mới phản ứng, đỏ mặt gỡ ra một hàng chữ lại xóa bỏ, sau đó không biết nói cái gì tốt, cuối cùng phát hiện mình rõ ràng bởi vì bị một người chưa từng gặp mặt vì một câu nói mà thẹn thùng... đây là báo trước gì thế... không ổn không ổn... cực kì không ổn.

Tiếp tục giả vờ ra vẻ điềm nhiên như không:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ha ha, phải không, ha ha.” Thiên Thiên đột nhiên liền nghèo vốn từ.

Bạch y như phong ở phía trước đánh quái vật, Thiên Thiên không hiểu sao cảm thấy an tâm, càng ngày càng có cảm giác quen thuộc tự chủ cứ vậy tới.

Đại ca ca kia nói đi mua cây dù sau khi trở về cùng nàng thật lâu mới nói, nàng lần đầu tiên nghe hắn nói với người khác nhiều như vậy, mà chính là Thiên Thiên hiểu kỳ không có chuyện gì mà hắn liền theo mình chạy.

Khi nàng khóc khóc mệt sắp ngủ một khắc kia giống như nghe thấy một giọng nói trầm ổn không giống số tuổi của một đứa trẻ: “Cô ấy là cô của anh...”

Thiên Thiên lúc ấy ngủ rất ngon, tỉnh lại đã tại trong nhà mình nhưng từ đó về sau nàng không còn gặp qua hắn, nghe hàng xóm nói hắn đi Anh ở cạnh với cha mẹ. Thiên Thiên có chút mất mát vì hắn không chào mà đi nhưng là khi ấy tuổi còn bé nàng cũng mau quên đi.

Về sau có người nói cho Thiên Thiên là ba hiện giờ cũng thành người thân thích với ca ca hàng xóm ấy Thiên Thiên không phải là người thích giận lây người khác biết rõ sau cũng không có chán ghét nhiều, cùng lắm thì có chút kinh ngạc, khó trách lúc ấy cô kia sẽ về mặt khẩn trương đuổi theo ca ấy.

Không nghĩ tới mười mấy năm qua đi về cái an ủi của ca ca mất lé ấy mà trí nhớ của nàng còn rõ ràng thế Thiên Thiên cảm thấy nhất định là gần đây quá mệt mỏi làm mình có ảo giác nhwos lại nên lúc này mới đột nhiên nhớ tới những chuyện này.

Bạn đang đọc vòng du Boss và Thiên Thiên là người lưu manh. Chuyển ngữ Tuyết Liên. Chúc các bạn có một mùa thu vui vẻ đầy ý nghĩa

[Bạch y như phong]: “Muốn ta chơi với muội trò tự sát sao?” Bạch y như phong đột nhiên nói tới đây một câu.

Thiên Thiên vừa nhìn chính mình đứng bên vách núi ngắm nhìn phương xa, nhìn rất giống phần tử tự sát tự trách mình trong quá trình chơi còn phân tâm:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Không không không...muội là cảm thấy nơi này phong cảnh rất đẹp mắt... ha ha ~ “

Bạch y như phong đến gần cạnh Thiên Thiên cũng hướng cùng hướng với Thiên Thiên nhìn:

[Bạch y như phong]: “Game này hình ảnh là rất đẹp mắt .”

Đại khái là nơi này phong cảnh mang theo vẻ nhân nhạ bị thương, Thiên Thiên nhin không được phát một câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Đáng tiếc phong cảnh của ngày hôm nay cũng chỉ có thể hôm nay xem, ngày mai đi làm lại là bị kịch.”

[Bạch y như phong]: “Hả? Đi làm không vui sao, nói một chút nghe coi nào. “

Thiên Thiên không biết làm sao lại nhắc lên một chủ đề trên thực tế, cũng không nên lẩn tránh vấn đề này cứ coi như là tìm người tổ khổ :

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Ừ ... bạch y huynh không biết lão bản của muội có bao nhiêu tàn nhẫn, 5555.”

Bạch y như phong giống như là bị Thiên Thiên nói như bị sét đánh, thật lâu mới phát câu:

[Bạch y như phong]: “Có muốn lão bản của muội đối với muội chiếu cố một chút không?”

Thiên Thiên như vớ được cọc, tốc độ viết chữ đều thành thần tốc, hưng phấn nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y huynh, huynh có biện pháp sao, có hả?”

Bạch y như phong vẻ nắm chắc mười phần nói:

[Bạch y như phong]: “Đương nhiên.”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “(về mặt khóc lớn) Bạch y huynh, nói đi?”

[Bạch y như phong]: “Phương pháp rất đơn giản.....” Bạch y như phong bắt đầu truyền thụ bí quyết cho Thiên Thiên.

Tối hôm đó Thiên Thiên ngủ được đặc biệt ngon, nàng mơ thấy cùng ca ấy nói chuyện, vỗ đầu của nàng an ủi.... đại ca ca của nàng ca.

Ngày hôm sau

Thiên Thiên tinh thần gấp trăm lần mặt mày toả sáng đến công ty, thay đổi việc bình thường là bị Chu thư ký đi khắp công ty tìm người tự giác ô m tài liệu ngày hôm qua chưa có chỉnh lý xong đi vào lầu sáu, mặc dù như cũ vẫn có cảm giác áp bách nhưng Thiên Thiên nghĩ đến đề nghị tối qua của Bạch y như phong, hít sâu mấy lần tự tin bước chân đẩy ra cửa phòng làm việc của lão bản.

Thời gian này lão bản còn chưa có đến đây không phải là chuyện quan trọng, trọng điểm là Thiên Thiên phi thường buồn bực “Tỉ suất đi làm “của lão bản, theo nhân viên có thâm niên của Lăng thị nói lão bản bình thường là năm bữa nửa tháng mới đến khảo sát một lần nhưng là từ khi Thiên Thiên tới công ty này làm phát hiện lão bản liền gió mặc gió, mưa mặc mưa đi làm quyết đoán tin rằng lúc trước các đồng nghiệp nói là bôi xấu sự chăm chỉ của lão bản.

Mở ra máy tính, Thiên Thiên thuần thục bắt đầu đưa vào số liệu.

Mập chủ quản nói những thứ số liệu này đều là văn kiện bí mật của công ty tuyệt đối không thể để cho người không liên quan trông thấy, cho nên để tiện cho lão bản kiểm tra công việc Thiên Thiên mới phải di động để xử lý những thứ tài liệu này, hưởng thụ được cùng tổng tài cùng nhau làm việc đãi ngộ quá sang, còn biểu đạt là tổng tài đối với Thiên Thiên có ý bồi dưỡng nhân tài, ca tụng Thiên Thiên có tiền đồ về sau không nên quên hẳn.

Thiên Thiên mờ mịt bị thái độ cực kì khác biệt của mập chủ quản nhìn không được ủy khuất muốn đứng lên: mọi người đều sai rồi, lão bản đây là kéo tôi vào bẫy rập...đáng tiếc loại chuyện như vậy nói ra cũng không có người tin tưởng.

Ai sẽ tin tưởng tổng tài của Lăng thị tác phong nhanh nhẹn khí chất xuất chúng sẽ cùng nàng một nhân viên nho nhỏ so tài.... đây mới là nỗi thống khổ của Thiên Thiên .

Đang khi Thiên Thiên hoàn thành một phần ghi chép thương tâm thì hành lang không gian làm việc tư vang lên tiếng giày cao gót từ xa tới, Thiên Thiên thị lực bình thường rất kinh người, vừa nghe liền phân biệt ra được không phải là tiếng giày của Chu thư kí, kết luận là một đôi giày cao gót loại gót nhỏ ít nhất mười hai cm. (L : quả là rấtchuyên nghiệp...)

Cửa phòng làm việc bị người đẩy ra, Thiên Thiên phản ứng đầu tiên chính là nhìn đối phương xem một chút có phải hay không như nàng dự đoán.

Trong tầm mắt là một đôi giày cao gót nó khiến Thiên Thiên đáng thương loang loáng mắt toát ra lóe sáng, Thiên Thiên chợt nhớ tới lúc trước khi “diễn xuất” thời điểm đó cô gái kim cương kia lúc ấy cũng làm nàng choáng váng chẳng phân biệt được gì, cuối cùng bị tổng tài ôm ôm phá hủy danh dự làm cho nàng đánh hẳn..đến tới một loạt bị kịch.

“Cô là ai? Tại sao ở trong phòng làm việc của Lăng Phong?” Mang theo giọng điệu cao ngạo ba phần khinh miệt nói.

Thiên Thiên dụi dụi con mắt cẩn thận nhìn người, không ngờ động tác này làm cho đối phương giận dữ, nữ nhân kia tựa hồ bất mãn với việc Thiên Thiên híp mắt như kiểu có ý “trêu đùa” nàng :

“Hỏi cô đó, tôi nói cô không nghe thấy sao? Cô là nhân viên của Lăng thị?”

Thiên Thiên cảm thấy cái thanh âm này giống như ở nơi nào nghe qua, sự choáng kia rốt cục biến mất thì không may mới vừa nhìn đến cổ cô gái kia Thiên Thiên lại bị choáng một lần... thật sự là nàng cực kì họa vô đơn chí... Thiên Thiên thống khổ tiếp tục lóa mắt.

Chờ tiền lương tháng này phát, trả tiền nợ Lăng Phong chữa trị khoản, tiền thuê phòng phải nộp...

Thôi.... tháng sau phát lương nhất định phải đi đem cái nhìn thấy đồ sang là sáng mắt chữa lành!

Thấy Thiên Thiên không nói lời nào, nữ nhân kia bắt đầu hùng hổ dọa người, giọng nói trở nên cha ngoa: “Tôi hỏi cô...” Đột nhiên nhớ tới cái gì ... lại đánh giá một chút quần áo làm việc như cũ khi chất xuất chúng của Thiên Thiên, tầm mắt di động từ trên đầu xuống dưới chân của Thiên Thiên mà trở nên trắng bệch:

“Là cô.”

Thiên Thiên chứng kiến dây kim cương kia nhận ra đây là cô gái lần trước lão bản muốn vứt bỏ, nàng còn gia nhập vào diễn xuất... cuối cùng cô gái đó phần nộ mà đi ... chỉ là không hiểu nàng ta tại sao lại đã trở lại.

“Ách, là tôi... Chào tiểu thư.” Thiên Thiên bảo trì lễ nghi mỉm cười. Dù thế nào bây giờ là giờ làm việc có thể đi ra Lãng thị người tuyệt không phải người thường, vì tiền thưởng táng này vẫn là kiếm chế một chút sẽ tốt.

“Tiểu thư tìm lão bản?” Thiên Thiên lễ phép đặt câu hỏi.

Cô gái kim cương kia quan sát Thiên Thiên vài lần:

“Không, hiện tại tôi là tới tìm cô.”

Thiên Thiên vô ý thức cảm thấy nguy cơ.

Mới vừa rồi là tìm đến lão bản, trông thấy nàng ở đây nên hiểu lầm, sau đó diễn biến thành tìm nàng. ...Vốn là tìm đến lão bản trút giận, hiện tại giận lây sang nàng...

Một ý thức mãnh liệt tự bảo vệ mình làm cho Thiên Thiên nhanh chóng ra quyết định:

“Tiểu thư, kỳ thật lần trước...” Đang khi Thiên Thiên định đem chuyện Lãng Phong nói ra thì thời điểm đó Lãng Phong hần đột nhiên xuất hiện.

“Thiên Thiên, hôm nay như thế nào cũng không đợi anh iền tới công ty, bữa sáng ăn chưa?” Lãng Phong không đếm xỉa cô gái kim cương kia trực tiếp đi vào cạnh Thiên Thiên, ánh mắt ôn nhu động tác vẽ thân mật, ngón tay gõ gõ Thiên Thiên sùng ái cười mắng:

“Vẫn còn ở vì chuyện ngày hôm qua tức giận cố ý không đợi anh sao? Đừng giận nữa... anh sai rồi được chưa nào?”

Đưa lên túi giấy đựng bữa sáng giống như là đột nhiên mới phát hiện bên cạnh có người, nghiêng đầu nhún nhún vai:

“Có khách tới... xin lỗi nha.” Đưa tay muốn mời cô gái kim cương kia ngồi:

” Chu thư ký dâng trà.”

“Không cần!” Cô gái kim cương kia tâm tình mất khống chế, lườm một cái đứng bên cạnh Lãng Phong cười đến vẻ mặt hạnh phúc:

“Ba ba em muốn mời anh chủ nhật này đến nhà em thương lượng khu đất phía nam kia, em chỉ là tới đây thông báo một tiếng, hẹn gặp lại!”

Thiên Thiên mới vừa rồi như bị lão bản uy hiếp cười...như kiểu thiếu của ai mấy trăm.” Vẻ mặt đỏ khốc đỏ dích xác rất mờ ám cũng khó trách sẽ bị hiểu lầm thành nụ cười “Hạnh phúc” .

“Được... đến lúc đó nhất định tới cửa báỉ phỏng.” Lãng Phong dùng giọng như giải quyết việc chung nói:

“Kỳ thật không cần phiền toái như vậy, những chuyện như vậy chỉ cần gọi điện thoại cho Chu thư ký là được... cần gì Tại tiểu thư phải tự mình đến đây một chuyến.”

“Anh...” Tại Tĩnh không nghĩ tới Lãng Phong hôm nay sẽ làm vẻ chán ghét như vậy, mặc dù hối hận lúc trước dùng quyền lợi bất động sản của phụ thân uy hiếp qua hấn, cho tới bây giờ đều là nàng cự tuyệt người khác, càng đừng nói trước mặt mọi người không để cho nàng chút mặt mũi.

“Anh sẽ hối hận .” Nói xong giày cao bước đi gót mặc dù biểu hiện vẫn ưu nhã cao quý như xưa, nhưng bước chân rõ ràng loạng.

Thiên Thiên không hiểu cảm thấy cô gái kim cương nói câu cuối cùng kia thật đầy hấp dẫn kịch tính, tựa hồ nghĩ mãi biết: “Bye bye không tiễn.” Con gái thất tình đều đối với nam nhân mình yêu nói một câu nói như vậy, mà thực tế ý nghĩa rõ ràng không lớn nhiều lắm chỉ là một lời văn hoa như trong phim mà thôi.

“Báo cáo biểu chuẩn bị xong rồi?”

Một giọng nói thúc giục Thiên Thiên truyền vào trong tai, Thiên Thiên vội vàng thu hồi thói quen phân tích ngồi trở lại vị trí.

“Em có muốn ăn sáng không?”

“Hả?” Thiên Thiên kịp phản ứng nghĩ Lăng Phong cho nàng ăn điểm tâm, nhớ tới bị kịch hai ngày trước quyết đoán cự tuyệt: “Dạ thôi, em ăn rồi, cảm ơn tổng tài quan tâm nhiều, ngài cứ ăn đi.” Sau đó rất chân chó mà đem túi bữa sáng đưa đến trên bàn làm việc của Lăng Phong.

“Tôi ăn rồi, không thì ném đi đi.” Ngón tay ở trên bàn phím gõ xong mã mở máy trong khi Thiên Thiên xoay người do dự có nên hay không ném đi hay là để lại tới trưa thì:

“Nội quy của nhân viên của Lăng thị nhất định phải làm việc chăm chỉ tiết kiệm điểm này Sở tiểu thư có xem qua chưa?”

Đức phật ơi, ngài dẫn con đi thôi...

Ý của lão bản rất rõ ràng nếu là thật đem bữa sáng ném đi thì tiền thưởng tháng này với nàng vô duyên, nếu như nàng hiện tại không ăn nói để đến buổi trưa lão bản nhất định sẽ bởi vì nàng cố ý kéo dài không lập tức chấp hành chỉ thị suy ra lộ trình nàng bị trả thù, bị làm khó sẽ càng dài hơn .. nói gì thì nói, con người nên là nghĩ về phía trước...

Vì vậy Thiên Thiên vội vàng nhanh chóng đem đồ ăn Lăng Phong tặng ăn xong, sau đó lại ném qua một bát mì sợi to đùng và làm theo kế hoạch mà Bạch y như phong hôm qua bày cho.

Phải không được nhúc nhích... chỉ có thể để đôi mắt trông mong nhìn người trong phòng làm kia cho đến khi đã bị nhân viên y tế “Xử lý” thì Thiên Thiên lần nữa đưa ra kết luận...đồ ăn của cấp trên thật sự không thể ăn vậy! !

9. Chương 09

Chương 9

Thiên Thiên bị nhân viên y tế đè lại cái bụng sau đó mát xa rồi lại cho thêm gì đó để trợ giúp tiêu hóa. Buồn bực tiếp tục tổng kết : lão bản quả nhiên có ham mê bức người ăn điểm tâm, về sau không nên ăn điểm tâm...nàng phải ăn hẩn... uống hẩn!

Thiên Thiên bị trả lại ở trên ghế sofa, sau khi công tác chữa bệnh và chăm sóc xong đám người liên can kia đều đi ra ngoài thì Lăng Phong khó có được biểu hiện áy náy nói:

“Thực xin lỗi...”

“Tổng tài đừng quá lo lắng, khụ khụ...” Thiên Thiên vốn là nghĩ khách khí trả lời để gia tăng độ bạn bè với lão bản, không ngờ trong dạ dày lại sôi trào ho khan.

“Làm sao vậy, anh đi tìm bác sĩ tới đây.”

“Không, không cần.” Thiên Thiên bất đắc dĩ rất không có hình tượng nghiêng người nằm trên ghế, vô ý thức giữ chặt Lăng Phong:

“Em không sao, nằm một lát là tốt rồi... nằm một lát là tốt rồi.” Nếu ai nhìn không biết rất dễ tưởng tưởng bên trong ghế nằm hình như là một sản phụ thì phải.

~ (_)

~

“Vậy em nghỉ ngơi một chút, báo cáo biểu ngày mai làm tiếp.”

Thiên Thiên trong nháy mắt cảm thấy hình tượng tổng tài chói lọi lớn lên, nếu không phải là nàng biết đây là khúc dạo đầu của việc trả thù thì sẽ cực kì ...cảm động.

Thời gian kế tiếp Thiên Thiên nằm, Lăng Phong ngồi. (L :không phải là việc gì.. tà ác.)

Phòng làm việc thượng hạng gió điều hòa thổi ra mát làm cho Thiên Thiên cảm thấy thư thái, cộng thêm bệnh cũ ăn no một rã rời làm cho nàng rất nhanh vào giấc ngủ.

Khi tỉnh lại ngoài cửa sổ nhìn có thể thấy được vùng trời hơi đỏ, Thiên Thiên trong chốc lát xoay người tại ghế mềm mại, thoải mái trong chốc lát....sau khi duỗi lưng một cái

Ôi má ơi! ! Chết chắc rồi.. hu hu!

Nơi này... không phải là nhà trọ, không phải là giường nhà mình...nơi này là phòng làm việc của tổng tài!

“Cử động mạnh đối với thân thể là không tốt.” Rèm cửa sổ bị kéo ra, Lăng Phong hai tay ôm ở trước ngực dựa ở trên tay vịn của ghế dù bận rộn nhưng vẫn ung dung nhìn xem Thiên Thiên chật vật không chịu nổi, sau đó nói một câu làm cho Thiên Thiên xấu hổ muốn chết:

“Nút áo của em bị tuột ra.”

Em gái nhà người!

Đột nhiên đứng lên làm cho Thiên Thiên đầu hơi choáng, quần bách nhanh chóng cài lại nút áo sơ mi vừa không biết nên đi bên nào.

“Trước nằm đi.” Lăng Phong tựa hồ nhìn ra Thiên Thiên quần bách thiện tâm đại phát từ bi không đành lòng, Thiên Thiên đang muốn bày tỏ cảm kích:

“Tiền thưởng tháng này trừ ba trăm là được rồi.”

Sấm sét giữa trời quang!

“Tổng tài...em không nằm, nhưng mà...”

“Không ... nằm.”

Thiên Thiên rất ưu thương, thật như đau nhức cực kì bất đắc dĩ.

“Giây giụa không có hiệu quả vậy thì nằm đi.” Những lời này là sự phụ của Thiên Thiên trong trò chơi Lão nạp làm không ăn thường xuyên đối với Thiên Thiên nói, Thiên Thiên cảm thấy giờ khắc này tình cảnh này quá hợp với tình hình trong game .

Chỉ biết là nghe lời lão bản mà nói Thiên Thiên đột nhiên nhớ tới thời gian này tất cả mọi người đã tan sở, thống khổ nhích lên một góc ghế yếu ớt đối với Lăng Phong nói:

“Thưa tổng tài, tất cả mọi người đã về.”

Lăng Phong chuyên chú nhìn dự án không đếm xỉa tới: “Ừ.” một tiếng.

Thiên Thiên chưa từ bỏ ý định, tiếp tục nói bóng nói gió:

“Vậy..tổng tài... bây giờ là thời gian ăn cơm chiều.”

Lăng Phong rốt cục xong việc, đưa tay nhìn đồng hồ:

“Ừ, đi .. đi ăn cơm.”

Hix...No! ! ! ! !

“Không phải thế.. tổng tài ý của em là...”

“Em hôm nay giúp anh nhiều việc, mời em ăn bữa cơm thì đâu cần phải vậy.”

Trải qua việc hấn nói như vậy Thiên Thiên nhớ tới lời hấn nói buổi sáng, mày dạn mặt dày hỏi:

“Tổng tài..việc buổi sáng nói coi như tính sao?”

Lăng Phong rất có phong độ trả lời: “Đương nhiên.”

Thiên Thiên hai mắt sáng ngời:

“Kia... Ngài buổi sáng trả em mấy trăm đây?”

“Một trăm.”

“...” Tại sao có thể như vậy

~ (_)

~

“Tổng tài, em không muốn ăn cơm.” Thiên Thiên đứng lên, vốn là dạ dày tốt lại bị đám người kia đổ không biết cái gì bây giờ khó chịu đúng là.... lang băm!

Lăng Phong con mắt như có như không từ cổ áo Thiên Thiên quét qua:

“Vậy thì tặng em bộ quần áo.”

Thiên Thiên phòng ngự cảnh báo lập tức kéo vang lên: “Không không không... thân là nhân viên Lăng thị vì tổng tài xếp hàng cứu nguy là bổn phận của em, em làm sao dám nhận lễ vật đâu.... ha ha, ha ha.”

“Tôi không thích bị cự tuyệt.” Lăng Phong mặt không chút thay đổi nói.

Thiên Thiên đột nhiên nhớ tới lời tối hôm qua Bạch y như phong chỉ rồi Thiên Thiên tổng kết: Là đàn ông... đặc biệt là như lão bản của nàng loại người vừa tiền nhiều vừa đẹp trai đều là không thích nhất bị cự tuyệt, phải theo hấn làm cho sự cao ngạo lòng tự trọng được dâng lên cao. Ngoại trừ chuyện giết người phóng hỏa, cướp của, ngoại trừ việc làm trái với nguyên tắc thương thiên hại lý có thể làm nên tận lực theo ý hấn.

Thiên Thiên suy nghĩ một chút nhận lễ vật thì không tính là chuyện thương thiên hại lý, nàng cần phải nghe theo hấn.

“Kia tổng tài...em liền không khách khí.” Thiên Thiên đứng lên rồi nhìn lại chỗ kia, một mặt suy tư là ai giúp nàng đỡ chặn, rồi một mặt suy tư kế nên làm sao cùng lão bản chung đụng quả là một cuộc đấu trí.

“Ừ.” Lăng Phong đi ra khỏi phòng làm việc, ưu nhã cất bước động tác đẹp trai thêm mười phần, Thiên Thiên không phải là háo sắc hay là hoa si nhưng một hồi thậm chí đã quên chỉ chốc lát nữa làm sao miễn cho những đồng nghiệp khác làm thêm giờ chứng kiến, đã quên tránh hiềm nghi mà liền chạy ra ngoài.

Hậu quả đương nhiên là bị lời đồn thăm không đành lòng nghe....

Bạn đang đọc võng du Boss và Thiên Thiên là người lưu manh. Chuyển ngữ Tuyết Liên. Chúc các bạn có một mùa thu vui vẻ đầy ý nghĩa

Thiên Thiên lần thứ hai bò lên trên xe của Lăng Phong, tức cảnh sinh tình nhớ tới cảnh lần trước mắc nợ, nhẹn không được cúi đầu ừ rừ.

Lăng Phong thỉnh thoảng nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, điều này làm cho Thiên Thiên càng thêm vững tin: Dòm ngó! Địch trong tối ta ở ngoài sáng, coi chừng... coi chừng!

Mãi cho đến khi từ bãi đậu xe đi ra thang máy bách hóa Thiên Thiên mới dời đi sự chú ý, bách hóa này Thiên Thiên thường đến bất quá là đi theo Hách Sảng đến... xem một chút.

Lâu một là trang phục bình thường chuyên cung cấp mọi loại quần áo tùy theo độ thu nhập của người tiêu thụ, lâu hai bán thực phẩm nước trái cây, lâu ba là nhiều cửa hàng áo cưới nhất đó là nơi Thiên Thiên chưa

có cơ hội đi, cũng không đi xem qua, lầu bốn là nơi Hách Sảng thường xuyên vào xem Thiên Thiên coi như quen thuộc.

Bất quá làm đầu lười nằng và đánh nhau đầu ngón tay giận sôi chính là – -Lăng Phong hẳn còn đi, còn lôi kéo nằng cùng đi, rõ ràng cho thấy muốn lên lầu năm cái nơi thiên giới mà ngay cả Hách Sảng cũng không dám tùy tiện vào xem!

“Tổng tài, chúng ta nên là dừng...”

“Đi lên.”

Thiên Thiên mới vừa muốn cự tuyệt lại nghĩ tới lời của Bạch y như phong mà nói còn cường điệu nhất định không thể tại trước mặt lão bản nói không, nếu không cho dù có dùng tuyệt kỹ thế nào cũng ‘ vô dụng ’ cũng không thể cứu mạng nhỏ của nằng.

Thiên Thiên quyết đoán ngoan ngoãn thụ giáo, đem sắp nói câu “Chúng ta hay là không đi .” Nuốt trở về trong bụng, đi theo Lăng Phong vào thang máy.

Đến lầu năm Thiên Thiên không thể không tán thưởng khó trách đồ mặc như vậy, nằng một kẻ không nhìn thế nào là hàng xịn cũng có thể nhìn ra những y phục chất lượng không thể chê, lại còn cảm nhận được trình độ nhân viên cực kì cao.

“Lăng tiên sinh con mắt thật tốt, cái áo liền váy này rất thích hợp với bạn gái ngài đây, làn da cô ấy rất đẹp, mặc màu gì đều rất ưa nhìn, bất quá cái váy trong tay ngài chọn cực kì hợp với cô ấy.” Nhân viên phục vụ tươi cười rạng rỡ, từ trên mặt nằng hoàn toàn nhìn không ra là tận lực khen nghe hoàn toàn như chính là lời từ đáy lòng ca ngợi Thiên Thiên.

Thiên Thiên nhớ tới một vấn đề, nơi này nhân viên phục vụ đều biết Lăng Phong, nhưng như thế nào lại có thể hiểu lầm nằng là bạn gái của hắn đây...

Không có làm cho nằng có thời gian dư thừa đi phân tích, “Thiên Thiên, vào thử một chút.” Lăng Phong chỉ tay đối với phòng thử quần áo hơi hắt càm, giọng nói làm cho nằng không thể phản kháng đây là mệnh lệnh.

Thiên Thiên thụ giáo lời của Bạch y huynh, đương nhiên sẽ không phản kháng lão bản, cười nheo mắt giả bộ thuận theo tiếp nhận váy trong tay hắn bình tĩnh đi vào phòng thử quần áo sau nhanh chóng đóng cửa, chuyện thứ nhất nhất định đó là nhìn giá cả.

Phật tổ ơi, dẫn con đi đi...

Thiên Thiên không biết các loại hàng hiệu nhưng là bị nhãn hiệu thượng với một chuỗi chữ Á Rập hù dọa.

Tám ngàn khối!

Bán tôi đi!

Một chiếc váy mà tám ngàn khối!

Có chắc là bán hàng mà không phải đi cướp chứ!

Bên ngoài có người gõ cửa là giọng của Lăng Phong: “Làm sao vậy, không vừa sao?”

Thiên Thiên thật là muốn khóc, vạn nhất đây là “Mưu kế ” của lão bản thì....nằng sẽ phải bán thân! (L: thì bán đi...)

Nhưng là không thể không mặc đó...

“Tiểu thư, xin hỏi là số đo không vừa sao, chúng tôi có thể giúp cô chọn lại số khác .” Cô phục vụ giọng rất thân thiện.

“Không phải....ách, tôi vừa rồi tiếp điện thoại... ha ha.” Nói xong nhớ tới túi của nằng quên ở trong xe Lăng Phong từ chỗ anof có điện thoại mà nghe.... lại mất mặt...

Thiên Thiên quyết định mặc vào, sau đó làm bộ không hợp sở thích, tùy tiện bôi móc vài cái rồi cởi xuống rồi đi!

Nhưng là Thiên Thiên cũng là phụ nữ, mà nữ nhân đều thích đẹp, phụ nữ luôn thích y phục hợp với mình. Nhìn qua mỹ nữ trong gương thử đồ Thiên Thiên tròn tròn mắt.

Thì ra cái váy này mắc như vậy... Là có nguyên nhân !

Thật là đẹp, đường nét tại sao có thể tinh xảo như vậy?

May tại sao có thể hoàn mỹ như vậy đây?

Kể từ sau biến cố khi nàng mười tuổi năm ấy, Thiên Thiên đi theo mẹ bình thường ăn mặc rất tiết kiệm, rất ít khi xuất hiện ở nơi hạng sang, nàng không biết mình có bao nhiêu đẹp, không biết là bởi vì vóc người mình quá tốt mà công lao của nhà thiết kế chỉ chiếm một nửa.

Sợi tóc bị người từ phía sau nhẹ nhàng gài lại, Thiên Thiên từ trong mộng định thần lại thì phát hiện Lăng Phong không biết từ lúc nào dựa vào gần mình như vậy, một tay nắm tóc của nàng, sau đó dùng không biết từ đâu lấy ra một cái cài tóc kẹp ở sau đầu nàng.

Một phát đơn giản như vậy làm cho dáng người nàng thêm lịch sự tao nhã, một mỹ nữ cổ điển, một mỹ nam anh tuấn cho đến ánh đèn flash đâm vào mắt Thiên Thiên.

10. Chương 10

Chương 10

Thiên Thiên cùng Lăng Phong đồng thời hướng nơi có đèn flash nhìn lại, Hách Sáng ôm máy chụp hình còn còn chưa kịp lúng túng cười một tiếng đã bị nhân viên chạy tới vây quanh, yêu cầu giao ra máy chụp hình cùng bọn họ đi một chuyến.

Nơi bán hàng Cao cấp không để cho người ta mang máy chụp ảnh vào bên trong loại quy định này thân là một cô gái giàu có của xã hội thượng lưu Hách Sáng như thế nào lại không biết, lại còn cố làm ra vẻ vô tội giải thích lần đầu tiên tới không biết.

Thiên Thiên có vẻ như đang là cô bé lọ lem trong mơ bị Hách Sáng lên tiếng phản bác xin tha thứ đánh vỡ, chẳng quan tâm trên người váy quý đẹp thế nào trước tiên chạy qua thay bạn tốt giải vây:

“Cái này... xin lỗi các vị, em gái tôi không hiểu chuyện không biết quy định nơi này, có thể hay không dừng tịch thu máy ảnh được không?” Thiên Thiên cực lực tranh thủ bởi vì cái máy ảnh này... là của nàng...

Một thân váy màu đen Hách Sáng đứng ở nơi đó ở đâu bình thường nổi tiếng giờ không khác gì một phóng viên chuyên săn tin đồn..

Gặp Thiên Thiên ánh mắt nhìn chằm chằm nàng, cười đến đáng thương lại quý dị.

Nhân viên làm việc nơi này tư chất vốn không tầm thường, lại nên giọng nói hòa hoãn rất nhiều:

“Vị này ...” Đang muốn nói chuyện vừa ngẩng đầu tầm mắt rơi vào người đứng sau Thiên Thiên sau đó xoay người tới cạnh Lăng Phong.

Sau đó lời nói của vị nhân viên kia thái độ đột nhiên chuyển biến 360 độ, nhìn Thiên Thiên nói:

“Hiểu lầm hiểu lầm...thì ra này đây là em gái của vị tiểu thư này ... vừa rồi, ha ha...thất lễ.” Cúi đầu khom lưng nói xong quay đầu lại nhìn về mặt ngọc của Hách Sáng: “Vừa rồi thất lễ. tiểu thư thích chụp hình cứ việc tùy ý... tùy ý.”

Mấy nhân viên làm việc nữa lại lên tiếng phụ họa, sau đó mấy người này liền cứ vậy cả đám rời đi.

Thiên Thiên càng bối rối xoay người nhìn Lăng Phong thì phát hiện hắn đã trả xong tiền xách theo bộ đồ hôm nay nàng mặc đi làm chuẩn bị đi.

Một mực suy tư cử chỉ lạ của Hách Sảng làm nàng đã quên chuyện nhận quà của lão bản, cho đến nghe thấy tiếng động cơ phát ra trên xe mới phản ứng :

“Tổng tài, Hách Sảng vẫn còn ở nơi đó!”

“Để cho cô ấy đi chơi.”

Cũng đúng, tên kia phỏng đoán lại thất tình nhàm chán, để cho nàng chơi đi. Bất quá...

Thiên Thiên nhớ tới vừa rồi khi nàng đang thử quần áo trước gương cùng Lăng Phong có cử chỉ thân mật, cuối cùng hiểu rõ ràng vừa rồi có chuyện bị quên là cái gì .

Hình!

Với sự ham mê bất quá của Hách Sảng quả quyết sẽ không đem ảnh xóa. Thiên Thiên có dự cảm mãnh liệt, rất nhanh sẽ truyền chuyện nàng ôm chân lão bản, lên chân vào đội ngũ đi đường tắt.

Lấy cớ nói dạ dày không thoải mái, Thiên Thiên cũng như lần trước từ xe Lăng Phong chạy mất, nhìn xem bóng lưng vàng nhạt biến mất dưới ngọn đèn Lăng Phong giống như lọt vào hồi ức rất xưa.

Cho đến khi Thiên Thiên lên lầu không tự giác mở ra cửa sổ thì nhìn thấy xe chậm rãi lái đi.

Buổi tối hôm đó Thiên Thiên vừa lên mạng liền chứng kiến Bạch y như phong đứng tại trước mặt nàng, cảm thấy rất là trùng hợp, cười một chút tán gẫu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Di, thật là đúng lúc Bạch y huynh.”

Bạch y như phong có vẻ tâm tình không tệ:

[Bạch y như phong] : “Ừ, đúng lúc thật...” Rồi nhìn Thiên Thiên đánh Ba Tư trong chốc lát: “Trang bị trên người của muội đều hỏng , đi sửa nào.”

Thiên Thiên then thùng mở ra túi nhìn một chút xem còn bao nhiêu kim, đang do dự có nên hay không vào acc của Hách Sảng chuyển tới miễn ắt mặt để Bạch y huynh mượn tiền, Thiên Thiên lập tức hiểu hẳn nhất định là phát hiện nàng sẽ mượn tiền sửa trang bị trong nháy mắt cảm thấy quẫn bách, nàng Sở Thiên Thiên dù nghèo thế nào cũng không thể trở thành người nghèo đến mức không có tiền sửa trang bị đi, nàng chỉ là vừa nhập môn còn chưa có vàng mà thôi a ~

Thiên Thiên đánh Ba Tư từ chối lời mời giao dịch của Bạch y như phong, Bạch y như phong đánh ột dấu hỏi tới sau còn nói:

[Bạch y như phong]: “Trong túi tiền không chứa nổi, giúp ta mang mười vạn, phí bảo quản năm nghìn kim.”

Thì ra là... lại hiểu lầm.

Thiên Thiên phát hiện Bạch y như phong không chỉ có nhiều, mana còn kim nhiều:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Kỳ thật Bạch y huynh, huynh có thể đi mua một cái túi lớn, như vậy có thể tiết kiệm không ít phí bảo quản phí ~ “

[Bạch y như phong] : “Người bảo quản cảm giác an toàn hơn.” Tiếp tục ẩn giao dịch với Thiên Thiên.

Cửa trên trời tự dưng rơi xuống theo lý thuyết là không nên tham, bất quá Bạch y huynh không phải là tổng tài, một người lương thiện như thế tài nghệ cao trong game thì nàng không có lý do gì không chấp nhận kích động chọn giao dịch.

Thiên Thiên sau đó liền hoàn thành một cái nhiệm vụ thành tựu, hệ thống nhắc nhở lóng lánh trong nháy mắt chấn động, trong màn hình biểu hiện số knb hiện có 100000.

Mặc dù tiền này không phải là của mình nhưng được nhiệm vụ thành tựu Thiên Thiên giờ phút này tâm tình so với trẻ đi dọa công viên thấy hoa hồng đẹp không khác là mấy, hưng phấn nguyên chỗ bồ nhào.

Bạch y như phong tiếp tục mang Thiên Thiên đi thăng cấp, thành công lên tới cấp 64 thì khi đó Thiên Thiên đột nhiên nhớ tới một cái nhiệm vụ cấp 30 không có hoàn thành.

Thiên Thiên đem nhiệm vụ tại kênh đội ngũ post rồi nói: “Bạch y huynh, đem nhiệm vụ này giải quyết giúp muội đi.”

Người bình thường nhìn loại nhiệm vụ xàm này 99,9 % cũng sẽ khoát tay nói: “Muội gốc hủ...loại nhiệm vụ này không có kinh nghiệm không có vàng tiền không có bất kỳ giá trị nào có điên mới đi làm.” Mấu chốt là nhiệm vụ BT kia còn cực kì BT.

Nhưng Bạch y như phong tựa hồ là một loại đẳng cấp khác, không có một mực cự tuyệt mà đáp ứng: “Được.” Sau đó mang theo Thiên Thiên bay đi.

Một người max level, đệ nhất cao thủ sever , một kẻ mới chỉ lv 64 lại đi tới nơi quái cấp 30...

Cái nhiệm vụ này kinh nghiệm vốn ít lại không có trang bị gì tốt, bắt quá dọc theo đường đi phong cảnh tuyệt đẹp, Thiên Thiên vừa chạy vừa tại sau lưng Bạch y chụp hình, sau đó lư vào một hu mục cố định cung cấp cho Hách Sảng quan sát.

Sau khi một boss nhỏ cuối cùng ngã xuống Thiên Thiên tự dưng cảm thấy có chút kiêu ngạo, tự hào.

Kích động nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Bạch y huynh xem, em có phải hay không khá lợi hại.” |

Bạch y như phong phát một cái vẻ mặt chảy mồ hôi tới:

[Bạch y như phong]:”Ừ, lợi hại.”

Thiên Thiên đương nhiên tiếp nhận lời ‘ ca ngợi ’,

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Hắc, lần sau em cũng giúp anh làm một cái nhiệm vụ.” Thiên Thiên kỳ quái, vừa rồi Bạch y như phong cũng không chết, như thế nào không thấy đây.

Thiên Thiên đạt được ước muốn hoàn thành nhiệm vụ cấp thấp sau cảm tạ Bạch y như phong chuẩn bị logout, thì khi tắt cửa sổ game lơ đãng chứng kiến Bạch y như phong xoay người thu lại kiếm trong tay khi đó đột nhiên cảm thấy Bạch y huynh như có hào quang chiếu sáng, gây người mấy giây mới tắt đi cửa sổ, nhớ tới vừa rồi Bạch y như phong xông tới cứu nàng, động tác phát tay chém giết tiểu quái Thiên Thiên nhìn không được bật cười.

Không biết ở hiện thực giữa Bạch y huynh là người như thế nào.

Buổi tối Thiên Thiên ngủ được rất ngon, lúc rạng sáng bị Hách Sảng đột kích:

“Sở Thiên Thiên.... Sấm đánh rồi kìa, trời mưa mau thu quần áo kìa! !”

Hôm nay là ngày cuối tuần khó có được, Thiên Thiên vốn là nghĩ muốn ngủ thêm một lát lại bị Hách Sảng cứ như vậy vừa lôi vừa kéo đi lên. Thiên Thiên hí hóp mắt đầu lắc lư, mồm miệng không rõ:

“Ách, thêm một lát thôi... không cần phải ầm ĩ.”

“Ngủ cái gì mà ngủ... đứng lên!” Hách Sảng dựng vai Thiên Thiên dậy, thanh âm nâng lên đề-xi-ben tiếp tục hét:

“Có nghe thấy không Sở Thiên Thiên.... rời giường đi tới nhà mình cùng chơi với ông ấy hai ván cờ!”

“Ừ, lại một lát thôi...” Thiên Thiên nhìn đồng hồ, 6:38:

“Còn sớm, ...” Trong đầu buồn bực nói thầm vài câu lại hí hóp mắt ngủ.

Trong loáng thoáng nghe thấy Hách Sảng nói với điện thoại, Thiên Thiên chỉ nghe thấy hai chữ, sau đó con sâu ngủ làm toàn bộ bay tiếp.

Hách Sảng vừa lay Thiên Thiên, vừa cầm điện thoại di động lớn giọng nói:

“Còn chưa kịp ăn sáng đây, Thiên Thiên còn ngủ...”

“Cái gì... Lăng Phong cũng muốn đến? !”

“Đã đến cửa nhà rồi?”

Thiên Thiên nhanh chóng bật lên, lắc lắc đầu:

“Hách Sảng, bà mới vừa nói ai muốn đến nhà bà cơ?”

Hách Sảng cúp điện thoại điềm nhiên như không nhìn bạn tinh thần đột nhiên sáng khoái:

“Lăng Phong...anh ta cùng cha mình có chút thân quen...sao?”

Tổng tài ở đó!

Có nên hay không đi? !

Nên hay không tránh đi đâu đó?

Phải hay không sẽ bị chết rất thảm ?

Thiên Thiên lâm vào rồi ren.

“Lại ngăn người!” Hách Sảng đẩy Thiên Thiên đột nhiên nói:

“Ai, bà không phải là thường nói lão bản tính như trẻ con sao đàn áp bà, lúc này cậu đi tới nhà mình để cho anh ta nhìn tài kỹ nghệ của bà, nghe cha mình nói Lăng Phong cũng thích cờ vây, bà mà trở tài hẳn nhất định đối với bà lau mắt mà nhìn!”

Thiên Thiên gượng cười cái kỹ thuật kia.. lừa dối Hách thúc thúc còn được, lừa dối Boss âm hiểm xảo trá đơn giản chính là múa rìu qua mắt thợ tự tìm đường chết.

Người nào không biết Lăng Phong không chỉ có trẻ tuổi tiền nhiều, còn là một tài tử phong nhã người mà hàng năm dạ hội công ty cử hành được chú ý nhất, ảnh treo to đùng trên hành lang công ty không khác siêu sao là mấy, Lăng Phong bề ngoài anh tuấn, đỉnh đầu chói mắt hào quang nằng muốn hái cũng hái không được..àì...Thiên Thiên vẫn tự biết rõ , giả bộ bình tĩnh lắc lắc đầu:

“Không.... không được...mình phải tiếp tục ngủ đây.” Tổng tài quá lợi hại, đánh không lại ...

“Yên tâm đi.” Hách Sảng đến gần Thiên Thiên vẽ mặt thần bí: “Nói cho cậu biết lời nói thật, kỳ thật Lăng Phong căn bản không biết đánh cờ, ngay cả cha mình còn chưa thử qua, nếu đem tấm ảnh kia cho nhân viên công ty cậu nhìn một chút thì người muốn có nó sẽ là.... Ha ha!”

Thiên Thiên bán tín bán nghi suy nghĩ nếu như có thể làm cho tổng tài thấy một mặt xuất sắc khác của nàng, sau đó làm việc bán mạng thêm một chút có lẽ sẽ không thật sự đối với nàng như trẻ con sẽ có vài phần kính trọng, về sau cũng không cần phải phụng phịu lo sợ, có khi còn có thể bay lên cấp chủ quản, tiền lương có thể tăng gấp bội ... (L: sự thật là con bay lên cấp cao hơn chủ quản, he he)

Dứt bỏ ý tưởng cóc mà đòi ăn thịt thiên nga, Thiên Thiên quyết định không muốn...con thiên nga khó ăn....!

Vì để cho tổng tài thay đổi cách nhìn đối với nàng, Thiên Thiên nhanh chóng đứng lên rửa mặt, chọn lấy cái váy lụa nhẹ nhàng khoan khoái mặc vào.

Kỳ thật đây là món quà ngày hôm qua bị buộc “nhận hối lộ” mà có,...hãy nghĩ nó rất nhẹ nhàng khoan khoái ..bỏ qua giá cả và nhãn hiệu của nó đi..... khụ khụ ~

Tóc dài được búi lên, điểm thêm cái kẹp tóc ngày hôm qua Lăng Phong cài cho làm cho nàng lệ lấp lánh làm cho người chú ý, Thiên Thiên nhìn không được oản kiếu tóc khác của ngày hôm qua.

Trong gương một mỹ nữ cổ điển trang điểm nhẹ nhàng làm cho người ta có cảm giác dịu mát tự nhiên mà vẫn có sự hồn nhiên. Hách Sảng đứng ở sau lưng Thiên Thiên tặc tặc tán thưởng: “Thiên sinh tố chất không giả, bất quá dựa theo lời bà hay nói thực tại chân thật ở đây, tặc tặc...tôi nếu như là nam nhân nhất định nhìn không được cười bà về nhà.”

Vây quanh Thiên Thiên dạo qua một vòng cười xấu xa hỏi:

“Cái váy này là Lăng Phong tặng đi? Ánh mắt không sai, rất thích hợp với cậu...chắc chắc.”

Thiên Thiên nhớ tới ngày hôm qua ở đó ánh mắt Lăng Phong ôn nhu mắt như vậy trong nháy mắt thất thần, sau đó hận không thể tự sát.

Chuyện cổ tích Cô bé lọ lem cùng hoàng tử liên tục làm bao cô gái hiện đại điên đảo, Sở Thiên Thiên miên nhiên tỉnh lại!

Đại khái là vừa nghĩ tới cô bé lọ lem đi giày, Thiên Thiên chỉ đi một đôi giày cao gót khi trước Hách Sảng tặng sinh nhật, cho đến khi xuống xe đi vào nhà Hách Sảng từ cửa chính Thiên Thiên mới hối hận.

Giày đẹp thì đẹp mắt, nhưng đi khổ chân.... trong chốc lát cổ mà phát huy.

~ (_)

~

Thiên Thiên lo lắng là đúng, bị kịch tại ngay một khắc quả nhiên liền xảy ra...

11. Chương 11

Chương 11

Có đôi khi chuyện chính là sao lại khéo chỗ này ...dù cho bạn không thích chuyện cô bé lọ lem cùng hoàng tử, dù cho bạn không tin trên thực tế sẽ tồn tại loại cảnh chỉ có trong mơ này nhưng sự thật nó liền bày ra ngay trước mắt, bạn không tin cũng phải tin.

Đang khi Thiên Thiên cho là mình sắp chạm đất không an toàn trong nháy mắt kia...

Im lặng tuyệt đối là một màn cực kì phim ảnh

“Ngài...ngài...” Thiên Thiên cả buổi cũng không nói được hai chữ “tổng tài” nói ra khỏi miệng, thì lão bản giống như một màn Bạch y trong game kịp tới cứu!

Thiên Thiên nhin không được sưng sốt mấy giây.

Lăng Phong vẫn anh tuấn như cũ, ngạo mạn như cũ, sống mũi vẫn là... Thiên Thiên khinh bỉ chính mình rõ ràng cũng phạm hoa si rồi.

Lăng Phong trên cao nhìn xuống liếc xéo Thiên Thiên:

“Sở tiểu thư ” cúi đầu tại bên Thiên Thiên nhỏ giọng nói tiếp:

“Liên tục tựa ở trong lòng tôi như vậy, em muốn câu dẫn anh sao ?”

Lời này vừa nói ra, Thiên Thiên vốn là không thể nào tự nhiên sắc mặt nổi hồng.

Nhanh chóng kéo ra khoảng cách với hắn:

“Không, không...” Không muốn đôi giày cao gót không thực dụng đến mức đang khi Thiên Thiên lui về phía sau đồng thời chân vừa mạnh mẽ hướng chạy thì.....Thiên Thiên chân phải tự dừng mềm một chút, Lăng Phong thuận thế kéo nàng một cái.

Vì vậy dưới ban ngày ban mặt, tại trước cửa nhà Hách Sảng cùng với mấy vị chủ quản trước đây nịnh hót lão tổng ở cửa nhìn thấy một màn một mỹ nữ mỹ nữ nhào vào trong lòng Lăng tổng tài một lần lại một lần.

Cuối cùng Lăng tổng tài rất có phong độ môi khẽ cười:

“Như thế nào lại không cẩn thận như vậy.” Sau đó không chút nào khách khí với vẻ mặt hiem nghi của mọi người đem mỹ nữ kia bế lên, ôm một lèo từ cửa đến trên ghế.

một màn đẹp cỡ nào ... làm cho người ta phấn chấn, khiếp sợ. Mà một màn này đến người trong cuộc là Sở Thiên Thiên trải qua chuyện này vẫn là tương đối quần bách .

Không có ai biết Thiên Thiên đang cực kì ưu thương...

Thiên Thiên cảm thấy nàng hai mươi mấy năm còn không có mắt mặt như ngày hôm nay, đều đặt Lăng Phong , tại hân.

Đèn flash không hề nghi ngờ liên tục vây quanh tuần nam, nữ nữ vừa rồi, ngọn đèn chói lòa không ngừng làm cho Thiên Thiên cái gì cũng không nhìn thấy, ngay cả nụ cười gần trong gang tấc quỹ dị thể nào cũng không chú ý tới.

Thiên Thiên đã vô lực , từ khi chuyển tới thành phố A nàng đối với các loại báo chí đồn đại truyền thông nhất định chẳng thèm ngó nhìn, giờ thì làm thế nào để sống... cuộc sống này như thế nào qua.

~ (_)

~

Bạn đang đọc võng du Boss và Thiên Thiên là người lưu manh. Chuyển ngữ Tuyết Liên. Đông sắp tới hãy tìm một trái tim sưởi ấm chúng ta ^^

Khách quan khi Thiên Thiên bắt đầu dĩ thì một người khác trong cuộc tựa hồ không có cảm giác gì.

Thiên Thiên quay đầu lại trông thấy Lăng Phong vỗ vỗ áo sơ mi hơi nhăn vế mặt như không có việc gì bùng lên trên một ly rượu nhấp một miếng, phát hiện ánh mắt Thiên Thiên quay đầu lại nhìn, nhú mày:

“Sở tiểu thư có việc gì sao?”

Thiên Thiên vẻ mặt quần bách mắt dời đi: “Ách...” Trộm nhìn lên tất cả mọi người bên ngoài, thấy bên cạnh không có người mới lắp bắp nói:

“Vừa rồi... Cảm ơn...cảm ơn tổng tài.”

Lăng Phong cho nàng một cái nụ cười lễ phép:

“Tiện tay mà thôi, Sở tiểu thư không cần phải khách khí.”

Thiên Thiên rất muốn xông tới tóm vai của hân dùng phương thức Hách Sảng thường xuyên đối đãi với nàng lay tỉnh hân.

Hân tại sao có thể bình tĩnh như vậy, điềm nhiên như không, thật giống như chuyện vừa rồi hân hoàn toàn không để ở trong lòng chỉ là đi ngang qua một chỗ nhất được ví tiền sau đó trả lại cho người mất của, và khi người mất của nói lời cảm tạ thì đồng thời nói: “Tiện tay mà thôi, không cần phải khách khí.”

Hân tại sao có thể.... tại sao có thể...

Thiên Thiên cũng không biết mình là đang rối ren cái gì... không rõ là lạ ở chỗ nào... lại tìm không ra nguyên nhân, loại cảm giác này thật đáng sợ.

Những hành động của hân Thiên Thiên ánh mắt vẫn luôn như cũ đặt ở trên người Lăng Phong, nàng thề phải tìm ra sơ hở, rõ ràng BOSS đang chơi trò gì đó phải phòng ngừa chu đáo ngăn chặn bị kịch xảy ra.

Nhưng là Thiên Thiên đã quên một chút nếu bạn đối với một người nam nhân quá mức hiếu kỳ vậy hậu quả trực tiếp sẽ chính là đem mình vào trong cạm bẫy nói ra cho oai là : tự chui đầu vào lưới.

Thời gian yến hội tiến hành đã hơn phân nửa.

Thiên Thiên đến nay mới biết được cha của Hách Sảng to lớn như vậy, bao người có khả năng nịnh hót vô địch như vậy quả là thần công cái thể, nghe là sững sờ hoàn toàn, tự đáy lòng tán thưởng những người từng trải này công lực thật thâm hậu ... thật sâu! Tổng kết à mình vẫn là quá non!

Trong đại sảnh nhìn như chuyện trò vui vẻ, một đám bạn cũ cụm chén, nghiêm túc nghe cơ hồ ai cũng đều ở phát ra cái lời nịnh hót này, Thiên Thiên vừa mới bắt đầu còn rất hi hữu cảm thấy thật thú vị, nghe nhiều khó tránh khỏi cảm thấy rất nhàm chán.

Bưng khay đựng trái cây lên lên hướng trong góc, chờ khi chú Hách nghe chán ngấy cho gọi nàng qua cùng ngài đánh cờ, sau đó thành công viên mãn sẽ hồi phủ, trở về nhà trọ tiếp tục thăng cấp.

Nghĩ đến thăng cấp, Thiên Thiên nhớ tới Bạch y như phong, không biết giờ này Bạch y huynh đang làm gì.

Vừa đầu ăn uống tránh đi đám người kia, Thiên Thiên bỏ quên còn có một người liên tục một bộ mặt cự tuyệt người ngoài ngàn dặm, một nam nhân bộ dáng ngồi ngay ngắn ở kia.

Hôm nay người đến lòng dạ biết rõ mặc dù đối cha Hách Sảng lần đầu gia này có bao nhiêu tác dụng, bất quá người có thực lực như Lăng Phong mà nói mặc dù người trước đây đến tìm hiểu thì sẽ rất kinh ngạc Lăng Phong lại xuất hiện ở Hách gia, nếu hai thế lực to lớn này đột nhiên kết hợp làm cho người ta không giải thích được cũng không hiểu có nội tình gì sâu xa ở đây.

Nghĩ lại ngoài biết rõ chủ nhân yến hội hôm nay là Hách lão gia, nếu Lăng Phong xuất hiện đại biểu Hách lão gia trong lòng Lăng Phong có bao nhiêu nặng nề, những tình anh làm sao sẽ ngốc đến mức không cho chủ nhân một mặt mũi vây quanh Lăng Phong đây, mọi người cũng chỉ là hướng chủ nhân khách sáo, đối với Lăng Phong nhất mực cung kính làm bộ như lơ đãng đáp lời rồi nịnh nọt.

Lăng Phong vẻ mặt lạnh như băng giống như đang thưởng thức rượu, thậm chí ngay cả người bên cạnh cùng ngồi nói gì cũng không để ý đáp, mục tiêu mọi người tự nhiên chuyển dời những người khác, không ai muốn mất mặt ình một đường lui.

Nhìn người núp ở góc, không biết ở trong tối thì Thiên Thiên tự cho là may mắn cái gì, không tự giác héch miệng cười cười, chỉ là trong nháy mắt lại khôi phục vẻ mặt trước sau như một lạnh lùng.

Có người bật dậy về mặt Lăng Phong cười, lập tức hướng vị trí Thiên Thiên nhìn sang, sau đó Thiên Thiên thật vất vả trốn trong góc trong nháy mắt thành ra náo nhiệt.

Không hiểu ra sao nhìn chăm chăm, miệng khe mỉm đối với những người không ngừng liên tục không dứt lời bày tỏ ca ngợi, không biết là những thứ này không cách nào đến gần Lăng Phong nên khi hắn vừa rồi đối với mỉm cười mà đến cạnh khiến Thiên Thiên càng mở mồm.

Đoán rằng bọn họ khả năng nhận lầm người, đoán chừng là nghĩ nàng là con gái của chú Hách nịnh hót, Thiên Thiên để xuống mâm đựng trái cây dùng tốc độ nhanh nhất nuốt xuống đưa hẩu trong miệng, đưa tay ý bảo mọi người an tâm một chút chờ nóng vội, thì một cánh tay khi nàng vội vã giải thích đặt lên vai nàng thời điểm đó gyven một đám tai to mặt lớn rốt cục im tiếng, nhìn nàng yên lặng.

Thiên Thiên háng giọng:

“Các vị.... ách..cái này..tôi không phải là...”

“- – ai nha! Tiểu thư đáng người thật đẹp khí chất thật xuất chúng không gì sánh được, lời nói lại dễ nghe như vậy! Ai nha này thật giống giọng nói kết tinh của trời đất, để cho tôi...” (đằng sau thật dài thật dài thật dài.)

Ngay sau đó, một loạt tình huống không hiểu ...tiếp theo mục tiêu đại chúng dời đi và đương nhiên mọi người cũng đều vây quanh tới đây.

“Xin hỏi tiểu thư họ gì, hiện tại đang giữ chức vụ gì....?”

“Một cô gái như tiểu thư vừa xinh đẹp, vừa có tài... hiện nay xã hội thật sự là quá khó có được...”

Có người đại biểu tập thể lên tiếng những người khác đương nhiên là gật đầu phụ họa nhất trí bày tỏ:

“Nói rất hay nói rất hay...”

“Đúng vậy đúng vậy...”

“Đúng đúng đúng...”

Thiên Thiên bắt đắc dĩ... bọn họ từ nơi nào nhìn ra nàng có phẩm chất, tài năng không giống người thường?

Tay ngứa ngáy rất muốn đem một ông chú đang trước mặt chém gió thảo thảo bất tuyệt này gạt qua, tự tạo ình một con đường ra chạy ra ngoài.

Khi ngứa đầu quan sát lơ đãng nhìn đến một ánh mắt có ý cười lại âm hiểm, ngoại trừ BOSS Lăng tổng tài của Thiên Thiên thì còn có thể là ai đây.

Giờ khắc này Thiên Thiên nhận định.... nhất định là tổng tài! Quả nhiên!

Nàng quan sát một buổi trưa đều không nhìn ra... nhất định là hắn khiến cho những người này hiểu lầm nàng là Hách Sảng, sau đó làm cho nàng hưởng thụ sự tán dương truyền tin nọ kia, làm cho nàng trong nháy mắt từ phía trên thiên đường ngã vào địa ngục!

m hiểm ..âm hiểm, thiết thời nàng mới vừa rồi còn cảm thấy Bạch y cùng hắn có chỗ tương tự, Bạch y huynh mới không có vô sỉ như vậy! Thiên Thiên 0.0 nghĩ tới.

Lăng Phong tựa hồ không hiểu mặt Thiên Thiên tràn đầy tức giận là vì loại gì.

Thiên Thiên ý thức được chính mình công khai nhìn chằm chằm nhìn tổng tài, rất không có tiền đồ thu hồi loại ánh mắt này, một giây sau đã chuyển thành một loại ánh mắt sùng bái, sau đó giả bộ kéo ra nụ cười.

Mà như vậy đối người xung quanh xem đó chính là công khai ánh mắt nhìn đưa tình, cuối cùng nụ cười ngọt ngào kia của Thiên Thiên làm cho người xác định nàng cùng Lăng tổng tài có quan hệ không giống bình thường... không thể nghi ngờ.

Giọng nói kịch liệt tán dương càng thêm hung mãnh, Thiên Thiên vô lực nhìn, Hách Sảng kia không biết chạy đi đâu từ khi tiến vào đại sảnh liền không nhìn thấy nữa, chú Hách thì làm một bộ việc không liên quan đến mình nằm trên ghế đằng kia nhắm mắt hưởng thụ ở bên ngoài, bên trong âm ỉ như vậy mà sao không quay đầu nhìn lại một chút chứ?

Thiên Thiên bắt đầu hoài nghi, yển hội hôm nay thật sự là nhà Hách Sảng mở chứ?

Liếc nhìn chung quanh chỉ có chỗ Lăng Phong là an toàn, đó là một cổ hơi hướng lạnh như băng mát làm cho trời rất nóng đều đổi mát mẻ, nhưng là cũng còn vài người dám ngang nhiên xông qua.

Mặc dù tổng tài thật lạnh, rất nguy hiểm, trong lúc nguy hiểm lộ ra âm hiểm nhưng là vì nàng rất đáng thương muốn một chút thanh tịnh, Thiên Thiên rốt cục không chịu nổi chui ra đóng người hướng chỗ Lăng Phong tới.

Đỉnh đầu sáng loáng vài chữ to: “Tổng tài cứu mạng!” Thiên Thiên cho rằng Lăng Phong nhìn hiểu, không nhớ nàng thành công vứt bỏ đám “ruồi bọ” thế nào khi đi tới cạnh thì Lăng Phong liếc nàng một cái, tựa hồ có chút bất mãn nói:

“Sở tiểu thư, chú ý hình tượng.”

“Hả?” Thiên Thiên còn trong mộng, bất tri bất giác phát hiện vừa rồi chạy phải quá mau, trông thấy ghế sofa theo thói quen hai đầu gối quỳ lên mà Lăng Phong vừa vặn dựa ngòai trước người của nàng.

Thiên Thiên bộ dạng thoát nhìn có điểm giống... người bạn gái nhỏ hướng bạn trai làm nũng... Đã nhớ không rõ là lần thứ mấy bị bêu xấu Thiên Thiên mặc dù đã tiếp nhận việc gấp gáp Lăng Phong là có chuyện xấu, vô ý thức vội vàng nhảy xuống ghế, không có chú ý tới mình đang mặc váy khi đi xuống thời điểm trọng tâm không vững lui về phía sau ngã đi, may mắn Lăng Phong tay mau lẹ đem nàng ôm trở lại.

Thiên Thiên muốn nói to một hơi cái sàn đá cao cấp này mà mình thiếu chút nữa té 1 cái thì đầu rơi máu chảy, may quá, may quá... ngừng đầu: “Cảm ơn...” Cảm giác là lạ ở chỗ nào.

Chung quanh tiếng vỗ tay làm cho Thiên Thiên hiểu đến tột cùng là lạ ở chỗ nào.

Sự mập mờ này, làm ọi ứ nghĩ sáng loáng lại còn tư thế này... nàng còn có thể nói gì.. có thể giải thích gì đây?

Lăng Phong nghiêm trang nhìn chằm chằm nàng, Thiên Thiên thật là muốn hét lớn một tiếng - -

Lưu manh..., ngài quá cao tay rồi !

12. Chương 12-13

Chương 12

“Còn không nghĩ tiếp theo làm sao ư... Sở tiểu thư.” Lăng Phong nhún nhún vai vẫn ung dung nhìn xem Thiên Thiên ánh mắt bàng hoàng thất thố từ trên mặt hần hoàn toàn nhìn không ra bất kỳ ý đồ xấu nào, hơn nữa lại là hiện lên một trạng thái rộng lượng, một bộ tôi bị cô chiếm tiện nghi nhưng không đáng so đo.

Nếu không phải tay phải của hần còn đặt ở trên eo nàng Thiên Thiên đều nghĩ bắt đầu sinh ra ảo giác là nàng bị hần chiếm tiện nghi. Rồi Thiên Thiên then quá hoá giận sắp mất đi lý trí chuẩn bị đánh người thì nghe tiếng của rất dễ nghe Lăng Phong cúi đầu vang lên:

“Sở tiểu thư, hãy tỉnh táo, em còn nợ tôi tiền chữa trị còn phải trả theo định kì mới hết.”

Thiên Thiên đành thỏa hiệp.

Xúc động là ma quỷ, lão bản không thể đánh!

Vì tiền lương, vì thăng chức, vì tiền đồ, mình phải nhẫn!

Thiên Thiên thật đã quên là thế nào xách theo đôi giày nhìn thì khá mà không dùng được còn đất muốn chết lúc nào đi ra khỏi Hách gia, thần kỳ chính là khi nàng cùng cha Hách sáng chào hỏi ông rõ ràng không có giống mấy lần trước đóng cửa mà không cho nàng đi. Thiên Thiên cảm thấy hôm nay chuyện có nhiều kỳ quặc, cực kì kỳ dị.

Mất mặt thiệt nhiều đã thương trái tim bé nhỏ của Thiên Thiên, nàng cúi đầu ủ rũ trở về nhà trọ. Bởi vì giày không có cách nào đi, chỉ có thể nhịn đau mà gọi xe đi về vì thế Thiên Thiên quyết định sáng sớm ngày mai phải ăn nhiều một chút, phải ăn để tiêu tan oán khí mà thôi.

Trở lại nhà trọ trên hành lang nhà Lưu thẩm con chó nhỏ rất biết nhìn mặt mà nói chuyện trốn đến bên cạnh thùng rác chạy xa Thiên Thiên không có giống bình thường vừa thấy nàng liền nhảy đi lên vẫy đuôi liếm ống quần của nàng, có thể thấy được Thiên Thiên hôm nay oán khí cực sâu.

Phát hiện cửa chống trộm không khóa, Thiên Thiên cho rằng có trộm, trong lòng éc lên một tiếng tiến gian phòng tra xét xem túi đồ hôm qua còn hay không?

“Tôi nói này Sở Thiên Thiên, Lăng tổng người ta dù thế nào cũng anh tuấn tiêu sái tiền nhiều, cậu cũng không phải đến mức trước tiên lo bảo quản lễ vật người ta tặng đi?”

Thiên Thiên quay đầu lại như kỳ tích phát hiện Hách Sáng cứ thế mà ngồi trước máy tính chơi game trong nháy mắt như bị tên đâm vào người.

Nghe thấy Hách Sáng nhắc tới Lăng Phong tặng lễ vật kia, Thiên Thiên cảm giác mình cực không có tiền đồ, trong nhà bị trộm mà phản ứng của nàng đầu tiên lại là xem một chút cái túi to kia còn ở đó hay không, mặc dù... Kia đích xác là thứ giá trị, đắt tiền nhất trong gia sản của mình nhưng cũng không cần phải khẩn trương như vậy chứ?

Vừa mắng chính mình không có tiền đồ vừa đi vào phòng tắm, chuyện đã xảy ra hôm nay tựa như một bộ phim Thiên Thiên cảm thấy này quá hí kịch, chệch khỏi quỹ đạo sống, lơ ngơ lạc hướng, khó có thể tin.

Lăng Phong hần là tổng tài cao cao tại thượng, Thiên Thiên không có thể hiểu được chính là nàng lại luôn luôn cho là hần đang cố ý làm khó dễ nàng, nhưng khi nàng quần bách xấu hổ vô cùng thời điểm đó lại cứ nàng một cái này giống như đã vượt ra khỏi phạm vi gây khó dễ bình thường rồi.

Vòi phun đột nhiên không có nước, một thân bọt còn không có sạch sẽ Thiên Thiên từ trong suy nghĩ hoàn hồn.

Lại hết nước, OMG!

Sáng ngày thứ hai, Thiên Thiên đeo khẩu trang đi vào phòng làm việc và như thường lệ bị Chu thư ký mời lên lầu sáu.

Đúng vậy, Thiên Thiên lại bị cảm do đứng ở phòng tắm chờ Hách Sảng gọi điện thoại cho người sửa, nhưng nàng ta còn bận giết con boss, đợi nàng ra sức chém giết xong boss rồi quay đầu lại giúp Thiên Thiên gọi điện thoại kêu người kiểm tra thì khi đó Thiên Thiên người đã mềm nhũn ...

Từ phòng tắm đi ra còn sức lực, Hách Sảng liền tội nghiệp chính mình kiểm điểm nói:

“Thực xin lỗi nha Thiên Thiên, mình không nên đem điều hòa mở lớn như vậy, mình sai rồi...” Thiên Thiên còn có thể nói gì.

“Thiên Thiên, làm sao cô lại bị cảm, mới không gặp có vài ngày như thế nào trông da dẻ yếu như vậy?” Chu thư ký hảo tâm hỏi thăm, bắt đầu ra tay giúp Thiên Thiên phân loại văn kiện.

“Cám ơn... Cám ơn, a... Hắt xì... Hắt xì...” Liên hoàn hắt xì tiến hành.

Chu thư ký đưa tay sờ trán Thiên Thiên: “Không có sao chứ, có cần tôi giúp cô một tay hay không / Để tôi nói với Trần chủ quản cho cô xin nghỉ?”

Xin nghỉ rất thiết thời nha, sáu trăm khối tiền chuyên cần sẽ không có, khoản tiền chữa bệnh nợ của sếp nàng phải còn nợ tới khi nào. Thiên Thiên lấy tay chạm chạm mũi:

“Không sao...tôi có thể làm.” Mở ra máy tính bắt đầu đưa vào số liệu.

Một lát sau cửa phòng làm việc mở ra, mùi nước hoa đặc thù dễ ngửi của Lăng Phong Thiên Thiên mặc dù bị cảm vẫn nhạy cảm đánh hơi được hương vị của lão bản, theo thường lệ đứng lên chào hỏi:

“Tổng tài buổi sáng tốt lành.”

“Tối hôm qua đi đâu vậy.” Câu hỏi lơ đãng lại hết sức cổ quái truyền vào tai Thiên Thiên, Thiên Thiên cho là mình nghe lầm vốn là đầu liên hỗn loạn Thiên Thiên gặp Lăng Phong không có nhìn hấn, xem chừng hấn là cùng bạn gái nói điện thoại hỏi hành tung của cô ta nên nàng cũng sẽ không có lên tiếng nữa, ngồi trở lại vị trí tiếp tục công việc.

“Tối hôm qua đi đâu vậy?” Không thay đổi từ vừa mới bắt đầu thông thả lơ đãng giọng nói chuyển thành câu hỏi, Thiên Thiên có điểm kỳ quái tổng tài khi nào thì tái diễn lại cùng một câu nói, nhất định là vị cô nương đem hấn chọc tức, quay đầu lại len lén liếc Lăng Phong một cái.

Khi chạm đến ánh mắt của Lăng Phong Thiên Thiên cảm thấy cả kinh vội vàng quay đầu đi làm bộ nghiêm túc làm báo biểu, trong lòng kỳ quái tổng tài nhìn chằm chằm làm gì.

“Em đang nhìn cái gì?” Lăng Phong ôn hoà bay ra một câu.

Thiên Thiên duỗi lưng một cái giả vờ nhìn quanh:

“A, ha ha, em cảm thấy được phòng làm việc quá lớn mà có vẻ thiếu chậu hoa sẽ làm cho không khí không tốt, ha ha.” Trên vách tường có lắp đặt hệ thống lọc khí còn nói chỗ này không khí không tốt, rõ ràng cho thấy đang bối mồm...

Lại nói sai..quả là người cảm mạo hăm hại không nổi...

“Em bị cảm?” Lăng Phong đột nhiên hỏi.

Thiên Thiên buồn bực lão bản hôm nay thái độ như thế nào kỳ quái như thế, mặc dù hấn liên tục rất lạnh bất quá bình thường nói chuyện cũng không thấy lạnh băng như vậy, thoát nhìn giống như là tức giận cái gì đó, Thiên Thiên hoàn toàn không hiểu chỉ có thể toàn bộ xếp vào là hấn bị bạn gái chọc nên tức giận.

Sợ bị tổng tài ghét bỏ Thiên Thiên tự túc giải thích:

“Báo cáo tổng tài, em chỉ bị cảm do thời tiết nên sẽ không lây bệnh cho ngài, ngài yên tâm đi.” Chỉ chỉ đem mặt bị khẩu trang che đi hơn phân nửa:

“Em đã phòng hộ chu đáo, ha ha.”

Lăng Phong sắc mặt đột nhiên hòa hoãn, nói chuyện giọng nói cũng thay đổi hơn nhiều: “Uống thuốc chưa?”

“Dạ rồi.”

“Ừ.” Lăng Phong ấn nút điện thoại nội bộ:

“Chu thư ký, bữa sáng hôm nay đổi thành cháo trắng.”

Phía ngoài Chu thư ký tựa hồ có điểm kỳ quái: “Dạ, tổng tài.” Cúp điện thoại Chu thư ký gãi gãi đầu lằm bằm lầu bầu:

“Tổng tài không phải là ghét ăn cháo trắng sao?”

Cho đến khi đem cháo nóng hôi hổi đưa vào phòng làm việc, dựa theo sự phân phó đặt ở trên bàn làm việc của Thiên Thiên, Chu thư ký mới hiểu được thì ra là cháo này là tổng tài vì Thiên Thiên mà chuẩn bị, cười nhẹ mập mờ nhìn Thiên Thiên một cái:

“Từ từ ăn, tôi đi ra ngoài trước.”

Thiên Thiên bị Chu thư ký nhìn quái dị một cái thấy toàn thân sợ hãi, cảm giác mũi đều đau. Quay đầu lại phát hiện Lăng Phong cũng đang nhìn nàng bất đắc dĩ cực kỳ.

Tổng tài từ khi nào có lòng tốt như vậy? Không lẽ sáng nào cũng lo cho nhân viên bữa sáng sao?

Cũng tốt dù sao là free, ngu gì không ăn.

Thiên Thiên đang cúi đầu húp cháo thì trên bàn của Lăng Phong trên điện thoại vang lên, là giọng nói của Lưu chủ quản của bộ phận PR: “Tổng tài, trên báo tin tức xã có người quen gửi mail, báo kì này có quan hệ tới ngài, có cần tôi liên hệ với họ...”

“Không cần.” Lăng Phong trả lời phải dứt khoát.

Thiên Thiên vểnh tai, tin đồn về tổng tài?

Còn nói không cần, cho người ta đăng?

Nữ chính tai tiếng sẽ là ai chứ? Nha... lần này thú vị, tổng tài bị tin đồn đeo bám sẽ không có công phu nhìn chăm chăm mình nữa~ (L: bạn đã quá ngây thơ rồi)

Thiên Thiên hưng phấn mà nghĩ tới nhưng một giây sau, khi nghe thấy câu hỏi kế tiếp trong điện thoại của Lưu chủ quản Thiên Thiên liền không cười được:

“Dạ, như vậy có cần phải báo cho bản thân cô Sở Thiên Thiên không?”

Thiên Thiên cháo trong miệng trong khoảnh khắc đó cùng nàng người đồng dạng, đọng lại...

Chương 13

Nàng rõ ràng thành “nữ chính” bí hiểm trong truyền thuyết, thế giới thật là huyền hoặc...

Phát giác được người liên tục húp cháo như hổ đói mà thần trí Thiên Thiên đột nhiên ngốc ở nơi nào, Lăng Phong cúp điện thoại giống như lơ đãng nói:

“Chớ để ở trong lòng, chỉ là tai tiếng.”

Nghe thì là đang an ủi Thiên Thiên không cần quá thương tâm, nhưng trên mặt tổng tài Thiên Thiên nhìn qua rõ ràng là:

“Cái này là tin đồn đối với tôi rất có lợi liền để cho bọn họ phát đi, tôi cảm giác rất tốt.”

Thiên Thiên cũng hy vọng là chính mình đa tâm nhưng là đối phương trên mặt nở nụ cười càng ngày thỏa mãn kia chứng thật phân tích của nàng đúng. Thiên Thiên có cảm giác bị BOSS lợi dụng.

Thiên Thiên con mắt quang mang, hình tượng một cô gái không ai bì nổi đột nhiên vọt lên trong đầu Thiên Thiên hiểu. Cô gái kim cương kia sẽ tìm đến hẳn nhất định là BOSS còn không cắt đuôi nổi cô gái kia, cho nên mới phải không đi ngăn cản tai tiếng để cho cô ấy nhìn thấy bọn họ “Ngọt ngào” biết khó mà lui!... Đúng là đây đối với nàng cũng quá không công bằng!

Lại không có tiền thưởng, lại không phí diễn xuất còn phải bại hoại danh tiết xuất đầu lộ diện trước mặt công chúng lớn như vậy, cực kìưu thương...

“Sở tiểu thư.”

“Sở tiểu thư?”

“Sở tiểu thư...”

Lăng Phong lần thứ ba kêu tên Thiên Thiên lúc này nàng mới phục hồi tinh thần lại:

“Dạ, tổng tài!”

“Không cần phải khẩn trương như vậy.” Lăng Phong gạt xuống tay Thiên Thiên đang giơ lên cao kiểu cúi chào:

“Kỳ thật chỉ là một chút ít hình không cần thiết phải để ở trong lòng.” Sở sở cái cằm nghiêng đầu suy tư:

“Như vậy đi, tiền chữa trị cô nợ tôi coi như xong coi như là bồi thường tinh thần vụ việc này.

“Hả?” Thiên Thiên không xác định:

“Ngài mới vừa nói gì?” Cho là mình nghe lầm, ngửa đầu nhìn chằm chằm BOSS thấy trên mặt hẳn không có bất kỳ vẻ mặt nào quyết định bảo đảm an toàn tài chính.

Lăng Phong cười một chút xoay người về phía trước hai bước: “Tôi nói còn không đủ rõ ràng sao.” Tùy ý nghiêng người dựa vào ghế, thân ảnh cao lớn khó được khi hiện ra vẻ nhàn nhã, một tay đút vào quần tây động tác vị nam nhân mười phần, mắt nhìn ngoài cửa sổ làm cho Thiên Thiên thấy một hình tượng hoàn mỹ đem Thiên Thiên đỏ mặt.

“Dạ... Rõ ràng.” Thiên Thiên nói chuyện thành không lưu loát.

Hung hăng véo chính mình một cái.... Sở Thiên Thiên, đầu mi lại lung tung gì kia? ? ! !

Lăng Phong cúi đầu nhìn Thiên Thiên một cái:

“Nếu như Sở tiểu thư cảm thấy không thích hợp, vậy...”

“Thích hợp thích hợp ~” Rất thích hợp. Thiên Thiên vội vàng nói tiếp.

“Ừ. Vậy cứ như thế đi.” Lăng Phong quyết đoán quyết định:

“Như vậy, Sở tiểu thư có thể đi với tôi tới họp báo không.”

“Này... Vì sao còn phải họp báo?”

“Chứng minh đây không phải là tai tiếng.”

Nguyên lai là thay hẳn làm chứng minh sự thực...

Không đúng nha!

Đây không phải là tai tiếng, vậy là gì? Tại sao phải đi họp báo nói ọi người đây là thật sự.

Mới vừa được thông báo gán nợ Thiên Thiên bắt đầu tìm nguyên nhân. Từ xưa người tiền tài sẽ có tai tiếng nếu đã nợ nần thanh toán xong, như vậy nhu cầu của tổng tài nàng giống như không thể cự tuyệt nha. Thiên Thiên trở nên phiền muộn vì nàng cực kì phiền muộn.

Cô gái kim cương thì không nói cũng biết trong nhà nhất định gia thế khổng lồ, mình cứ như vậy công khai cùng sếp lén phét từ đó liền trở thành kẻ mà cô ta muốn báo thù!

Là ai nói con đường của mỹ nữ bằng phẳng không trở ngại ...

“Như thế nào, Sếp tiểu thư không nguyện ý...”

“Không không không..tổng tài phải dùng tới thế thì tôi đương nhiên không chối từ, ha ha.” Mình sao có thể chân chó vô sỉ như vậy đây, đương nhiên là do Bạch y huynh dạy bảo ban tặng, Thiên Thiên hồ hồ cũng sờ nửa ngày lại tuyệt không inh cử tuyệt .

“Hội họp báo tám giờ bắt đầu.” Tâm tình sếp thoát nhìn rất tốt, khuôn mặt tuần lã kia sẽ làm không ít nhân viên của Lăng thị nhìn qua mà thở phào. Thiên Thiên xoa xoa mắt nhìn các đồng hồ đo hẳn là thần kinh thị giác loang loáng, cộng thêm cảm mạo nên mình nhìn lầm rồi.

Bầu trời buổi trưa này Thiên Thiên trôi qua thập phần thoải mái, thềm than cháo trắng của tổng tài chính là rất tốt, ăn xong rồi bệnh đều giảm hơn phân nửa, ngay cả khẩu cũng có thể bỏ đi.

Buổi trưa Lăng Phong mời Thiên Thiên ăn cơm nói là vì cảm ơn nàng đáp ứng dự họp báo buổi tối nên khoản đãi.

Thiên Thiên lại không hiểu hẳn đường đường là một tổng tài công ty cao cao tại thượng trăm người kính ngưỡng đại BOSS... Tại sao có thể hẹp hòi như vậy!

Nghiêng mắt nhìn một cái khăn trải bàn trước mặt màu trắng đường viền hoa, trên bàn có ít hoa hồng đỏ Thiên Thiên tìm đều muôn khóc .

Buổi sáng uống có một chén cháo trắng trong miệng vốn là không có mùi vị gì cả, nghĩ tới tổng tài lên tiếng mời khách nhất định là đi ăn một bữa đại tiệc, kết quả thực đơn gì không biết, mà chỉ có vài chén súp, ít bánh ngọt liền bùng lên .

Thiên Thiên thật là muốn tìm người lên án, gì àm là súp nắm rơm chứ toàn nước thì có, nắm đầu không thấy nói súp cho oai hả.... như này so với bát mì nước lơ lửng khác là bao thế mà tên rõ haysúp Quý phi.

Lại còn một bát canh to bự trong có tám miếng cà chua, trên mặt có ít màu trắng của đường tên gọi núi lửa phun trào.

Thiên Thiên nghĩ mình mới muốn phun trào đây, nhìn chăm chăm bàn ăn hiện lên nét mặt đau khổ, một tay cầm lấy cái thìa một tay nắm chặt chiếc đũa, sau đó... ngẩn người.

“Như thế nào không ăn?” Lăng Phong nhìn biết vẻ mặt đầy tức tối của nàng, ngồi ngay ngắn ở đối diện Thiên Thiên nhú mày cầm lấy chiếc đũa ăn vài miếng:

“Hương vị cũng được, thanh đạm một chút.” Ý bảo Thiên Thiên nên thử xem.

Thiên Thiên chẳng nhẽ không biết xấu hổ nói kỳ thật nói nàng thích ăn thịt, dù cho ngã bệnh bị cấm cũng phải có ít thịt béo, dù sao lão bản cũng đã ăn rồi, dù không muốn cũng phải lấy đũa gắp thức ăn.

Vừa len lén quan sát sắc mặt boss ở đối diện thấy hẳn tâm tình không tệ mới thử dò hỏi:

“Ách, tổng tài, ngài bình thường đến đây?”

“Hoàn hảo, có thể ăn.”

Này... ý tứ gì đây...

Thiên Thiên nhếch miệng cười hì hì nói tiếp:

“Gì kia, tổng tài em nghe nói chỉ ăn rau mà không ăn thịt dinh dưỡng sẽ không đủ đối với thân thể không tốt, da sẽ xanh xao, tinh thần không phấn chấn...”

“Em muốn ăn thịt?” Lăng Phong phảng phất nhìn hiểu Thiên Thiên, nghiêng đầu thuận miệng vừa hỏi.

YES! !

Tổng tài quá thông minh!

“Thì ra tôi đã thấy đây là một cô gái tham ăn.” Lăng Phong lời nói xoay chuyển:

“Người bị cảm phải ăn nhẹ sẽ tốt.”

Tổng tài gọi nhiều như vậy rau củ cùng nạng ăn không phải là bởi vì nạng bị cảm mạo đó chứ, cho rằng nạng cùng người bình thường khác đồng dạng cần ăn nhẹ sao?

Cái này...

Thiên Thiên có chút cảm động.

Cảm động nên gấp một vào chén của lão bản một miếng đậu hủ, đã thấy gương mặt anh tuấn nghiêm túc của tổng tài đại nhân nhượng mảy, cúi đầu nhìn nạng nói:

“Em bị cảm lại gấp cho anh thức ăn muốn lây bệnh cho anh sao?”

Thiên Thiên vừa nghĩ hình như là thế... vội vàng đem miếng đậu trong chén của Lăng Phong đưa tới miệng ăn hết, sau đó cười tủm tỉm cung kính trả lại:

“Báo cáo, được rồi ~ “

“Ừ.”

BOSS nhìn qua rất hài lòng, cầm lấy chiếc đũa bắt đầu ăn.

Sau đó Thiên Thiên mới nhớ tới, gấp món ăn liền bị lây bệnh, thì nạng vừa rồi liền dùng chén của hần ăn chẳng phải là đồng thời truyền bệnh? Sao lão bản còn ăn vẻ mặt rất thỏa mãn...

Kỳ thật bộ dạng của lão bản thật đúng là không thể bắt bẻ, người cũng không xấu, ngay cả có chút keo kiệt, có điểm ngạo mạn, có điểm thù dai, bỏ qua những thứ này, kỳ thật...

Nghĩ gì thế?

Thiên Thiên kéo về suy nghĩ, phát hiện Lăng Phong đang hai mắt mỉm cười nhìn xem nạng, không để ý đã bị hần phóng điện đến.

Thượng Đế ơi, con có tội...

Cùng lão bản ăn cơm trưa sau về công ty trong chốc lát, buổi chiều tiếp tục bị lão bản muốn mời đi ăn lúc này Thiên Thiên không chấp hành nói là cảm mạo cũng khá hơn phân nửa, không ăn thịt sẽ xảy ra án mạng vì vậy uyển chuyển từ chối:

“Báo cáo tổng tài là... như vậy.” Vừa sẵn trong đầu suy nghĩ nói :

“Ách... vừa rồi Hách Sảng, chính là cô gái chụp hình lần trước ở bách hóa, cô ấy mới vừa gọi điện thoại nói đường nước nhà trọ bị hư, nên em phải nhanh đi về, nên... Không thể đi ăn cơm.”

Lăng Phong liên tục cúi đầu phê duyệt văn kiện nghe thấy Thiên Thiên ấp a ấp úng nói sau rất sáng khoái đáp ứng:

“Được, em cứ đi về trước sửa sang lại một chút, bây giờ rưỡi tôi tới đón em.”

“... Dạ, tổng tài.”

Trở về nhà trọ Thiên Thiên nhiều lần nghiêm túc suy tư một chút, cảm thấy cái hợp báo này càng nghĩ càng không đúng ... thấy thế nào đều đối với mình bất lợi.

Thử nghĩ lão bản là một nhân vật có tầm cỡ ở thành phố A, cho dù là tin đồn có bạn gái suy ra mỗi ngày sẽ bị một đám cầu tử đuổi đến đào lỗ chui xuống đất, huống chi hần sẽ công bố là giữa bọn họ quan hệ “Tình nhân” vậy sau này khi hần không có ở đây nạng còn có thể thành người bình thường sao, còn có thể đi siêu thị nhất đồ giảm giá 30% sao.... còn có thể đi đường dành riêng cho người đi bộ tình nguyện sao?

Mình luôn luôn an phận, luôn giấu tài.. Thiên Thiên cuối cùng quyết định -> tuyệt đối không thể đi!

Bắt đầu từ bây giờ, giả chết!

Qua đêm nay ngày mai tổng tài cũng hết cách với nàng, dù sao hẳn đối với nàng oán hận chất chứa cũng rất sâu không phải ngày một ngày hai là giải không được...thêm một chút cũng không sao?

Hạ quyết tâm Thiên Thiên sau khi ăn thêm hai món ăn mặn no đủ tại bàn máy tính mở ra trò chơi, chơi game không thể nghỉ ngơi là cho hết thời gian tránh sợ hãi tâm lý là cách cân bằng trạng thái tốt nhất.

Kim đi gần nửa giờ Thiên Thiên cũng chỉ thắng lên hai cấp, bất quá đây đã là chiến tích cao nhất nàng độc lập hoàn thành nhiệm vụ.

Thiên Thiên mở ra bao đồ xem đến bên trong tràn đầy tiền tài, đột nhiên có điểm nhớ Bạch y.

Mở ra danh sách bạn tốt nhìn một chút người không có ở đây, Thiên Thiên có hơi thất vọng mỹ nữ cầm song kiếm trong trò chơi ngồi xuống. Thiên Thiên nhìn xuống thời gian 7:28, thoáng cái nhớ tới còn một cái nhiệm vụ trọng yếu còn chưa có xử lý.

Mà cái nhiệm vụ trọng yếu này đương nhiên không phải là trong trò chơi, đây là liên quan đến tương lai của Thiên Thiên có hay không được sống thanh tịnh ...hội họp báo.

Thiên Thiên đứng dậy nhìn gần cửa sổ thăm dò đi ra ngoài liếc một cái thấy một chiếc xe đang đứng hướng chỗ Thiên Thiên chờ ở đó.

Thiên Thiên vỗ trán, tổng tài thực đúng giờ...

Điện thoại không ngoài dự đoán vang lên, nếu là giả chết Thiên Thiên đương nhiên không thể nghe.

Chuông điện thoại di động lần thứ ba vang lên thời điểm đó Thiên Thiên thiếu chút nữa liền muốn đánh rơi , dè dặt tinh thần đấu tranh.

Lần thứ năm.

Lần thứ sáu .Có vẻ như đã thành công.

Nơm nớp lo sợ trở lại vị trí Thiên Thiên hơi lo, nên biết cho lão bản leo cây sẽ phải chịu đựng được hậu quả . Nhưng là tự do so sánh với cái mạng nhỏ bỏ qua lão bản vẫn là sáng suốt.

Nửa giờ sau Thiên Thiên mới một lần nữa tỉnh lại, vừa ngẩng lên chứng kiến Bạch y như phong phát tới lời mời tổ đội, Thiên Thiên như được cứu thoát lập tức chấp nhận, sau đó phát hiện Bạch y đã đứng ở bên cạnh nàng một nhân vật ngọc thụ lâm phong áo trắng mà không mất đi hơi thở nam nhi chỉ là nhìn xem Thiên Thiên đánh Ba Tư của mình làm cho Thiên Thiên không hiểu có cảm giác Bạch y hôm nay tựa hồ không vui.

Thiên Thiên đánh Ba Tư không ngồi mà đứng dậy đối diện Bạch y như phong:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Làm sao vậy, huynh thật giống như tâm tình không tốt?”

Bạch y như phong thật lâu mới phát tới một câu:

[Bạch y như phong] : “Chỉ là đang nghĩ trên thế giới này tại sao có thể có nhiều người ngốc như vậy.”

Thiên Thiên khó hiểu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Hả?”

Bạch y như phong phát một cái khuôn mặt tươi cười:

[Bạch y như phong] :”Nếu là người quá ngốc có phải hay không cần phải thật tốt dạy dỗ mới được?”

Thiên Thiên mạnh mẽ lên tiếng:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Nhất định nha ~” rồi nói tiếp:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Kia phải hảo hảo giáo dục, làm việc với người quá ngốc càng giúp càng phiền.”

[Bạch y như phong]: “Theo ý muội, ta ứng nên xử trí như thế nào với vị hợp tác ngu ngốc kia đây?”

Thiên Thiên suy nghĩ một chút, loại chuyện như vậy không có gì hơn chính là giống như việc tổng tài thường xuyên đối với nàng làm khó dễ, khắp nơi gây sự không chỉ có làm cho nàng mãnh liệt phản kháng mà còn

nhau chóng tiếp tin tức khác của các công nhân viên trong công ty nên nói để họ biết, nếu như không phải là người trong cuộc kỳ thật cái biện pháp này ngược lại trăm lợi chỉ có một hại.

Vì vậy Thiên Thiên hướng Bạch y tiết lộ một cái phương pháp này, Bạch y như phong tựa hồ đang suy tư, qua nửa phút mới trở lời Thiên Thiên:

[Bạch y như phong]: “Ta biết rồi, liền theo như lời muội nói xem.”

Thiên Thiên chợt dạ, không biết ai sẽ là người xui xẻo như vậy? Mình có phải hay không quá không hiền hậu...

Bạn đang đọc vòng du Boss và Thiên Thiên là người lưu manh. Chuyển ngữ Tuyết Liên. Mùa đông đã đến, thần tình yêu ở đâu đó quanh chúng ta ^^

Một đêm ngủ tốt chỉ là trong mộng xuất hiện tổng tài anh tuấn mặt trong nháy mắt biến ảo sư tử cuồng bạo nên trời còn chưa sáng Thiên Thiên đã bị làm tỉnh lại.

Thiên Thiên thành người thứ nhất tới công ty, tự giác hướng phòng làm việc tổng tài đi, theo thường lệ mang vào bữa ăn sáng.

Vừa đi vào phòng làm việc liền phát hiện không khí không thích hợp, không phải là...

Giương mắt vừa nhìn, quả nhiên...lão bản rõ ràng so với nàng còn đến sớm hơn.

Thiên Thiên giả giả như không có chuyện gì xảy ra, chào hỏi:

“Ha ha ~ tổng tài sớm.”

“Không còn sớm.” Lăng Phong mặt không chút thay đổi, cũng không có nói chuyện hợp báo ngày hôm qua.

Thiên Thiên nhìn một chút đồng hồ, 9:01

Giống như cũng không tính sớm, nhưng là sao đồng nghiệp lâu dưới vì sao không ai đến?

Giống như là nhìn ra nghi ngờ của nàng Lăng Phong như cũ mặt không chút thay đổi, nói: “Hôm nay nhân viên công ty được nghỉ phép.”

Gì?

“Vậy tổng tài, em nên...” hai chữ “Rút lui” còn chưa nói ra miệng, Thiên Thiên đã bị ánh mắt của BOSS đại nhân bén nhọn bắt lấy.

“Em phải làm thêm giờ.”

13. Chương 14

Chương 14

Bỉ kịch nhân gian!

Thảm án thiên hạ!

Thê thê thảm thảm ưu tư!

“Ách ...tổng tài..này.” Hu hu hu, thiên lý ở đâu!

Thiên Thiên để xuống đồ đạc gom góp buổi sáng tóc dài gội chưa khô không ngờ một động tác như vậy liền tục dẫn tới ánh mắt lạnh như băng của tổng tài đại nhân nhà nàng.

Thình lình phát hiện boss đứng ở sau lưng mình:

“Tổng tài ngài...” Thiên Thiên đột nhiên bị ánh mắt hắc nhìn chăm chú làm nàng kinh hãi cả.

Vì cái gì nàng sẽ có loại cảm giác ánh mắt vừa rồi của tổng tài rất giống một người...

“Quần áo anh mua cho em vì cái gì không mặc.” Lăng Phong chỉ vào cái váy Thiên Thiên đang mặc: “Không nên như vậy nhìn tôi.” Ý bảo Thiên Thiên nhìn chính dây nịt nơi bà vai mình:

“Con gái nên chú trọng chi tiết.”

Tổng tài đại nhân rất ngạo mạn liếc Thiên Thiên một cái, phẳng phất như khinh bỉ nàng liệu có phải phụ nữ hay không, như vậy không chú trọng chi tiết mà rất tùy tiện. Tại khi Thiên Thiên chuẩn bị nói:

“Cảm giác của tổng tài có vẻ sai lầm.” Thời điểm đó hần ném cho nàng một đồng văn kiện, sắc mặt nghiêm túc dặn dò:

“Phiên toái Sở tiểu thư trước mười hai giờ đem những số liệu này chỉnh sửa tốt rồi giao lại cho tôi.” Sau đó ngồi trở lại giám đốc phòng làm việc cũng không ngẩng đầu lên hời hợt nhắc nhở mắt choáng váng Thiên Thiên:

“A, đúng rồi Sở tiểu thư chỗ này còn một phần số liệu chưa có tổng kết cô đến chi nhánh công ty lấy chút tài liệu.”

Thiên Thiên nhìn đồng văn kiện như núi, phản ứng đầu tiên là – -Chắc, lại bị làm khó dễ !

Nhưng là mệnh lệnh của cấp trên thì nàng đâu thể phản kháng...

Thiên Thiên nhận mệnh tiếp nhận nhiệm vụ:

“Dạ, tổng tài.”

Đau lòng cho tiền kem chống nắng mùa hè hình như đang tăng giá ...

Ôm một đồng văn kiện đến chi nhánh công ty, Thiên Thiên đem số liệu tập hợp của phòng tài vụ muốn nguyên rửa ông trưởng phòng kia một lần. Thực tại nghĩ không ra vị đại thúc kia bình thường làm gì mà thậm chí ngay cả số liệu cơ bản nhất cũng không có lưu trữ, đến phiên nàng một mình làm thêm giờ ngay cả bản tổng hợp cũng không ôm một đồng văn kiện đi đếm.

Bấm tay tính tính vài đầu ngón tay có thể đếm xong tiền lương cùng trưởng phòng tài vụ đầu trọc Thiên Thiên tại ghế bên đường đặt mông ngồi xuống:

“Hãm hại cha mà! Không có thiên lý, thương thiên hại lý...”

Mua cái bánh quế ăn để hạ nhiệt độ, tiết kiệm tiền không muốn thuê xe Thiên Thiên bước chậm tại ngày hè thăm than:

“Giữa người với người khác biệt lớn như vậy đây!”

Cùng 1 là công sức như vậy thậm chí so với người ta nhiều hơn gấp đôi vì cái gì nàng tiền lương của mình lại ít như vậy...

Thôi... chịu khó là truyền thống tốt đẹp của dân tộc Trung Hoa.

Thiên Thiên nhận mệnh giữ vững tinh thần, ôm văn kiện sải bước đi về phía trước.

“Thiên Thiên? !” Một cái thanh âm quen thuộc xen lẫn tiếng phanh xe đạp.

Thiên Thiên quay đầu lại dưới ánh mặt trời liền hiện ra một gương mặt khuếch địa tươi cười đứng đối diện nàng. Thiên Thiên đưa tay che ánh mặt trời chói chang quang mang nhìn cẩn thận nhìn kia thật lâu, hồi lâu mới phản ứng tới:

“Tiêu Hàn? !” Có chút kinh ngạc lại ở chỗ này gặp gỡ bạn học hồi cấp ba.

Thiên Thiên từ khi tốt nghiệp đại học A, duy nhất chỉ cùng một chỗ với Hách Sảng nhìn thấy Tiêu Hàn như kẻ tha hương gặp cố nhân cảm giác rất hưng phấn, bỏ qua tâm tình buồn bã vừa rồi vui tươi hơn hờ chào hỏi:

“Vài năm không gặp, cậu một chút cũng không thay đổi!” Tiêu Hàn truê ghẹo, cười rộ lên có chút trẻ con, vỗ vỗ ghế ngồi sau xe đạp một chút cũng không có cảm giác xa lạ, vẫn thoải mái, vô tư như mấy năm trước:

“Đi chỗ nào? Lên xe đi, mình chở cậu đi.”

Thiên Thiên cũng cười theo, không khách khí nói tiếp:

“Ok” Ngồi trên chỗ ngồi phía sau: “Đi cao ốc Lăng thị phía nam thành.”

Tiêu Hàn tựa hồ tuyệt không ngoài ý muốn, cười tủm tỉm đáp lời: “Được rồi ~ Ngồi xong! Đi!”

“Ha ha ~ khi nào thì tới, cậu không phải là cùng ông anh họ thần bí làm việc cùng nhau sao?”

Không biết là chuyên chú đạp xe có nghe thấy câu hỏi của Thiên Thiên không hay là do nguyên nhân khác Tiêu Hàn không trả lời.

Xe đạp tại trước cửa Lăng thị dừng lại:

“Đến rồi, là nơi này đi?”

“Ừ, cảm ơn bạn.” Thiên Thiên ôm văn kiện chuẩn bị tiến cửa chính đột nhiên nhớ tới cái gì, lấy ra di động:

“Thiếu chút nữa quên, để lưu số điện thoại ~”

Tiêu Hàn cười một tràng cũng lấy di động ra:

“Mình cũng đang muốn nói câu này.”

Hai người trao đổi số sau Tiêu Hàn đột nhiên nói:

“Đúng rồi Thiên Thiên, anh họ của mình giờ đang ở thành phố này, dựa theo kế hoạch lúc trước anh ấy vừa về nước liền đến nơi này phát triển.”

“Hả?” Thiên Thiên thu di động nói:

“Nha, vậy thì rất tốt, khi nào thì đem vị anh họ thần bí đó kéo đi ra ình trông thấy nha ~”

Đây không phải là nói giỡn, Thiên Thiên chưa từng thấy qua anh họ của Tiêu Hàn nhưng là tổng kết tất cả các loại lễ, kể cả sinh nhật, ngày quốc tế thiếu nhi, ngày thanh niên... đều nhận được quà của anh ta.

Mỗi lần Thiên Thiên đề xuất không muốn nhận quà của người ta như vậy không tốt lắm, đề xuất muốn mời hẳn ra gặp mặt đáp tạ đều bị cự tuyệt mãi cho đến khi Thiên Thiên cùng Tiêu Hàn không có cùng học đại học vị anh họ thần bí kia mới cũng liền theo biến mất tiếp tục thần bí ra đi.

Về sau Thiên Thiên biết được anh họ thần bí của Tiêu Hàn là một lòng hướng nàng nhưng là không có bản lĩnh thi đậu đại học danh tiếng nên quyết tâm ôn thi vào bằng được lúc ấy nàng liền kinh hãi rồi.

Sau đó Thiên Thiên thường xuyên ngẩn tư vị tại sao cần là sinh viên danh tiếng mới tặng nàng lễ vật, một lần trên đường đau khổ bị bạn cùng phòng gõ ngáy một lúc, võ đầu không cẩn thận liền nói ra tên thần bí của vị anh họ kia các cô bạn cùng phòng kí túc xá kinh hãi, người hiểu chuyện lúc ấy liền coi như là chuyện kinh thiên động địa.

Cùng phòng dùng tên của Thiên Thiên viết một phong thư thổ lộ tin gửi ột nhân vật phong vân trong truyền thuyết. Kỳ thật lúc ấy đều cho là Thiên Thiên nghĩ sai rồi chỉ là tùy tiện đùa giỡn chơi, kết quả cái thư lộ kia ngay lúc ấy rất oanh động.

Mọi người một trường đều biết chuyện thành lớn như vậy nguyên nhân chủ yếu đương nhiên không phải là bởi vì có người gửi thư tình loại chuyện như vậy bình thường cỡ nào mà nguyên nhân chủ yếu là bởi vì nhân vật “Bị thổ lộ” hồi âm Thiên Thiên.

Thiên Thiên mặc dù bị phát điên cũng đành chịu nhưng là thưởng thức cơ bản vẫn phải có. Cảm thấy như hẳn học đại học danh tiếng hô phong hoán vũ như vậy coi như là một danh nhân cần phải đối với chuyện này sẽ không để ý tới nàng mới đúng, mà chuyện đã xảy ra nhốn nháo liền xong .Mà kết quả hiển nhiên không phải là chỉ như suy nghĩ của Thiên Thiên như vậy.

Đang khi tin tức thổ lộ phát ra ngày thứ ba Thiên Thiên đột nhiên nhận được một phong thư “Hồi phục thổ lộ “, ký tên là anh họ Tiêu Hàn. Đây không thể nghi ngờ là ngọn lửa có thêm dầu, ngọn lửa cao ngất trời...

Xem hết tin Thiên Thiên quả thực nghĩ muốn đập đầu tường chết đi, trước khi chết còn muốn đem mấy đũa mạo danh nàng gửi thư bóp chết trước.

Anh họ thần bí kia “Hồi phục thư thổ lộ” chỉ có mấy chữ:

“Tốt, chờ anh ba năm.” Thiên Thiên xấu hổ vô cùng.

Lúc này rõ ràng cho thấy người ta then thùng gọn gàng dứt khoát cự tuyệt lại là uyển chuyển cự tuyệt lừa dối người ta sao.

Đáng thương Thiên Thiên lúc ấy đôi môi run run, hai tay run lên cái thư của nhân vật phong vân ấy cứ như vậy rơi xuống vào tay một đám bát quái tạo thành cuộc sống hai năm sau hơi khso chịu: “Ba năm vào đảng” cụm từ đặc biệt mà ý vị thâm trường lái đi không được, cúi đầu dậm chân, ưu thương rồi ưu thương, biệt khuất lãnh đạm hết thấyhiểu rõ cuộc đời quá huyền ảo...

Cũng làm cho ai dám có ý với Thiên Thiên ba năm sau không ai dám danh nhân đại học X đoạt bạn gái đó chính là không biết tự lượng sức mình làm cho nam sinh viên thầm mến Thiên Thiên chùn bước gián tiếp làm ột đại mỹ nhân như Thiên Thiên không ai dám đến gần độc thân đến nay.

Ba năm nói tới đơn giản liền một câu nói. Thời gian có thể phai nhạt hết thấy, thử nghĩ có vài đoạn cảm tình trải qua năm tháng tắm rửa lau chùi sau vẫn còn ở đó sao.

Ai cũng chỉ coi đó là một trò cười giỡn, Thiên Thiên thấy mình cũng là bị trêu tức không coi là thật nhưng là cho nàng tin có người tựa hồ tưởng thật.

Tiêu Hàn đi qua bạn ba bước, đột nhiên dừng lại quay đầu lại cao giọng hô một câu: “Thiên Thiên! Anh họ mình lần này trở về, là muốn thực hiện lời nói ba năm ! Ha ha, chúc phúc cậu, bye bye ~ “

Gì, gì? ?

Thiên Thiên sững sốt một chút, ngây người.

Nói đùa gì vậy ?

Biết rõ là một lời nói chơi, nàng làm sao lại có cảm giác đây không phải là đùa?

Thiên Thiên buông ra giọng : “Uy, Tiêu Hàn, anh họ cậu rốt cuộc tên là gì ?”

Trả lời nàng là một hồi tiếng kèn.

“Này tiểu thư, phiền toái nhường đường một chút.” Tiếng nhắc nhở Thiên Thiên.

“A, xin lỗi.” Thiên Thiên cúi chào nhường đường, quay đầu lại Tiêu Hàn đã biến mất tại khúc quanh. Khi đi thang máy Thiên Thiên phân tâm .

Tự dưng một cảnh tượng ngẫu nhiên nhảy lên trên đầu óc.” đại ca mắt lé ” cùng anh họ thần bí kia hai người này khi còn bé chỉ là khách qua đường vội vã, thời gian bọn họ xuất hiện tựa hồ cũng rất ngắn, bọn họ cùng từ trong sinh hoạt của nàng đi qua, hai người này vốn là cùng nàng không liên quan lại tựa hồ như đối với nàng ảnh hưởng rất sâu, làm ký ức kia như còn mới mẻ.

Chỉnh lý xong sổ liệu đã mười hai giờ rưỡi, thời gian này viên cũng đã tan tằm về nhà ăn cơm ăn cơm, Tiêu Hàn đột nhiên xuất hiện làm cho Thiên Thiên nhớ lại lại nghĩ tới vị anh họ thần bí kia.

Lúc trước Tiêu Hàn nói cái tên X kia chẳng qua là anh họ hẩn tạm dùng tên, đại nghiệp của nhà anh ấy còn nhiều rất nhiều đây chỉ là một cái tạm xưng hô. Lúc ấy Thiên Thiên dùng mũi chỉ nghĩ Tiêu Hàn khoác lác nói xạo không để ý đến.

Nếu đã người ta không chịu gặp mặt, không chịu nói tên nàng cũng không nên miệt mài theo đuổi, chuyện này cứ như vậy bỏ qua một bên đến nay nháo đã là ba năm.

Chuông điện thoại di động đem suy tư của Thiên Thiên từ trở về thực tế, số của đại BOSS bỗng nhiên xuất hiện ở trên màn hình di động, Thiên Thiên không thể bỏ qua lão bản ngõ nghịch, ưỡn ngực ngẩng đầu, sau đó trịnh trọng trả lời khay, cung kính:

“A lô, tổng tài tốt.”

Điện thoại truyền đến giọng nói ầm ập dễ nghe của Lăng Phong: “Hử, như thế nào còn chưa có đi ra chuyện còn không có làm xong sao?”

Trước sau như một ngữ điệu chưa hề khởi phục thông thả lại đủ để cho tinh thần Thiên Thiên đề cao phòng ngự gấp trăm lần.

Khi tổng tài phân phó Chu thư ký thời điểm cũng là giọng nói như vậy, phải nói tổng tài bình thường đều nói chuyện như vậy sẽ không thay đổi, ngoại trừ lần khi nàng ăn quá no nằm trên ghế sa lon, bất quá hẳn là do ăn quá nhiều nên ngốc nhìn lầm rồi.

Tóm lại, lão bản tự mình gọi điện thoại đến... này nhất định không phải là điềm tốt!

Thiên Thiên đề dặt trả lời: “Báo cáo tổng tài đã làm tốt, ăn cơm trưa xong em lập tức trở về công ty.”

Đầu bên kia điện thoại ngẫu nhiên có tiếng kèn, Thiên Thiên nghĩ lão bản chắc đang lái xe.

“Tôi đang ở dưới lầu, em xuống đi.”

“Hả?” Thiên Thiên nghe điện thoại có chút run rẩy tay:

“Tổng tài, ngài sẽ không lại muốn ăn... Món đó đi?” Hâm hạp không nổi tổn thương quá, Thiên Thiên không muốn ăn chay.

~ (_)

~

“Như thế nào, không thích ăn chay?”

Đương nhiên không thích!

“Thích, ha ha. Tổng tài chờ, em lập tức xuống.”

Cúp điện thoại, Thiên Thiên hít sâu bài độc, dùng bữa liền dùng bữa! Dù sao cũng là tiết kiệm tiền, ăn chay liền ăn chay!

14. Chương 15

Chương 15

Ôm đồng tư liệu đã chỉnh lý xong hướng lầu dưới chạy đi.

Thiên Thiên lên xe theo khuôn phép ngồi xong, BOSS đại nhân hỏi một câu Thiên Thiên đáp một câu, tóm lại hết thấy chờ đợi BOSS chỉ thị tùy thời chờ lệnh.

Bởi vậy Thiên Thiên rất vinh hạnh lấy được tổng tài ban thưởng khi chọn món ăn thời điểm thức ăn chay boss Lăng thị cho Thiên Thiên khay vịt nấu tương muối.

Thiên Thiên hưng phấn nha. Đây bàn thức ăn giữa khay vịt tương muối phá lệ làm người khác chú ý, huống chi là Thiên Thiên một ngày đã không gặp thịt có thể nghĩ đây là hấp dẫn con mắt Thiên Thiên cỡ nào.

Thiên Thiên chờ chờ, trông mong trông mong, rốt cục nghe thấy tổng tài lên tiếng:

“Ăn cơm đi, buổi chiều còn về công ty một chuyến giúp tôi lấy ít tài liệu.”

...

Thì ra là tổng tài muốn cầu cạnh nàng, khó trách sẽ có thịt ăn.

~ (_)

~ nhất định không phải là cái chuyện gì tốt. Bởi vì cái gọi là cần người miệng phải mềm Thiên Thiên cùng liền mềm hết.

Ăn xong món vịt nấu tương muối của nhà hàng này Thiên Thiên cùng Lăng Phong cùng về công ty sau ngồi tại vị trí của mình đợi lão bản phát lệnh, hi vọng sớm một chút hoàn thành chuyện mà tổng tài đại nhân vừa rồi nhắc tới “Lấy ít tài liệu” rồi mau trở về tiếp tục luyện cấp.

Nghĩ đến luyện cấp không biết Bạch y huynh dạy bảo xong chưa. Thiên Thiên với vị sư phụ trên danh nghĩa này thả hồn nhớ mong.

Không cho nàng nghĩ nhiều vốn là phòng làm việc thanh tịnh của tổng tài lại một hồi ồn ào náo động, Thiên Thiên căn cứ việc làm của một nhân viên là phải bảo vệ tổng tài nên là người thứ nhất lao ra cửa chính chạm mặt đến là ánh đèn flash chói mắt đem Thiên Thiên dọa trở về phòng làm việc, vừa dụi mắt một lần nữa thích ứng ánh sáng, vừa ở phía sau mượn cửa chính ngăn cản các loại ngọn đèn.

“Tổng tài, đây là... Đây không phải là...” Ngày hôm qua không phải đã mở hộp báo sao? Đừng nói không thành công. Nếu như thực là thế thì nàng liền thực khỏi cần sống.

Khó trách tổng tài phát giận mắng chửi người, cũng liên tục không nói ra chuyện gì, nguyên lai là sớm có dự mưu chờ nàng chui vào trong đây mà...

Thiên Thiên đang chuẩn bị tìm một phương pháp chạy nạn tốt thì các kí giả ở cửa lớn đồng loạt xông lên thế rất hung mãnh, nàng còn không có dừng bước liền bị người ta chen đến bên kia vốn là nghĩ muốn từ trong đám người chuồn ra ngoài nhưng hết lần này tới lần khác những ký giả này thấy Lăng Phong cùng thấy tiền đồng dạng các nhóm người đều dùng sức đi phía trước mà chen lấn. Đáng thương cho cánh tay nhỏ và cái chân của Thiên Thiên đâu phải là đối thủ của những nhân sĩ chuyên nghiệp chen này chứ vài hiệp đều là bại, Thiên Thiên đành phải buông tha, ngoan ngoãn theo đám người hướng bên kia lão bản đứng.

Các phóng viên vừa vào cửa liền không thể chờ đợi được đặt câu hỏi, một câu rồi một câu Lăng Phong vẫn chưa trả lời cũng đã có bảy tám ký giả hỏi thêm vấn đề Thiên Thiên thay hẳn toát mồ hôi.

“Lăng tổng, nghe nói ngài gần đây cùng thiên kim Vu thị chia tay, có thể không lộ ra một chút tin tức người tình mới là ở tại nơi nào và tên của cô gái may mắn đó không?”

“Lăng tổng, chúng tôi nghe nói ngài cùng thiên kim Vu thị chia tay kỳ thật chỉ là lời đồn, cô gái kia cùng ngài kỳ thật không phải là tình nhân chỉ là bởi vì ba tháng trước cùng tổng tài Vu thị đạt thành hiệp nghị đã nói muốn giúp bọn họ làm tuyên truyền, phải là hai người cố ý thả ra loại tin tức này mục đích là vì giúp Vu thị đã không còn như trước quật khởi lại, xin hỏi Lăng tổng, chuyện này là thật hay không đây?”

“Lăng tổng, phóng viên của chúng tôi mấy ngày hôm trước từng thấy ngài cùng bạn gái tai tiếng trước mắt mọi người có động tác thân, xin hỏi cô ấy thật sự là bạn gái của ngài sao? Hay là mượn danh tiếng của ngài giúp mình tuyên truyền?”

Nghe đến đó Thiên Thiên nhin không được càng thêm đồng tình tổng tài.

Chắc chắc... bán đứng nhan sắc giúp người ta tuyên truyền, thật may là tổng tài bộ dạng đẹp mắt nếu không phải vậy... Không dám tưởng tượng ngoại trừ bán đứng nhan sắc còn có thể bán cái gì... Thật là ác nha, Thiên Thiên quyết đoán dừng lại suy nghĩ.

“Lăng tổng, xin hỏi ngài sở dĩ đáp ứng yêu cầu của tổng tài Vu thị là vì có quan hệ khác, kỳ thật ngài thích cô gái gần đây mới đảm nhiệm chức bạn gái phải không?”

Thiên Thiên lắc đầu cảm thán, nói thầm:

“Tổng tài ngài nhớ được nhiều câu hỏi như vậy sao?” Xem ra làm sếp cũng không dễ làm, công việc này đòi hỏi kỹ thuật cao người bình thường khẳng định đảm đương không nổi, nếu là đối cho là nàng nhất định bị những người này hỏi mà sợ, bị chạm mặt đối diện ánh đèn flash thì không nhớ được cha, mẹ của mình tên gì.

Vì đại danh của Lăng thị xí nghiệp tổng tài, ngài phải cố gắng lên!

Thiên Thiên hướng Lăng Phong nắm quyền làm động tác cố gắng lên. Biết chính xác năng thực của lão bản mình biết rõ những vấn đề này căn bản không làm khó được hắn.

Chỉ là những ký giả này rốt cuộc muốn hỏi nhiều vấn đề thế đến khi nào mới cho hắn trả lời, BOSS nên tìm phát ngôn nhân, rồi chính mình chịu trách nhiệm ghi chép các câu hỏi?Hắn là thế!

Thiên Thiên cảm giác mình quá thông minh như này àm mình cũng nghĩ tới được.

Nhưng là khi nàng nhìn thấy Lăng Phong đưa tay ý bảo mọi người im lặng, vừa rồi phía sau chen chúc những phóng viên kia lại rõ ràng ngoan ngoãn đều yên tĩnh trở lại, Thiên Thiên liền lại cũng không cảm giác là mình thông minh.

Chỉ thấy bị mọi người nhìn lên cái thân thể cao ngất kia cùng nàng khoảng cách càng ngày càng gần, Thiên Thiên lúc ấy cảm giác mình sắp không thể hô hấp.

Kết quả nàng quả nhiên không vô ích khẩn trương, BOSS ý tưởng cùng nàng bây giờ là nhất trí.

“Các vị, vấn đề của mọi người tôi đã từng ghi nhớ từng câu, như thế này nhé liền do người trong cuộc Sở Thiên Thiên tiểu thư thay mặt tôi đáp.”

Lăng Phong mỉm cười nhìn xem Thiên Thiên:

“Thiên Thiên , trả lời tốt, đừng sợ, có anh ở đây.”

Thiên Thiên cảm thấy trần nhà sắp sụp, sàn nhà chuyển động, miệng của mọi người khê há khê khép nhưng là nàng không nghe được một chút thanh âm này mà mặt BOSS cách nàng càng ngày càng gần...

Càng ngày càng gần...

Càng ngày càng gần...

Thiên Thiên cảm thấy hô hấp trở nên khó khăn, sau đó... quyết đoán té xỉu.

Tật xấu quen thuộc của Thiên Thiên người biết Thiên thì sẽ nói đó là di truyền, không có cách trị dựa theo Hách Sảng nói chính là do quá ngốc đại não bất động nên thỉnh thoảng bãi công nghỉ ngơi một chút.

Bác sĩ trẻ tuổi kiểm tra cho Thiên Thiên lắc lắc đầu:

“Ai.” Một tiếng.

Này cũng làm cho người tới nhìn Thiên Thiên là Hách Sảng sợ hãi, khoa tay múa chân vây quanh bác sĩ hỏi:

“Bạn ..bạn ấy..kia không phải do di truyền sao? Sao anh lại lắc đầu?”

Bác sĩ bỏ ra khẩu trang, lộ ra một gương mặt anh tuấn, giải thích:

“Tôi là đang nói dạ dày cô ấy.”

“Thiên Thiên Thiên Thiên làm sao vậy? Cô ấy ăn rất tốt nha!” Hách Sảng nóng nảy, lo lắng bạn thân của mình một bệnh chưa lành lại thêm bệnh nữa, ai bảo cô ấy bình thường có thể ăn được nhiều như vậy không phải là dạ dày bị hỏng đi?

“Ngu ngốc. Anh là đang nghĩ tại sao một cô gái lại có thể có dạ dày lớn như vậy, con gái ăn nhiều như vậy ảnh hưởng không tốt... Ai da.. đừng đánh đừng đánh, đây là bệnh viện.... anh đi làm đây... Này... Ngoan đừng làm rộn...”

“Khốn kiếp! Làm em sợ muốn chết!” Hách Sảng một đường đuổi theo.

Vừa rồi Thiên Thiên tỉnh lại sắc mặt bình thường của một bệnh nhân cũng không có, chính xác mà nói xem ra vẫn xinh đẹp đáng yêu, dưới gương mặt còn giấu giếm một phần cười gian.

Thiên Thiên thật là vui, lúc này ngất thật là đúng lúc. Đại nạn không chết tất có hậu phúc, thứ hai đi làm việc sẽ không còn phải gặp đám ký giả bất quải kia.... thuận lợi tránh được một kiếp.

“Hi hi...”

“Cười gì vậy?”

“Cười mình ngất...lão... lão bản? !” Lão thiên à! BOSS như thế nào đã ở đây. Như thế về mặt nàng vừa rồi đều bị hấn nhìn thấy sao?

Rất ưu thương lại ưu thương...

“Bạn của em?” Lăng Phong hướng hai người đang chơi trò mèo đuổi chuột ngoài cửa hơi hất càm.

“Ừ.”

“Tật xấu này có đã bao lâu?”

Lúc này nàng mới biết lão bản chính là hỏi chuyện vì sao nàng hay xỉu

“Từ từ trong bụng mẹ đi ra như vậy thành thói quen.” BOSS tại sao hỏi cái này, như thế nào nghe vào giống như là đang quan tâm nàng?

“Ừ, hai ngày nghỉ lễ nghỉ ngơi thật tốt, không cần phải đến công ty.”

Thiên Thiên mừng rỡ chỉ là theo quán tính ngất đã được BOSS đại xá gặp may a gặp may a, thật muốn lên thần bói trên diễn đàn nói tuần này nàng quả nhiên thích hợp mặc đồ trắng.

“Hay em mang về nhà em tiếp tục sửa sang lại tài liệu đi.” Lăng Phong nói tiếp.

Thiên Thiên không cười được.

Cái gì mà bói toán chứ... về sau quyết đoán không xem hu hu...

“Không muốn? Hay là em muốn công ty...”

“Em nguyện ý ... nguyện ý.” Thiên Thiên vội vàng nói tiếp.

Ở nhà một mình như thế so với một mình đi công ty làm thêm giờ chứ... đi công ty liền có hai người bọn họ mà giả dụ có đội cầu tử ẩn núp thì đến lúc đó vạn nhất thói quen thiếu không khí hôn mê không ngất nhưng vẫn không thể bị bọn họ hành hạ chết, trở về nhà trọ an toàn không có cầu tử còn có Hách Sảng trấn giữ, tổng tài là nhân vật nổi danh như vậy như thế nào cũng sẽ chú ý thể hiện khoan hồng độ lượng.

“Cứ quyết định như vậy đi.”

“Dạ tổng tài, một lời đã định.”

Buổi chiều Lăng Phong rõ ràng không có làm khó Thiên Thiên sẽ đem nàng thả về nhà điều này làm cho Thiên Thiên có chút không có thói quen. Tổng tài hôm nay cũng quá dễ nói chuyện đi, hi hữu thực hi hữu.

Trở lại nhà trọ chuyện thứ nhất đương nhiên là mở ra máy tính đại chiến vài hiệp với đám quái nhỏ.

Sau khi đánh một đám quái nhỏ báo thù sau Thiên Thiên đánh Ba Tư đi một vòng dã ngoại việc đầu tiên mở ra danh sách hảo hữu xem Bạch y có đó hay không.

Cái này không thể trách Thiên Thiên đối với Bạch y như phong quá mức ỷ lại bởi vì thật sự là tìm không được một người như vậy chịu mang Thiên Thiên làm nhiệm vụ thăng cấp, hơn nữa là một đại thần max lever.

Nhiệm vụ lv 70 đối với Thiên Thiên mà nói đó là tương đối khó khăn! Không nói bị quái vật đánh chết mà riêng chạy map cũng đủ làm Thiên Thiên lạc đường đến một hai giờ, càng đừng nói tìm được thấy BOSS nhiệm vụ... như vậy tốc độ thăng cấp có thể nghĩ....

Cho nên Thiên Thiên hoàn toàn không giãy giụa ngồi chờ Bạch y huynh online tương trợ.

Bạch y như phong quả nhiên online Thiên Thiên kích động còn không có chờ hấn tổ đội liền mời ngay giây tiếp theo Bạch y như phong chấp nhận lời mời Thiên Thiên rất vui vẻ tại kênh đội ngũ phát vài mặt tươi cười:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y, đến nào, hôm nay chúng ta tranh thủ bay lên một lv, sau đó huynh nói uội biết người gốc kia bị huynh giáo dục thế nào nào.”

Bạch y như phong không nói gì, Thiên Thiên đánh cho vài cái mặt hỏi qua vẫn không có phản ứng, qua năm phút thấy trên bản đồ đồng đội vẫn còn ở thành Thiên Thiên buồn bực lại phát câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Người đâu rồi, bạch y huynh?”

Vẫn không có phản ứng.

Thiên Thiên nghĩ là hẳn khả năng tạm thời có việc đi ra ngoài, ẩn W nhân vật sử dụng kinh công hướng nơi làm nhiệm vụ bay đi, mới vừa bay đến một nửa khung chat mật liên nháy lên Thiên Thiên cúi đầu xem mật chữ trong khung nhoáng một cái quên xem giá trị khí lực Thiên Thiên đánh Ba Tư bị thống tử từ trên không trung rơi xuống... té chết.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “555555555 bạch y huynh, làm sao huynh lại pm lúc này thế làm muội té chết... (về mặt khóc lớn) (về mặt khóc lớn) “

Bạch y như phong phát hình vài đóa hoa hồng vẽ áy náy:

[Bạch y như phong] :”Muội ngã chết không phải là rất phù hợp với lẽ thường sao, nên nén bi thương.”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y, huynh học xấu! (về mặt ngạo mạn) “

[Bạch y như phong] :”Theo muội học hư huynh đây cũng là bất đắc dĩ.”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Thật sự là do muội sao. . . . Ách... kia có thể là do muội bị bạn làm ảnh hưởng, sau đó không cẩn thận ảnh hưởng đến huynh” Hách Sảng quá lắm mồm.... lực ảnh hưởng rộng khắp nha!

[Bạch y như phong] :”Ừ, muội sẽ phải đối với huynh chịu trách nhiệm.”

Thiên Thiên vô ý thức phát một cái: “Được.” Sau đó vội vàng sửa:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Không đúng.... không đúng, không phải là cái chịu trách nhiệm kia, là ...”

[Bạch y như phong] :”Ừ, cái nào?”

...

Bạch y như phong vô tâm Thiên Thiên khó xử, nói:

[Bạch y như phong] :”Đến thành, trước đừng làm nhiệm vụ.”

Thiên Thiên đánh ột chuỗi dấu ? :

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Vì cái gì a?”

[Bạch y như phong] : “Đến đây muội sẽ biết.”

Bạch y rất ít khi yêu cầu nàng làm gì, Thiên Thiên đương nhiên sẽ không thể không nể mặt lập tức ngàn dặm hướng thành bay đi.

Sau mười giây hình ảnh trong thành phần hoa vừa ở trên màn ảnh hiện lên Thiên Thiên thành linh phát hiện chung quanh nàng xuất hiện một đám pháo hoa làm nàng hoa cả mắt.

Sau đó lại cùng một lúc xuất hiện nhiều cái khác, khó được khi được kênh thể giới có một đồng nhắc nhở màu vàng lóng lánh.

Hệ thống: Tin tức giang hồ đưa tin: Người chơi “Bạch y như phong” tại Lạc Dương đối với nữ hiệp “Thiên Thiên đánh Ba Tư” sử dụng thiên lí truyền âm nói ‘ tiếng lòng chân thật’. Hướng thiên hạ tuyên cáo: “Bạch y như phong” đối với “Thiên Thiên đánh Ba Tư” rất ái mộ. Trên có nhật nguyệt làm chứng, dưới có núi sông hữu tình . Núi cao không ngăn ý chí, rừng sâu không cản bóng được huynh, sương kia không thể che mờ tấm lòng chân thật. Mặc dù con đường phía trước chông gai khắp nơi nhưng với trường kiếm bên mình. Huynh nguyện đời này kiếp này....lời nguyện ước xưa mãi mãi không rời!”. Nhân sĩ giang hồ có thể hoả tốc đi trước Lạc Dương chứng kiến lời tỏ tình đầy chân tình của “Bạch y như phong”

Đoạn loa này liên tục được các kênh hệ thống phát ra, nói một cách khác là “toàn bộ thể giới” người đều thấy được. Hơn nữa không biết mình đã nhìn đoạn chữ này bao nhiêu lần Thiên Thiên đã thành ngớ ngẩn

đã quên hoạt động, cứ như vậy ngốc đứng ở nơi đó....

15. Chương 16

Chương 16

Lúc này không riêng gì Thiên Thiên choáng váng, mà cả kênh thể giới cũng loạn.

Thế giới: [mị mị đôi mắt ti hí khả ái nhất]: “(về mặt hoảng sợ) Bạch y như phong hướng người ta thổ lộ? ! ! ! Ta có không nhìn lầm đó chứ?”

Thế giới: [con thỏ thích ăn cỏ gần hang]: “Bạn à để mình tiến cử một bác sĩ khoa mắt tốt nhất cho bạn, nếu có tay chân gãy cứ nói mình giới thiệu cho!”

Thế giới [phong hoa tuyết nguyệt không dừng lại]: “(về mặt nước miếng) oa! Người đang spam thổ lộ blà Bạch y như phong là đệ nhất cao thủ của sever sao? (về mặt háo sắc) “

Thế giới [lão nạp ăn không làm]: “Ồ nhi này

~ con sao rồi? ? ? Hay là con bị ai đó ban qua biên giới rồi? ? ?”

Sau đó Thiên Thiên nhận được lời hỏi thăm mật của sư phụ:

[Lão nạp ăn không làm] : ” ta gọi đồ nhi, có thấy mau trả lời!”

Biết rõ đồ đệ không có thói quen để kênh chat nên khi được sư phụ pm cửa sổ chat riêng Thiên Thiên nhận được lời của sư phụ gọi nào dám chậm trễ, lời thổ lộ của Bạch y như phong vẫn còn không ngừng đánh lên Thiên Thiên trả lời:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Nhận được nhận được.... sư phụ có gì chỉ giáo?”

Lão nạp ăn không làm phát điên:

[Lão nạp ăn không làm] : “Ta nói đồ nhi, làm sao còn còn chưa xem thế giới như nào đi... Di... không đúng...sao lại đứng ngây ngốc như vậy, ngoại trừ đồ nhi ta không còn ai khác.”

Lão nạp ăn không làm phát vài cái vẻ mặt cười to, sau đó có vẻ rất là vui mừng nói câu:

[Lão nạp ăn không làm] : “Khụ khụ, không phải là bị hack acc là được, vì sư già hơi kích động, đồ nhi nên kiềm chế một chút, ta đây đi tìm sư nương đi! Bye bye ~ “

Sau đó hệ thống nhắc nhở: ” Sư phụ của bạn lão nạp ăn không làm logout .”

Thiên Thiên nhìn xem dưới góc trái nhắc nhở, sư phụ đây là muốn biểu đạt cái gì đây...

Không hiểu kênh thể giới ra, ngoại trừ việc Bạch y như phong châm ngòi thiên lí truyền âm liên tục spam, spam không ngừng cùng pháo hoa đồng dạng liên tục nổ làm Thiên Thiên hoa mắt.

Nguyên nhân Thiên Thiên oa mắt không phải là bởi vì thế giới spam quá nhanh mà là đại khái ý tứ cùng nội dung – -

Bạch y như phong rõ ràng hướng người ta thổ lộ...

Cao thủ đệ nhất sever...

Người chơi thần bí điển hình cao phú suất Bạch y như phong...

Người chơi có vũ khí đứng hàng đệ nhất...

Thiên Thiên không thể tin được chính mình nhìn qua cái gì nhưng kênh thể giới h liên tục không ngừng nói chuyện xung quanh làm cho nàng tiếp tục hoài nghi. Bạch y như phong này thực là Bạch y huynh kia sao?

Liên tục dẫn huynh ấy đi thẳng cấp không sợ người khác làm phiền, người giúp nàng bày mưu tính kế, chịu một nhọc là bạch y huynh kìa sao...- hẳn rõ ràng thật sự là một nhân vật phong vân mà mọi người đều biết! !

” Bạch y này không phải kìa bạch y huynh” ý niệm bị đánh phá.... Thiên Thiên trợn tròn mắt. Bản năng thúc đẩy nàng sử dụng quán tính ngăn người đón tới một tin tức không thể tưởng tượng nổi.

Đang lúc Thiên Thiên ở vào trạng thái ngốc trệ u mê thì kênh chat mật xuất hiện tin tức của nhân vật mà đang làm kênh thể giới sôi trào bốn chữ kìa hôm nay thấy thế nào chói mắt như thế, như thế nào nhìn hào quang vạn tượng như vậy đây.

[Bạch y như phong] : “Đứng ngốc ở đó làm gì? Tới đây.”

Thiên Thiên trong lúc nhất thời không biết biểu đạt như thế nào, không biết nên nói cái gì. Tế bào ngôn ngữ đã đi theo người nàng cùng nhau dừng lại.

Thật lâu hai tay run run gõ ra mấy chữ:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y bọn họ nói...” Này quá ảo , nàng nhất định phải lại kiểm chứng một lần.

[Bạch y như phong] : “Hả?” Bạch y như phong có vẻ rất bình tĩnh:

[Bạch y như phong] : “Bọn họ nói cái gì ?”

Thiên Thiên hít sâu một hơi, đã không có dũng khí nhìn lại nhưng câu nói trên kênh thể giới, tất cả nghi vấn, tất cả khinh bỉ, tất cả hăm dọa ghen ghét nhưng cũng uyển chuyển biểu đạt thảo luận cùng một vấn đề, bởi vì những thứ nghị luận kia thoát nhìn nàng giống như một tiểu nhân ôm chân đại thần bao dưỡng...

Bạch y như phong tựa hồ cảm giác được Thiên Thiên chần chờ, phát tới đây một câu:

[Bạch y như phong] : “Đừng quản những người khác nói cái gì, phối hợp cùng huynh là được.”

Nam tử áo trắng bỗng bèn đến gần Thiên Thiên đánh Ba Tư, người chung quanh đột nhiên rất có ăn ý tự giác thối lui đứng ngoài vòng tròn pháo hoa lúc này kênh thể giới liên tục xoát không ngừng lời thổ lộ đã dừng lại năm giây ngay sau đó - -

Hệ thống: Tin tức giang hồ đưa tin : Người chơi Bạch y như phong tại Lạc Dương thành đối với “Thiên Thiên đánh Ba Tư” sử dụng “thẻ non hẹn biển” ! Dùng cái này hướng thiên hạ tuyên cáo: “Bạch y như phong đối với Thiên Thiên đánh Ba Tư hết lòng ái mộ, một mai khi chưa già thì tình yêu không tận, dù trái tim còn hơi đập vẫn mãi yêu có đá kia m,ình chứng mãi trường tồn. Không sợ thế gian có bao xa cách vĩnh viễn bên nàng mãi không rời xa . Có tình vẫn phát thề, có ngân hà hẹn ước, có làn gió giúp ta nói hộ lời yêu mong được dưới cầu vồng thước cùng gặp nhau. Nếu là nàng có hiểu thấu hiểu lòng ta thì hãy nguyện ý là một đôi giang hồ phiêu bạt!” Nhân sĩ giang hồ có thể hoá tốc đi trước Lạc Dương thành cùng chứng kiến đoạn tình chân thành này của Bạch y như phong!

Đoạn này lại bắt đầu rồi spam nói tiếp spam

Cái này dùng mặc như vậy mà hẳn rõ ràng lấy ra spam chơi...

Này này này này... Giải thích thế nào? ?

Nguyên nhân chỉ có một!

Thiên Thiên lần này không khiếp sợ không ngốc đứng lại có trấn tĩnh trước nay chưa có, nhanh chóng đánh ra một hàng chữ phát:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y, huynh đem người hợp tác kia rất ngốc nên bị vứt bỏ, cho nên mới phải dùng đồ mặc như vậy spam đi? !” Xấp xỉ khẳng định.

Thì ra là Bạch y cùng vị rất ngốc kia có JQ(gian tình), và nửa ngày sau nàng thành bia đỡ đạn đây. Nghĩ như vậy Thiên Thiên cảm thấy có chút mất mát, cũng không biết buồn bực cái gì.

Lời phụ đề “Lâu dài” nảy sinh cái mới, kênh thể giới vẫn trả lời Thiên Thiên.

Thiên Thiên lần này thật là buồn bực thì ra là thực là như thế, như vậy bị cái người ngu ngốc kia cự tuyệt nên dùng phương thức này đốt tiền đi? Một cái pháo hoa vài chục nhân dân tệ, mấy cái đăng sau còn quý hơn, dường như hơn một trăm nhân dân tệ, tiền ơi là tiền.... không có thiên lý a không có thiên lý...

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ai, bạch y huynh, huynh dự định xoát tới khi nào đây?” Dù có nhiều tiền cũng đừng như vậy đi!

Đang lúc Thiên Thiên không ưa pháo hoa hủ bại đem tiền đốt, khi chuẩn bị logout Bạch y như phong đáp lời giọng nói rất thường thường, hoặc như là mang theo một chút ít bất đắc dĩ:

[Bạch y như phong] : “Xoát đến khi người ngốc kia thông suốt mới thôi.”

Quả là người có tiền!

Thiên Thiên ngổn ngang trong gió nói khuyên bảo:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Này.. .Bạch y , hai ta biết đã lâu như vậy, huynh đối với muội luôn trợ giúp muội thăng cấp, căn cứ vào lập trường bằng hữu lập muội khuyên huynh đừng cùng tiền của mình gây sự a, người ngốc bình thường thật là khó lý giải những cách làm người khác, huynh có spam đến i sáng ngày mai cũng vô dụng.”

Thiên Thiên thật sự chỉ là hảo tâm khuyên bằng hữu, kết quả này làm người vốn bình tĩnh thật lâu thay đổi vọt lên:

[Bạch y như phong] : “Thiên Thiên, em vẫn không hiểu đây là tại sao ư? Hay là thôi đi.”

Sau đó kênh thể giới đình lời tỏ tình xoát tần, mấy giây sau hệ thống nhắc nhở hảo hữu của bạn Bạch y như phong logout .

Thiên Thiên có điểm không giải thích được. Vừa rồi còn điên cuồng “Tỏ tình” xoát lâu như vậy àm mình chỉ nói một câu mà bạch y đã “Không thể tự kiềm chế” không tạm biệt mình mà cứ thế logout.

Nói như thế nào nàng cũng là người bị hại vậy mà cứ vậy bỏ chạy, Bạch y huynh quá không hiền hậu!

Đứng ở Lạc Dương thành cửa to như vậy, chung quanh hoa tươi nền đỏ xinh đẹp tuyệt luân, Thiên Thiên lúc này mới bình tĩnh không có pháo hoa hoa mắt nơi này toàn hoa tươi. Tình cảnh này tự nhiên sinh ra một loại cảm giác cô đơn.

Khung chat mật nhắc nhở đột nhiên nháy lên đại khái là Thiên Thiên đứng ở chỗ này thời gian quá dài Bạch y như phong không biết vì cái gì đã online chậm rãi hướng Thiên Thiên đánh Ba Tư đi tới.

Nhìn thấy bạch y thường ngày Thiên Thiên lại cảm thấy hắn có gì khác lạ, khi người đó đến gần nàng thời điểm Thiên Thiên không biết từ đâu có cảm giác áp bách, loại cảm giác áp bách này làm cho Thiên Thiên cảm thấy quen thuộc.

Nhạc game vừa vận phát đến bên tai Thiên Thiên, cộng thêm Thiên Thiên không cẩn thận đụng phải nút gì đó làm cho nhân vật tự động xoay tròn nhảy múa đứng lên, phối hợp với nhạc hòa làm một đẹp tuyệt vời.

“Xoáy vũ tận cuồng si, danh chấn tứ phương; ven hồ có hành lang tương tư cô độc, trang sức màu đỏ vì ai ta mặc , tay áo buông xuôi tâm tự khó quên...”

Phục hồi lại tinh thần Thiên Thiên vô ý thức dề lại phím cách nhảy ra một chút, kéo ra một chút khoảng cách với Bạch y như phong. Bởi vì cùng người chơi đệ nhất server xuất hiện hơn nửa còn là khoảng cách gần mặt đối mặt làm cho Thiên Thiên thụ sủng nhược kinh đến sững sờ, tròn tròn mắt liền dễ dàng ngăn người, ngay người liền nhìn không rõ nét mặt đích thực không thể cẩn thận nghiên cứu cách tra xét trang bị mà nàng thật vất vả mới học được.

Đại khái là đồng tác của Thiên Thiên có điểm khoa trương, Bạch y như phong thực tại “hợp với tình hình” không nổi nữa. Qua hai giây chat mật Thiên Thiên:

[Bạch y như phong] : “Vẫn còn online, không bỏ được đi?”

Tự dưng Thiên Thiên có bộ dáng mất tự nhiên, phát vài cái mặt chảy mồ hôi:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Huynh đang nói gì đấy.”

Bạch y như phong trong nháy mắt tâm tình bình phục rất nhiều:

[Bạch y như phong] : “Người ngốc kia giống như có tiền bộ.”

Thiên Thiên cảm giác mình vừa rồi “bề ngoài làm sai chuyện” .

Trước một giây vẫn còn không được tự nhiên lúc này chứng kiến chuyện Bạch y đề cập đến người ngốc kia quyết đoán triệu hồi hồn của mình, vung về vui mừng một câu, sau đó bày tỏ an ủi, lại sau đó vì bày tỏ mình đã hiểu sai, không lịch sự suy tư ngay lập tức gõ ra một câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Kỳ thật vì một người ngốc tốn tiền nhiều như vậy thật không có lời đây.” Mặc dù người được lợi là nàng:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Cần phải mới hảo hảo giáo dục, chớ cùng tiền gây sự nha.”

Bạch y như phong đánh cho cái nghi vấn tới đây:

[Bạch y như phong] : “Hả? Vậy muội lại có chủ ý?”

Thiên Thiên thoáng cái lúng túng. Vì chính mình thuận miệng nhắc tới phương pháp, đành phải vất hết óc thật sự hỗ trợ nghĩ biện pháp gì đó.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Huynh cùng cô ấy có quen biết trong hiện thức?”

Bạch y như phong trầm mặc một chút trả lời:

[Bạch y như phong] : “Đúng vậy.”

Tiếp tục nghĩ tới hình ảnh nam tử tuần mỹ tiêu sái đang đau khổ tương tư. Hồi lâu, Thiên Thiên rốt cục nghĩ ra một phương pháp trị đối với người đầu đất này. Tự phát biểu cảm vỗ tay vài tiếng rồi nói:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Đúng rồi, bạch y, muội nghĩ đến biện pháp a!”

[Bạch y như phong] : “Nói nghe một chút.” Bạch y như phong pm cực kỳ mau.

Nếu đã “bị tiếp nhận” nhiều pháo hoa đất tiền của người ta nhiều như vậy nói như thế nào quan hệ cũng nên tiến thêm một bước bàn đến độ thân mật. Thiên Thiên cảm thấy nàng cùng Bạch y coi như là bằng hữu có sự tín nhiệm có lời nói cũng liền không cần quá khách khí, chỉ cần có thể giúp hắn đem người kia thông suốt giáo dục tốt, dùng phương pháp gì thì cần gì so đo.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Đem cô ấy làm cho hài hòa !” Đây là câu mà Hách Sảng thường xuyên sử dụng ra miệng. Chỉ cần cô bạn theo đuổi một bạn trai không kịp hợp ý, cô ấy cũng sẽ rống lên như vậy, trăm phát trăm linh.

Bạch y như phong tựa hồ bị Thiên Thiên nói ra câu này bị hù đến , qua nửa phút mới nói:

[Bạch y như phong] : “Khụ, muội... xác định?”

Thiên Thiên không chút nghĩ ngợi:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Xác định.... Cùng với khẳng định!”

(L: ai da này là bài cách để mở để miệng mèo, ha ha, cười gian)

16. Chương 17

Chương 17

[Bạch y như phong] : “Sở Thiên Thiên, đây chính là em nói đó.”

Thiên Thiên sững sốt một chút, cảm giác giống như ở đâu có vẻ không thích hợp. Chắc tại pháo hoa vừa rồi xem thấy quá mức kích động, thoáng cái cũng nghĩ không thông đến tột cùng không đúng chỗ nào. Pm lại :

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ách, em out đây, Bạch y huynh cứ từ từ phóng... nổ pháo hoa, ha ha ~ “

[Bạch y như phong] :”Hôm nay như thế nào out sớm như vậy, không đi thăng cấp?”

Bạch y như phong giọng nói vẻ hơi nhàn nhạt, Thiên Thiên cũng cảm thấy kết quả là càng thêm mất trật tự. Trong đầu vẫn đề thoáng một cái bị đánh tan đã vượt qua khả năng giới hạn phân tích của nàng cho nên Thiên Thiên chẳng muốn suy nghĩ nữa.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Không vội..., còn thấp hơn chút mà thôi ~” sau đó nói dối hôm nay có việc, nàng nhất định phải ra cửa một chuyến liên vội vã logout.

Tối hôm đó Thiên Thiên kích động. Ngay cả nàng chính mình cũng không biết là vì bạch y “thổ lộ” mà kích động hay là bởi vì một câu cuối cùng của huynh ấy có chỗ nào không đúng mà buồn bực.”Suy tư” đến nửa đêm một giờ rưỡi mới ngủ .

Khi ngủ dậy mắt sớm thành gấu mèo đây là một thành phần tri thức của đô thị thấy nhưng không thể trách, nhưng đặc biệt thống khổ ưu thương một việc.

Thiên Thiên soi gương cầm lấy quả trứng gà tại vùng thoáng sưng vù chung quanh xoa, vừa kêu:

“Hách Sảng, mau tới nhìn một chút, mình hôm nay sao con mắt liên tục sưng như vậy đây?”

Hách Sảng không tìm không phổi nói đến đây câu:

“Nhớ người năm cấp ba thần bí đã từng thổ lộ sao/”

Chuyện này Hách Sảng cũng biết, biết rõ lúc trước Thiên Thiên bị ác trị cực kỳ bất đắc dĩ, thỉnh thoảng lấy ra trọc nàng.

“Bất quá hai ngày trước khi mình từ công ty ba đi ngang qua đường thời điểm đó trông thấy Tiêu Hàn.” Từ gian phòng của mình đi ra, về mặt bát quái hỏi Thiên Thiên:

“Vị anh họ thần bí kia nhất định cũng tới đi?”

Thiên Thiên chuyên chú nhìn mình trong gương không giải thích được hai mắt khê sưng đỏ thuận miệng trả lời:

“Ừ, vị anh họ thần bí cũng tới.”

Hách Sảng bộ dạng bát quái lập tức chuyển thành đề phòng:

“Bà xác định vị anh họ thần bí kia sẽ tới?”

Thiên Thiên nghe ra giọng nói của Hách Sảng không thích hợp, ném đi trứng gà không thể ăn nữa mắt nhìn chung quanh, hỏi ngược lại bạn thân sao lại âm dương quái khí:

“Hách Sảng, cậu vì cái gì đáng vẻ khấn trương như vậy?” Về mặt bình tĩnh đại ngộ:

“A, mình biết rồi, cậu có phải hay không lúc trước vừa ý vị anh họ thần bí kia?”

Khó trách lúc trước Hách Sảng vừa thấy vị anh họ thần bí kia tặng nàng lễ vật liền bộ dạng thờ phì phì, còn không ngừng nói: “Ngày lung tung gì cũng tặng quà, hẳn ta có đầu óc hay không, vớ vẩn!”

“Hừ, biến mất lâu như vậy lại còn xuất hiện! Thật chẳng lẽ muốn thực hiện lời hứa hẹn ba năm do bà thổ lộ tỏ tình? Người này thấy ngu không?”

Hách Sảng vẻ mặt tức giận, nhìn chăm chăm bạn mình với một thân đồ ngủ còn chưa có thay nhưng là tuyệt không có vẻ lười thối như Thiên Thiên, lúc này Thiên Thiên con mắt mặc dù khê sưng vù nhưng vẫn không giấu được vẻ đẹp tươi mát thanh lịch. Thiên Thiên ban đầu là khi đại học công nhận mỹ nữ, làm người an phận thẳng thắn, ngoại trừ ngẫu nhiên vờ ngó ngán nói bậy làm cho người ta không nói được lời nào tắc nghẽn, phản ứng chậm nửa nhịp làm cho người ta không nói được lời nào thì bên ngoài thật cũng

không làm cái gì thực xin lỗi với bạn học, cho nên tất cả mọi người rất thích cô gái không có dáng vẻ giả bộ thanh cao này.

Tiếc rằng năm đó Thiên Thiên bị người sinh viên đẹp trai danh tiếng kia dùng “lời hẹn ba năm ba năm bạn gái” sau không có ai dám rõ rệt công khai hướng sinh viên danh tiếng nhà cao phú suất kia trêu đùa .

“Có thể hay không đừng đề cập đến chuyện như vậy nha, đều quá khứ đã lâu như vậy lúc ấy mọi người còn đùa giỡn đây.” Con mắt sưng vù tiêu trừ hơn phân nửa, Thiên Thiên thay xong y phục chuẩn bị ra cửa trước khi đi phát hiện Hách Sảng đột nhiên nhảy vào gian phòng gọi điện thoại, Thiên Thiên cũng không quá để ý, chỉ nghe thấy đứt quãng một câu:

“Đúng vậy... Đã trở lại... Khó nói... Cẩn thận một chút tốt hơn...” Làm cho nàng không hiểu lời nói gì.

Mặc đồ công sở đi giày cao gót cô gái trẻ nhàn nhạt tinh thần phần chấn đốn nắng sớm, gương mặt xinh đẹp lộ ra tràn trề mơ ước đối với tương lai đầy mong đợi.

Thiên Thiên thích đi bộ đi làm vừa đỡ tiền xe, chủ yếu nhất là có thể mượn cơ hội rèn luyện thân thể không cần suốt ngày lo lắng mập mạp, chứng bệnh của nhân viên văn phòng!

Chỉ là Thiên Thiên hôm nay đặc biệt hưng phấn không biết bị đã động nữa, một đường hướng công ty đi, vừa liền hát thiếu nhi: “Con chim nhỏ ở phía trước dẫn đường, cơn gió nhỏ thổi hướng chúng ta, chúng ta như mùa xuân, vào công viên thấy thảm cỏ xanh xinh đẹp...”

“Thiên Thiên!”

Nghe được có người kêu tên của mình, Thiên Thiên thoáng cái đỏ mặt cứng ngắc xoay người sang chỗ khác:

“Ha ha ~ Tiêu Hàn, sớm ~” Như thế nào trùng hợp như vậy trùng hợp như vậy, mắt mặt thiệt nhiều ...

Một người mặc OL khí chất mỹ nữ ôm theo túi sách vừa đi đường vừa hát nhạc thiếu nhi còn bị người quen trông thấy, tràng diện này đúng là có điểm xấu hổ.

Tiêu Hàn vẫn là một thân quần áo thoải mái cười xe đạp màu lam ngày đó đeo Thiên Thiên, cười tủm tỉm cùng Thiên Thiên chào hỏi, phảng phất vừa rồi hắc cái gì cũng không nghe thấy:

“Sớm, đi làm à.... không tệ không tệ.”

Thiên Thiên gặp hắc không có giấu cợt bộ dáng của nàng, đoán rằng người ta khả năng không nghe thấy, may qua, may quá:

“Sớm a, công ty cậu cũng ở bên cạnh sao?”

Tiêu Hàn gật gật đầu: “Giúp anh họ làm việc, công ty anh ấy ở phía trước.” Tiêu Hàn chỉ chỉ một tòa cao ốc cách Lăng thị không xa, tòa nhà này tại thành phố A cũng là tòa cao ốc văn phòng nổi danh:

“Chính là chỗ đó nhìn thấy không, công ty anh họ mình tại lầu ba.”

Thiên Thiên đã sớm nghe nói ngoại trừ Lăng thị thì tòa nhà này là quyền sở hữu tư nhân của Lăng Phong, không cần giao tiền thuê bên ngoài nơi này tất cả tiền thuê cao ốc văn phòng đều cao làm cho người khác lú lú, anh họ Tiêu Hàn có thể ở chỗ này mở công ty giải thích rõ trên cơ bản lĩnh vực kinh doanh phát triển vững vàng không phải người mới dẫn thân gây dựng sự nghiệp đừng nói phát triển mà ngay cả thử cũng chưa chắc dám hao tổn như vậy.

Nói như thế nào vị anh họ thần bí kia cũng từng đối với nàng bảo vệ, biết rõ hắc phát triển tốt Thiên Thiên vẫn là rất cao hứng:

“Anh ấy thật là lợi hại mới tốt nghiệp không bao lâu thì có công ty của mình .” Vừa rồi cảm giác hưng phấn bị phức cảm thay thế thành tự ti, Thiên Thiên về mặt uể oải:

“Không giống mình vẫn chỉ là một viên chức nhỏ.” Thiên Thiên bị BOSS làm khó dễ nghĩ tới liền ưu thương.

Lúc này Tiêu Hàn tiếp điện thoại, giống như là có chuyện gì gấp, không đợi Thiên Thiên nói hết lời liền đạp phải xe đi.

“Cái gì nha, chạy trốn giống con thỏ.”

“Nhân viên Lăng thị sao lại chẳng phân biệt được lớn nhỏ, làm sao lại thành viên chức nhỏ rồi?”

Nghe đến bên cạnh đột nhiên xuất hiện âm thanh Thiên Thiên sợ hãi, khuỷu tay cũng nhịn không được rung động hai cái. Về mặt như đưa đám chậm rãi quay đầu lại:

“Tổng tài.... sớm, sớm, sớm a ~ “

Ban ngày không thể nói người, nghĩ cũng không thể nghĩ, nếu không bạn xem bị nghĩ ra được đi...

Lăng Phong một tay đặt trên cửa xe, cúi đầu nhìn Thiên Thiên: “Mới vừa rồi còn nghe em ca hát tâm tình không phải là rất tốt sao, như thế nào thoáng cái liền khó chịu rồi?”

Không thể nào!

BOSS rõ ràng liên tục đi theo nàng, này...

Thiên Thiên xấu hổ vô cùng, thoáng cái ngay cả dùng khí ngẩng đầu cũng không có.

“Nhân viên Lăng thị phúc lợi nhất định tốt, Sở tiểu thư làm sao sẽ sinh ra ý nghĩ như vậy.” Giọng hơi thất vọng nói.

Cái này là dạng gì ý niệm trong đầu?

Thiên Thiên ngẩng đầu nhìn BOSS, nể sợ tỏa lên khuôn mặt hoàn mỹ của nam nhân kia chói lọi bốn phía làm Thiên Thiên sắc mặt đều hồng nhuận.

Khụ khụ ~ kỳ thật... Nhìn đẹp trai, đặc biệt là chúng loại đẹp trai như Lăng Phong này khuôn mặt nhỏ nhắn không hồng một chút thì thực thiên lý bất dung, Thiên Thiên hồng một chút như vậy cũng là phải, này thuộc về biểu hiện của tập thể quần chúng.

Bất quá tại trong mắt Lăng Phong Thiên Thiên cũng là mỹ nữ có khí chất đặc biệt hiếm có, mặc dù là nịnh nọt còn mang theo nụ cười lúng túng nhưng ở trên mặt Sở Thiên Thiên liền trực tiếp như vậy thành nụ cười hồn nhiên bộ dạng thanh thuần xinh đẹp.

“Sở tiểu thư không phải là cảm thấy Lăng thị đối với nhân viên quá nhiều yêu cầu, quá mức hà khắc, cho nên dự định đi nơi khác làm việc đi?”

Thiên Thiên vội vàng lắc tay phủ nhận:

“Không không không không...tổng tài làm sao sẽ nghĩ như vậy.” Vì gia tăng có độ tin cậy, không thể không vỗ vỗ lão bản nịnh hót .

Nịnh hót của Thiên Thiên lấp bắp thật lâu mới nói hết một câu nói:

“Lăng thị xí nghiệp lớn như vậy kia là bao nhiêu người muốn chen lấn đều chen lấn không vào, em làm sao lại muốn bỏ đi, ha ha, tổng tài...ngài tính sai.”

Lăng Phong gật đầu, nhượng nhượng mày:

“Hy vọng là tôi nhìn lầm.” Đi vòng qua bên kia mở cửa xe:

“Lên xe.”

“Hả?” Bị lão bản nghe thấy mình hát nhạc thiếu nhi, còn hoài nghi nàng có ý định “Trốn ” trong đầu, lúc này còn đi nhờ xe có phải hay không không tốt lắm?

Máu chốt là khoảng cách đến công ty cũng chỉ lộ trình hai mươi mấy bước còn ngồi xe làm gì/ đây không phải là làm cho các đồng nghiệp hiểu lầm nàng cùng lão bản ngày hôm qua ở cùng một chỗ sao?

Không được, kiên quyết không thể lên xe!

Thiên Thiên uyển chuyển cự tuyệt: “Cái kia... tổng tài, em...”

“Xem ra Sở tiểu thư đúng là không nghĩ muốn tiếp tục lưu lại Lăng thị, đã như vậy...”

Lăng Phong nói còn chưa dứt lời, thân ảnh nhỏ nhắn xinh xắn của nàng đã dùng khí thế sét đánh không kịp chui vào trong xe, tại ghế lái phụ ngồi đằng hoàng ngay cả dây an toàn cũng thất lên.

Tốc độ này... làm Lăng Phong sửng sốt một giây mới phản ứng tới. Trông thấy BOSS đại nhân thư thái cười một tiếng, Thiên Thiên cổ họng lúc này mới từ từ trở về vị trí cũ.

Ai, hăm hại không nổi, nhân lực công ty nhiều như vậy, chén cơm tùy thời cũng có thể khó giữ được, lão bản không thể đắc tội nha!

Thiên Thiên trộm trộm nhìn thoáng qua tổng tài đang lái xe, không ngờ Lăng Phong cũng đứng lúc nghiêng đầu tới đây, bốn mắt nhìn nhau trong nháy mắt Thiên Thiên mặt đỏ giống như tôm luộc không được tự nhiên.

Trong kính chiếu hậu mặt Lăng Phong hiện lên một nụ cười ý vị sâu xa. Thiên Thiên lần này thật sự không dám ngẩng đầu không dám lên tiếng nữa.

Hôm nay là ngày mấy nha.... sáng sớm mắt sưng con, đi làm nâng cao tinh thần hát bị lão bản nghe thấy, cùng bạn học cũ nói vài lời nói còn bị hiểu lầm có tâm lý nghịch phản lúc này vì quan sát lão bản tâm tình như thế nào cư nhiên vừa vặn bị bắt.

Thiên Thiên thật là khổ sở, khổ sở muốn ói...

“Tổng tài, phiền toái dừng xe dạ dày em không thoải mái.”

Lăng Phong nghiêng đầu nhìn Thiên Thiên mặt vặn vẹo ôm bụng bộ dáng rất khó thoát nhìn không giống như là đang giả bộ là thật không thoải mái.

“Chuyện gì xảy ra, ăn sai gì đó sao?” Lăng Phong vừa hỏi thăm, quay đầu xe hướng bệnh viện trung y của bạn chạy tới.

Thiên Thiên ôm bụng sắc mặt trở nên tái nhợt, suy yếu dựa ở trên ghế:

“Ừ, có thể là thế.... buổi sáng khi rời giường thời con mắt còn sưng lên.”

Chẳng lẽ là do tối hôm qua ăn lon tương salad quá hạn? Không biết có thể hay không chết a...

“Không nên suy nghĩ bậy bạ.”

Thiên Thiên càng thêm thống khổ. Nghĩ cái gì đều bị lão bản đã nhìn ra, bộ dáng của nàng nhất định rất thảm ...

“Có thể là ngộ độc thức ăn, đừng sợ.”

Xong rồi xong rồi, lão bản lúc nào sẽ dụ dỗ người khác, lại sinh ra

17. Chương 18-19

Chương 18

Đến bệnh viện vẫn là bác sĩ trẻ tuổi lần trước trị bệnh cho Thiên Thiên lần này Thiên Thiên bị lẩn qua lẩn lại không ít mãi cho đến bị ở trên giường bệnh Thiên Thiên mới hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Gặp bác sĩ về mặt nhẹ nhàng, nàng mới biết không chết được, cũng yên tâm ngủ.

Trong mơ tựa hồ có ngón tay từ trên trán nàng lướt qua, có người thay nàng đắp chăn.

Khi mở mắt ra BOSS đại nhân ở trước mặt Thiên Thiên, Thiên Thiên cho là mình mộng nhắm mắt lại lại mở ra, vẫn là mặt BOSS chỉ bất quá lần này khẽ mỉm cười, mê chết người mừng rỡ hiếm thấy.

“Ngủ đủ rồi? Có thể ngồi dậy sao?”

Thiên Thiên giật giật thân thể quơ quơ đầu, đầu óc từ từ thanh tỉnh, cảm giác sáng khoái tinh thần nha.

Phương thức chữa bệnh đông tây kết hợp đúng là quá tốt, đánh một giấc liền thấy tinh thần toả sáng, Thiên Thiên cảm giác mình lúc này có thể lao ra đánh chết châu chấu cả bầy là đằng khác

Ngồi thẳng người: “Báo cáo tổng tài, ngủ đủ !” Ha ha cười hai tiếng:

“Xem, có thể dậy.” Sau đó phát hiện đã tối đi, thiếu chút nữa đã bất tỉnh Thiên Thiên bị Lăng Phong ôm vào trong ngực.

Chỉ trích: “Mới vừa truyền nước xong vội vã như vậy làm gì, nằm đi.”

Thiên Thiên mặt tái nhợt thành khuôn mặt đỏ.

Ôm như vậy như thế nào nằm đây?

“Cái kia... tổng tài...”

“Thôi, cho em mượn bả vai dựa trong chốc lát, khi nào đỡ thfi nói anh đưa em về nhà.”

Thiên Thiên cảm động đến nước mắt nước mũi chảy ra.

Bất quá trên mặt chỉ là hình dung tiết mục ngắn, khụ khụ, trên thực tế Thiên Thiên đang tìm cách có nên hay không nhân cơ hội làm cho tổng tài chi trả tiền chữa trị.

Bởi vì cái bệnh viện này tiền chữa trị thật sự là quá mắc.

~ (_)

~

“Không cần lo lắng.” Trên đỉnh đầu giọng BOSS vang lên trầm thấp, làm cho lòng người an tâm.

Lúc này Thiên Thiên thật lòng cảm động, giữa đầu, mắt lấp lánh:

“Thật vậy chẳng... này thật sự là rất cảm tạ tổng tài, tổng tài ngài là người tốt.” Trước là nàng tiểu nhân.

“Trừ vào tiền lương tháng này là được.” BOSS không nhanh không chậm bồi thêm một câu.

\$&* &* \$%... ..

Thiên Thiên thật là muốn nổi bão tố nói tục.

“Kia tổng tài, không biết có thể hay không để cho vị bằng hữu kia đến xem em có thể ra viện được chưa?”
Đã thay bằng một khuôn mặt tươi tắn.

“Cái này có thể có.”

Cảm động đến rơi nước mắt: “Cảm ơn tổng tài.”

“Không cần khách khí, đây là phúc lợi xứng đáng của nhân viên Lăng thị.”

Tổng tài thực hắc! Lúc này vẫn không quên trên mặt mình dát vàng.

“Khụ khụ ~ tôi có thể đi vào sao?” Thẩm Tần vội ho một tiếng thẳng đi đến một chút không muốn trưng cầu ý kiến của người trong cuộc, trên mặt cũng không có thấy chuyện người ta áp áp ôm ôm thâm tình nhìn nhau mà lúng túng, ngược lại làm cho Thiên Thiên liên tục tựa ở trong ngực Lăng Phong lúng túng xấu hổ vô cùng.

Thẩm Tần tới đây lại ho khan một tiếng ý bảo Lăng Phong “Thả người “, giờ giờ trong tay ông nghe bệnh:

“Lăng tổng tài, có thể hay không mượn Sở tiểu thư nửa phút?” Bị Lăng Phong nghiêm mặt thoảng nhìn vội cười làm lạnh đối giọng:

“Có thể không để cho tôi chẩn đoán cho Sở tiểu thư một chút, rất nhanh.”

Thiên Thiên thấy thế nào đều cảm thấy bác sĩ này cùng BOSS là một ruột, đều là đen như vậy mà lại hèn hạ.

“Sở tiểu thư vì cái gì bộ dáng này, không phải là đối với Lăng tổng tài bất mãn đi?”

“...” đừng có nói tiếng lòng của nàng thẳng ra như vậy chứ...

Thiên Thiên buổi sáng về sau liên tục bảo trì mỉm cười, tận lực làm cho tổng tài cảm thấy nàng rất sùng bái hẳn rất kính trọng hẳn. Mà ngay cả sinh bệnh đều uất ức thể Thiên Thiên cảm thấy cuộc đời của nàng đã không có ý nghĩa.

Cho nên tại khi Lăng Phong đưa nàng trở về nhà trọ thời điểm không muốn sống nói một câu nói. Thiên Thiên nghiêng đầu nhìn chằm chằm Lăng Phong:

“Tổng tài, em đối với anh có... Có có có có... Có ý kiến!”

Mặc dù là kìm nén thật lâu mà nói, cũng từ lúc lên xe liền suy nghĩ tốt nhưng là từ trong miệng muốn nói ra thì nàng trước sau như một ấp a ấp úng, cũng không có biểu đạt ra, hơn nữa một chút khí thể cũng không có.

Yếu ớt “cảnh cáo” phát ra, BOSS căn bản sẽ không hiểu rõ nàng đang biểu đạt cái gì.

Đem xe ngừng ở ven đường Lăng Phong nghi ngờ nhìn xem nàng con mắt theo dõi hẳn không nháy một chút:

“Gì?”

“Gì?”

Lăng Phong nhìn qua rất có kiên nhẫn, lại lặp lại cái:

“Gì không?”

Thiên Thiên đã hiểu, lão bản hẳn tám phần là nghe không hiểu ý của nàng. Nếu đã như vậy nàng cũng không quanh co lòng vòng :

“Tổng tài, ngài không thể luôn...” Lại nói lấp .

“Làm là cái gì?”

“Đừng có ôm em như vậy được không?” Rốt cục đầy đủ biểu đạt liền dễ dàng nói nhiều hơn:

“Như vậy sẽ cho người khác hiểu lầm, em về sau khó tìm được bạn trai.” Về mặt u oán.

Lăng Phong nhún nhún vai về mặt không sao cả:

“Anh không ngại.”

Thiên Thiên mím môi:

“Chỉ là một chút...cũng không phải cả đời .”

“Nếu em nguyện ý, anh không ngại làm người đàn ông của em cả đời này.”

Những lời này từ nam nhân khác nói ra khả năng Thiên Thiên sẽ đánh hẳn một trận, sau đó cộng thêm một câu:

“Lưu manh!”

Nhưng lời này là BOSS nói, lưu manh nàng cũng không thể tránh được, chỉ có thể lựa chọn ba mươi sáu kế trong tốt nhất kế – - chuẩn!

“Ách, tổng tài, vậy em lên trước đi ?” Tổng tài ánh mắt thật kỳ quái.

Thiên Thiên có điểm hoảng sợ, tổng tài làm sao sẽ nhìn mình như vậy, chẳng lẽ...

“Thiên Thiên.”

“Dạ?”

Thiên Thiên một chân mới vừa bước ra cửa xe đã bị Lăng Phong cầm cánh tay kéo vào, còn không có kịp phản ứng chuyện gì xảy ra cũng đã nằm trong vòng tay ấm áp, trên môi truyền đến xúc cảm, mười giây sau Thiên Thiên mới tìm trở về chính mình.

Tổng tài hấn...

Hấn hấn hấn hấn rõ ràng...

“Lưu manh!” Kịp phản ứng Thiên Thiên chuyện làm thứ nhất chính là thoát ra khỏi tay của Lăng Phong, đồng thời tặng cùng hấn hai chữ này.

Nụ hôn đầu tiên, nụ hôn đầu của nàng, lưu manh .. hạ lưu, hèn hạ a, vô sỉ...

“Đây chỉ là đi ngang qua sân khấu...Sở tiểu thư cần gì nghiêm túc như vậy.” Đầu sở gây nên chuyện mặt không đổi sắc, vẻ mặt của một kẻ phạm tội cũng không có, Thiên Thiên quả thực không nói gì để phân không rõ Đông Nam Tây Bắc .

“Mau trở về đi thôi, buổi chiều nhớ đúng giờ đi làm.” Quay lên đồng thời lại bổ thêm câu:

“Buổi chiều gặp, Sở tiểu thư.”

Xe thông thả trượt ra, mãi cho đến biến mất thật lâu, Thiên Thiên mới tìm trở về thanh âm của mình, mắng to:

“Khốn kiếp! Lưu manh!” Nhưng là vì cái gì nàng giống như không phải là đặc biệt chán ghét hấn vừa rồi... Đang suy nghĩ gì đấy, Thiên Thiên quyết đoán chặn lại suy nghĩ loạn tưởng của mình.

Tâm tình phức tạp liên tục duy trì đến xế chiều.

Làm một viên chức nhỏ, còn chỉ vào miệng của mình bị người ta hôn một cái đùa giỡn trò lưu manh liền lùi bước... này cảm thấy không phải là cá tính của nàng. Càng đánh càng hăng không sợ gian nguy mới là phụ nữ của xã hội hiện đại!

Nhảy qua sải bước khuếch trương ngực đi vào công ty, Thiên Thiên đều bội phục lực chiến đấu của mình. Chỉ là không biết những bước chân, tầm mắt di động vây quanh nàng là vì cái gì?

“Các vị, sớm.” Thiên Thiên không hiểu ra sao “Quan sát” đồng nghiệp của nàng lên tiếng chào. Cảm thấy gì không đúng, lúc này đều xế chiều, lại đổi giọng:

“Buổi chiều tốt, ha ha ~” nhìn cái gì chứ...

“Oa, nữ chính tới rồi!” Lúc này chung quanh bà tám lập tức vây quanh . Các đồng nghiệp hay chuyện cười đến vẻ mặt mập mờ:

“Thiên Thiên, em cùng lão bản khi nào thì bắt đầu...như thế nào cũng không thông báo một tiếng đây, ha ha ha a.”

“Gì? Gì bắt đầu?” Thiên Thiên bối rối.

“Di ~ còn giả bộ, Thiên Thiên, em liền thành thật khai báo đi, cùng tổng tài khi nào lui tới.... này lại không phải là chuyện gì mất mặt, không có người ta nói em câu dẫn lao x bản .”

Lúc này ngay cả người bình thường không hay buồn chuyện cũng cùng nhau vây quanh ồn ào trong nháy mắt trở nên cùng chộ bán thức ăn không sai biệt lắm. Thiên Thiên chính là một bắp cải trắng.

Các đồng nghiệp tại bên cạnh Thiên Thiên người thì chuyên gia, khám phá hết thấy tư thế, vẻ mặt chắc chắn:

“Đừng giả bộ a, chúng ta đều chứng kiến.”

“Chính thế..., còn giả bộ ~ hình chụp chúng tôi đều thấy được, tạp chí cũng đăng, đừng nói cho chúng tôi biết em còn không có xem a ~” Các đồng nghiệp giờ tờ tạp chí tại trước mặt nàng sáng ngời.

Thiên Thiên lần này nghĩ tới. Nhất định là hộp báo gây họa.

Một cái nữ đồng nghiệp cũng không tinh quen thuộc đi tới cùi chỏ huých Thiên Thiên, cười hì hì nhỏ giọng nói:

“Thiên Thiên, chúng ta đều là hảo tỷ muội, về sau công ty n có cái đại biến động gì nên trước tiên cho nói ình trước.”

“Ách... Mọi người hiểu lầm...” Ngoại trừ một câu này Thiên Thiên thật đúng là tìm không được lời giải thích nào, hàm hàm hồ hồ, lúng túng gật đầu lắc đầu, gật đầu lắc đầu.

Đồng nghiệp nọ kia líu ríu nói không ngừng, mãi cho đến khi tiếng chuông bị gõ vang. Thiên Thiên bị đám người cũng chưa quen thuộc này bình thường lạnh như băng ngạo mạn muốn chết, hôm nay thay đổi khuôn mặt vậy xem mới tuyên cáo kết thúc.

Thiên Thiên bị hiền hòa, nhiệt tình bất thành linh cùng khuôn mặt tươi cười bối rối, nhin không được đánh inh một cái .

Thế giới quá ảo .

“Sở tiểu thư.”

Vừa ngồi vào vị trí Thiên Thiên vừa kinh vừa sợ, lo lắng nhất xuất hiện ở bên tai nàng liền vang lên .

Hết lần này tới lần khác nàng vẫn không thể rõ rệt phản kháng, kéo ra cái dấu hiệu cười, cung kính đứng lên chào hỏi:

“Tổng tài tốt.”

[alobooks.vn]

Chương 19

Kiên quyết không thể hướng thể lực ác cú đầu, kiên quyết không thể làm cho địch nhân phát giác mình đang loạn. Thiên Thiên ngẩng đầu ưỡn ngực nhưng là thể nào nhìn BOSS đại nhân giống như là đang ghen ghét nàng, nhìn hẩn bất mãn cùng phần nộ...

“Tiền thưởng tháng này không ai muốn nhận sao? Trở về làm việc hết cho tôi, nhìn cái gì!” Mập chủ quản từ trên trời giáng xuống làm cho các đồng nghiệp nữ ưa tám chung quanh vậy xem như một làn khói toàn bộ chạy, chỉ còn lại mấy nam đồng nghiệp vẫn chưa thỏa mãn mới hoãn quá.

Mập chủ quản là nhân viên của Lăng thị nhìn mặt mà nói chuyện bản lĩnh tốt nhất , vừa vào phòng làm việc của chính liền phát hiện tổng tài ở lầu sáu rõ ràng tự mình xuống thị sát công việc, lập tức liền phát hiện nhanh chóng con mắt nhìn chăm chăm tổng tài ở bên cạnh Thiên Thiên.

Quay đầu lại đã thay đổi khuôn mặt tươi tắn:

“Tổng tài, ngài là tìm Thiên Thiên lên lầu sáu tiếp tục sửa sang lại số liệu sao, ha ha...tôi ở chỗ này sẽ tự sắp xếp nhân sự... ngài có chuyện gì tìm Thiên Thiên xin cứ việc phân phó.”

Thiên Thiên xem xét mập chủ quản xem ra trong nháy mắt biến thành cục thịt, nhìn lại BOSS đại nhân trên mặt từ từ về mặt vui mừng, hiểu!

Thì ra là BOSS thích thủ hạ cười híp mắt, sau đó dùng góc độ này cùng hẩn nói chuyện!

Thiên Thiên ghi nhớ.

Phụng mệnh ôm văn kiện cùng lão bản trở về phòng làm việc tiếp tục thẩm tra đối chiếu số liệu, sau ba giờ Thiên Thiên vừa cùng Lăng Phong có mặt thần nhìn nhau lúc này liền cười, sau đó hí mắt, lại quay đầu lại tiếp tục làm việc làm không biết mệt.

Tới gần giờ tan việc boss ở sau lưng vang lên tiếng:

“Sở Thiên Thiên, ánh mắt em làm sao vậy.”

Thiên Thiên vô ý thức xoa xoa mắt, sau đó đứng dậy quay đầu lại, cười, ngửa đầu, híp mắt, đáp:

“Báo cáo tổng tài! Đôi mắt của em không có chuyện gì, tạ tổng tài quan tâm!” Nói xong cảm giác động tác này động giống khi vào đội thiếu niên tiên phong.... thiếu chút nữa liền chào một cái.

Lăng Phong để xuống văn kiện trong tay giương mắt nhìn Thiên Thiên một cái, bưng lên cà phê nhấp một miếng, nhìn lại nàng:

“Ngồi xuống đi, có chuyện gì từ từ nói.”

Thiên Thiên ý thức được chính mình thất thố, bất đắc dĩ mỗi lần nhìn thấy hấn cũng sẽ khản trương không biết làm sao.

Lúng túng ngồi trở lại ghế của chính mình, Thiên Thiên nhịn không được lại bắt đầu hỏi hặn chuyện lần đầu gặp mặt đặc tội với lão bản.

Nghĩ lại, tối hôm qua là hấn chiếm tiện nghi của nàng nơi này mặc dù là địa bàn của hấn, nhưng mình người nghèo chí không nghèo, gì phải sợ hấn, gì không lấy lại công đạo cho nụ hôn đầu của mình đây? !

“Đúng vậy, em có chuyện muốn nói.” Thiên Thiên ưỡn ngực ngẩng đầu, con mắt cũng không híp, vì nàng đáng thương cáo biệt nụ hôn đầu tiên phải bất cứ giá nào :

“Tổng tài, tối ngày hôm qua...”

“Hả?”

“Xe... Trong xe...”

“Trong xe?”

Giả bộ! Biết rõ còn cố hỏi!

“Trong xe anh... anh ở trong xe...”

“Hôn em?”

Thiên Thiên khuôn mặt ửng hồng, rốt cục BOSS gọn gàng dứt khoát nói ra cũng làm theo một câu đầy đủ:

“Dạ, đúng vậy!” Về mặt tức giận:

“Anh ở trong xe hôn xong... Ách, đã đi... em cảm giác như vậy rất tùy tiện.” Bất mãn kìm nén cả đêm lời nói đều nói ra thấy thoải mái hơn...

Lăng Phong như có điều suy nghĩ gật đầu, sau đó kéo ra cái nụ cười mê người, đối với thái độ của nàng dám ở trước mặt hấn tức giận thật thương thức. Thiên Thiên không hiểu lão bản làm sao sẽ lộ ra loại cười vui mừng này nhưng nàng từng nghe các đồng nghiệp nghị luận qua khi lão bản cười sẽ chỉ ở hai loại trường hợp đối với hai loại người.

Loại thứ nhất: chờ xử lý cao cấp. Lão bản vì lung lạc lòng người bình thường khi xử lý nhân viên cao cấp của công ty tạm rời cho rời chức vị sẽ dành cho đối phương một cái cười, bày tỏ xin lỗi, cũng là vì nói cho bạn chết sướng mau một chút, cười đối với bạn nói: “An giấc đi.”

Loại thứ hai: đợi “Chém đầu” một đối thủ mạnh. Cười để mê hoặc địch nhân, làm cho địch nhân giảm xuống đề phòng, sau đó đánh úp xông tới làm cho người ta khó đề phòng đánh thêm mấy cước. Có thể dùng nụ cười sắc bén chứa dao để hình dung loại này là “cười lễ nghi” .

Thiên Thiên đang suy tư nàng sẽ là loại nào chỉ nghe thấy tổng tài đại nhân cười nói với nàng:

“Vậy anh về sau sẽ không như vậy.” Nói chuyện người đã tựa ở trước mặt bàn làm việc của Thiên Thiên, nhún nhún vai cúi đầu, mũi cao đẹp cách Thiên Thiên chỉ có không đến vài cm.

BOSS tùy thời gây cho nàng áp lực đều là làm cho người ta hít thở không thông, mơ màng như vậy trong nháy mắt Thiên Thiên cảm thấy có hơi thở quen thuộc truyền vào chóp mũi, kịp phản ứng muốn chạy trốn thì đã muộn.

“Ngô...” Lưu manh lưu manh!

Qua đã lâu, thật lâu đến khi Thiên Thiên thật sự muốn hít thở không thông thời điểm đó BOSS mới buông nàng ra, gian kế thực hiện được đường như nhéo nhéo mặt Thiên Thiên hồng hồng thông:

“Có tiến bộ.”

Này đều cùng một câu...Thiên Thiên một câu nói đều nói không nên lời, nhìn xem người tựa ở bên cạnh nàng không có ý định rời đi, hơi tức một chút hơi thở lạc nhịp, tận lực không để ỉnh câu lên:

“Tổng tài anh...” Thiên Thiên kìm nén nửa ngày một câu nói không nói ra miệng,

“Anh không đi.” Lăng Phong trên mặt vẫn là nụ cười mê người hiếm thấy:

“Như vậy khác rồi chứ.”

“...”

“Vì chứng minh anh khôn phải là người tùy tiện, hi vọng Sở tiểu thư phối hợp.” Lăng Phong cúi người làm bộ muốn lại một lần nữa.

“Tổng tài, kế hoạch cho hạng mục tôi đã...” Quản lý bộ nghiệp vụ bước vào phòng làm việc, cách đó không xa là bàn làm việc Thiên Thiên khoảng cách tương đối... tương đối... khụ khụ... gần, hai người đồng thời họ cùng nghiêng đầu hướng cửa nhìn khi đó quản lý như hấn cảm thấy chân mình khó đứng vững, lui cũng không xong, nụ cười trên mặt lúng túng lại kỳ dị.

“Tổng tài, Sở tiểu thư... hai người... tiếp tục.” Gặp được “Biến cố” trọng địa nhất này, ngay cả quản lý nghiệp vụ người từ trước đến nay khéo đưa đẩy xử sự cũng sợ hãi khó ứng biến.

Này cũng khó trách, ai sẽ ngờ tới tổng tài không gần nữ sắc, Lăng Phong sẽ đối với Thiên Thiên này...

“Trần quản lý, đưa đồ án lấy tới.” Lăng Phong trước hết kịp phản ứng, ngồi cạnh Thiên Thiên như không có việc gì phân phó.

Trần quản lý mập mờ nhìn Thiên Thiên một cái:

“Vâng”

Đệ trình văn kiện nhanh chóng giải thích hết rồi rời phòng làm việc, trước hết đóng cửa phòng làm việc, hiệu suất quả không giải thích được.

Phòng làm việc lại chỉ còn lại Lăng Phong cùng Thiên Thiên, lúc này chung quanh có điều hòa không khí tươi mát.

“Đang nhìn hướng chạy trốn?”

“Làm sao anh biết...”

Lăng Phong trên mặt vui vẻ, đưa tay ý bảo Thiên Thiên qua như có lời muốn nói.

Thiên Thiên do ngã một lần khôn ngoan hơn một chút, kiên quyết không hướng boss lưu manh dựa, đỏ mặt kháng nghị:

“Tổng tài, xin tự trọng!”

Lăng Phong hơi có vẻ thất vọng lắc lắc đầu:

“Em nghĩ đi nơi nào... anh gọi em tới xem bản dự án.”

Thiên Thiên đề phòng nhìn chằm chằm tài liệu trên bàn làm việc gõ ngón tay thon dài. Vừa rồi chính là cái tay kia ôm eo của nàng, sau đó... quá lưu manh, không dám tưởng tượng.

“Tham dự kế hoạch lần này nhân viên có thể hưởng thụ 0.1% hoa hồng.” Lăng Phong giống như thuận miệng nhắc tới.

0.1% hoa hồng, dựa theo quy mô đầu tư khổng lồ của Lăng thị tính... thì dù là 0.1% cũng là...!

Nàng mặc dù có điểm chậm nhưng là loại liên quan đến lợi ích, liên quan đến tiền nàng đương nhiên sẽ không tính sai.

Phụ nữ báo thù ba ngày chưa muộn, kẻ thúc thời mới là tuần kiệt!

“Tổng tài.” Đã thay khuôn mặt tươi cười:

“Ha ha ~ kia, em xem một chút.”

18. Chương 20-21

Chương 20

BOSS đại nhân rất là hài lòng phản ứng của Thiên Thiên trong dự liệu cũng thật là vui mừng Thiên Thiên thức thời như vậy. Thiên Thiên nhìn ra lão bản không che dấu chút “Tán thành “nào, có điểm không nhận được.... cảm giác rất lúng túng.

“Tổng tài trăm công ngàn việc, kỳ thật tem chỉ là muốn giúp ngài chia sẻ một chút.” Tại sao dùng loại ánh mắt này nhìn người...

Lăng Phong khép lại hồ sơ đang muốn nói chuyện, trên bàn chuông điện thoại làm việc nội tuyến reo là thanh âm của Chu thư ký:

“Giám đốc, Vu thị Vu Tĩnh tiểu thư muốn tìm ngài thương nghị khoản tiền tháng ba của hạng mục kia, ngài có muốn gặp để bàn không?”

Lăng Phong nhìn Thiên Thiên:

“Ba giờ chiều, phòng họp công ty.” Ra sức nghiên cứu phương án Thiên Thiên:

“Sở tiểu thư...”

“Dạ! Tôi biết rồi, buổi chiều tôi nhất định sẽ không xuất hiện tại phòng làm việc tổng tài! A không.... sẽ không xuất hiện tại trước mặt ngài!” Thiên Thiên tự phát lời nói, vô cùng khéo hiểu lòng người đem mình “Điều đi” nhường sân cho tổng tài hẹn hò.

Há liệu BOSS đại nhân một bộ vẻ mặt nhìn theo, nghiêm mặt đối với Thiên Thiên nói câu:

“aAnh còn thật không nên đem em chiều chuộng.”

Người bình thường phỏng đoán sẽ sợ một giây liền hiểu ý lão bản, Thiên Thiên đơn giản chỉ cần sửng sốt ba giây:

“Tổng tài ý của ngài là...” Quá thông minh không phải là chuyện tốt muốn đem nàng làm sao?

Tiếp tục bảo trì xem vẻ mặt kia: “Sở Thiên Thiên, chỉ số thông minh của em còn dừng lại vào mười năm trước sao?”

Mười năm trước nàng thật thông minh nhiều lắm là cũng liền làm qua vài chuyện xấu. Ký ức hãy còn mới mẻ chính là có một lần dắt chó đi dạo nó đem y phụ của đại ca mất lé bên cạnh hồ bơi xé rách, sợ hấn quay đầu lại phát hiện sẽ chịu mắng nên dùng nhựa cao su dính, kết quả mất lé Đại ca trở lại cũng không thèm nhìn tới nhựa cao su còn không có liền mặc vào cuối cùng chính cái quần áo kia hơn nữa tại chỗ đem nàng bắt vừa vặn.

Cũng may hấn biết rõ kính già yêu trẻ bảo vệ tiểu muội muội, đối với nàng không có đánh không có mắng, chỉ là nhìn nàng một cái rồi về sau bị ở phòng cứu thương giằng co đến trưa mới đem y phục toàn bộ bỏ được, nghe nói còn rút mấy khối da .

Mặc dù chỉ là mấy khối da bắt quá bản thân đại ca ca quý báu cực kỳ lúc ấy còn đem cha mẹ hấn ở nước ngoài dọa về nhà thăm, Thiên Thiên ước chừng ở nhà né hai ngày không dám tùy tiện ra cửa chỉ sợ thúc thúc cùng a di ăn miếng trả miếng làm cho nàng cũng xuyên quần áo dính da.

Vì thế Thiên Thiên đến nay tin cây nhựa cao su 110 phẩm chất thật sự là quá tốt a!

“Nghĩ gì thế?”

Giọng BOSS vang lên, Thiên Thiên không dám, nhìn lên:

“Tổng tài, kỳ thật em chỉ là thuận miệng nói...” Kỳ thật em cũng không phải là rất thông minh, ngài đừng giáng chức em

Ngẩng đầu phát hiện BOSS đã cầm lấy cặp công văn đi ra ngoài, chỉ lạnh lùng thổi qua đến một câu:

“Không cần em giúp tôi chế tạo cơ hội, Sở tiểu thư.”

“Sở tiểu thư” ba chữ nói một cái Thiên Thiên kinh hồn bạt vía.

Mãi cho đến khi bóng lưng cao lớn đi vào thang máy, Thiên Thiên mới che ngực hít thở.

Hừ chết người...tổng tài có gì đó không thích hợp, động kinh sao... tại sao đột nhiên gọi nàng như vậy...

Nghĩ lại cảm thấy không đúng, tổng tài không gọi như vậy,..vậy gọi thế nào chứ?

BOSS thái độ cùng chuyển biến rất cao thâm, Thiên Thiên không dám tiếp tục đi tìm kiếm... Cách mạng chưa thành công, đồng chí còn cần nỗ lực!

Buổi trưa trước khi tan sở Thiên Thiên bị Chu thư ký báo cho: “Tổng tài yêu cầu em cùng ngài ấy cùng đi phòng họp, tham thảo dự án hợp tác mới của Vu thị lần này.”

Lệ rơi hóa đó, gió ơi thổi ta đi đi...

Bởi vì buổi chiều có một hồi nghỉ thức tiếp khách khá gay cấn cho nên Thiên Thiên buổi trưa ước chừng ăn ba chén cơm, một chén canh, tin chắc thân thể là tiền vốn, thân thể phải như cây gậy mới có thể anh dũng về phía trước, không sợ hiểm nguy!

Kim đồng hồ chỉ hướng ba giờ, Thiên Thiên giữ vững tinh thần sửa sang lại tài liệu hướng phòng họp chạy. Móc ra vài tờ tiền giá trị nhìn để lấy dũng khí. (L: ẹc...)

Cô gái kim cương kia đến tìm hiểu, nếu lão bản yêu cầu nàng cùng hắn cùng nhau tham dự tiếp khách, rất đơn giản lý do – thiếu nợ thì trả tiền, đó là đạo lý hiển nhiên.

Bởi vì Thiên Thiên thà chết không theo nên lão bản tự mình đi lên cùng nàng giải thích, lúc ấy BOSS biểu hiện rất hào phóng:

“Sở tiểu thư kỳ thật không thiệt thòi. Chỉ cần em giúp anh làm đủ tuồng vui này, tiền chữa trị nợ anh em cũng không cần trả.”

Tổng tài rõ ràng nói như vậy...

Thì nàng liền... Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, làm đi!

Lần đầu tiên tại khách sạn, lần thứ hai tại nhà Hách Sảng, lần thứ ba ở phòng làm việc công ty nàng đã từng bước thăng hoa, hiểu được nên như thế nào phối hợp với lão bản, biết cái gì là nàng có thể cự tuyệt cái gì là không thể từ chối. Cho nên khi Lăng Phong yêu cầu Thiên Thiên dựa ở bên cạnh hắn, hơn nữa muốn thỉnh thoảng cho hắn ánh mắt ôn nhu thời điểm Thiên Thiên khóc không ra nước mắt thăm thẳm lạnh lẽo tiếp nhận.

” Thẹn thùng như thế làm gì...cũng không là lần đầu tiên cùng anh đi tiếp khách.” Nụ cười sùng ái.

“Dạ tổng tài.” Thấp giọng trả lời.

“Không cần phải gọi tổng tài, Lăng Phong. Lăng Phong, OK?”

“Dạ, Lăng... tổng tài.”

“Em cách xa anh như vậy làm gì, hôn cũng hôn ôm cũng ôm, còn cần một lần nữa làm mẫu sao?”

Ông trời ơi!

Thiên Thiên báo cho chính mình: này là công ty, là c địa bàn lão bản, là chỗ làm việc của mình hết thấy nghe theo chỉ thị lão bản là một nhân viên tốt, nhân viên tốt sẽ có thịt ăn! (L: @@ thịt)

Trộm liếc mắt nhìn vài đồng nghiệp ngồi bên cạnh đang làm việc tại bàn lớn tốt độ đến thần kỳ, tất cả mọi người đang chuyên tâm phân phát văn kiện không có chú ý bọn họ bên này. (L: khụ khụ ~ người ta chỉ là làm bộ không nhìn thấy.)

“Ừ.” Thiên Thiên xấu hổ, chuyển ghế từ từ chuyển đến cạnh Lăng Phong.

Vu Tĩnh cùng phụ thân ngồi tại bên kia bàn của phòng họp, lão nhân luôn luôn xảo trá khó được khi không nói lời nào nghe nhân viên Lăng thị phát biểu ý kiến thời điểm dù cho bất mãn cũng chỉ là nhú mày hừ hừ hai tiếng, lúc này nhìn bộ dạng 1 đôi nam nữ đối diện đang rỉ tai nhau giọng nói đã là rõ ràng không vui:

“Lăng tổng tài, đề nghị vừa rồi của con gái bác, cháu cảm thấy như thế nào.”

Cùng Lăng thị so sánh thế cục Vu thị hôm nay đã không bằng năm đó, đâu dám gọn gàng dứt khoát như vậy, không phải sợ Lăng Phong tức giận mà là một nguyên nhân là cùng cha của Lăng Phong có chút giao tình, chắc chắn Lăng Phong không dám không nể mặt ông.

“Ừ, có thể tiến hành, bất quá... A, ngại chờ.” Lăng Phong vẻ mặt nhu tình, cúi đầu nhìn xem Thiên Thiên cúi đầu nhìn chăm chăm đầu gối khấn trương vô cùng: “Thiên Thiên, em cảm thấy thế nào?”

Thanh âm ôn nhu làm cho Thiên Thiên toàn thân nổi da gà, ngành quản lý đeo mắt kiếng đều không hện mà cùng nâng mắt kiếng, trên bàn làm việc thoáng cái rút một đồng bút...

Kịp phản ứng là lão bản còn đang gọi mình hiểu bây giờ là thời điểm phát huy, Thiên Thiên kiềm chế trái tim, ngừng đầu hồi lại một lần vấn đề sau đó ngồi nhìn kỹ một lần nội dung phương án.

Tại khi các đồng nghiệp mánh mắt đầy mong đợi, cũng chính là mười phút sau, Thiên Thiên xem xong hết phương án.

Phát hiện có nơi nào đó không phù hợp khoản tiền Lăng thị đầu tư luôn chắc chắn, dùng rất có thành ý, cũng rất chuyên nghiệp giọng nói :

“Vu Tĩnh tiểu thư, tôi vừa rồi có xem qua giản lược một chút phương án của cô, đề nghị của cô kỳ thật rất tốt bất quá có một vấn đề tôi muốn...”

“Lăng tổng tài.” Người đối diện rốt cục ngồi không yên. Đó là phương án nâng khởi xương, dựa vào cái gì để ột nữ nhân chẳng ra sao tới bình phẩm, còn một bộ dạng bà vợ cả làm cho nàng đợi lâu như vậy, làm bộ làm tịch!

Vu Tĩnh đứng lên: “Taôi hi vọng vấn đề giữa hai xí nghiệp hai chúng ta không cần phải tùy tiện tiện ột ngoại nhân không biết gì xem xét.” Khinh thường bổ thêmcâu:

“Huống chi là loại người bình hoa... chỉ là một nhân viên quèn.”

Lăng Phong biến sắc:

“Vu tiểu thư, lời nói này phải có điểm hơi quá.”

Thật bình tĩnh nói một câu giọng lạnh lùng làm cho Thiên Thiên ngồi ở bên cạnh hẳn cũng nhin không được run lên vài cái.

Lập tức kịp phản ứng vừa rồi Vu Tại Tĩnh là đang nói nàng là bình hoa, chê bai nàng. Hậu tri hậu giác Thiên Thiên lúc này cảm thấy có cảm giác ủy khuất, trực tiếp phóng tới cổ họng, chung quanh đồng nghiệp mười mấy ánh mắt nhìn sang làm cho nàng cảm thấy rất khó chịu.

Thiên Thiên mặc dù phản ứng tương đối chậm không có lòng dạ hẹp hòi gì, nhưng là đối với thái độ làm việc liên tục cần cù và thật thà hăm hở tiến lên vừa rồi chính mình rõ ràng rất nghiêm túc đang nhìn phương án, cũng rất thành khẩn đề nghị nhưng là lời nói còn không có thốt lên tất cả nỗ lực cũng đã bị hủy bỏ. Bị chỉ chính là nhân viên quèn không sao cả, nàng vốn là vô quan vô chức bất quá là bị tổng tài bắt lính đi lên thống kê số liệu, nhưng là nói nàng bình hoa, nàng cảm thấy như mình không có việc gì chỉ câu dẫn chú ý của sếp, cảm thấy nàng là kẻ nữ nhân ái mộ hư vinh đây là điều Thiên Thiên không thể tiếp nhận.

Nhịn nhiều lần cũng không thể nhin xuống, Thiên Thiên giả bộ không được nữa, đứng lên tháo xuống mắt kính, tận lực che giấu không làm cho thanh âm, găng cứng rắn nói:

“Tổng tài, em... em toilet.” Không quản được quá nhiều, không đợi Lăng Phong nói cứ như vậy chạy trốn ra khỏi phòng họp.

Lăng Phong ánh mắt lạnh lùng, nhìn Vui Tại Tĩnh đang có chút run rẩy nói:

“Sở Thiên Thiên là nữ nhân của tôi, là nữ chủ nhân tương lai của Lăng thị, cô không nể mặt cô ấy cũng chính là không để cho Lăng Phong này chút mặt mũi.” Tài liệu bị vò thành một cục, Vu Tại Tĩnh mặt cũng đi theo thay đổi, Lăng Phong nói tiếp:

“Vu tiểu thư, tôi hi vọng cô thu hồi lời nói mới rồi, à không.... không cần.” Cười đến làm cho người ta rợn cả tóc gáy:

“Các người.... có thể đi.”

Vu Tại Tĩnh cho dù kinh nghiệm sống chưa nhiều cho dù có chút xảo trá nhưng nàng tự biết cái tên Lăng Phong là vang danh thế nào....hiểu rõ nụ cười kia ý như thế nào, không dám nói thêm nữa một câu, ánh mắt xin giúp đỡ cha mình.

Ông Vu đang muốn nói cái gì thì

“Được rồi.” Lăng Phong đưa tay, vẻ mặt lãnh khốc nói:

“Giữa chúng ta hợp tác kết thúc, nhị vị có thể về.”

Ôm một tia may mắn cuối cùng:

“Lăng tổng tài, chúng ta không cần thiết vì một nữ nhân...”

Trả lời hần là một hồi hữu lực, tiếng chân vội vã rời đi

[alobooks.vn]

Chương 21

Lúc này có người vội ho một tiếng. Mập chủ quán đứng lên nâng mắt kiếng, tận lực bảo trì lễ phép quan sát ông Vu một cái, trịnh trọng nói:

“Cái kia, Vu lão gia, ngài vừa rồi chẳng lẽ không nghe thấy tổng tài của chúng ta nói.” ngưng một chút cười hì hì:

“Sở Thiên Thiên là nữ chủ nhân tương lai của Lăng thị, tại sao có thể nói đây chỉ là một nữ nhân đây?”

Vu Tại Tĩnh nói không ra lời, ông Vu cùng không hề tìm tòi nghiên cứu câu nói của Lăng Phong nét mặt vốn khôn khéo giờ là bối rối chưa từng có.

“Vu thúc, để tôi tiến thúc.” trợ lý tổng tài Tống Minh đã đi tới, nhìn nhìn sắc mặt trắng bệch của ông Vu:

“Vu thúc có một số việc có cần để cho ngài biết rõ.” Giơ lên ngón tay hướng cửa:

“Vừa đi vừa nói.”

Chẳng quan tâm các ánh mắt kì dị của đồng nghiệp, Thiên Thiên không hề có hình tượng một đường chạy đi khỏi công ty.

Ngồi ở dưới gốc cây híp một nửa mắt nhìn cao ốc văn phòng, Thiên Thiên có cảm giác bị thương.

“Trốn việc đi ra phơi nắng, có cần đồ uống không?”

Thiên Thiên cho là người bán nước, lắc lắc đầu:

” Cám ơn, tôi quên mang tiền, mua không nổi...”

Rõ ràng lon nước cứ vậy rơi xuống không mất tiền.

~ (_)

~

“A, trưởng thành rồi, khách khí không ít.” Giọng mỉm cười là giọng nói không biết Thiên Thiên từng ở nơi nào nghe qua.

Mở mắt ra thích ứng ánh mắt, tinh tế quan sát đối phương, Thiên Thiên có chút lúng túng ngồi thẳng người, dưới bóng cây ngồi ở bên người nàng một nam nhân nhã nhặn lễ nghĩa nhìn nàng mỉm cười.

Thiên Thiên cũng lễ phép cười một tiếng:

“Tiên sinh nhĩ hảo.”

Hắn một thân khí độ bất phàm, ngoại hình hào hoa phong nhã, thoát nhìn nhĩ nhận nhưng lộ ra uy nghiêm dùng kinh nghiệm Thiên Thiên tại Lăng thị công tác mấy tháng cộng thêm bị tổng tài hãm hại để phán đoán xác định đây là ‘ người tai to mặt lớn ở công ty gần đây, không thể tùy tiện đắc tội !

Đang muốn khách khí vài câu trở về đi tiếp tục làm việc, lại nghĩ tới hắn mới rồi nói, Thiên Thiên nhú mày ngửa đầu hỏi:

“Tiên sinh, chúng ta... biết?” Hỏi như vậy dường như có điểm ngốc.

Nụ cười của hắn rất ôn hòa, cảm giác làm cho người ta như tắm gió xuân.

” Cho ,...đúng vậy.”

“Ách...” Thiên Thiên nỗ lực nhớ lại chính mình khi nào thì biết loại đẹp trai cấp bậc này, gõ gõ đầu dùng toàn bộ sức mạnh nghĩ: “Xin lỗi, tôi... vẫn không có nhớ được.” Nói xong lại len lén quan sát hắn.

Thiên Thiên cuối cùng khẳng định nói: “Tôi thật sự, thật sự, xác định chưa từng gặp qua tiên sinh, ngài nhất định là nhận lầm người.”

“Sẽ không, ngẫm lại xem.”

Đối với sự tự tin trên mặt vẻ mặt không để cho hoài nghi, ngay cả chính nàng đều muốn cho rằng là lần trước bị tổng tài cho ăn nhiều rau nên đầu bị hư lựa chọn mất trí nhớ, đem 1 tuần nam có khí chất như vậy quên.

“Còn nhớ rõ cấp ba em đưa cho tôi...”

“Thiên Thiên.”

Đang trọng điểm thì một giọng nói phát ra....cắt đứt lời nói của nam nhân đẹp trai này

“Tổng tài? !” Thiên Thiên giật mình.

Lăng Phong vẻ mặt cứng rắn: “Ừ.” Một tiếng, nghiêm nghị:

“Giờ làm việc chưa cho phép tự tiện trốn, Sở tiểu thư không có ý định cạnh tranh tới chức vị phó quản lý chứ?”

Thiên Thiên cũng ý thức hành vi của chính mình vừa rồi quá mức liều lĩnh, kỳ thật Vu tiểu thư đến công ty phát giận thật sự là quá bình thường, mình tại sao hãy cùng nàng gắng lên... còn không biết vì cái gì sinh khí ngay trước nhiều nhân viên cấp trên như vậy cứ thế chạy ra.

Thiên Thiên vốn thuộc về tính tình một cô gái ôn hòa, tính tình tới cũng nhanh đi cũng nhanh, phát tiết xong liền bắt đầu kiểm điểm chính mình, cảm thấy là bản thân sai lập tức liền đuổi lý không nói.

Kỳ thật trọng yếu nhất vẫn là quản lý đề cập việc thăng chức cho nàng việc này mới là trọng điểm..khụ khụ

“Báo cáo tổng tài, em vừa rồi... Ách.... đi lầm đường.”

Nghiêm trang giải thích: “Em vốn là muốn đi toilet, không biết làm sao lại chạy đến đây, ha ha, ha ha ~ bây giờ lập tức trở về làm việc!” Về một tiếng chạy nhanh hai thước có hơn.

Hai giây sau ngược lại trở lại: “Tiên sinh, ngài thật sự nhận lầm người, tôi không biết anh, ách, bye bye ~” nói xong như một làn khói chạy vào đại lâu.

Sau lưng Thiên Thiên hai nam nhân đều sửng sốt một chút, đại khái là chưa thấy qua một cô gái đi giày cao gót còn mà có thể chạy trốn nhanh hơn thỏ...

“Vân tổng hôm nay rảnh như vậy đi tản bộ.”

“Lăng tổng cũng không kém, còn có thời gian đốc thúc nhân viên, cũng khó trách làm ăn phát đạt như vậy, đích xác là thấu hiểu lòng người nhân viên đều nguyện ý trung thành vì ngài cống hiến sức lực.”

Hai tay phải tác phong phong phong nhanh nhẹn đưa tay ra, sắc mặt giăng hòa cười, trong mắt đều là chớp động khôn khéo quang mang, giống như giao chiến bằng ánh mắt.

Nhìn qua Lang Phong biển mất tại cửa Lăng thịnam nhân như hấn có điều suy nghĩ.

“Vân Từ! Anh đang nhìn cái gì?” Tiêu Hàn cà lơ phất phơ đi tới: “Anh không phải là đi tìm Thiên Thiên sao? như thế nào còn không có thấy người?”

“Đã quên lời của anh nói sao? Trong thời gian làm việc phải nghiêm túc một chút.”

Tiêu Hàn gãi gãi đầu:

“Biết rồi, Vân tổng.” Hướng Lăng thị đại lâu nhìn một chút, bước lên xe:

“Vây em đi xem hàng mẫu trước .”

Là tổng kinh lí của Vân Từ tập đoàn kiêm chấp hành đồng sự trưởng tiếp nhận sản nghiệp của phụ thân một năm có thể đem công ty phát đạt thành một nhân vật thần kì như vậy cũng khó trách hấn nói biết Thiên Thiên thời điểm Thiên Thiên trung khu thần kinh liền trực tiếp hư.

Cùng Tiêu Hàn tới công ty đạp trên xe đạp hấn không nói gì, lặng yên đi theo, trong nội tâm oán giận đường đường Vân Từ tập đoàn lão Nhị có xe có rèm che không đi lại đi xe đạp. Tế bào của người không bình thường thật khó hiểu!

Kết thúc cảnh tượng cô bé lọ lem cùng vương tử xinh đẹp tình cờ gặp gỡ Thiên Thiên trở lại phòng làm việc trước sau như một bận rộn , cực ưu thương .

Nhiệm vụ chấm dứt, Thiên Thiên mở ra QQ lựa chọn nick của tổng tài rất quy củ gửi đi một tin tức: “ Báo cáo tổng tài, số liệu ngài muốn đều sửa sang đã tốt’

Tổng tài rất nhanh trả lời: “ ừ, làm tốt lắm lập tức đưa đến lầu sáu”

Không nói hai lời lĩnh chỉ: ‘Dạ, tổng tài”

Bản chính số liệu lưu vào USB đi thang máy lên lầu sáu thì thời điểm này Thiên Thiên mới phản ứng tới.

Nàng có thể trực tiếp gửi bản tài liệu bản sao cho tổng tài nha, tại sao phải là bản chính, muốn tới phòng làm việc tổng tài, muốn đi thể nghiệm cảm giác của mỹ nam băng sơn lạnh đến vô tận sáng khoải chết người sao? ! !

Liều mạng nha! !

Lúc về công ty nàng liền phát hiện tổng tài là lạ, nghiêm mặt giống như là toàn bộ nhân viên công ty đều phạm vào nặng sai lầm lớn làm cho người ta sắc mặt tốt hù dọa vài đồng nghiệp không dám thở mạnh một tiếng, đặc biệt là các đồng chí ở lầu, ngay cả đi toilet cũng không dám đi sợ gặp tổng tài....

Chính mình cứ vậy đi lên có phải thành kẻ đầu tiên bị tổng tài “Giải quyết” đây?

Huống chi giao tình của hai người bọn họ ” không tầm thường, nàng là phần tử bị làm khó dễ tới, đã từng ẩu đả qua với lão bản, còn không hề hình tượng tại ghế phòng làm việc ngủ, lúc này lão bản tâm tình không tốt không biết sau khi đi vào có thể còn xương mà đi ra không nữa...

“Tiến đến.”

Đang lúc Thiên Thiên do dự thì lão bản như có năng lực xuyên thấu, là cực kì thấu, thanh âm có lực độ lại êm tai xuyên qua khe cửa truyền vào lỗ tai Thiên Thiên, hù dọa nàng suýt nữa bám tường.

Tổng tài, mắt ngài là mắt chó phải không...

Giống như không phải...mắt chó con người ban đêm nhìn thấy rõ ràng ở đâu so ra với tổng tài có năng lực nhìn xuyên tường.

“Về mặt đau khổ đứng ở bên ngoài làm gì, bản chính văn kiện liền không tình nguyện mang sao?”

Thiên Thiên nghiêng đầu, xuyên qua khe hở màn cửa sổ thấy rõ mặt lão bản rất lạnh lùng. Nguyên lai là không có kéo cửa sổ. Mở điều hòa không đóng cửa sổ, thực lãng phí ... thực đáng xấu hổ!

“Có điểm hơi quá.”

Thật bình tĩnh nói một câu giọng lạnh lùng làm cho Thiên Thiên ngồi ở bên cạnh hắn cũng nhin không được run lên vài cái.

Lập tức kịp phản ứng vừa rồi Vu Tại Tĩnh là đang nói nàng là bình hoa, chê bai nàng. Hậu tri hậu giác Thiên Thiên lúc này cảm thấy có cảm giác ủy khuất, trực tiếp phóng tới cổ họng, chung quanh đồng nghiệp mười mấy ánh mắt nhìn sang làm cho nàng cảm thấy rất khó chịu.

Thiên Thiên mặc dù phản ứng tương đối chậm không có lòng dạ hẹp hòi gì, nhưng là đối với thái độ làm việc liên tục cần cù và thật thà hăm hở tiến lên vừa rồi chính mình rõ ràng rất nghiêm túc đang nhìn phương án, cũng rất thành khẩn đề nghị nhưng là lời nói còn không có thốt lên tất cả nỗ lực cũng đã bị hủy bỏ. Bị chỉ chính là nhân viên quèn không sao cả, nàng vốn là vô quan vô chức bất quá là bị tổng tài bắt lính đi lên thống kê số liệu, nhưng là nói nàng bình hoa, nàng cảm thấy như mình không có việc gì chỉ câu dẫn chú ý của sếp, cảm thấy nàng là kẻ nữ nhân ái mộ hư vinh đây là điều Thiên Thiên không thể tiếp nhận.

Nhìn nhiều lần cũng không thể nhin xuống, Thiên Thiên giả bộ không được nữa, đứng lên tháo xuống mắt kính, tận lực che giấu không làm cho thanh âm, găng cứng rắn nói:

“Tổng tài, em... em toilet.” Không quản được quá nhiều, không đợi Lăng Phong nói cứ như vậy chạy trốn ra khỏi phòng họp.

Lăng Phong ánh mắt lạnh lùng, nhìn Vui Tại Tĩnh đang có chút run rẩy nói:

“Sở Thiên Thiên là nữ nhân của tôi, là nữ chủ nhân tương lai của Lăng thị, cô không nể mặt cô ấy cũng chính là không để cho Lăng Phong này chút mặt mũi.” Tài liệu bị vò thành một cục, Vu Tại Tĩnh mặt cũng đi theo thay đổi, Lăng Phong nói tiếp:

“Vu tiểu thư, tôi hi vọng cô thu hồi lời nói mới rồi, à không.... không cần.” Cười đến làm cho người ta rợn cả tóc gáy:

“Các người.... có thể đi.”

Vu Tại Tĩnh cho dù kinh nghiệm sống chưa nhiều cho dù có chút xảo trá nhưng nàng tự biết cái tên Lăng Phong là vang danh thế nào....hiểu rõ nụ cười kia ý như thế nào, không dám nói thêm nữa một câu, ánh mắt xin giúp đỡ cha mình.

Ông Vu đang muốn nói cái gì thì

“Được rồi.” Lăng Phong đưa tay, vẻ mặt lãnh khốc nói:

“Giữa chúng ta hợp tác kết thúc, nhị vị có thể về.”

Ôm một tia may mắn cuối cùng:

“Lăng tổng tài, chúng ta không cần thiết vì một nữ nhân...”

Trả lời hắn là một hồi hữu lực, tiếng chân vội vã rời đi

19. Chương 22-23

Chương 22

Thiên Thiên đẩy cửa chính đi vào phòng làm việc, điều hòa phòng làm việc của lão bản chính là tốt mở cửa sổ còn lạnh như vậy.

“USB đâu.”

Tổng tài bộ dạng nhìn qua tức giận vẫn là đẹp trai như vậy, sắc mặt vẫn là xấu như vậy. Thiên Thiên cung kính đem USB đưa cho hắn, BOSS đại nhân cũng không ngần ngại đầu lên tiếp tục làm việc của mình, Thiên Thiên rất nhanh tay đem usb cắm vào khe của máy tính tổng tài rồi chờ lệnh.

“Vân Từ tới tìm em làm gì.” Vốn là nhìn như chuyên tâm xem phương án Lăng Phong đột nhiên hỏi.

Tổng tài đại nhân rõ ràng là dùng giọng nói bình tĩnh hỏi, Thiên Thiên lại nghĩ được một cổ hương vị không tốt, cảm giác nói không ra lời. Bất quá...

“Tổng tài, Vân Từ là ai vậy?”

“Đừng giả ngu.”

“...”

Lăng Phong ngẩng đầu ý bảo Thiên Thiên ngồi, Thiên Thiên hiểu ý, nhưng không dám ngồi, hai người cứ như vậy giằng co, nhìn nhau, sau đó...

“Tổng tài...”Tiếng gọi của Mập chủ quản nha!

Vì cái gì bị thương luôn mập mập! Mỗi lần tổng tài cùng Thiên Thiên chung đụng đơn độc thời điểm hần đều như vậy không cảm thấy được...trời ạ!

“Chủ quản, tôi... Không phải là, là tổng tài kêu tôi tới đây...”

“Không...không sao, là tôi tới không phải lúc, hai người tiếp tục.” Mập chủ quản cười đến vô cùng hòa ái vô cùng “áy náy”, hướng Lăng Phong cúi mình vái chào xoay người đóng kín cửa chính chạy trốn đi.

Hôm nay Lăng thị ngoại trừ Thiên Thiên chỉ sợ không ai không biết Lăng Phong câu nói kia trước mặt mọi người tuyên bố, mặc dù tầng dưới các nhân viên nữ độc thân có tư sắc đều khinh thường cho rằng đây chỉ là lời đồn, bạn gái tổng tài tai tiếng như lời đồn còn nhiều mà, kết luận “sự kiện Thiên Thiên” chẳng qua là tai tiếng mới.

Trải qua mập chủ quản quấy rầy một cái như vậy, không khí phòng làm việc mới hơi có chuyển biến tốt đẹp. Thiên Thiên cũng không còn khẩn trương như trước chờ đợi tổng tài xem bản chính xong rồi sớm một chút chạy trốn.

Làm cho Thiên Thiên không tưởng được chính là bản chính văn kiện tắt đi thời điểm nàng rõ ràng chứng kiến một cái biểu tượng quen thuộc. Kinh ngạc:

“Tổng tài, ngài cũng chơi Game Online?” Hỏi xong cảm thấy có điểm đường đột, sinh hoạt cá nhân của lão bản nàng tại sao có thể lảm miêng... thật sự là bữa sáng ăn quá tốt, dinh dưỡng thịnh nên gốc rồi.

Lăng Phong coi như không có thấy Thiên Thiên, tắt đi máy tính trực tiếp đi ra ngoài. Thiên Thiên phát giác được lão bản hôm nay tâm tình đúng là không tốt, ngàn vạn lần không thể chọc hần tức giận, có thể giữ một khoảng cách liền giữ khoảng cách.

Hết lần này tới lần khác cuộc sống luôn không như ta nghĩ, Thiên Thiên chỉ một thoáng thất thần đụng vào lưng lão bản.

“A, thực xin lỗi tổng tài, thực xin lỗi thực xin lỗi.”

“Đi đường không nhìn phía trước à.” Giọng lạnh lùng.

“Dạ dạ dạ, em không nhìn là... lỗi của em... lỗi của em.”

Thiên Thiên đỉnh đầu toát ra một nhóm nghi vấn lớn, sau đó là bộ dạng tổng tài.... lại sau đó bọt khí toát ra một hàng chữ - -

“Nam nhân mà... mỗi tháng tổng hội có vài ngày như vậy.”

“Bà nói gì?” Giọng sục sôi kinh thiên động địa.

Thiên Thiên che lỗ tai: “Không có gì nha, tổng tài của mình đoán chừng là đại di mục đến, rất dữ tợn, hiện tại nghỉ ngơi nghỉ đông là trốn tránh tốt nhất!”

Hách Sảng thoáng cái ném đi con chuột:

“Đừng đánh đừng đánh, một đám quái như vậy, DPS đánh thành như vậy ..quả hãm hại cha đi đi.” Nhìn chòng chọc chăm chăm Thiên Thiên:

“Cậu nghỉ phép làm tiền điện nước, phí rác tăng vọt, bữa sáng bánh mì cực hao phí đến lúc đó người nào chịu trách nhiệm.... người nào chịu trách nhiệm!”

“ ... ”

“Bà ở công ty mỗi ngày ăn của lão bản uống của lão bản ngủ...”

“Bà...bà chớ nói lung tung!” Tổng tài ở đâu cho là nàng có thể ngủ... A không, nàng có thể... Ngủ .

“Tốt, ngoại trừ ngủ...phí ăn bữa sáng, trà chiều.. kia đều là lão bản cậu chi trả , nghỉ đông không thấy được người khác thì người nào trả tiền?”

Hách Sảng thao thao bất tuyệt nhớ tới, Thiên Thiên vừa đếm trên đầu ngón tay tính, nghỉ đông đúng là không có lời nha. Bất quá nàng chỉ nghỉ đông mà thôi, Hách Sảng sao kích động như thế làm gì?

Chẳng lẽ - -

“Hách Sảng, bà quen tổng tài của mình?”

Trong phòng an tĩnh hai giây.

“Sở Thiên Thiên, bà không thể thông minh một chút hay sao sao sao??? (L: đằng sau nhiều chữ sao như vậy)

“Chuyện bà đi làm cùng lão bản của các người sớm chiều chung đụng chuyện liên quan gì đến mình, làm sao kết luận mình có quen hệ với lão bản của bà chứ!!”

“Tốt... Được rồi được rồi.” Thiên Thiên dè dặt tức giận Hách Sảng:

“Không phải thì thôi... Hách Sảng vậy bà kích động như thế tại sao... mình chính là tùy tiện hỏi một chút mà thôi.”

“Hừ!” Hách Sảng đẩy ra tay Thiên Thiên:

“Dù sao mình đây sẽ không hiền kẻ cho nữa, chính bà tự chiến đấu!” Tóm lấy quả táo găm lên, trở về vị trí tiếp tục đánh BOSS:

“Không được quấy rầy nếu không tôi cắn chết bà!” Ta cắn, ta cắn.

Thiên Thiên ủy khuất. Nàng rốt cuộc ở đâu chọc vị nữ vương nóng này này a...

Bất quá Hách Sảng nói cũng đúng nếu như không ở công ty ăn cơm, thật đúng là chi tiêu thêm không ít. Bởi như vậy Thiên Thiên thật là có chút ít tưởng niệm cuộc sống sau này sinh mệnh đều phụ thuộc vào lão bản.

Trải qua nhiều lần chu đáo chặt chẽ tính toán cùng suy tư, Thiên Thiên quyết định không nghỉ đông! Phải tiết kiệm tiền mua nhiều bữa sáng nha ~

“A đúng đúng ~” mở máy tính lên game.

Nhân vật trong game của Thiên Thiên cũng lên lv 69 đây là một đợt biến tăng mạnh cực tiến bộ.

Mở ra danh sách nhiệm vụ, một đồng nhiệm vụ màu xám là mục tiêu đêm nay của Thiên Thiên. Tìm cái nhiệm vụ cấp thấp nhất, đơn giản nhất rồi Thiên Thiên trước sau như một đầu tiên mở ra danh sách hão hửu.

Thế nhưng Bạch y như phong lại không online, Thiên Thiên hơi tuyệt vọng.

Nhìn bên cạnh bạn đang phó bản muốn Hách Sảng giúp mình là rất không có khả năng, chỉ đành chịu tại kênh hảo hữu phát một câu:

[Thiên Thiên đánh Ba T]: “Ha ha ha a, tỷ lv 69 cần sự đệ sự muội mang tỷ đi thăng cấp, một lv nữa là được rồi ~” sau đó thì... Phát sai kênh!

Thiên Thiên hàng năm vẫn chỉ thường dùng kênh tán gẫu nên khung kênh thế giới Thiên Thiên bởi vì một câu nói kia của nàng mà nhanh chóng nảy sinh nhiều vấn đề.

< thể=“” giới=“”> [kéo Lạp Ti tia]: ” Người có quan hệ mờ ám với Bạch y như phong cũng phải tìm người mang mình đi thăng cấp, không phải chứ?”

[tượng gỗ là một miếng rau chân vịt]: “(về mặt hoảng sợ) ôi zời, đây không phải là người gần đây có liên qua đến đại thần sao, hóa ra là một kẻ mới chơi, còn không có max level a! ! !”

[Phượng tỷ là đẹp mắt]: “Thiên Thiên đánh Ba Tư tìm người mang mình đi thăng cấp, ai dám chơi đây...”

< thể=“” giới=“”> [ta là trên phong]: “Bạn trên ý nói là gì!”

[ta là người đàn ông tinh khiết]: “không có gì để giải thích!”

[tiểu meo meo]: “như trên!”

[cùng tiểu Nguyệt]: ” đáng xấu hổ! Nói Thiên Thiên đánh Ba Tư giống như chúng ta là sao, để cho ta kiên định một chút trở lại nói cho các ngươi biết, chờ nha “

Trên bản đồ một vị đại sư gom góp tới, đỉnh đầu toát ra một hàng chữ:

[Đại sư phụ]: “Oa, tỷ chính là Thiên Thiên đánh Ba Tư kia sao!” Sau đó vòng quanh Thiên Thiên 1 vòng.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “...”

“Không phải là thiếu nhi mà lại là một người mới!”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ách, đại sư biết ta?”

[Đại sư phụ]: “Này..., toàn bộ sever này có ai không biết đại danh đó chứ! Đệ cũng vậy. Thiên Thiên đại tỷ, Bạch y nhà tỷ ở nơi nào!”

Thiên Thiên run một chút, đánh cho icon lúng túng, cảm thấy người này quá không bình thường, nhanh chóng ẩn chữ W vào một chút bay lên không trốn khỏi hiện trường, ngay cả nhiệm vụ cũng không dám làm tiếp, quyết đoán đổi cái nhiệm vụ kế tiếp.

Bay bay --

“Phanh “

“ạch...”

Không cần hoài nghi, trên kia hai loại thanh âm đại biểu Thiên Thiên đánh Ba Tư té chết không thể nghi ngờ.

Hệ thống nhắc nhở: ” Thân bạn bị chịu trọng thương.” Sau đó thời gian đếm ngược mười lăm giây.

Thiên Thiên lập tức cảm thấy bản thân cũng quá đen, làm cái nhiệm vụ đều gặp gỡ người tinh thần không bình thường, chẳng lẽ là làm ngự tỷ thật đẹp sao vậy hay là trở về như trước giả bộ sống.

Thay đổi một cái nơi thanh tĩnh, chung quanh các loại tên hồng đi ngang qua Thiên Thiên tùy tiện đánh quái vừa nhìn lượng máu thiếu chút nữa rơi xuống một phần ba, lại vừa nhìn chỗ này là khu nhiệm vụ cao cấp thật là trái tim đau thắt .

Bên cạnh một quái nhỏ đột nhiên hướng nàng xông lại, bộ dạng hung thần ác sát đừng nói, chủ yếu là tính công kích quá mạnh mẽ mới lắc hai lần đầu Thiên Thiên tội nghiệp máu liền rơi sạch .

Thông báo Thiên Thiên đánh Ba Tư: “Ta tại XXX bị XXXX tàn nhẫn sát hại!”

Tin người chết của Thiên Thiên trực tiếp bị “Nhiệm vụ Kinh thiên spam làm không thấy.

Một lần lại là một lần bị quái thú công kích sau Thiên Thiên mới phát hiện Hách Sáng không biết cài đặt cái gì mà mỗi lần nàng chết thì tại kênh bang hội đều nói : “Ta tại XXX bị XXX tàn nhẫn sát hại !”

Chết thì chết, không thể để ọi người lo lắng nha, Thiên Thiên quyết định không thể chết được. Nhất định phải tìm người max level hỗ trợ đánh quái .

Thiên Thiên tìm sư phụ, sư phụ treo máy. Tìm sư đệ, sư đệ ở đây nhưng nói cùng phu nhân đánh quái làm tiệt. Tìm sư muội, sư muội nói chốc lát nữa sẽ đi ngoài hẹn hò, bày tỏ lực bất tòng tâm.

Thiên Thiên đánh Ba Tư phần nộ, đem cái đồng như sợi mà, móng gà mà trước Bạch y như phong giao dịch trong túi đồ ra ăn hết một lần, sau đó xông lên ra sức giết quái. Vòng vây nửa giờ kết quả là... Không thay đổi kết quả.

Và rồi chỉ có thể lại một lần nữa mở ra danh sách hảo hữu, lúc này Thiên Thiên phát hiện Bạch y như phong đã login ! Thiên Thiên buồn vui nẩy lên, cảm động đến lau mồ hôi.

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y, huynh rốt cục online , 5555, Bạch y cứu mạng a ~ (về mặt đáng thương) (về mặt cười to) “

Bạch y như phong trả lời:

[Bạch y như phong] : “Vừa khóc vừa cười, gốc rồi à?”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Bạch y muội quá nhớ huynh, huynh mau tới đây đi ~ “

Bạch y như phong sững sốt một chút:

[Bạch y như phong] :”Nghĩ tới ta?”

Thiên Thiên vừa viết chữ vừa gà con mổ thóc giống như gặt đầu: [Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Nhớ vô cùng, huynh không biết ta nhìn thấy huynh không có online rất thất vọng.” Một người duy nhất chịu hỗ trợ nàng đánh quái không on, quá bi thống .

Bạch y như phong trầm mặc một hồi, giọng nói nhàn nhạt, thay đổi đề tài:

[Bạch y như phong] :”Phương pháp lần trước muội nói cho ta không dùng được.”

Thiên Thiên suy nghĩ một chút, hiểu hần nói chuyện kia , có điểm kinh ngạc:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Hả? Như vậy cũng không được, vậy cái kia cũng quá không được đi.” Nam nhân tốt như Bạch y mà hồ hững, cô nương kia đầu nhỏ hơn nhỏ à?

Nếu tất cả mọi người quen như vậy, lời thề một tấm lòng chân thành thề trọn đời trọn kiếp như vậy, một đồng pháo hoa rồi...nên vì bằng hữu quyết đoán làm một đại chiêu!

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Bạch y, muội sẽ nói cho huynh biết một biện pháp, nhất định hiệu quả, nếu như không thể...thì muội...” Thiên Thiên suy nghĩ một chút biểu đạt trịnh trọng, cuối cùng nói đến một câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Muội dùng đầu đảm bảo, lần này tuyệt đối trúng tim đen!”

[alobooks.vn]

Chương 23

Kế hoạch đạt thành.

Có cùng chung mục tiêu cùng tín niệm, hiệu suất... đương nhiên không phải giải thích!

Thời gian sau đó Thiên Thiên dưới sự giúp đỡ của Bạch y như phong nhanh chóng thăng cấp 70 hưng phần mà về môn phái nhận lấy phần thưởng của chương môn, trang bị slv 7x so với 5x chói mắt hơn, các chỉ số cao hơn rất nhiều, Thiên Thiên sau khi mặc vào cười ngậy ngô nhìn hồi lâu.

[Bạch y như phong] :”Rất vui về?” Bạch y như phong đỉnh đầu toát ra ba chữ.

Thiên Thiên vui mừng đánh cho câu:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ừ, muội cũng có thể lên tới lv 7x thật quá cảm động! (về mặt khóc lớn) “

[Bạch y như phong] :”Rất dễ thỏa mãn.” Bạch y như phong như muốn nói lại thôi.

Thiên Thiên không có quá để ý, chống cằm nhìn chằm chằm bộ trang phục mới của Thiên Thiên đánh Ba Tư lóng lánh cười ngây ngô.

Trải qua thời gian dài anh dũng thăng cấp như vậy, Thiên Thiên đối với cái game này là đại khái hiểu rõ một chút. Bởi vì cái gọi là người đẹp vì lụa, mà muốn có trang bị phải vào phụ bản đánh BOSS với nàng là không thể nào. Đạo lý này Thiên Thiên hiểu, cho nên Thiên Thiên nhanh chóng làm ra quyết định –

Ta muốn thăng chức! !

Khụ khụ, thăng chức với thăng cấp trong game nghe tựa hồ không quan hệ nhưng kỳ thật cũng không phải.

Y theo tính toán tỉ mỉ đến cách thức sinh tồn của Thiên Thiên tại trong trò chơi này muốn có lấy một thân trang bị so với Bạch y như thì phải tốn của nàng thật nhiều, thật nhiều máu hầu bao cho nên Thiên Thiên nhất định phải tháng này xin cạnh tranh chiếm ưu thế sau đó đoạt giải quán quân!

Cùng quen biết với Bạch y như phong Thiên Thiên phát hiện hẳn là nam nhân có phong độ, có kiến thức rộng rãi nhất định là trải qua mưa gió tích lũy kinh nghiệm, Thiên Thiên kẻ dưới không ngại học hỏi:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Gì kia... Bạch y này, muội hỏi huynh một vấn đề, cái này khả năng liên quan đến sinh hoạt cá nhân hoặc là vài vấn đề trên công tác một chút...” (Thiên Thiên : không có nghĩ sẵn trong đầu, thẹn thùng hỏi, mắc kẹt .)

[Bạch y như phong] : “Ừ? Muốn hỏi cái gì.”

Thiên Thiên nghẹn trong chốc lát, dứt liễu cắt bỏ, dứt liễu lại cắt bỏ... cuối cùng kiên trì gõ ra:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Nếu như muốn thăng chức nhất định phải cùng thủ trưởng đi cửa sau, quy tắc ngầm phải không? !” nói qua.

Bạch y như phong trầm mặc thật lâu, Thiên Thiên cảm thấy khả năng vấn đề này người ta không tiện trả lời, trầm mặc là bày tỏ cự tuyệt trả lời. Dù sao nói thăng là sẽ có vẻ quá thực tế không có nguyên tắc, nói không lại có điểm đối trá, trả lời thế nào cũng khó.

Thiên Thiên đang muốn nói: “Không cần trả lời, muội mới vừa rồi là nói giỡn thôi.” Thì Bạch y như phong liền pm .

[Bạch y như phong] : “Cái này có thể cân nhắc.”

Hả? ?

Thiên Thiên có chút chịu không nổi.

Bạch y như thế nào... Như thế nào sẽ nói như vậy?

[Bạch y như phong] : “Điều kiện tiên quyết là cấp trên của muội phải để ý muội.” Bạch y như phong lại bồi thêm một câu.

Thiên Thiên trong đầu lập tức hiện lên mặt tổng tài không chút thay đổi lạnh lùng đối với nàng truyền chỉ thị, ở trong xe thừa dịp nàng chưa chuẩn bị hôn nàng, tại viện trên giường bệnh ôm nàng, tại phòng làm việc trên ghế còn ôm nàng eo... ngay trước một đồng ký giả hôn nàng...

Không nói hai lời, ngón tay lách cách lách cách nhanh chóng viết chữ, hồi phục Bạch y như phong:

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Này thì xong đời! Tổng tài nhà muội đối với muội không có tình ý, từ ngày đầu tiên muội vào công ty chỉ không ngừng trả thù các loại làm uội sống không nổi.... nơi này tính lược rất nhiều chữ., còn có thật nhiều người hiểu lầm vô lễ với muội... hiện tại các đồng nghiệp đều cảm thấy muội là hồ ly câu dẫn lão bản đây...”

Nói tóm lại –

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Tổng tài hẳn nhất định sẽ không tạo điều kiện đâu!”

Thiên Thiên gõ bàn phím đến ngón tay rút gân, thuật lại một lần việc xấu loang lổ. Bạch y như phong lời nói cũng không nhiều.

Trả lời mấy chữ hoặc là đặt câu hỏi:

[Bạch y như phong] : “Ừ, sau đó thì sao?”

[Bạch y như phong] : “Hả? Thật có chuyện này ư?”

[Bạch y như phong] : “Là thế này phải không?”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] :”Ừ, hẳn là có chút quá đáng.”

[Bạch y như phong] : “Nam nhân không nên như vậy? A. Như vậy cần phải như thế nào?”

[Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ngô, có lẽ, hẳn thích phụ nữ thanh xuân có sức sống.”

[Bạch y như phong] : “Hẳn cần phải tỉnh lại, có lẽ mọi ngày mai gặp lại hẳn liền không chỉ là như vậy.”

Mặc dù chỉ là rất vài vấn đề ngắn gọn, có người lắng nghe dù cho người ta cái gì cũng không nói, Thiên Thiên cũng cảm thấy thoải mái hơn nhiều lắm.

Thăng cấp thuận lợi, nói chuyện phiếm rất khoái trá. Nhưng là trong hành nang game của nàng có gì đó lộn xộn, nàng căn bản phân không rõ những thứ nào là hữu dụng những gì có thể ném đi, chút chuyện như thế cũng đã làm khó nàng.

Thiên Thiên đánh Ba Tư lv 70 bị bạch y nói:

[Bạch y như phong] : “Kinh mạch của mọi người không tăng sao.” Thiên Thiên còn lơ ngơ lắm.

Về sau mới biết được kinh mạch còn có các loại phức tạp huyết gì gì đó, nàng căn bản là không biết sao.

Cho nên đành phải đem tài khoản đưa cho Bạch y như phong: [Thiên Thiên đánh Ba Tư] : “Ha ha, làm phiền huynh Bạch y, bạn tốt.....!”

[Bạch y như phong] : “Được.”

Cảm động...

Bạch y như phong kêu Thiên Thiên logout vài phút rồi khi trở lên Thiên Thiên phát hiện là mình kahcs quá xa, kiểu tóc giống cô thôn nữ trong sơn cốc thì nay Thiên Thiên đánh Ba Tư rõ ràng biến thành tóc giống Bạch y huynh một mỹ nữ tóc trắng.

Khí chất của nhân vật trong game thoảng cái tăng lên gấp bội. Còn không có kịp nói lời cảm tạ thì Bạch y như phong đã nói:

[Bạch y như phong] : “Không cần cảm ơn ta, Thiên Thiên nhìn dáng vẻ của mọi người khiến thẩm mỹ ta mệt nhọc mà thôi.”

Bộ dáng của nàng bách biến là được rồi...

Kỳ quái thuộc về kỳ quái, Thiên Thiên vẫn là cảm giác Bạch y đặc biệt trọng nghĩa,! Nguyên ý giảng đạo lý, còn nguyên ý mang nàng đi thăng cấp giúp nàng xử lý đồ bỏ đi trong hành nang, là một vị lam nhan tri kỷ hiếm có là một người tốt!

Sau đó chủ đề thoảng cái bị kéo xa đến xa vạn dặm, Thiên Thiên thiếu chút nữa liền... A không, căn bản sẽ không cho kéo trở lại.

Kéo cho đến khi mất dính công còn nhớ tới một vấn đề mấu chốt còn không có hỏi Bạch y.

~ (_)

~

Mất đi chỉ huy đội viên mờ mịt, chỉ có thể dựa vào chính mình tìm kiếm. Cho nên một đêm ngủ sâu...

Hôm sau ánh mặt trời vẫn là sung túc như mọi ngày, chỉ có điều hương vị mỗi ngày một khác.

Trên đường phố xá liên tiếp tiếng còi kêu không ngừng, thanh âm sáng sớm nhân viên vệ sinh quét dọn đường phố, tiếng đám học sinh đạp xe, trong miệng ngậm bánh mì còn chưa ngủ tỉnh, về mặt lưỡi biếng, chỗ nhà chờ xe bus ủa lên một đám người hướng cửa trước xe buýt tràn vào. Những khung cảnh này thoạt nhìn mỗi một sáng sớm đều đồng dạng, khá thân thiết, nhịp sống bận rộn mà ấm áp.

Tất cả mọi người dựa theo quy luật thường ngày tiến hành những kế hoạch đã định trong một ngày, một ngày mới tựa hồ lại chỉ là tái diễn vòng quay của ngày hôm qua.

Bất đồng duy nhất chính là – -

“Ai, anh nói này em gái, em không đi học nhìn chăm chăm cửa sổ xe anh là nhìn cái gì vậy? ?” giọng nói hung thần ác sát không thể nhận được.

Bên trong xe màu đen một giọng nói kiêu mị vang lên:

“Được rồi tình yêu, bất kể em ấy có nhìn hay không...” ngược ngược nói nhỏ:

“Chúng ta vui vẻ là được rồi.”

Thiên Thiên vẫn còn đang trạng thái ở giai đoạn thứ nhất, thật cao hứng nhìn trong xe vị kia ‘sư tử rống tiên sinh’ bất kể gọi nàng là em gái, vậy cũng không cần soi thể nha ~ Vừa rồi chỉ lo mượn gương cửa sổ xe, lúc này để sát vào tinh tế vừa nhìn...

...

“A!” Kịp phản ứng vội vàng xin lỗi:

“Không... Thẹn thùng quá rầy hai vị, hai người tiếp tục, ách..tôi đi trước, bye bye...”

Thiên Thiên rất cục hiểu chủ quản mập khi nhìn thấy nàng cùng lão bản mỗi lần sinh ra 1 vài động tác mờ ám thời điểm đó quần bách tâm tình. (Mập chủ quản: “Kỳ thật ta một chút đều không cảm thấy quần bách, ha ha ~)

Trải qua đả kích vô hạn, cùng khinh bỉ tối hôm qua của Bạch y, cộng thêm chính mình chìm vào giấc ngủ trước ngộ ra – -

Nàng cũng không tin! Dựa vào cái gì tổng tài không chịu heo nàng lên chức!

Tự tôn của Thiên Thiên bị tổn thương, ngủ một đêm vẫn như cũ đầu óc không rõ, làm ra một cái quyết định sai lầm. Về sau về sau... Cũng chính là nửa giờ sau, Thiên Thiên hối hận không kịp...

20. Chương 24-25

Chương 24

Phòng làm việc tổng tài trước sau như một làm cho người ta một loại cảm giác áp bách kinh khủng, hơi thở thâm trầm, lạnh lẽo, tay lạnh chân lạnh nhưng tâm huyết sôi trào... Tóm lại, cảm giác rất kỳ diệu. Thiên Thiên thiếu chút nữa liền bỏ ý niệm lúc ban đầu trong đầu lâm trận bỏ chạy.

“Thiên Thiên, sớm như vậy là tới đưa cho tổng tài báo cáo tổng kết tháng này phải không?” Chu thư ký nhiệt tình chào hỏi Thiên Thiên, uốn éo cái miệng vừa cắn móng tay, còn cố ý trừng to mắt giả bộ vô tội, chợt nhìn động tác này chính là hình tượng thường có.

Thiên Thiên cười xấu hổ vài tiếng. Chu thư ký giả nai bộ dạng thật sự quá giỏi, nàng thực tại rất muốn cười to, còn băn khoăn trong phòng làm việc nếu ứng nghiệm với đại BOSS thì có nên nén cười rồi ren hay không...về mặt dĩ nhiên là quái một chút.

Chu thư ký quan sát lộ vẻ khấn trương nhìn Thiên Thiên, hất tóc mềm giọng nũng nịu nói:

“Làm sao vậy Thiên Thiên? Sẽ không lại bị tổng tài phê bình chứ? Ai da em đây là ánh mắt gì thế, không nên như vậy nhìn người nhà chứ ~ “

Thiên Thiên run run một chút. Đoán chừng là điều hòa tăng sáu mở quá công suất

“A không... Chu... Chu... .” Thật sự là không đành lòng kêu tiếng tỷ tỷ. Thiên Thiên tránh đi ánh mắt cổ quái nghiên cứu của Chu thư ký:

“Không có đâu, em còn chưa tiến vào...”

Chu thư ký nhìn Thiên Thiên, một lát sau kinh hô:

“Ai nha, Thiên Thiên, em sẽ không phải cùng cùng những cô gái dưới kia giống nhau...”

“Giống nhau, cái gì?”

“Đối với tổng tài động tâm tư đi?” Chu thư ký hỏi.

Thiên Thiên nghe vậy không biết từ đâu chợt dạ một chút, sau đó giác ngộ một cái vấn đề.

Không đúng nha.... nàng tại sao phải sinh ra ý niệm quý tắc ngầm ý trong đầu đây? Đây là không tốt cho bầu không khí của xã hội nên ngăn chặn ! Nàng tại sao có thể thông đồng làm bậy chứ?

Thiên Thiên đang phân tích cảm thấy Bạch y như phong tựa hồ cố ý hướng dẫn nàng hướng phương diện này.

Ngẫm lại lại cảm thấy rất không có khả năng, Bạch y giúp nàng như vậy, nàng tại sao có thể hoài nghi hắn, chính mình khi nào thì cũng thành cái loại lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử.

“Ha ha ~ em cũng đừng quá khắt trương bị chị đã nhìn ra, kỳ thật đây cũng không phải là chuyện không thể nào.” Chu thư ký vỗ vỗ Thiên Thiên vai:

“Theo chị thấy, tổng tài đối với em rất đặc biệt ~” nói hướng Thiên Thiên một cái mị nhãn:

“Thời gian chị tại Lăng thị công tác dài như vậy còn là lần đầu tiên chứng kiến tổng tài đối với cô gái dễ tâm như thế , yên tâm đi, có cơ hội, có tiền đồ...”

Mấy cái khác không có lưu tâm nghe, Thiên Thiên chỉ nghe thấy một câu nói: “Tổng tài... Đối với em dễ tâm?”

“Cũng không phải...” Chu thư ký liếc trắng Thiên Thiên một cái:

“Em cũng vậy nha....cũng đừng giả bộ.”

Hạ thấp giọng: “Tổng tài đối với em rất tốt, chẳng lẽ em một chút cũng không có phát hiện?”

“Có sao?” Thiên Thiên nỗ lực nhớ lại, tổng tài khi nào thì đối với nàng dễ tâm qua? Đơn giản là tại lúc làm khó dễ có điểm ngon ngọt, làm cái suy luận cái loại cảm giác này giống vậy mua cho nàng vé máy bay hạng nhất sau đó khi nàng bước vào cabin khoảng cách một bước sẽ đem nàng từ trên phi cơ ném xuống, rồi nói một câu:

“Bye bye.” Cảm giác là như thế.

“Lần đó lần đó nha...tổng tài đặc biệt gọi điện thoại kêu chị đi mau cháo đó đó, em quên rồi? Tổng tài quan tâm nha.” Chu thư ký vừa say mê nói tiếp:

“Còn có lần đó, khi bụng em có vấn đề ngủ quên khi đó tổng tài rất lo lắng, ôm em liền đi ra ngoài, chị còn là lần đầu tiên chứng kiến.” Không nói gì trừng mắt nhìn về mặt mờ mịt Thiên Thiên:

“Sẽ không, ..em.... đều quên đi? !”

“Ách...” Thiên Thiên suy nghĩ một chút, hình như là có chuyện như vậy, bất quá:

“Về sau tổng tài còn muốn lấy em tiền chữa trị đây, không phải là tiền...” Đáng quý đó, hơn nửa tháng tiền lương nha!

“Tốt lắm tốt lắm!” Chu thư ký đại khái là bị Thiên Thiên trì độn khiến cho hoàn toàn không biết nói gì:

“Em có chuyện đi trước.... nếu không trong chốc lát tổng tài phát hiện chị ở chỗ này nói chuyện phiếm liên thẩm, chốc lát còn có mấy khách hàng tới, chị đi đây~” nhanh chóng biến mất tại trước mặt Thiên Thiên.

“Ừ, nha. Ha ha, Chu tỷ hôm nay thật đáng yêu.”

Tại khúc quanh thật xa truyền đến giọng Chu thư ký cố làm ra vẻ nũng nịu: “Đó là bởi vì người ta đang yêu ~ “

“ ... ”

Bình thường tư thế nghiêm túc, đối ngoại trên mặt luôn mỉm cười chuyên nghiệp, chú trọng chi tiết cẩn thận tỉ mỉ mà trong nháy mắt Chu thư ký liền trở nên như một tiểu cô nương.

Tình yêu, thật sự làm cho người sinh ra chuyển biến ba trăm sáu mươi độ vậy sao...

“Sở tiểu thư, em còn muốn tại cửa đứng bao lâu.” Giọng không mang theo bất kỳ tâm tình nào bay tới.

Thiên Thiên ngẩn ra “Tổng tài!”

Lễ phép tính gõ cửa, sau đó đẩy ra cửa kiến đi vào, đem cặp văn kiện đặt ở trên bàn làm việc:

“Tổng tài, đây là thứ muốn.”

Lăng Phong nhíu mày nhìn thoáng tài liệu ở bên cạnh:

“Cái tôi muốn chính là bản word.... Sở tiểu thư cứ như vậy đưa cho tôi, là muốn chính mình lại đưa số liệu vào sao?”

“Không phải vậy tổng tài...” Chủ quản rõ ràng nói tổng tài muốn xem bản này mà...

“Không cần nói nhiều.. ” Lăng Phong hướng máy tính bên cạnh hơi hất cằm:

“Hiện tại liền làm, một canh giờ sau hoàn thành giao cho anh, có vấn đề hay không.”

Mặt lão bản mặc dù giống như là đang trưng cầu ý kiến của nàng nhưng trên mặt hẳn hoàn toàn không có ý này, rõ ràng vô luận bạn có dám ý kiến gì hay không đều phải như thế!

“Dạ, không có vấn đề.” Muốn cùng tổng tài chung sống trong một phòng một canh giờ, đó là một vấn đề thật lớn!

Nhưng, dù sao, công việc chính là công việc.... vô luận cái nào trình tự xảy ra chuyện không may, vô luận là chủ quản lười hay là lao bản cố ý làm khó dễ thì mình.... đều phải vô điều kiện tiếp nhận tiếp nhận!

Một canh giờ sau.

“Tổng tài, đây là cái ngài muốn.” Thiên Thiên đặt USB ở trước mặt Lăng Phong.

Lăng Phong vẫn vội vàng chuyện gì đó, cũng không có nhìn Thiên Thiên, chỉ là gật gật đầu thuận miệng đáp ứng:

“Ừ.”

10 s sau vẫn không thấy tổng tài phân phó chỉ thị gì.

“Kia..tổng tài...em có thể đi xuống được chưa ạ?”

Lăng Phong nhìn thời gian, sau đó đứng dậy cầm lấy điện thoại di động vừa đi ra ngoài vừa nói: “đến giờ cơm trưa, cùng nhau đi.”

Thiên Thiên vội vàng gơ tay.

“Không không không, tổng tài ngài đi đi, em hẹn đồng nghiệp cùng nhau ăn.” Nàng cũng không muốn ăn yến tiệc kiểu kia đâu.

~ (_)

~

Thiên Thiên lại nghĩ tới trong phòng kia cái áo kia...nhớ luôn trong giấc mộng bị nước miếng nàng bao phủ a bao phủ...

Nhìn xem sắc mặt thay đổi trong nháy mắt của Thiên Thiên, Lăng Phong nắm tay vội ho một tiếng, cúi đầu nhẹ nhàng cười một chút. Thiên Thiên rất ít khi chứng kiến lão bản có một mặt như vậy, nhin không được nhìn nhiều thêm mấy giây, kết quả là bị bắt quả tang .

“Như thế nào, trên mặt anh có gì đó sao?”

Nhanh chóng hoàn hồn:

“Không có... Không có.” Xong rồi, tổng tài nhất định cho rằng nàng vừa ý hấn.

“Vây em nhìn chăm chăm tôi là nhìn cái gì, nếu để cho nhân viên khác trông thấy ảnh hưởng thật không tốt.” Lời lẽ chính nghĩa:

“Sở tiểu thư về sau muốn nhìn vẫn là lưu tâm một chút xem quanh có những người khác ở đây hay không.”

Ngụ ý, không có người ở đây có thể tùy tiện nhìn sao?

Một chút, những người khác...

Thiên Thiên mãnh liệt vừa quay đầu lại, cửa phòng làm việc tổng tài không ngoài sở liệu đứng có một đám người, đều đặc biệt có ăn ý không có mở miệng nói chuyện, đồng dạng nhìn nhìn xem nàng cùng tổng tài, còn có thêm nữ nhân kim cương Vu Tại Tĩnh nữa.....

“Tại tiểu thư tới đây như thế nào lại không lên tiếng chào hỏi, chiêu đãi không chu toàn, mong thứ lỗi.” Lăng Phong về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, mặc dù như thế khuôn mặt tươi tắn kia vẫn có thể làm cho không ít cô nương bị khuynh đảo.

Thiên Thiên trong nội tâm tắc tắc tán thưởng, ai bộ dạng đẹp mắt đây, một khuôn mặt tươi tắn đều xem không được, bắt quá nụ cười vừa rồi thật đáng yêu...

Thiên Thiên nghe thấy thanh âm cõi lòng mình tan nát.

Mình ...mình..mình... làm sao mình có thể cảm thấy tổng tài đáng yêu đây? Đối với một người bị hấn chuyên làm khó dễ mà nói nên tuyệt đối không thể bị nụ cười giả vờ anh tuấn của thủ trưởng mê hoặc ! Mi hiểu không? !

“Vẫn cảm thấy Lăng tổng là vị công tư rõ ràng, bắt quá hôm nay xem ra...” Tại Tĩnh tầm mắt rơi vào người Thiên Thiên bên trong lòng đầy khinh thường, đồ kỵ, khinh bỉ ngay cả Thiên Thiên trì độn cũng nhìn ra.

Phát hiện Tại Tĩnh đối với mình như có thù oán Thiên Thiên cảm thấy thập phần không ổn.

Tại Tĩnh nói tiếp: “Tổng tài Lăng thị cũng sẽ trình diễn tiết mục trong thời gian làm việc tán tỉnh cấp dưới...ha ha, thật sự là quá có ý tứ.”

Hồi tưởng lại vừa rồi khoảng cách tổng tài cùng nàng không để ý... Ách...bị bề ngoài sở mê, đúng thế.... cho trái tim bé nhỏ tự động hoa si rồi... Cảnh tượng như vậy. Kia thật là có điểm cái gì kiaThiên Thiên chợt dạ cúi đầu không nói lời nào.

So với Thiên Thiên thì tổng tài người ta biểu hiện làm người ta không dám thử mạnh gấp trăm lần.

Thiên Thiên xem như thấy được da mặt dày của tổng tài đến trình độ gì.. là hoàn toàn không có chừng mực, không có giới hạn !

Chỉ thấy hấn cười vẫn như xưa, động tác ưu nhã tự nhiên ở trên ghế ngồi xuống, ngón tay gõ tay vịn ghế, ngữ điệu kinh người: “Vu tiểu thư, cô nếu đã biết rõ tôi cùng Thiên Thiên đang làm cái gì?” bày tỏ không có thể hiểu được nhún nhún vai:

“Vây còn mang theo một đám người đứng ở bên ngoài, tựa hồ... có điểm không thích hợp?”

Thiên Thiên hàng ngày đã bị tổng tài cử động thường xuyên lưu manh đồng hóa , cũng không phải là lần đầu tiên nhìn thấy tổng tài như vậy là nguy trang làm loạn, cho nên ngoại trừ dưới đáy lòng âm thầm cảm thán da mặt dày còn ngược lại là cực kinh ngạc. Chỉ là nhin không được mang theo vài phần tâm tính xem đùa giỡn, ngẩng đầu lên lên xem sắc mặt cô gái kia.

Quả nhiên là một hồi tím xanh một hồi trắng mét.

“Lăng tống, tôi hôm nay tới là vì công việc.” Tại Tĩnh tăng thêm ngữ điệu nhắc nhở.

Lăng Phong không phải là người làm việc tùy ý không có nguyên tắc, đối đãi bình thường với khách hàng đương nhiên không sẽ như thế.

Dưới mắt Lăng thị chi nhánh công ty cùng Vu thị hợp tác đã không có cái gì có thể tiếp tục, Tại Tĩnh mỗi lần nói là hợp tác thì đều để chỉ muốn gặp hắn, hắn không có tuyệt tình bất quá là bởi vì không muốn cùng một nữ nhân so đo, ở phương diện khác cũng là bởi vì cha mẹ bên kia. Nhưng là mấy lần này biểu hiện của Tại Tĩnh càng ngày càng làm cho người ta nhìn không được.

Đại khái là lo lắng Thiên Thiên. Lại như vậy bỏ mặc Tại Tĩnh đi thì y theo tinh thần sợ chết phi thường của Thiên Thiên, còn có năng không trái tim không chịu có mất gì cả, chỉ sợ vì lý do an toàn ‘bo bo giữ mình’ mà cách hắn càng ngày càng xa.

Tại Tĩnh đứng ở cửa tức giận đến một câu nói đều nói không nên lời, ngay cả phía sau nàng chính là thủ hạ đều cảm thấy lúc này đây mắt mắt tới chơi quả thực là chính tiểu thư nhà mình tự tìm phiền toái. Bất quá vì tiền lương chỉ có thể tiếp tục đứng, bắt đầu suy tư có nên tìm một lão bản mới có khí phách như hay không?

“Chuyện cùng công ty của cô hợp tác, tôi đã giao cho Vương quản lý bộ nghiệp vụ toàn quyền chịu trách nhiệm, Vu tiểu thư có vấn đề gì có thể đi tìm ông ấy.”

“Anh... Tôi tại sao không có nghe nói.” Tại Tĩnh chính mình tìm lối thoát ỉn.

“Bây giờ nghe?”

“Kia đa tạ Lăng tống nhắc nhở.” Rõ ràng bất mãn công ty không coi trọng hợp tác với công ty nàng nhưng lại không có chỗ nào phát tiết.

Lăng Phong hướng cửa đứng bất động nhìn đám người lướt qua:

“Như thế nào...Vu tiểu thư này vốn định lưu quan sát tôi cùng Thiên Thiên tán tỉnh?”

Đem một câu lưu manh như thế mà hỏi được như mây trôi nước chảy, Thiên Thiên đối với tổng tài kính ngưỡng giống như cuộn cuộn như nước Hoàng Hà kéo dài không dứt ~~

Đối mặt với mặt Lăng Phong lạnh lùng cùng lời nói ra mà không làm cho người ta kinh ngạc chết Tại Tĩnh cũng không phải là lần đầu tiên lĩnh giáo, không có tức miệng chữ ằm lên sau đó quay đầu bước đi rồi nhìn Thiên Thiên một cái chỉ là rất khách khí nói một câu:

“Tạm biệt, Lăng tống.” Sau đó cố làm ra vẻ không sao cả rồi đi.

Thiên Thiên vừa rồi từ trong mắt của nàng rõ ràng chứng kiến một cổ dày đặc dịch ý, trong nội tâm dâng lên cảm giác không ổn, run lên vài run, dự định tan tằm về nhà thuận đường mua chút hương khói tại bàn thờ nhỏ tại nhà trọ cầu khẩn, tiêu tai khó, quan trọng nhất là thoát tài, bảo vệ tài rất là trọng yếu nha!

Một đám người im ắng vội vàng vàng rời đi.

“Tổng tài... kia không có việc gì em đi trước, ngài cứ tiếp tục... ha ha ~” Thiên Thiên lúc này phản ứng nhanh chóng, chuyển hướng chủ đề lúc ban đầu tổng tài muốn mời nàng ăn cơm, bàn chân đi tới cửa.

“Trở lại.”

Mệnh lệnh! Không thể không từ!

“Dạ, tổng tài còn có chuyện gì muốn em làm sao?” Nhận mệnh a!

Sau đó Thiên Thiên phát hiện, vừa rồi nụ cười sắc bén chứa dao tuyệt đối âm hiểm của tổng tài rõ ràng hé ra không hề uy hiếp - - nhìn chăm chăm ngực nàng

[alobooks.vn]

Chương 25

Không thể chịu được nữa, ta không phải là phú nhị đại không phải là bạch phú mỹ nữ không phải là phần tử cao cấp của xã hội nhưng... Ta là một con người, sinh mạng không thể để cho chà đạp!

“Tổng tài.” Thiên Thiên ngửa đầu nhìn qua Lăng Phong, tròng to mắt làm cho đối phương thấy rõ tất cả bất mãn:

“Xin ngài không cần phải luôn nhìn chăm chăm em” nuốt nước miếng:

“Em...”

“36B, gầy một chút.”

Quá phân nha! ! !

“Em bình thường nhất định không thích ăn đu đủ không thường uống sữa tươi.”

“Làm sao anh biết?”

Lăng Phong nhún nhún vai:

“Người thái bình đều như vậy.”

“Hả?” Bất thốt lên Thiên Thiên giác ngộ rồi:

“...” Liền nàng như vậy còn là thái bình, nam nhân này có hay không ánh mắt không nhìn ra nha! !

Bất quá... Nàng tại sao phải cùng hắn thảo luận loại vấn đề này...

“Đi thôi, ăn cơm trưa xong có chuyện rất trọng yếu muốn giao cho em làm.”

Vừa nghe nói có chuyện trọng yếu Thiên Thiên đương nhiên cảm thấy là vụ án mới, béo bở nhất định rất đầy, đem sự tình vừa rồi ném sau ót đi theo Lăng Phong đi.

Ngoài dự liệu của Thiên Thiên tổng tài hôm nay đặc biệt tới địa phương khác, không chỉ mời nàng ăn cơm trưa phong phú, còn tặng kèm một nồi đu đủ hầm cách thủy và 1 lon nước ngọt.

Nếu đã lão bản rộng lớn như vậy thì nàng cũng không thể cất giấu nữa các kỹ năng toàn bộ đều dùng tới, chỉ vì giúp tổng tài đại nhân chọn một phần cá nữa.

“Còn chưa được sao.” Đối diện chờ ăn cá BOSS bực mình nói.

“Nhanh nhanh thôi...ngài lại đợi lát nữa.” Con cá này xương nhiều, nhặt lấy nửa ngày còn không có sạch Thiên Thiên cũng muốn dùng miệng cắn.

“Em muốn ăn?” Đối diện chờ đợi đã lâu hắn hỏi.

Nàng vừa rồi bộ dạng thèm thuồng khay hấp cá như vậy sao?

Thiên Thiên tươi cười rạng rỡ:

“Đồ ăn tổng tài thích em làm sao dám đoạt.” Dem một đồng cá đã gỡ xong xương đẩy đến trước mặt Lăng Phong:

“Tổng tài thỉnh chậm dùng.”

“Anh lại đột nhiên không muốn ăn.”

“...” Ngài đây là nháo loại à!

“Nhìn anh làm gì, nhân viên Lăng thị phải tiết kiệm, em ăn đi.”

“Cái này...” Việc nhân viên làm là không sai, Thiên Thiên xoa tay:

“Kia... Vậy em ăn nhé?” Nhận được BOSS cho phép gặt đầu, Thiên Thiên “Thẹn thùng” “Hắc hắc” nở nụ cười hai tiếng ..chén.

Phát giác BOSS đang theo dõi cười nhạt, Thiên Thiên cảm thấy không đúng, chẳng lẽ con cá này bên trong có độc? !

Phi phi phi..phim cổ trang nhiều tập đã thấy nhiều.

“Lăng tống, hạnh ngộ.”

Thiên Thiên đã ăn uống no đem khay cá tẩm mĩ chọn lựa xương kia toàn bộ ăn sạch, nghe thấy có người cùng Lăng Phong chào hỏi, đứng dậy lễ phép chuẩn bị cùng đối phương lên tiếng chào hỏi, đầu tiên là cảm thấy thanh âm này quen tai, gương mặt phát hiện Tiêu Hàn liền ở trước mặt.

“Di, Tiêu Hàn, tại sao là cậu?”

“Thiên Thiên, hai người biết?” Tiêu Hàn chỉ vào người ngồi chung bàn cùng Thiên Thiên Lăng Phong:

“A nha, cậu vốn là tại Lăng thị đi làm, trí nhớ mình thật là.” Ha ha nở nụ cười:

“Chỉ là không nghĩ tới cậu lợi hại như vậy, công tác mới không bao lâu liền lên tới chức vị cao như vậy a.”

Thiên Thiên mới biết ý Tiêu Hàn là chỉ nàng cùng tổng tài cùng nhau ăn cơm, bình thường nhân viên có cơ hội cùng lão bản dùng cơm, thì lệ rơi đầy mặt, ngoại trừ...

“Ha ha, thật tình cỡ ít nhất hôm nay tổng tài không có cho nàng ăn chay.

“A, để mình giới thiệu một chút!” Tiêu Hàn trịnh trọng đưa tay chỉ hướng người bên cạnh:

“Vị này là Vân Từ chủ tịch Vân thì, cũng là...”

“Vân Từ... A không.... chủ tịch, chúng ta giống như gặp qua?”

“Sở tiểu thư, nhĩ hảo.” Vân Từ gật gật đầu, đưa tay phải ra cùng Thiên Thiên nắm tay: “Sở tiểu thư đã quên, bán nước có ga...”

Thiên Thiên bừng tỉnh:

“A, tôi nhớ ra rồi.” Thực thật xin lỗi, sắc mặt ửng đỏ:

“Ngày đó có chút ít gấp rút, cho nên không có nói tiếng xin lỗi liền đi.... thật sự là quá ngại rồi.”

“Không sao... Sở tiểu thư lầm tưởng Vân mỗ là người bán nước...thật đúng là tập đoàn chúng tôi gần đây thật sự làm quảng cáo nước có ga.”

Thiên Thiên nở nụ cười: “Vân tống thực hài hước, rất hân hạnh được biết ngày.... tôi tên...”

“Sở Thiên Thiên.” Vân Từ lay ngón trỏ:

“Đã sớm nghe Tiêu Hàn nhắc tới, Sở tiểu thư thông minh khó được.”

Thiên Thiên bị khen nghe lâng lâng, bỏ quên người bên cạnh đầy bất mãn trong ánh mắt, lập tức nghe thấy tổng tài liên tục ho khan vài tiếng, gấp rút từ trong túi móc ra khăn: “Tổng tài, ngài không có sao chứ, không phải là vừa rồi ăn cá bị hóc chứ ...”

“Cá của anh đều bị em ăn sạch, em trí nhớ kiểu gì vậy.” Lăng Phong sững ái cúi đầu nhìn Thiên Thiên.

Thiên Thiên mờ mịt, cô gái kim cương không có ở đây, tổng tài đây là muốn diễn trò cho ai xem đây?

Vân Từ gật đầu cười một chút:

“Lăng tống, không bằng chúng ta đi tới bàn kia uống vài chén, nghe nói ở đây có món ăn và rượu hương vị rất ngon.”

Thiên Thiên vừa rồi bị lấp đầy bụng đột nhiên liền có không gian, nuốt vài giọt nước miếng âm thầm cầu nguyện, nói đi đi tổng tài, nói đi...

“Không được rồi, chúng tôi mới vừa ăn no, hôm nào khác đi.”

Hu hu hu...

“Kia... Sở tiểu thư đây?”

“Tôi?” Thiên Thiên ngón trỏ chỉ vào cái mũi của mình, nghiêng đầu nhìn nhìn sắc mặt, lão bản thấy không ổn:

“Không được rồi, tôi mới vừa cùng tổng tài ăn thật nhiều, no rồi, lần sau, lần sau lại...” BOSS rõ ràng dùng ánh mắt uy hiếp nàg!

“Có cơ hội... ha ha, có cơ hội cùng nhau sẽ ăn được không.” Quá lãng phí nha.

Mấy người người nhìn ta ta nhìn người, mắt nhìn xéo dựng thẳng giao đầu, xong rồi cáo biệt, Thiên Thiên không quá sáng khoái theo sát Lăng Phong đi ra nhà hàng.

Thiên Thiên không vui, Lăng Phong tựa hồ cũng không sai biệt lắm, bước nhanh sau khi lên xe một câu nói cũng không có nói. Thiên Thiên ngồi ghế cạnh một hồi lâu cũng không thấy tổng tài khởi động xe.

“A...tổng tài, chúng ta còn phải đợi người nào ư?” Thiên Thiên hướng ra ngoài nhìn quanh.

“Lăng thị mỗi tháng cho em bao nhiêu tiền lương?”

Trầm mặc không nói mười phút BOSS đột nhiên đặt câu hỏi, hỏi loại vấn đề này, Thiên Thiên có điểm theo không kịp suy nghĩ của hần:

“Như thế nào... Tổng tài ngài không biết mỗi tháng tiền lương của em sao.”

Lăng Phong nhìn ngày Thiên, mang theo thỏa hiệp ý tứ:

“Như vậy... về sau em muốn ăn cái gì trực tiếp nói cho anh biết, đừng làm cho người ta cảm thấy anh nuôi không nổi em.”

Thiên Thiên sửng sốt. Lời này như thế nào nghe kỳ quái như thế.

Nhưng lại vô ý thức giải thích:

“Không phải vậy tổng tài, Lăng thị lớn như vậy, dưới nhiều nhân viên như vậy ngài đều nuôi nổi, làm sao sẽ nuôi không nổi em đây.”

Lăng Phong liếc xéo Thiên Thiên:

“Em quả là không ngốc?”

Bị tổng tài biểu dương ai... hôm nay là ngày mấy nha, thật sự là nhân gian khắp nơi có ca ngợi ~

“Thích ăn tôm?”

Thiên Thiên trông thấy lão bản mỉm cười hòa ái dễ gần hỏi, cũng vừa cười vừa gật đầu:

“Ừ.” Tổng tài em trở về liền ăn một bữa.

“Ồ vào kì sinh lý con gái không nên ăn quá nhiều thức ăn ăn.”

...

Này này này... Còn có hay không là chuyện đáng nói ! !

“Mặt như thế nào hồng như vậy, em xem...anh nói không cần phải ăn quá nhiều đồ cay, mặt em vừa rồi như trái ớt vậy.”

~ (_)

~ Tổng tài là lưu manh! !

21. Chương 26-27

Chương 26

Cơm trưa sau, nhiệm vụ trọng yếu đúng hạn tới, làm cho Thiên Thiên thất vọng chính là, tổng tài giao cho nàng cũng không phải là dự án gì mới mà là –

“Như thế nào, không muốn?”

Thiên Thiên dở khóc dở cười, ngu đến phát ói nhìn qua khuôn mặt tươi cười chuyển thành mặt lạnh lùng của lão bản:

“Không phải vậy tổng tài, em cái kia... Trình độ cũng không được khá lắm, sợ... hơi sợ làm không được, ngại...”

“Không quan hệ, chỉ là cùng đứa bé vui đùa một chút, không cần khẩn trương như vậy, không cần thiết quá để ở trong lòng.”

” Như vậy liền sẽ ảnh hưởng đến công thưởng tháng này của em, mà ... này cũng không hợp thích lắm, anh xem...”

“Tiền thưởng tháng này như cũ, anh đã cùng chủ quản của em nói rồi, việc này không cần em phải quan tâm.”

Tốc độ thật nhanh, nàng như thế nào không biết...

Ở công ty đều sợ gần chết, còn muốn đi nhà hân, lão thiên ơi... cứu cứu con đi!

Thiên Thiên áp a áp ứng:

“Đúng là... Như vậy tùy tiện đi ...bọn họ, em lo lắng các đồng nghiệp sẽ có ý kiến, đúng thế.... mọi người sẽ có ý kiến, ảnh hưởng nhiều không tốt, đúng không tổng tài.” Vốn là mọi người liền lầm tưởng nàng cùng lão bản có quan hệ không bình thường.

“Không đi nhà tôi. Vậy đi qua nhà em cũng được.” Lăng Phong nghiêm nghị cùng Thiên Thiên thương lượng, tuyệt không giống như là đang nói đùa.

Thiên Thiên nước mắt rơi như mưa.

Tổng tài đây cũng quá có thể lẫn qua lẫn lại người, cho dù nàng bình thường công trạng cũng không phải là kém nhất, tại sao lại bị đẩy đi biên cương, trông đứa trẻ cho hân sao!

Mệnh lệnh lão bản thì nàng cho tới bây giờ đều chỉ có thể gật đầu nói:

“Vâng.” Cò kè mặc cả sẽ chết cực kỳ thảm, Thiên Thiên trong đầu đã liên tục xuất hiện cảnh tượng một đứa nhỏ quệt mồm leo đến trên người nàng tìm ăn, hai tay ôm ngực đau khổ.

“Loạn tưởng cái gì, bàn giao một chút công tác của mấy ngày nay đi, bốn giờ rưỡi đúng giờ ở cửa công ty chờ anh lái xe đón em.”

“Dạ.”

Đối với Thiên Thiên thính thoảng cùng tổng tài tồn tại trong phòng làm việc làm việc, những đồng nghiệp khác ngấm hiểu lẫn nhau, loại viên chức nhỏ này bị lão bản vừa ý tiền lệ không phải là không có, bất quá lão bản trẻ tuổi tiền nhiều anh tuấn sự nghiệp lớn biến thành nhưng tâm địa gian xảo có rất nhiều, không đi tới kết hôn chuyện này quá là phiến bản lộ lem quen rồi

Mọi người đối với tương lai Thiên Thiên đều là tâm tính ngấm nhìn, ai cũng không dám. Nhưng là hôm nay khi Thiên Thiên bàn giao công tác các đồng nghiệp về mặt bất quá truy vấn hết lần này đến lần khác đành nói:

“Kỳ thật tổng tài nhờ em giúp trông đứa bé .”

Nói xong cảm thấy không thích hợp, gấp rút bổ sung: “Chỉ là vài ngày mà thôi, mọi người đừng hiểu lầm...”

“Đứa nỏ của lão bản? ?”

“Tổng tài lại có con...không thể nào... Thiên Thiên?”

Thiên Thiên lập tức bị đồng nghiệp giáp ất bính đình quay chung quanh, kéo đến trong phòng trà lúu rúu hỏi.

“Thiên Thiên, chúng ta làm đồng nghiệp lâu như vậy, cách làm người ta thế nào em rõ ràng nhất, nói cho chị một chút chuyện đi, chị bảo đảm không để cho người thứ ba biết!” Giơ tay lên thề

Thiên Thiên bắt đầu nhìn thấy phong trà vốn không lớn giờ chật ních người.

“Không cần lo lắng các cô ấy, đều cùng chị giống... sẽ không nói ra !”

“...” Kia còn không như mở một đại hội công bố chuyện tổng tài có con sao, đám người kia đều điên rồi sao...

Đang lúc Thiên Thiên bị vây phải chật như nêm cối thời điểm, điện thoại di động đúng lúc vang lên.

“Thực xin lỗi a các vị, phiền toái nhường một chút, em đón điện thoại, ha ha ~ “

Như được cứu thoát Thiên Thiên lần đầu tiên nghe điện thoại lão bản mà khoái trá nhẹ nhàng:

“A lô, tổng tài..., thực xin lỗi vừa rồi có việc trì hoãn một chút, ngài chờ...em lập tức đến...”

Sau lưng một đám bà tám hai mắt tỏa sáng.

“Tặc tặc, các người nói.... Sở Thiên Thiên có phải hay không là Lăng thị phu nhân tương lai của chúng ta đây.”

Nam đồng nghiệp nhiều chuyện chen vào một câu:

“Vây còn phải nói, Thiên Thiên xinh đẹp như vậy, các cô xem, tổng tài trước kia không đến mười ngày nửa tháng sẽ không tới công ty, kể từ khi Thiên Thiên tới làm sau thì liền Thiên Thiên đến tổng tài đến, hơn nữa còn thường xuyên đem cô ấy trối ở bên người! Được ra kết luận.... chuyện như vậy, không sai được!”

“Anh lại biết rõ... nhìn anh nhìn Thiên Thiên ánh mắt kia đầy sắc tâm, hừ!”

“Chính thế.”

Đồng nghiệp ất gom góp tới đây:

“Nghe nói trong cuộc họp lãnh đạo cấp cao tổng tài liền tuyên bố, ‘ Sở Thiên Thiên là nữ chủ nhân tương lai của Lăng thị’mọi người đừng nói là không biết~” mặt mũi tràn đầy kiêu ngạo, một bộ ta hóng giò không.

“Hừ.” Bên cạnh một vài đồng nghiệp có vài phần tư sắc trong lỗ mũi hừ một tiếng, vừa soi gương, chưa xốt:

“Tin đồn mà thôi, cho dù tổng tài thực nói lời này... kia cũng bắt quá là trêu chọc chơi chơi mà thôi... anh tuần như tổng tài, lại lãnh khốc như thế làm sao dễ dàng như vậy đối với nữ nhân động tâm, bắt quá chính là vui đùa một chút, chờ xem.”

Mặt lạt như tiền các đồng nghiệp nữ đứng ở cùng một trận chiến tuyến:

“Chính thế...phụ nữ xinh đẹp còn rất nhiều... chưa chắc liền vừa ý Thiên Thiên .”

Có chẳng phải yêu tin đồn, bình thường cùng Thiên Thiên nói chuyện rất hợp ý mở miệng:

“Tôi nói..các người có thể hay không lúc thì khen lúc thì nói xấu như thế được không, sau lưng người ta nói thế? ! Có công phu chạy tăng tốc độ đồ an thì có thể được tổng tài vài phần kính trọng, cũng không thấp thỏm lo tiền thưởng tháng này đi.”

Thiên Thiên sau khi xuống xe gọi cho Hách Sảng nói không thể về ăn cơm được, Hách Sảng rõ ràng không có hỏi nàng đi chỗ nào không có cần nhẫn không có phát hỏa, còn đặc biệt vui lòng nói:

“A, mình biết rồi, bà cứ hảo hảo chơi, chơi lâu một chút, không cần quá nhớ mình đâu.”

Thiên Thiên buồn bực, chẳng lẽ bà bạn lại thất tình?

“Vào đi thôi.”

Thiên Thiên hướng tay Lăng Phong nhìn lại, một vườn hoa lá, Thiên Thiên gặp qua khu vườn hoa lệ chính là biệt thự nhà Hách Sảng nhưng là ở chỗ của tổng tài cũng có vẻ chỗ thua kém, không phải là trình độ hoa lệ chỉ là phần ưu nhã, khác với tính lão bản, khó có thể nắm lấy nhưng đầu tiên nhìn để cho người cảm thấy kinh ngạc, có gan muốn tới gần nhưng nó lại đồng thời có đủ cảm giác làm cho người ta một loại xa cuối chân trời khó có thể đụng chạm đến.

Thiên Thiên hiểu, đây là khoảng cách nha!

Đi qua hành lang đá cẩm thạch, Thiên Thiên rất kinh sợ muốn đem giày cao gót của mình cởi xuống chân không cảm thụ một chút thoải mái lạnh buốt, bất quá phát hiện chung quanh mười mấy ánh mắt nhìn chăm chú liền bỏ đi cái tâm tính bột phát này.

“Tiên sinh đã trở lại.” Cách ăn mặc ngắn gọn chất phác, một nữ trung niên nhìn qua hơn 40 tuổi đi lên chào hỏi.

“Lâm má, bữa tối là theo như tôi dặn dò sao rồi.” Lăng Phong hỏi, thái độ đối với Lâm má không hề giống đối đãi thuộc hạ hoặc là người giúp việc bình thường mà rất tôn trọng.

“Được rồi tiên sinh.” Lâm má nhìn xem phía sau hẳn Thiên Thiên, sau đó lễ phép cười một chút:

“Sở tiểu thư, xin chào.”

“Đại tỷ, ngài làm sao biết tôi...” Thiên Thiên nghi hoặc.

“Sở tiểu thư gọi tôi là Lâm má đi.”

Lâm má cười rộ lên rất hòa nhã khác so với tác phong trước sau như một lạnh lùng của Lăng Phong, Thiên Thiên thật cao hứng người trong nhà hẳn không giống như hẳn khó chung đụng.

“Tiên sinh trước khi mang cô trở về cũng đã đề cập qua nhiều lần, trăm nghe không bằng mắt thấy, Sở tiểu thư so với tấm hình thoát nhìn càng xinh đẹp hơn.” Lâm má tựa hồ rất thích Thiên Thiên.

Thiên Thiên thẹn thùng cười: “Ha ha, cảm ơn Lâm má.”

Cảm giác Lâm má nhất định là từ tạp chí thấy nàng, Thiên Thiên lúng túng.

Ở phòng khách sau khi ngồi xuống Lăng Phong đã không thấy tăm hơi, Thiên Thiên nhìn xung quanh một chút không nhìn thấy tung tích đứa bé, để xuống chén nước hỏi Lâm má bên cạnh:

“Lâm má, đứa bé của tổng tài không ở nơi này sao?”

Lâm má nghi ngờ một chút, cười nói:

“Tiên sinh chưa từng kết hôn, tại sao có thể có hài tử?”

Hả? Con ngoài giá thú?

Tổng tài thực làm được, lưu manh lưu manh.

“Sở tiểu thư, cháu nói đứa bé chắc là cháu trai bên ngoại của ông chủ đi?” Chỉ vào phòng cách vách : “Nó ở bên trong, để tôi dẫn nó đi ra.”

O ()o

Hai phút sau, Lâm má dẫn một đứa bé trai đi ra, vừa thấy được Thiên Thiên bé trai cứ vui vẻ , không đợi Lâm má giới thiệu, thanh âm non nớt đều là hưng phấn:

“Oa, xinh đẹp tỷ tỷ, chị là người cậu đẹp trai mang về nhà đi theo em chơi đi!” Tuyệt không sợ người lạ, lôi kéo tay Thiên Thiên: “Tỷ tỷ xinh đẹp, em cho chị xem thú nhồi bông của em, cậu luôn đẹp trai luôn không thích chơi với em, em sẽ không để cho cậu xem!”

Thiên Thiên có chút phản ứng không kịp thì đã bị tiểu tử này vừa lôi vừa kéo vào gian phòng .

“Em gọi là nam nam, năm nay ba tuổi rưỡi, tỷ tỷ xinh đẹp còn tỷ?” Nam nam rất hào phóng tự giới thiệu mình.

Thiên Thiên bị hấn nghiêm trang, bàn tay phải làm dạng tự giới thiệu mình chọc cười, cũng học bộ dáng của nó:

“Chị gọi Sở Thiên Thiên, Sở trong Sở Lưu Hương sở, Thiên Thiên mặt trời ngày mai.” Bóp mũi Nam Nam:

“Em biết Sở Lưu Hương là ai không?”

Nam Nam héch mũi: “Đương nhiên.”

Vẽ lên cái miệng nhỏ nhắn nhìn qua Thiên Thiên:

“Cái này cậu đẹp trai là người có bản lĩnh so với ông ta lớn hơn, và chắc đẹp trai hơn ông ta.”

Thiên Thiên đỏ mồm hỏi.

Tổng tài quả nhiên là đặc nhân tâm, già trẻ đều bị đồng hóa nha!

“Dạ dạ dạ, cậu em đẹp trai nhất, vô địch nhất thiên hạ, được chưa?”

“Ừ.” Nhún nhún vai gật đầu.

Thiên Thiên nhìn xem đứa bé cách nói chuyện, giọng nói, cùng động tác giống Lăng Phong:

“Uy, em vì cái gì bắt chước động tác của cậu mình?” Xem một người là đủ rồi, còn phải cả ngày đối mặt với đứa nhỏ cùng hấn y đức, làm sao mà cho người ta sống.

~ (_)

~

Nam Nam bị nhìn khuôn mặt nhỏ đỏ lên, rất nhanh lại khôi phục trấn định lại bộ dáng, không thật cao hứng liếc mắt nhìn Thiên Thiên:

” Cậu nói, phụ nữ không cần phải quá thông minh.”

Thiên Thiên sững sờ, Nam Nam vẽ mặt này nhìn người cùng với ai đó trong trí nhớ giống tương tự.

“Nam Nam, mẹ em tên gọi là gì?”

“Mẹ em...”

“Nam Nam, đừng đùa giỡn chị ấy.” Lăng Phong đã thay quần áo ở nhà, đứng ở cửa nhìn xem Nam Nam, ánh mắt mang theo ý cảnh cáo.

[alobooks.vn]

Chương 27

“Tổng tài anh...” Thiên Thiên hiển nhiên không nghĩ tới tổng tài sẽ chẳng phân biệt được trường hợp giả trò lưu manh, nhưng là vấn đề kế tiếp nàng lập tức liên ý thức được.

Nơi này là nhà hấn, đứa ngốc mới có thể đứng ở chỗ này chờ bị lão bản lên!

“Tiền công em không cần.” Thiên Thiên vừa chạy vừa nói: “Tổng tài thay người khác đi.” Sau đó thật bất hạnh đụng vào cửa kiềng, rơi dây chuyền ...

Không biết xấu hổ, cửa thư phòng còn điều khiển tự động.

~ (_)

~

“Em phẫu ứng lớn như vậy làm gì.” Lăng Phong để xuống điều khiển từ xa, thập phần không hiểu Thiên Thiên kinh ngạc như vậy là vì cái gì, mở ra tay phải, lòng bàn tay hé ra móng tay bị dán giấy nhiều nếp nhăn :

“Cái này dính trên tóc em, anh chỉ giúp em lấy xuống mà thôi.”

Thiên Thiên nhớ lại vừa rồi Nam Nam ở trên đầu nàng nghịch gì đó, mới vừa rồi thật xấu hổ, tổng tài vừa rồi rõ ràng là...

“Đừng đem anh nghĩ bụng đói ăn quàng như thế.”

...

Trên đường trở về nhà trọ Thiên Thiên liên tục trầm mặc không nói, ngoại trừ sợ hãi bên ngoài tổng tài đương nhiên còn có chuyện hiểu lầm vừa rồi, thật sự là quá... .

Thiên Thiên nghĩ thầm, hẳn là cùng lão bản người tâm cơ thâm trầm chung đụng thời gian quá dài cho nên người cũng thay đổi luôn cả kinh sợ hãi phòng bị những người khác, không phải mới vừa chính mình tà niệm quá nặng mà là động cơ tổng tài quá không thuần khiết...

“Xuống xe đi Sở tiểu thư.” Lăng Phong xuống xe đi vòng qua bên kia giúp Thiên Thiên mở cửa xe:

“Đến. Không mời anh đi lên ngồi một chút sao?”

Nghĩ đến vừa rồi chính mình động tác lỗ mãng, Thiên Thiên nhin không được một hồi mặt đỏ. Chui ra cửa xe hơi ngửa đầu, phát hiện Lăng Phong đang cúi đầu nhìn nàng, một tay tại trên cửa xe thân hình cao lớn cứ như vậy tại trước người của nàng dưới bóng đêm hình dáng không chệ vào đâu được, vui vẻ như có như không làm cho người ta phân không hư thực.

Một loại tư thế mập mờ như vậy, hơn nữa mê người như thế làm cho người ta đầu vầng mắt hoa, như có ma lực trong nháy mắt mất đi năng lực suy tư.

“Tốt.” Cho nên khi đầu vầng mắt hoa Thiên Thiên chưa suy tư liền làm một cái quyết định sai lầm như vậy:

“Kia, tổng tài... Ngài đi theo em.”

Cho đến khi mở cửa phòng Thiên Thiên mới phát giác được không thích hợp, còn chưa kịp nói chuyện tay dài chân lớn của BOSS đại nhân đã tiến vào phòng khách.

Nhìn xem không gian có đủ phòng bởi vì BOSS đến sao thấy nhìn qua diện tích bé nhỏ bình thường, Thiên Thiên cảm thấy giờ khắc này ngay cả địa bàn của mình cũng bị cực độ cảm giác áp bách.

“Hách Sảng giống như không có ở đây.” Thiên Thiên nhìn một chút căn phòng bên cạnh, bấm ngón tay tính toán một chút ngày Hách Sảng lần trước thất tình là một tuần lễ, kết luận:

“Hẳn là hẹn hò.” Để xuống túi sách:

“Tổng tài ngài ngồi trước, em đi rót ly nước, đừng khách khí...” Hẳn như thế nào tuyệt không khách khí nha.

Lăng Phong mở ra máy tính của Thiên Thiên, nắm con chuột rất tự nhiên ấn lên. Chờ Thiên Thiên từ phòng bếp chuẩn bị nước trái cây đi ra nhìn qua chính là như vậy một màn.

BOSS đại nhân không chớp mắt nhìn chằm chằm quái đang -- chơi game!

Thiên Thiên nhân vật game của Thiên Thiên đã cấp 75, mặc dù thao tác vẫn lơ ngơ như xưa, nhiệm vụ bị làm rối tinh rối mù nhưng là nhân vật cấp bậc thật là tăng lên vì thế Thiên Thiên tự hào kiêu ngạo: Bạch y chính là lợi hại tùy tiện chỉ đạo một chút thăng cấp vù vèo .

“Di, tổng tài anh cũng chơi?” Thiên Thiên kinh ngạc thao tác của Lăng Phong rõ ràng so với nàng còn thuần thực hơn, mẫu chất là... thời gian ngắn ngủi như vậy Thiên Thiên đánh Ba Tư rõ ràng thắng một lv! Đây quả thực, thần tốc a!

Hưng phấn xong Thiên Thiên kỳ quái, tổng tài làm sao sẽ biết id, mật mã game của mình? ?

Nhưng là thao tác kế tiếp sắc bén của Lăng Phong thành thạo để cho Thiên Thiên nhìn ngây người. Thiên Thiên sợ hãi than thì ra là trang bị cùng cấp bậc có là cái gì, vấn đề là ở chỗ biết thao tác, cùng là cây kiếm nhìn tổng tài đi hai phát quái chết =.=.

Trên các kĩ năng phát ra bốn phía hệ thống nhắc nhở Thiên Thiên đánh Ba Tư thành công lên tới lv 78. Hai cấp nữa Thiên Thiên liền max level có thể tiến vào các đại bí tịch giết BOSS , tâm tình hưng phấn nói lời yêu thương ngôn ngữ:

“Tổng tài anh rất lợi hại, thì ra là anh...”

Thiên Thiên thân thể trực tiếp cứng đờ. Trách cứ chính mình vào xem tổng tài giúp nàng thăng cấp, chính mình tại địa bàn liền chủ quan mất đi ý thức đề phòng, bỏ quên chuyện phải giữ một khoảng cách...

Lúc này Thiên Thiên cùng Lăng Phong chỉ có khoảng cách một chút, hơn nữa vừa rồi xem quá mức hứng nên cánh tay tổng tài cứ như vậy khoác lên bờ vai nàng lúc nào mà không có phát hiện, đợi nàng tỉnh lại sau kịp phản ứng thì đã muộn.

“Em đây là muốn lấy thân báo đáp?” Lăng Phong âm thanh nghe có chút khàn khàn, không đợi Thiên Thiên thu tay lại đã đem cổ của nàng giữ chặt.

Thiên Thiên trừng lớn hai mắt thấy mặt tổng tài gần trong gang tấc cách nàng càng ngày càng gần cho đến khi đột nhiên áp xuống tới đôi môi của nàng.

Trong trò chơi Thiên Thiên đánh Ba Tư kiêu mị mỉm cười, dáng người nhẹ nhàng chuyển động, kĩ năng danh chấn tứ phương nhảy cùng với hoa ngũ sắc nhẹ nhàng bay xuống...

Các xúc cảm bên ngoài chen chúc cùng một chỗ làm hai người hơi thở mất trật tự. Thiên Thiên tứ chi vô lực tựa ở trong ngực Lăng Phong trong ngực tùy ý để hân ôn nhu hôn, phẳng phất qua một thế kỷ, rất lâu dài.

“Thiên Thiên...”

“Lưu manh!”

“Pằng!”

Thanh âm cơ hồ đồng thời hưởng ứng. Sau đó hai người đều ngơ ngẩn.

Thiên Thiên đôi môi sưng mặt đỏ bừng, chỗ gờ tay phải đang khiếp sợ.

Lăng Phong tóc rối loạn, má trái hơi phồng hồng, một tay vẫn để tại thắt lưng Thiên Thiên. Mặt không chút thay đổi bộ dạng hiển nhiên Thiên Thiên biết vừa rồi một cái tát kia ra tay hơi nặng một chút.

Thiên Thiên hơi há mồm muốn xin lỗi nhưng là phát hiện như thế nào cũng không nói được miệng. Vừa rồi rõ ràng là nàng bị khi phụ nói cái gì xin lỗi chứ!

“Thực xin lỗi.” Lăng Phong vén lên sợi tóc rơi của Thiên Thiên, nhẹ giọng mở miệng:

“Thực xin lỗi Thiên Thiên, anh vừa rồi kim lòng không được liền...”

Thiên Thiên không thể tin nhìn qua hắn, ngày thường không đem bất luận kẻ nào để vào mắt, tổng tài cuồng vọng duy ngã độc tôn rõ ràng hướng nàng nói xin lỗi, rất chân thành xin lỗi.

Vô ý thức liền rộng lượng nói:

“Không sao, tổng tài thích tùy lúc...”

“Hả?”

Nói bậy a! !

Lăng Phong sung sướng cười một tiếng, đem vị trí ghế nhường cho Thiên Thiên, nói sang chuyện khác:

“Mau max level .”

Lúng túng vừa quét là sạch, Thiên Thiên vui mừng nhìn thấy Thiên Thiên đánh Ba Tư rất kiêu mị, lợi hại, ngửa đầu cười nheo mắt:

“Cảm ơn tổng tài ~ “

“Dự định như thế nào cảm ơn anh.” Lăng Phong giống như lơ đãng hỏi.

Thiên Thiên khó xử gãi gãi đầu, Lăng Phong nói tiếp:

“Buổi tối Nam Nam nháo tôi còn chưa ăn no.”

“Em sẽ là cho anh chút gì đó.” Thiên Thiên xung phong nhận việc, mở ra ngăn tủ xuất ra một thùng lương thực dự trữ, đã thả mấy gói mì ăn liền, thò đầu ra hỏi Lăng Phong:

“Tổng tài, ngài là muốn ăn vị cay hay là vị thịt kho tàu hay là nấm gà ?”

Lăng Phong làm cái bộ tùy ý:

“Tùy tiện.”

Thiên Thiên gật đầu, nhìn nhìn ngày sản xuất, sắp quá hạn phải ăn trước. Vì vậy bị kịch cứ như vậy đã xảy ra.

Bởi vì Thiên Thiên nhất thời phát triển tiên tiến tiết kiệm thức ăn, kết quả người kia đau bụng...

“Sở Thiên Thiên em cho anh ăn là cái gì...” Nói còn chưa dứt lời, cửa phòng lại đung một tiếng đóng kín tiếp theo là tiếng xả nước như thế nhiều lần.

Thiên Thiên hối tiếc đứng ở cửa phòng chờ đợi lão bản đi ra, nói vài câu ngắn ngủi nói xin lỗi sau đó đưa mắt nhìn tổng tài đi vào, như thế nhiều lần.

Bên trong ngoại trừ tiếng xả nước một chút động tĩnh cũng không có, Thiên Thiên gõ cửa phóng nhẹ giọng âm:

“Tổng tài, ngài không có chuyện gì chứ?”

Vẫn không có động tĩnh.

Thiên Thiên kinh hãi, hướng tiến gian phòng cầm lên cái chìa khóa lại xông về đến mở ra cửa phòng: “Tổng tài anh đừng có chết a, tổng tài!”

Cảnh tượng trước mắt tựa hồ không có trong tưởng tượng tổng tài hoàn hảo không tổn hao gì, chỉ là so sánh bình thường một chút hư như vậy. Giọng nói còn có một chút áp lực

“Còn sống.”

“Không phải thế...em vừa rồi ở bên ngoài gọi thật lâu anh không có phản ứng, cho rằng...”

“Tới đây.”

“Hả?”

Lăng Phong duỗi ra một cái tay, Thiên Thiên xem hiểu tổng tài ý là muốn nàng tới đỡ hần, ném xuống cái chìa khóa tới đỡ ở tổng tài bị nàng gây độc thành như thế như vậy chợt dạ vô cùng, đã thử nghĩ kỹ ...72 cách chết thế nào... Thiên Thiên can đảm loạn nghĩ.

“Em run cái gì.” Lăng Phong tức giận lườm một cái Thiên Thiên:

“Đỡ không được sao?” Buông ra bả vai Thiên Thiên:

“Tôi tự mình đi.”

“Không có... đừng đừng đừng, mấy ngày nay chuyển thu có điểm lạnh, trời lạnh nên em hay bị rút gân, vừa rồi chỉ là có chút rút gân, ha ha.... đã không sao.” Ngài nếu là ném ngài ở đây có làm sao thì ta bán mình cũng không nổi nha!

Thiên Thiên dè dặt đem Lăng Phong đỡ đến trên giường gỗ:

“Tổng tài ngài trước liền nằm trong chóc lát, em đi mua ít thuốc.”

“Ừ.”

Gặp BOSS đại nhân rất không khách khí tại trên giường mình nằm xong chớp mắt, Thiên Thiên mới buông lỏng tâm tình từ ngăn kéo cầm điểm tiền lẻ đi xuống lầu.

Thiên Thiên rót nước cầm lấy viên thuốc vào phòng thời điểm phát hiện tổng tài đã ngủ , nghĩ hẳn nhất định là quá mệt mỏi, rón rén ra khỏi phòng.

Trên game Thiên Thiên đánh Ba Tư như xưa không biết mệt mỏi nhẹ nhàng nhảy múa, Thiên Thiên di động con chuột nhìn thoáng qua, nhân vật đã lv 79 đến gần tám mươi , quay đầu lại nghỉ ngơi đang lúc nhìn lại.

Tổng tài đúng là tổng tài, làm gì cũng thật nhanh tay!

Bất quá lúc này Thiên Thiên tuyệt không hưng phấn, bởi vì trong phòng của nàng là BOSS, hơn nữa còn là ăn mì tôm của nàng bị ngộ độc, biết làm sao:

“Tổng tài bây giờ cũng không còn sớm, ngài nên về nhà.”

Tắt đi máy tính, Thiên Thiên nhìn cửa phòng đối diện đóng chặt, dự định đêm nay tại phòng Hách Sảng ngủ chạy đến tủ giày trong hộp lật nửa ngày cũng không còn tìm thấy khóa phòng Hách Sảng, mồ hôi đầm đìa đang chuẩn bị gọi điện thoại cho cô bạn thì điện thoại di động liền vang lên.

Vừa nhìn là Hách Sảng:

“Ừ, Sảng ca ca, bà đi đâu vậy, đêm nay sẽ không về ngủ phải không?”

Đầu bên kia điện thoại là Hách Sảng hào sảng âm thanh: “Không trở về Bà cứ việc tắc quái, náo loạn thiên địa đi!”

Thiên Thiên mừng thầm: “VẬY CHÌA KHÓA GIAN PHÒNG...”

“Không bàn nữa! Không cho phép ngủ phòng của mình! Minh hôm nay thất tình, muốn yên tĩnh... cứ như vậy, cúp máy đây... bye bye!”

“Này này...” Điện thoại truyền đến âm thanh tút tút, Thiên Thiên chưa từ bỏ ý định lại gọi lại, nhưng lcus này đối phương đã tắt máy.

Chẳng lẽ đêm nay muốn cùng với tổng tài ngủ chung một phòng? ! !

22. Chương 28-29

Chương 28

Chuyện tình này làm người ta hoảng sợ cỡ nào nha! Như vậy không tốt, không tốt.

Thiên Thiên suy nghĩ một cái sách lược vẹn toàn, đi lên đem cửa phòng khóa trái, sau đó rón ra rón rén trở về trên ghế sofa nằm xuống.

“Cảm giác an toàn thật tốt!”

Nửa đêm thời điểm thoáng chốc nghe thấy trong phòng tắm tiếng nước chảy, sau đó có người giống như buồn cười:

“Từ bên trong khóa trái cũng gọi là an toàn...” Thiên Thiên gào vài câu, oán hận Hách Sảng nhiều lời như vậy, trở mình ngọt ngào ngủ.

Sáng ngày thứ hai.

Ánh mặt trời như xưa lập lòe.

Thiên Thiên ở tại nhà trọ dị thường thăm thiết.

“- có tặc! !”

“Cứu mạng a! ! ! !”

Còn mặc đồ ngủ ngồi ở trên ghế bệt miệng nàng.

“Hét cái gì.”

Nghe thấy thanh âm quen thuộc này, một giây sau Thiên Thiên mới nhớ tới tối hôm qua BOSS đại nhân hạ mình tại ổ của nàng qua đêm, căn bản không phải là tặc, mà bó thằng trộm cũng không dám lúc này đi ra gây án.

“Tổng tài...”

“Còn đứng ngây đó làm gì, anh đói bụng.”

“A, em đi lấy bữa sáng.” Thiên Thiên vừa đi tới phòng bếp, luôn cảm thấy có chỗ nào không thích hợp, bất quá đã sớm bị tổng tài chỉ huy thói quen, cuối cùng ngẫm lại cũng không thấy có cái gì không ổn, ngoan ngoãn làm bánh mì nướng và nước trái cây.

Thiên Thiên chỉ vào trên bàn ăn một chút, rồi quan sát BOSS.

Tổng tài sẽ không phải là then thùng đi?

Thiên Thiên tận tình:

“Tổng tài, thỉnh dùng không cần khách khí, ha ha ~ “

Hắn nhú mày nhìn xem trong đĩa bánh bao cùng trứng gà, ánh mắt lại chuyển qua li nước cà chua đỏ tươi: “Không có nước chanh hoặc là cái khác sao?”

“A, siêu thị mấy ngày nay cà chua giảm giá...” BOSS sắc mặt tốt... vi diệu:

“Không đúng không đúng...” Thiên Thiên phẩy tay vội vàng giải thích:

“Này quả cà chua mới, thật sự.” Nói uống một hớp lớn, còn biểu hiện ra cái này uống rất ngon:

“Trái cà chua bổ máu dưỡng nhan, tổng tài không thích sao? Kia... Vậy em cho ngài nước táo, anh chờ, rất nhanh.” Nói xong đứng dậy đi vào tủ lạnh cầm trái táo.

“Không cần.” Lăng Phong giữ chặt tay Thiên Thiên:

“Coi như được thông qua.”

Lão bản thật sự là khéo hiểu lòng người.

“Cái này có thể ăn sao?” Đối diện BOSS chỉ vào một quả trong gà trong đĩa .

Thiên Thiên quan sát trên mặt hắn hoài nghi, còn mang theo vẻ mặt đáng ghét như vậy trở nên không bình tĩnh!

Những thứ khác không nói chứ công phu trứng gà tươi Thiên Thiên là mỗi ngày đều làm một lần dù thế nào cũng có thể xem là chuyên nghiệp, ngay cả cái này đều bị khinh bỉ, thật sự là không thể chịu được nữa!

“Không thể!” Nói xong một đĩa cầm xuống gấp lên trứng gà, cho toàn bộ vào trong miệng mình:

“Em có thể!” Lau miệng lại uống một hớp lớn nước cà chua, cầm lấy bánh mì tiếp tục gặm.

“Lần đầu tiên chứng kiến có cô gái ăn như vậy.”

Thiên Thiên tức giận: ” Sinh hoạt tổng tài ở trong xã hội thượng lưu, bên cạnh đều là tiểu thư danh môn thiên kim nhìn không thấy tới là rất bình thường, không cần quá tự ti.”

Thiên Thiên bình thường tính tình ôn hòa, bất quá nhất định phải loại trừ mấy ngày nay. Mấy ngày nay chính là Thiên Thiên mấy ngày nay.

“Sẽ phản kháng, rất tốt, như vậy không sẽ có vẻ tôi là đang khi dễ em.”

Lăng Phong cười rộ lên rất đẹp nhưng nụ cười này làm cho người sinh ra cảm giác kinh sợ, Thiên Thiên vừa rồi bị chỉ khí bị kích thích trong nháy mắt sụp đổ, vui đầu ăn một câu nói cũng không dám nhiều lời.

Thu thập xong chén đĩa xem nhìn thời gian vừa vặn, Thiên Thiên thay xong y phục chuẩn bị ra cửa, thì thân ảnh của BOSS đại nhân cao lớn rất có khuôn cách vượt qua, lại không quá tốt phê phán BOSS một Đại lão gia chen cái cửa với nàng, đành phải không có tiền đồ dự định từ khe hở chen ra ngoài, kết quả chen lấn nha chen lấn nha, chen lấn nhiều lần BOSS vẫn không nhúc nhích.

Chẳng lẽ tổng tài có thói quen đứng cửa luyện công buổi sáng? !

”Máy giặt mất nước.” Lăng Phong đột nhiên đến đây một câu.

Thiên Thiên đầu tiên là không hiểu ra sao, đón lấy kịp phản ứng, hít hà áo sơ mi trên người tổng tài, ngửa đầu hỏi:

“Anh tối hôm qua tự mình giặt quần áo?” Còn biết mất nước.

“Đừng đem anh nghĩ giống như một phế nhân đừng quên khi em mười ba tuổi...” Lăng Phong dừng lại.

“Mười ba tuổi?” Thiên Thiên vô ý thức nhớ lại chính mình mười ba tuổi năm ấy làm những thứ gì... trước hết tràn vào đầu óc chính là vừa qua khỏi ngày sinh nhật ba mẹ gây gỗ, mẹ chưa bao giờ cùng ba ba cãi nhau ném đi chén rượu trên bàn, nàng đuổi theo mẹ chạy ra trên chân dép bị rút vụn thủy tinh đâm vào lòng bàn chân, nhịn đau đuổi theo mẹ chạy ra.

Mẹ không thấy, dưới chân không ngừng chảy máu, lúc này nàng mới biết được đau nhức.

“Đừng khóc.” Đại ca ca vỗ vỗ nàng an ủi, thay nàng xử lý miếng thủy tinh.

Khi đến phòng khám bệnh thời điểm xếp hàng thật dài, nàng cực sợ, luôn luôn trong nhà có hơi ẩm, mẹ luôn luôn mỉm cười luôn luôn ôn hòa ba ba. Chưa từng có gặp qua loại chuyện như vậy nàng lệ rơi không ngừng.

Đại ca ca không biết từ đâu lấy ra một gói bông khử trùng cùng băng gạc, mười mấy tuổi nàng đã rất cao, Đại ca ca lại cao hơn nàng hai cái đầu cộng thêm đôi mắt vĩnh viễn không lộ vẻ gì thấy thế nào đều là ca ca xinh đẹp.

“Còn đau không?” Ca ca đẹp khó có được không liếc xéo nàng, trong mắt còn mang theo ân cần.

Nàng khóc không thành tiếng, động tác hẩn dụ dằn giúp nàng xử lý miếng vết thương...

“Đang loạn tưởng cái gì?” Giọng nói của BOSS cắt đứt suy nghĩ của Thiên Thiên:

“Không cần phải cho là anh tại nơi này tá túc một đêm có thể tùy tâm sở dục, đi muộn thì chuyên cần....” Nói xong lạnh lùng xoay người xuống thang lầu.

Thiên Thiên đuổi theo, không hiểu cảm thấy tổng tài vừa rồi ánh mắt nhìn nàng là lạ, giống như là đang trốn tránh cái gì, nghĩ lại tổng tài cho tới bây giờ đều là bá đạo một tay che trời, coi như là khi dễ nàng cũng rõ rệt có đâu phải trốn tránh.

Dọc theo đường đi giao thông tốt không có xuất hiện kẹt xe điều này làm cho Thiên Thiên rất vui mừng.

Có thể giảm bớt thời gian cùng tổng tài chung đụng kia đều là vạn hạnh nha!

Nhưng là cùng vào cửa chính công ty liền không được bình thường. Từ cửa thang máy đến tiến vào thang máy rồi đến bước lên phòng làm việc anh mất theo đuôi Thiên Thiên thật lâu không tiêu tan, hết lần này tới lần khác BOSS đại nhân còn đặc biệt không có tự giác cùng nàng sóng vai đi sau đó cười đến hòa ái dễ gần ý vị thâm trường, cười xong mới nện bước tiêu sái đi vào thang máy, Thiên Thiên lập tức có gan dự cảm bất tường.

[alobooks.vn]

Chương 29

Suy đoán thấp thỏm bất an, Thiên Thiên yên lặng ai oán bị dày vò đến giờ cơm trưa.

Không có nhận được điện thoại của Chu thư ký. Cũng không có truyền đạt xuống bất kỳ chỉ thị gì.

Thiên Thiên duỗi lưng một cái thở một hơi dài nhẹ nhõm, không có chú ý tới người phía sau thế cho nên có người gọi:

“Sở tiểu thư.” Thời điểm tim bị cả kinh tim đập đều chậm nửa nhịp.

Thiên Thiên quay đầu nhìn lại là LILY quây lê tân, nhắc tới tâm mới từ từ nơi xuống:

“Ừ, LILY, có việc gì sao?”

“Ha ha, là” Còn không có nói thẳng vào ý chính, LILY đã trước nâng váy Thiên Thiên nói: “Sở tiểu thư vóc người thật tốt, mặc cái gì y phục đều dễ xem. Nha ~ đây là váy tơ hàng mới nhất của Chanel năm nay số lượng hạn chế đi?” LILY hai mắt không chớp.

Thiên Thiên lúng túng hỏi: “Cái này thật sự là Chanel số lượng?” Khó trách nàng cảm thấy mặc đặc biệt thoải mái, mặc dù mỗi lần mặc thời điểm cũng sẽ nhớ tới mặt lão bản sẽ toàn thân nổi cả da gà, bất quá váy này mặc vào thật tốt không mặc thật lãng phí nha, chỉ là... mặc lâu như vậy hàng hiệu số lượng hạn chế nàng rõ ràng một chút cũng không biết, hơn nữa vẫn là dùng máy giặt quần áo...

Thiên Thiên lập tức có cảm giác tội ác tày trời.

“Hi hi, là tổng tài tặng đi?” LILY cười đến càng nhiệt tình:

“Tổng tài thực là tinh mắt, cái váy này cô mặc lên rất đẹp!”

Nhân viên Lăng thị làm gì có ai Thiên Thiên không biết, ngoại trừ mấy bác nhan viên vệ sinh mới vào gần đây trên cơ bản đều đối nàng bất quá rõ như lòng bàn tay, LiLy tại quây lê tân cương vị nhân nhâ nhẹ nhàng nhảm chán đương nhiên cũng không ngoại lệ không chỗ nào không hiểu, thái độ đối với Thiên Thiên dừng đề cập có nhiều nóng hổi, nóng hổi đến mức Thiên Thiên đều không thích ứng được.

Nhớ rõ lúc trước ngày đầu tiên đến Lăng thị phỏng vấn thời điểm phỏng vấn mấy cô ấy cao ngạo lạnh lùng, sắc mặt trước nay chưa thay đổi, Thiên Thiên muốn hỏi một chút LILY có phải hay không có chị em sinh đôi gì không ...

“Cái kia, LILY.” Thiên Thiên chỉ chỉ đồng hồ:

“Không còn sớm, không có chuyện gì, vậy mình trước đi ăn cơm nha.” Nói rồi túi xách chuẩn bị đi.

LILY vội đuổi theo gọi Thiên Thiên: “Không đúng không đúng..tôi thiếu chút nữa đã quên rồi chính sự!” Xin lỗi cười:

“Sở tiểu thư, Vân Từ còn ở bên ngoài chờ cô đây, cô mau đi đi, hần đã tới đã lâu rồi.”

“Vân Từ?”

“Đúng rồi, Sở tiểu thư quen biết thật nhiều!”

“Ách...” Thiên Thiên gật đầu:

“Vậy tôi đi trước.”

Tại cửa công ty đỗ một chiếc xe màu đen Thiên Thiên mới vừa đi ra đi liền chứng kiến Vân Từ mặc âu phục hướng nàng đi tới.

Chần chờ một chút: “Vân tổng nghe LILY nói ngài tìm tôi.”

Vân Từ gật đầu, nói giọng nói:

“Như thế nào, Sở tiểu thư không hi vọng anh tìm em?”

“A, không đúng không đúng..tôi là cảm thấy có điểm kỳ quái.” Hần không phải là muốn thọc gậy bánh xe đi, nàng cũng sẽ không làm quảng cáo nha.

“A, đã như vậy, lên xe nói.” Vân Từ giúp Thiên Thiên mở cửa xe.

So với Lăng Phong, Vân Từ bộ dạng gặp mặt liền mỉm cười làm cho Thiên Thiên lưu lại ấn tượng an toàn nhiều hơn.

Thiên Thiên hướng cửa lớn công ty nhìn một cái, sau đó lên Vân Từ xe.

Kỳ thật nàng cũng không biết mình đang nhìn cái gì, mỗi ngày bị tổng tài dùng các loại lý do muốn mời cùng ăn cơm trưa giống như có lẽ đã có chút thói quen.

“Sở tiểu thư là người phương nam đi.”

Thiên Thiên kinh ngạc: “Vân tổng làm sao sẽ biết rõ tôi... ?”

Vân Từ nghiêng đầu cười cười:

“Con gái phía nam hay xấu hổ, Sở tiểu thư thoát nhìn rất phù hợp.”

“Ừ, tổ tiên là người phương nam.”

“Phía nam có tòa thành nhỏ, chỗ đó có một con sông nhỏ, bình thường không có người nào đi, bởi vì bọn họ không biết sông nhỏ có một cửa phía đông, phong cảnh bên trong rất đẹp, lhi còn đi học tôi thường xuyên đi.” Vân Từ nói khoe miệng hoài niệm mỉm cười.

Hắn nói Thiên Thiên mới biết khi đó Tiêu Hàn đã từng mang nàng đi qua một lần, nói là mang nàng đi gặp anh họ thần bí của hắn kết quả khi nàng đi đến thời điểm anh họ thần bí kia bởi vì cha gặp chuyện không may nên đã đi rồi.

“Đang suy nghĩ gì?”

“Vân tổng.” Thiên Thiên mang không thể tin nhìn xem hắn:

“Ngài...”

Vân Từ gật đầu:

“Là anh.”

Thiên Thiên kinh ngạc, một hồi lâu mới phản ứng tới:

“Thật sự là anh, anh là anh họ của Tiêu Hàn, anh thường xuyên tặng quà cho em.” Nói có điểm kích động:

“VẬY anh vì cái gì không nói cho em biết anh là ai, này quá kỳ diệu, chuyện như vậy khiến em nhớ thật lâu vẫn muốn biết rõ nguyên do đây.”

Nói nở nụ cười: “Anh vậy mà cũng có thể chơi, chơi nhiều năm như vậy.” Xin lỗi nhắc tới thổ lộ tin chuyện tình:

“Kia không nghĩ là anh trở về khi đó thật sự là ...”

“Là anh.”

Xe ở trên bờ sông dừng lại, Vân Từ nghiêm túc nhìn Thiên Thiên:

“Là anh.”

Cửa sổ xe hơi lay mở, gió biển thổi vào mặt Thiên Thiên vài sợi tóc quét gò má ngứa một chút.

“Năm đó trong thư từng chữ đều là thật, Thiên Thiên, lời của em còn có là thực không?”

Hết thấy tới quá đột ngột Thiên Thiên không chỉ là một chút không tiếp thu được. Vốn chỉ là một trò đùa, mà lúc này Vân Từ nghiêm túc muốn thực hiện lời hứa làm cho nàng không biết làm sao.

“Hai người... Cùng Tiêu Hàn giấu diếm em lâu như vậy...”

“Khi đó cha anh trên phương diện làm ăn gặp phải vấn đề, anh vừa học, vừa làm việc không muốn liên lụy đến em cho nên định ra một cái kỳ hạn bảy giờ hết thấy đều đã đi vào quỹ đạo cũng là thời điểm thực hiện lời hứa của anh .” Vân Từ mắt chuyên chú nhìn Thiên Thiên:

“Hiện tại anh có thể cho em hạnh phúc, có thể làm cho em giống như trước đây hay cười, Thiên Thiên làm bạn gái của anh, được không?”

Đột nhiên gặp nhau, đột nhiên chân tướng rõ ràng, đột nhiên thổ lộ. Nếu không phải là gò má có một chút cảm giác ngứa, Thiên Thiên thật sự sẽ cho là mình đang nằm mơ.

“Không phải ...thế, Vân tổng... ngài đừng giống như vậy, em thật sự cảm thấy...”

“Anh là nghiêm túc.”

Một người thực ghê gớm chờ một người khác lâu như vậy, thực ghê gớm chịu việc nhìn không thấy nàng mỗi một ngày, sau đó tại hần cảm thấy thời điểm có thể cho nàng hạnh phúc lại xuất hiện, hoặc là vì người này có nghị lực nhẫn nại siêu phàm hoặc là chính là gạt người đem mình đùa giỡn. Chỉ là về mặt Vân Từ rất chân thành tha thiết tuyệt không giống như là dối trá .

“Cho dù...” Thiên Thiên vén lên trên mặt tóc rơi:

“Cho dù anh là anh họ của Tiêu Hàn cùng em cũng chưa từng gặp mặt...” Làm sao có thể như vậy thích nàng, hơn nữa không thể tưởng tượng nổi đợi nàng nhiều như vậy năm, đây cũng quá làm cho người ta không cách nào tin nổi .

Vân Từ lắc đầu: “Không...em chưa từng gặp qua anh nhưng là anh vẫn luôn nhìn em. Còn nhớ rõ ở cửa trường học em hiểu lầm một đứa con trai khi dễ nữ sinh, đem hần đau mắng một trận về sau gặp một lần lại mắng một lần không?”

Loại chuyện như vậy Thiên Thiên đúng là đã làm rất nhiều, cho nên nàng thật sự không nghĩ ra...

“Em nói... bộ dạng đẹp trai như vậy còn ra lừa gạt con gái, thật sự là đáng tiếc gương mặt này của mi, có nhớ không?”

Như vậy nhắc tới Thiên Thiên nghĩ tới, lừa gạt con gái lại lớn lên đẹp trai ...”A, là anh!”

Thiên Thiên tự phát biên đạo: “Anh không phải là bởi vì một ít lần nhìn thấy em, cảm thấy em đặc biệt có tinh thần thượng nghĩa, sau đó liền một mực lặng lẽ chú ý, dùng phương thức thần bí đến gần...” Phương thức như vậy quá giống trong tiểu thuyết ngôn tình đi? ? ?

Từ Vân khẽ kinh ngạc trên mặt, Thiên Thiên xác định thật sự bị kịch như thế bị nàng đoán trúng.

Gió biển ơi, dẫn ta đi đi

~

“Em có muốn đi xuống đi một chút không?” Vân Từ nhìn Thiên Thiên hai tay ở cửa sổ xe hỏi.

Thiên Thiên tùy tiện gật đầu:

“Ok”

Đạo này, như thế nào chuyện cổ tình nào nàng cũng đụng phải vậy, không những là nữ chính mà là nữ phụ! ! !

“Thiên Thiên, nếu như em nghĩ dối ý, anh không sẽ tức giận .” Vân Từ đột nhiên ở sau mở miệng.

Trời xanh mây trắng, thanh âm của sóng biển hương vị gió biển trong nháy mắt làm cho Thiên Thiên thanh tĩnh.

Thiên Thiên cúi xuống giày cao gót chân không ở trên bờ cát đi một vòng, dừng bước lại:

“Vân Từ, em... Không biết anh nói thật hay giả, bởi vì...” Thiên Thiên có điểm loạn:

“Chúng ta thật không phải là quen thuộc, hơn nữa.... ” cắn cắn môi:

“Năm đó người viết thư cho anh không phải là em, là bạn cùng phòng em đùa giỡn, làm cho anh hiểu lầm thật sự thật xin lỗi.... thật sự.”

Nói xong những lời này, Thiên Thiên đều kinh ngạc chính mình khi nào thì trở nên bình tĩnh như thế.

“Em không tin anh?”

Thiên Thiên lắc đầu lắc tay: “Không phải vậy, chỉ là chúng ta thật sự không quá quen thuộc, mặc dù bởi vì Tiêu Hàn là nguyên nhân để cho chúng ta có phương thức liên lạc với nhau, biết rõ đối phương như vậy nhưng là em liên tục cũng chưa từng thấy qua anh, thật sự không biết nên như thế nào đáp lại... Thực xin lỗi em nghe điện thoại.”

Thiên Thiên trở lại xe vị trí mở cửa xe cầm điện thoại, trên màn hình bốn chữ BOSS là như vậy nhìn thấy mà giật mình.

Thiên Thiên đã lấy lại tâm trí đã hoàn toàn không giống sự rối loạn không biết thế nào như vừa rồi đã tỉnh táo trầm ổn, trong đôi mắt to chính là khẩn trương, khẩn trương cái gì....phỏng đoán Thiên Thiên chính mình cũng không biết.

Điện thoại bên kia trầm mặc vài giây, Thiên Thiên thiếu chút nữa liền cho rằng là Lăng Phong không cần thận dụng phải bàn phím gọi lắm rồi, thử dò xét tính mở miệng:

“Tổng tài? A lô, tổng tài?”

“Em đang ở đâu.” Không phải là vấn đề.... nhưng nhất định phải trả lời giọng nói từ xưa không thay đổi.

Thiên Thiên nhìn một cái Vân Từ đứng ở đằng xa nhìn xem nàng, chợt dạ cũng không biết trong lòng vì cái gì, yếu ớt mở miệng:

“Ồ... bờ biển.”

“Cùng ai.”

“Cùng.... Không có, một mình em.” Nói xong nhin không được tự hỏi tại sao mình phải nói dối.

“Phải không?”

Thiên Thiên tim đập thoảng cái rối loạn.

Tổng tài bình thường sẽ không hỏi nàng vấn đề gì, nhiều lắm là nói vài cái đơn giản nếu như đã có “Hỏi” như vậy nhất định là đang hoài nghi a...

“Tại chỗ đó, anh qua đó.”

“Hả? Tổng tài, ngài...” Ông nghe truyền đến âm thanh cúp máy.

Thiên Thiên sợ hãi...sau đó vì chính mình tự cảm thấy không giải thích được.Nàng rốt cuộc sao lại bối rối cái gì?

Chẳng qua là cùng Vân Từ đi ra tâm sự, hơn nữa coi như còn là quen biết cũ, mặc dù hần đột nhiên thổ lộ dọa nàng nhảy dựng, bất quá quá trình nói tới coi như là cùng bạn cũ gặp nhau ...sợ cái ỉ mà sợ!

Nghĩ thông suốt Thiên Thiên cũng tất nhiên không thể sợ .

“Là Lăng tổng sao?” Vân Từ đã đi tới đây, đứng ở bên cạnh Thiên Thiên.

“Ừ.”

Không đúng! Tổng tài làm sao sẽ biết rõ vị trí của nàng? ? ! !

23. Chương 30-31

Chương 30

“Thiên Thiên, lên xe chờ đi.” Vân Từ nói dặt tay Thiên Thiên: “Tay lạnh như vậy, có phải hay không chỗ này giá quá lớn?”

Thiên Thiên cuống quýt rút đi tay:

“Không... Không lạnh, cảm ơn Vân tổng quan tâm.”

“Có lẽ anh nên sớm nói cho em biết điều này, thoảng cái toàn bộ nói ra, hù dọa em phải không.”

“Ách..có lẽ.” Ngay cả có điểm quá phim ảnh...

Thiên Thiên còn không có suy nghĩ cẩn thận thì tiếng còi quen thuộc vang lên, ngay sau đó là tiếng thắng xe, sau đó nghe thấy một tiếng xe cửa đóng lại, nàng đều vì BOSS tỉnh thoảng đập mạnh xe mình mà cảm thấy đau.

Lăng Phong mặc âu phục cùng Vân Từ không sai biệt lắm chẳng qua là bất đồng màu sắc, khác biệt lớn nhất là rõ ràng không phải y phục mặc ở trên thân hai người, mà là rõ ràng khí chất hoàn toàn bất đồng.

Thiên Thiên quan sát nét mặt BOSS.

Lăng Phong hướng Vân Từ gật đầu nhẹ xem như chào hỏi, ngay cả bình thường Thiên Thiên đều thấy nụ cười dối trá cũng không có mang theo, hơn nữa nàng phát hiện ánh mắt tổng tài nhìn Vân Từ hôm nay tựa hồ có một chút dịch ý, hai người gặp mặt càng giống là đang giằng co.

Thiên Thiên đang suy tư BOSS đại nhân hôm nay đây là thế nào, ngẩng đầu phát hiện đại BOSS đang cúi đầu nhìn chằm chằm nàng, không mang theo vẻ mặt nói câu: “Lên xe.” Mà là người chạy tới cửa xe bên cạnh mở cửa.

“Nha.” Thiên Thiên quay đầu lại nhìn nhìn Vân Từ, muốn nói cái gì, còn chưa kịp mở miệng cũng đã bị BOSS đại nhân không hề thương hương tiếc ngọc cứng rắn lôi lên xe.

Đại khái là Thiên Thiên cảm giác mình thật sự đã làm gì thực xin lỗi trời đất thì phải, đang khi bị Lăng Phong trực tiếp nhét vào xe thời điểm đó một chút giãy dụa cũng không có, ngoan ngoãn ngồi.

Xe tăng tốc nhanh chóng biến mất. Không có ai chú ý tới người đứng ở xe bên kia trên mặt hắc làm cho người ta đoán không ra thần sắc.

“Thắt dây an toàn.” BOSS không mang theo vẻ mặt, xe lái thật nhanh.

Ngắn người ...

“Thắt dây an toàn.” Lăng Phong nói lại, giọng nói đã có vẻ bức mình ở bên trong.

Tiếp tục ngắn người...

Đột nhiên phanh xe, Thiên Thiên đang trong trạng thái suy tư không hề đề phòng, đầu thoảng cái cúi trên xe.

“- a...” Thiên Thiên xoa trán, hoàn hảo không sao... Di?

“Tổng tài, anh...” Nhìn Lăng Phong đặt bàn tay ở phía trước, thuận lợi tránh cho đầu nàng bị đầu bẻ, Thiên Thiên trong lòng dâng lên một cổ ấm áp, một cảm giác nàng không hiểu.

“Thực xin lỗi tổng tài, em vừa rồi...”

Lăng Phong cắt đứt lời nàng lạnh lùng nói:

“Đang suy nghĩ có nên hay không cùng Vân Từ một chỗ?”

Thiên Thiên mới vừa muốn phản bác, đột nhiên nhớ tới hắc làm sao sẽ biết rõ nội dung nàng cùng Vân Từ nói chuyện, ngoại trừ một loại khả năng --

“Tổng tài theo dõi em... ?” Còn ghi âm!

hắt định là buổi sáng lúc ra cửa...

Khó trách hắc hôm nay một buổi sáng không có tìm nàng gây phiền phức, chắc là nhất cử nhất động của nàng mỗi một câu nói đều bị hắc nghe được, nói như vậy mà ngay cả nàng đi toilet hắc đều...

“Lưu manh!” Thiên Thiên đập đập.

“Đang tìm cái này sao?”

Nhìn xem Lăng Phong trên tay lấy ra một cái vật nhỏ màu đen, Thiên Thiên hận nghiêng răng nghiêng lợi:

“Tổng tài, anh làm chuyện như vậy là xâm phạm riêng tư, là phạm pháp!”

“Muốn khởi tố chuyện này chờ em có thể trở về hẳn làm tiếp.” Lăng Phong đến gần Thiên Thiên:

” Làm xong chuẩn bị chạy trốn thì tốt hơn.”

Theo dõi hẳn dựa vào mặt nàng càng ngày càng gần Thiên Thiên tâm thoảng cái khó nói, tâm trnagj tức giận vừa rồi đã không có, thay vào đó là... mặt hồng tim đập.

Thiên Thiên mãnh liệt nháy mắt mong tỉnh lại lý trí đang ngủ quên.

Không đúng không đúng không đúng nha.... loại tình huống này nàng cần phải hô cứu mạng, cần phải chạy trốn ... như thế nào...

“Rất mong đợi?” Lăng Phong như cũ là mặt không chút thay đổi, chỉ là trong mắt nhiều hơn chút ít ánh mắt Thiên Thiên không hiểu, rõ ràng là nhìn người trong lòng mới có ánh mắt đó mà lời nói ra lại bén nhọn đả thương người:

“Sở Thiên Thiên, anh thật sự không biết em là thật đơn thuần hay là giả bộ, có lẽ chúng ta có thể thử xem.”

Lửa nóng ầm ập trong nháy mắt bị một chậu lạnh buốt nước dập tắt, Thiên Thiên không thể tin gương mặt đang gần mình trong gang tấc đã quên lẽ nghi, đã quên tiền lương trong tương lai, tay phải không khống chế nâng lên hướng Lăng Phong tát một bạt tai. Sau tiếng vang không khí đều động lại. Thiên Thiên không thể tin được nàng vừa rồi rõ ràng đánh lão bản của mình lần nữa.

Lăng Phong trên mặt vẫn vẻ mặt không rõ, chỉ là đáy mắt ngọn lửa càng đốt càng mạnh nhìn chằm chằm mặt Thiên Thiên, nàng cảm giác mình trên mặt mỗi một tấc da đều bị nó đốt tổn thương.

Xe đột nhiên khởi động, buổi trưa này trải qua quá kỳ diệu làm cho người ta không thể tin được, Thiên Thiên đầu trên lần vào suy tư, trong đầu tất cả đều là đã không cách nào suy tư.

Đợi nàng có thể suy tư lúc thì đã đang ở trong nhà của Lăng Phong.

Lâm má mang theo Nam Nam giống như là muốn ra cửa, chứng kiến Lăng Phong về nhà đi lên nói mấy câu rồi cười đối với nàng đang ra sức thoát ra tay của hắn, nghĩ chạy về phía Thiên Thiên bên kia Nam Nam nói cái gì đó đột nhiên liền an tĩnh, ngoan ngoãn đi theo Lâm má ra cửa, được ba bước vừa quay đầu lại hướng Thiên Thiên làm mặt quỷ.

Thiên Thiên đương nhiên không có tâm tư đáp lại hắn, tập trung tinh thần đặt ở trên mặt “tổng tài đây là muốn làm sao”.

“Tổng tài, không có việc gì em đi trước.” Quay đầu đi.

“Đừng quên hợp đồng.”

Thiên Thiên dừng lại chân: “Hợp đồng chỉ nói em phải chiều cổ Nam Nam ba tháng, chưa nói phải chiều cổ tổng tài... anh.” Vốn là một câu ngây không sợ chết đứng dưới ánh mắt bén nhọn của Lăng Phong nhìn chằm chằm cũng nói không có sức lực gì.

“Hợp đồng cũng nói, quyền giải thích cuối cùng đều thuộc về tôi.”

Đây tuyệt đối là lợi dụng chức quyền, quá không nhân tính ! !

“Thực xin lỗi, người trong cuộc không có ở đây, em có thể lựa chọn rời đi.” Bình thường còn chưa tính Thiên Thiên cũng không biết hôm nay là thế nào, cũng bởi vì Lăng Phong khi ở trên xe cầu nói kia nên chính là không muốn cúi đầu chịu thua, cơn tức cũng theo lên .

Vừa mới chuyển thân, vòng eo đã bị người ta ôm, sau đó một cái chuyển mình Thiên Thiên chỉ biết là BOSS ở công ty đối với nàng giở trò lưu manh, lần này tốt lắm dưới ban ngày ban mặt liền đùa giỡn lên - -

“Lưu manh! Thả em xuống, cứu mạng, cứu...”

“Lại kêu thử xem.”

“Cứu mạng, tổng tài giỏi trò lưu manh! !” Tiếp tục kêu.

Động tác thoảng cái đảo ngược biến thành nằm ngang tại trong ngực Lăng Phong đây là một tư thế nguy hiểm cỡ nào, bởi vì miệng nàng tùy thời cũng có thể bị...

“Ngô... Buông ra... ưm...” Đôi môi bị khép kín, hô lên mấy chữ liền không còn có một chút khe hở.

Chờ môi của hắn lúc rời đi Thiên Thiên phát hiện mình đã nằm trên ghế trong phòng khách, mới vừa mới đổi hắn giỏi trò lưu manh, BOSS cứ như vậy đè ở trên người nàng.

Lúc này tổng tài chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung – -Mặt người dạ thú!

Thiên Thiên sợ hãi.

“Em... em không cần tiền lương...” Anh thả em đi đi.

“Không được.” Đơn giản dứt khoát hai chữ.

[alobooks.vn]

Chương 31

Váy liền áo sau lưng khóa bị kéo ra, hần ngón tay linh hoạt trượt đi vào, nhu có dòng điện không ngừng nghỉ chút khuếch tán, nàng nhin không được sống lưng run rẩy:

“Không...”

“Em cần phải đối với Vân Từ nói không.” Hần lúc này trong mắt có nồng đậm lửa ghen không che giấu:

“Về sau cách hắn xa một chút, biết không.”

Lăng Phong ngày thường thái độ đối với nàng mặc dù liên tục lạnh lùng không thể nào, nhưng là cùng hắn hiện tại so sánh đây cơ hồ là một loại an phương thức biểu đạt cực đoan, làm cho nàng sinh ra một loại n bất lực, khủng hoảng không thể kháng cự.

Vô ý thức lung tung giải thích:

“Em cùng Vân Từ là trước đây thật lâu liền biết, chỉ là chưa từng gặp mặt, chân tướng vừa rồi anh cũng nghe được , em cũng không biết hắn làm sao sẽ.... làm sao sẽ nói thích...” Đối với Vân Từ đột nhiên xuất hiện thổ lộ, Thiên Thiên vẫn không có hiểu rõ.

“Bởi vì hắn biết rõ anh yêu em.”

Lăng Phong câu này vừa nói ra khỏi miệng, Thiên Thiên chấn kinh đến thân thể cứng đờ.

“Có thể... nhưng là cái đó cùng em... cái đó cùng...” Đầu lưỡi như bị thắt biểu đạt không thể, ngay cả lời nói đều nói không xong.

“Em bây giờ không cần biết rõ những thứ này.” Lăng Phong trong mắt lửa ghen chuyển thành một loại ngọn lửa khác, trong tay trượt xuống rơi vào ghế, áo trơn rơi đến trên sàn nhà.

Bị cách bá đạo thổ lộ Thiên Thiên phát hiện mình đã thân không mảnh vải, nửa người ở trong ghế mặt đỏ như bị hiển máu, thẹn quá hoá giận:

“Anh... Làm gì cởi xuống y phục của em, em muốn tố cáo anh...”

“Cáo anh cái gì? Chiếc váy này là anh tặng cho em , anh hiện tại thu hồi mà thôi.”

“Anh... Hẹn hò!”

“Muốn đem y phục của anh cho em mượn sao?” Nói cởi bỏ nút ở cổ áo.

“Lăng Phong, anh... tên lưu manh!” Mắt thấy mặt của hắn cách nàng càng gần, nàng lại không có cách nào thoát ra khống chế của hắn chỉ có thể bảo vệ vị trí bộ ngực tránh cho việc quá ác, bất đắc dĩ thấp giọng cầu xin tha thứ:

“Tổng tài..em sai rồi, anh bỏ qua cho em đi...”

“Tốt.” Hắn buông ra tay ôm vòng eo của nàng, một giây sau đôi môi ấm áp liền che lên, nàng toàn thân run rẩy càng thêm lợi hại, tại khi hắn cạy ra hàm răng của nàng tại trong miệng nàng tùy ý cướp đoạt, giống như nghe thấy hắn giọng buồn buồn nói:

“Anh đã bỏ qua cho em, nhưng chính em...” Sau đó tiếp tục say mê.

Mở mắt ra phát hiện nơi này không phải là đại sảnh Thiên Thiên đã tới mà là phòng của Lăng Phong. Mùi hương nam nhân nhạt tràn ngập khoang mũi, hơn nữa là hương vị của hắn.

Thiên Thiên còn muốn giãy giụa nhưng là lòng không đủ lực, môi của hắn chỉ là từ trên mặt nàng lướt qua mà thôi mà có thể làm cho nàng toàn thân mềm yếu, đầu ngón tay vô tình hay cố ý nhẹ nhàng vừa đụng nàng cơ hồ sẽ phải la lên.

“Thiên Thiên, cho anh...” Giọng khàn khàn trước sau như một dễ nghe ở bên tai nhẹ nhàng vang lên, giống như là đang hỏi thăm, hoặc như là đang dụ dỗ thần kinh của nàng.

Nàng còn chưa kịp mở miệng nói: “Không cần ” thì trước ngực mềm yếu chưa từng có người đụng vào qua lúc sau đã bị hắn bá đạo chiếm lĩnh, cự tuyệt bật thốt lên thành tiếng rên rỉ.

Nàng hít thở không thông, ngán ngửi giữa nóng lòng, khe hở đôi môi một tiếng đón lấy một tiếng rên rỉ nỉ non thanh âm đó hắn nghe được, làm cho hắn rất cuộc không khống chế được chính mình muốn thuận phục nàng.

Gió xuân phất qua nhạt rèm che cửa sổ màu lam nhạt sát đất, trên giường hình ảnh hai người ôm nhau chiếu rọi ở trên tường hình thành một đạo hình ảnh duy mỹ.

Nàng nhỏ giọng khóc sùt sùi: “Không cần ...em không cần .., đau quá!” Giơ chân lên chuẩn bị đem nam nhân trên người đá văng, thì bắp đùi đau hơn, chuyển thành khóc lớn:

“Bại hoại, đau quá, em không cần!”

Lăng Phong đầu đầy mồ hôi, vừa trấn an tâm tình nữ nhân dưới thân còn muốn khống chế chính mình bảo trì tư thế không bị nàng bỏ qua, khống chế hết thấy sự tỉnh táo lúc này đã hoàn toàn mất đi khí phách, một chút bình tĩnh không có.

Đã sớm lĩnh giáo qua khí lực của nàng không phải bình thường chỉ là khi này... Đại khái không có một người nào, không có một nam nhân nào sẽ chẳng phân biệt được hướng chi tình hướng là loại mới vừa... vừa tiến vào một nửa đã bị nàng dùng đầu gối không cho phép tiến vào.

“Ngoan ngoan, lập tức không đau.” Hắn cúi đầu hôn một cái không ngừng, mảy may nhịu lại giống như là ảo não sự lỗ mãng của mình. Nhưng thật ra là hắn không nghĩ tới Thiên Thiên còn là lần đầu tiên, cứ như vậy lỗ mãng vọt vào... tạo thành hiện tại loại tình huống lúng túng như thế...

“Đến, nghe lời... đem chân bỏ ra.”

“Em không cần ...anh khiến cho em đau quá...” Khóc lóc kể lể.

Hắn nhìn ánh mắt của nàng, hơi thở thô gấp thấp giọng nói: “Sẽ không...anh bảo đảm.”

Thiên Thiên vừa thở phì phò để hắn tùy ý đem bắp đùi của nàng dờ đi, cảm nhận được nhịp đập của hắn tại trong cơ thể nàng đau đớn dần dần giảm bớt...

“Lăng Phong anh bại hoại! Em... em muốn xin nghỉ... Anh không thể trừ chuyên cần của em... A, cứu mạng -- “

Đây là lần thứ ba trong biệt thự phát ra tiếng gọi âm ỉ như thế, người giúp việc cứ như chuyện không liên quan đến mình, phảng phất thanh âm gì cũng không nghe thấy.

Cái này chính là chuyên nghiệp!

Tĩnh lại lần nữa, đã là lúc hoàng hôn phủ xuống. Thiên Thiên phản ứng đầu tiên chính là nhanh trở về nhà trọ.

“Sở tiểu thư tỉnh rồi, tiên sinh buổi chiều đi ra ngoài, nói tối nay trở lại, để tôi giúp Sở tiểu thư.” Lâm má đem một bộ váy liền áo để ở đầu giường, sau đó nhìn Thiên Thiên cười cười xoay người đi ra ngoài:

“Phòng tắm ở bên cạnh, cô trước thay quần áo, tôi đi lấy cơm.”

Thiên Thiên ngẩng đầu, cảm thấy muốn sụp đổ xuống .

Bị kịch như vậy một màn rõ ràng đã bị hấn đụng phải, đây là có bao nhiêu xúi quẩy!

“Ha ha, Sở tiểu thư đây là túi sách của cô.” Nói xong Lâm má lại đi ra ngoài

“Ai da...” Thiên Thiên xoa trán rên rỉ vài tiếng, đưa tay túm qua túi sách lấy di động ra.

“A lô, Hách Sáng, bà ở nơi nào?”

“Tại nơi hẹn hò ... không cần phải để ý đến mình, buổi tối mình không quay về !” Đầu bên kia điện thoại âm ỉ, vừa nghe cũng biết là tại KTV.

Trước kia mặc kệ hẹn hò bao nhiêu bạn trai, buổi tối thời điểm nàng cũng sẽ trở về chơi game còn khinh bỉ mình vài cái, đối với Hách Sáng gần đây thường xuyên không trở về nhà trọ Thiên Thiên mặc dù buồn bực nhưng là không nghĩ nhiều.

Rất uể oải nói: “Hách Sáng, mình... mình...”

Đầu bên kia điện thoại Hách Sáng hiển nhiên nghe ra Thiên Thiên không thích hợp, ổng nghe an tĩnh hơn rất nhiều, hấn là trốn vào phòng rửa tay:

“Làm sao vậy Thiên Thiên, bà bị đánh cướp sao? Bà nói mình đi ra cửa chưa bao giờ mang trên người hai mươi đồng, ai ngu như vậy cướp bóc cậu nha?”

Thiên Thiên rất muốn lườm nàng một cái:

“Muốn cướp cũng là cướp bóc đại tiểu thư nhà cậu, cướp bóc mình làm gì, mình là... mình là bị lão bản...”

“Gi? Bị lão bản cho cuốn gói ?” Hách Sáng bắt đầu an ủi:

“Không quan hệ ... cùng lắm thì đi công ty cha mình làm, vừa vặn cha mình thích cùng bà đánh cờ, bà nếu như đến ông ấy sẽ rất mừng rỡ vô cùng...”

“Không đúng không phải...” Thiên Thiên hít sâu một hơi:

“Bà đừng nói trước nghe đã.”

“Ừ, nghe đây...cứ nói.”

“Mình... Mình bị lão bản bắt a a a!” Ô ô ô ô.

“Hả? Gì? Bị quy tắc ngầm rồi? Nha, chúc mừng bà..., ai nha Lăng Phong rốt cục thông suốt rồi!”

Thiên Thiên bối rối.

“Hách Sáng, cậu có phải là có chuyện gì giấu diếm mình?” Cái gì gọi là “Lăng Phong rốt cục khai khiếu?”

Hách Sáng ấp a ấp úng: “ạch... Gì kia, Thiên Thiên... bạn trai mình còn ở bên ngoài chờ đây, mình cúp máy...2 người từ từ chơi, bye bye!”

Chuyện này có quỷ, Thiên Thiên bắt đầu hoài nghi hành động kì quái gần đây của Hách Sáng, bắt đầu sinh một cái ý nghĩ - - chẳng lẽ Hách Sáng cùng tổng tài vốn là biết?

“Sở tiểu thư, cô đã xong chưa?” Lâm má đã lần thứ hai gõ cửa thúc giục Thiên Thiên ăn cơm đi.

Tắt đi vòi hoa sen: “Được rồi, cháu tới.”

Nghe Lâm má nói làm cho nhà Lăng Phong quản gia đã lâu, cho khẩu vị ăn của Lăng Phong là bị Lâm má ảnh hưởng, món ăn Lâm má nấu thậm chí so với nhà hàng cao cấp vị còn ngon hơn làm cho Thiên Thiên tuyệt không kinh ngạc.

Chỉ một mực một tán thưởng: “Lâm má, món ăn má làm ngon thật, nếu là mỗi ngày đều có thể ăn như vậy phỏng đoán nửa tháng cháu liền biến thành một người mập mạp .”

Lâm má kiến thức rộng rãi, gặp qua mọi thiên kim dnah môn truy đuổi Lăng Phong hoặc là mọi cô gái muôn hình muôn vẻ nhưng là tiên sinh mang về nhà vị trước mắt này cô bé không câu nệ tiểu tiết rất tự nhiên, vô hình làm cho người ta một loại cảm giác thân thiện.

“Sở tiểu thư thích có thể tới đây ăn cơm tối, vừa vận cũng có thể cùng Nam Nam chơi.”

Thiên Thiên cười nheo mắt, nhích người phía dưới truyền đến đau nhức làm cho nàng thoáng cái thanh tỉnh, cắn dũa:

“Còn chưa phải muốn.... ngẫu nhiên ném thử tay của má là tốt rồi, Thiên Thiên đến không thích hợp, ha ha ~ “

“Cũng đúng... người trẻ tuổi ngay từ đầu thời gian dính cùng một chỗ sẽ nhiều hơn, cuộc sống sau này sẽ không nóng như vậy .”

Thiên Thiên khuôn mặt đỏ lại hồng, ánh mắt lóe lên, nghĩ giải thích cũng bị Lâm má bắt được tại hiện trường không thể che giấu, yên lặng ăn cơm một câu nói đều thẹn thùng đáp.

“Ha ha, Sở tiểu thư không cần thẹn thùng, tiên sinh thích cô chúng ta cũng nhìn ra được, không lâu cô hãy liền chuyển vào cùng chúng ta cùng nhau ở.”

Ai!

Thiên Thiên ai oán, chẳng lẽ Ngô má không quan tâm chuyện ta đi quy tắc ngầm sao.....? Ta chỉ là bình thường bị lên, không có chính thức nha!

Gia tốc ăn ... sớm một chút ăn no về sớm một chút, miễn cho trong chốc lát BOSS đến lại bị lên một lần, toàn bộ chuyện của cháu liền thật sự đi tong!

Nhớ tới buổi trưa ở trên giường... Thật không rõ người nam nhân này sao có nhiều tinh lực như thế, ngay cả nàng từng luyện qua TaeKwonDo đều đánh không lại được hẳn, không khoa học... này không khoa học!

“Tiên sinh đã về rồi, vừa vận... Sở tiểu thư đang ăn.” Lâm má hướng cửa phòng ăn nghênh đón, sống lưng Thiên Thiên trực tiếp cứng, một miếng cơm móc ở trong miệng rất cuộc nuốt không trôi.

“Ừ, vừa vận cháu còn chưa ăn.”

Thiên Thiên cảm thấy một đạo mắt nhìn chằm chằm lưng của nàng, thân thể cứng lợi hại hơn.

“Tốt, tôi đi lấy bát, tiên sinh hãy vào ngồi trước.”

“Ồ... bờ biển.”

“Cùng ai.”

“Cùng.... Không có, một mình em.” Nói xong nhin không được tự hỏi tại sao mình phải nói dối.

“Phải không?”

Thiên Thiên tim đập thoáng cái rối loạn.

Tổng tài bình thường sẽ không hỏi nàng vấn đề gì, nhiều lắm là nói vài cái đơn giản nếu như đã có “Hỏi” như vậy nhất định là đang hoài nghi a...

“Tại chỗ đó, anh qua đó.”

“Hả? Tổng tài, ngài...” Ông nghe truyền đến âm thanh cúp máy.

Thiên Thiên sợ hãi...sau đó vì chính mình tự cảm thấy không giải thích được.Nàng rốt cuộc sao lại bối rối cái gì?

Chẳng qua là cùng Vân Từ đi ra tâm sự, hơn nữa coi như còn là quen biết cũ, mặc dù hẳn đột nhiên thổ lộ dọa nàng nhảy dựng, bất quá quá trình nói tới coi như là cùng bạn cũ gặp nhau ...sợ cái ỉ mà sợ!

Nghĩ thông suốt Thiên Thiên cũng tất nhiên không thể sợ .

“Là Lăng tổng sao?” Vân Từ đã đi tới đây, đứng ở bên cạnh Thiên Thiên.

“Ừ.”

Không đúng! Tổng tài làm sao sẽ biết rõ vị trí của nàng? ? ! !

24. Chương 32(hết)

Chương 32

“Tổng tài, em ăn no, nên... Cần phải trở về...” Nàng không biết vì cái gì, ngay cả dũng khí liếc hắt một cái cũng không có, rõ ràng nàng mới là người bị hại, hắt làm sao lại một bộ dạng đường hoàng còn mình như kẻ làm chuyện xấu.

Lăng Phong sắc mặt biến hóa: “Anh còn chưa nói cho em đi, em đang sợ cái gì.”

Sợ cái gì BOSS đại nhân anh lại không biết...

“Bởi vì...” Loại chuyện như vậy như thế nào dễ nói:

“Bởi vì trời tối, quá muộn trở về Hách Sảng sẽ oán giận em... ừ, đối thế”

“Cô ấy sẽ không trở về, về sau cũng sẽ không.” Giọng nói chắc chắn.

“Hả?”

Lăng Phong buông lỏng một chút cà vạt tại bên ghế cạnh Thiên Thiên ngồi xuống: “Chỗ nhà trọ em ở anh đã mua lại, bất động sản tên là của em.”

Thiên Thiên phản ứng đầu tiên là: “Tổng tài, ngài tại sao có thể tùy tiện đem thẻ căn cước nhân viên sao chép cầm đi sử dụng?” Nói xong, không đúng... tên của nàng...

“Đây là văn kiện bất động sản, em cất kỹ.” Lăng Phong từ trong cặp tài liệu xuất ra một túi đặt ở trước mặt Thiên Thiên.

Thiên Thiên giờ mới biết nàng hiện đứng tên tòa nhà trọ kia, mặc dù không phải là khu vực nội thành xa hoa bất quá chỉ riêng tiền thuê mỗi tháng đều đắt tiền làm cho nàng choáng váng nếu không phải là Hách Sảng chia đôi tiền thì nàng chắc sớm bị chữ nợ đòi đến chạy chết rồi .

Lăng Phong bộ dạng rất nghiêm túc, sẽ không lừa gạt nàng, mà thôi giấy trắng mực đen tại trước mặt, một cái ý niệm kỳ quái nảy lên trong đầu của nàng.

“Tổng tài, anh là muốn dùng cái này...” Không có cách nào nói ra vài từ trái với đạo đức: “Là muốn dùng cái này đền bù tổn thất của em sao?”

“Đền bù tổn thất?” Lăng Phong dùng ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn nàng, một lát sau gật gật đầu:

“Xem như thế đi.”

Thiên Thiên trầm mặc một hồi, không sao cả cười cười:

“Lần đầu tiên mà thôi... tổng tài không cần quá để ở trong lòng, chúng ta đều là người trưởng thành không phải là.” Giả vờ đem túi tài liệu bất động sản đẩy tới trước mặt Lăng Phong: “Tâm ý của tổng tài em lĩnh, em chẳng qua chỉ là một nhân viên bình thường của Lăng thị, không dám đương nổi lễ vậy lớn như vậy, tái kiến.”

Tâm như bị kim châm, đau đến hít thở không thông, nàng liên tục không biết tới ngày hôm qua khi hắt đưa cho giấy tờ nàng tại sao phải khó qua như vậy, nàng cho rằng nàng có thể thản nhiên đối mặt với việc

quy tắc ngầm, đúng vậy nàng vốn là có thể. Chỉ là trước hôm nay nàng hiểu... thì ra là lòng của nàng đã từ từ trầm luân, đã không hề thuộc về mình.

Hách Sảng gọi điện thoại, Thiên Thiên chưa đón nghe, lật người dùng gối đầu che tiếp tục ngủ.

Đây là lần đầu tiên từ trước tới nay nàng yên trốn việc, lần đầu tiên cự tuyệt người nói chuyện, nhốt mình cái gì cũng không thèm nghĩ nữa.

Làm sao có thể cái gì cũng không muốn, tựa như ngày hôm qua...

Điện thoại lại không như mong muốn lần nữa vang lên, Thiên Thiên không chút do dự ấn phím tắt máy.

Có lẽ nàng không nên đối với hấn động tâm, nàng cùng hấn vốn chính là người của hai thế giới, hấn là lão tổng cao cao tại thượng nàng chẳng qua là một dân thường trong một gia đình biến cố cùng mẫu thân sống nương tựa lẫn nhau, biết rõ những thứ này, rõ ràng có thể thấy rõ thực tế... vì cái gì còn khó như vậy ...

Chuông cửa một tiếng lại một tiếng, Thiên Thiên rốt cục không thể nhịn được nữa đẩy lấy tóc rồi đi mở cửa, cửa vừa mở ra: “Làm gì đó... vài ngày sẽ không tới, lúc này chạy về làm gì, nhìn bộ dạng mình bị khi phụ ra sao ư, sao lại có loại bằng hữu như bà chứ...”

Thấy rõ người đứng ở bên ngoài, Thiên Thiên phản ứng đầu tiên chính là đóng cửa.

Lăng Phong đứng ở cửa một cái tay chống cửa phòng, khuôn mặt tuần mỹ lộ vẻ bất đắc dĩ, còn có rõ ràng mệt mỏi:

“Đã nhiều năm như vậy ...vẫn là bướng bỉnh như thế, cùng giống như lúc trước đồng dạng, thà bị đau chứ không cho anh đưa em đi bệnh viện.”

Thiên Thiên đột nhiên ngửa đầu:

“Anh đang nói cái gì...”

“Sở Thiên Thiên, em thực không phải ngây ngốc bình thường.”

“Anh... ?”

Khuôn mặt mệt mỏi giãn ra, Lăng Phong cười:

“Nhìn lại một chút, còn nói anh mắt lé sao?”

“Thiên Thiên giật mình, ấp úng phun ra mấy chữ:

“Ca ca xinh đẹp?”

“Nhìn thấy ca ca còn không cho vào hả không rót ly nước cho anh, anh tại dưới lầu nhà em đứng nửa ngày trời, sắp chết khát rồi .”

Bốn mắt nhìn nhau cực kỳ lâu, ngoại trừ thân phận hiện tại của Lăng Phong, hấn hết thấy hết thấy động tác cử chỉ đều cùng Đại ca ca tương tự, nàng trước kia như thế nào một chút cũng không có phát hiện.... là nàng quá trì độn, ngây ngốc như hấn nói sao?

“Còn không có xem đủ sao?”

“Em sợ có người giả mạo ca ca của em.”

“Yên tâm, anh tuyệt không nghĩ giả mạo hấn.” Lăng Phong tiến tới gần Thiên Thiên:

“Em chỉ nghĩ...để làm chồng của em mà thôi.”

Một lần nữa nhìn thấy Đại ca ca kia vốn là chuyện phi thường vui vẻ nhưng là bây giờ tình huống tựa hồ chẳng như lý tưởng, tất cả sung sướng đều bị nàng nhất thời mất khống chế quấy rầy.

Hồn nhiên nhớ lại, không chịu nổi thực tế cỡ nào!

“Chuyện ngày hôm qua, chúng ta đều quên đi.” Thiên Thiên nhịn thật lâu mới mở miệng, nhớ lại là rất tốt đẹp nhưng là thực tế thì tàn khốc, nàng không tin Lăng Phong nam nhân hào quang vạn tượng sẽ thật sự thích nàng.

“Đã quên?” Lăng Phong đấm mắt từ từ dâng lên tức giận:

“Em xác định.”

Trầm mặc một lát: “Xác định.” Thanh âm thấp đủ cho chỉ có chính mình nghe thấy.

“Tốt.”

Lăng Phong đi, Thiên Thiên cảm giác được sự phẫn nộ của hắn.

Ngày này là một ngày mà hơn hai mươi mấy năm qua nàng tối loạn nhất, cuộc sống tâm loạn như ma. Là một phụ nữ hiện đại, trốn việc, là không đúng.

Ngày hôm sau

Thiên Thiên bình thường đi làm, gương mặt xinh đẹp có vẻ tái nhợt nhu nhược, cho dù ai nhìn cũng sẽ sinh lòng thương cảm, đại khái là bởi vì Thiên Thiên sắc mặt không tốt bất quá trong phòng làm việc khó được đi tới gần hồi lung tung này kia, thức thời chỉ ở một bên thảo luận.

“Uy, a Nhiếp, cậu có chú ý tới không, tổng tài hôm nay tới công ty bên cạnh mang theo một nữ nhân, không biết có phải hay không là mới nhậm chức.”

“Cái gì mới nhậm chức, tổng tài dù là...”

Ngón trở lên lén chỉ phía Thiên Thiên: “Nhỏ giọng một chút.”

Chung quanh vài cái đồng nghiệp bà tám ngăm hiểu: “Lão bản ở đâu là dễ dàng như vậy thuộc về ai đó .. ai, cho tới bây giờ chỉ thấy người này cười, có ai nghe được người xưa khóc nha!”

“Cho nên tôi đã nói, giữ mình trong sạch tương đối khá, trào cang cao đến cuối cùng rơi lại càng đau...”

Tiếng thảo luận im bặt.

Thiên Thiên đã thành thói quen thời gian các nàng nghỉ trưa tranh thủ buôn chuyện, đột nhiên không nói lời nào ngược lại làm cho người ta không thích ứng, nhin không được quay đầu lại nhìn một cái.

Người luôn luôn lúc này sẽ không vào lầu ba mà Lăng Phong hôm nay rõ ràng sẽ đến, ai cũng không nghĩ tới, đám bất quá mặt bị hù dọa xám xịt trở lại vị trí của mình khẩn cầu phạt tổ phù hộ không bị cuốn gói .

“Thư Bội, em đi lên trước đi.” Lăng Phong đối với cô gái cao gầy bên cạnh nói.

Cô bé kia rất đẹp, tươi mát tuổi cùng Thiên Thiên không sai biệt lắm, tư thái không khác ngoại trừ làn da nếu so với Thiên Thiên hơi đen một chút, những phương diện khác thật sự rất giống, mà ngay cả việc trước khi đi đối với Lăng Phong làm mặt quỷ bộ đều giống Thiên Thiên đồng dạng.

“Sở Thiên Thiên, em đi theo anh.”

Nàng bây giờ thật sự thật sợ hãi nhìn thấy hắn, khác với dĩ vãng e ngại mà là một loại sợ hãi. Nàng sợ nàng yêu hắn càng không thể cứu vãn, sợ hắn chỉ là một phút chơi đùa sẽ đem nàng bị thương tích đầy mình, nàng sợ hắn cha mẹ hắn giống cha mẹ chồng trong tiểu thuyết yêu cầu rất cao, sợ bọn họ từ đâu tới gây cho nàng áp lực, sợ hãi. Đường đi không lối thoát...không đúng tình yêu thật là đáng sợ.

Có lẽ là nàng nghĩ quá nhiều, có lẽ là một cô gái ngây ngốc một khi thông suốt liền thích nghĩ nhiều, tóm lại có thể phân tích, có thể nghĩ thì đều bị nàng suy nghĩ một lần.

“Tổng tài có chuyện gì có thể ở chỗ này nói.” Tận lực làm mình thoát nhìn rất tỉnh táo.

“Anh lập lại lần nữa, cùng anh đi ra.”

Nhiệt độ phòng làm việc thoáng cái xuống đến dưới 0 độ, ngay cả âm thanh đồng hồ đều trong lúc nhất thời đình chỉ.

Đã có mục tiêu mới, không biết là ai ngày hôm qua còn nói yêu nàng, trở mặt thật là nhanh...

Cánh tay bị sét sao cầm chặt, Thiên Thiên bị đau:

“Thả em ra!”

“Không thả.”

“Buông ra!”

“Không thả.”

“Anh... Buông ra!”

“Không thả.”

Trong phòng làm việc những người khác bị coi thành không khí, những không khí này cũng rất thức thời làm tốt vai trò của mình, cứ coi chúng tôi là không khí

~~

Ai cũng chưa từng thấy qua tổng tài có một màn quần quít như vậy, ai cũng chưa từng nghe qua tổng tài đối với người nào đó một câu nói quá hai lần. Bởi vì dưới tình huống bình thường, có thể làm cho tổng tài nhắc lại một câu thì người đó sẽ là bị cuốn gói....

Xung quanh đám không khí kia nhìn Thiên Thiên sẽ tự nghĩ trường hợp lần này không giống như bị thế, mà là...

“Ngoan ... đừng làm rộn, theo anh ra ngoài anh có lời muốn cùng em nói.”

Thiên Thiên mím môi ủy khuất muốn khóc, xoay người sang chỗ khác: “Không đi.”

Bất cả hai tay còn giả bộ thực ôn nhu như thế, nam nhân này thực không đáng tin cậy!

“Nghe lời.” Lăng Phong dặt tay Thiên Thiên:

“Đi theo anh.”

Chưa từng gặp qua hắn có một mặt này Thiên Thiên và đám không khí kia đều bị ngây dại, vốn là ngây ngốc Thiên Thiên ở đâu còn có thể ngoan cường chống cự nên đi theo hắn, mặc hắn dắt nàng đi ra khỏi phòng làm việc.

“Cái... Cái gì? Cha mẹ anh muốn gặp em?”

“Đúng vậy, vừa rồi cô bé kia em thấy được, là em gái của anh, được mẹ anh phái tới.”

Nguyên lai là muội muội nha.

“Khó trách cùng anh bộ dạng giống như vậy.” Nàng còn nói thoát nhìn rất xứng đôi đây ánh mắt mình bị gì thế...

“Ừ, muội muội anh từ trước đến nay cùng cha mẹ ở tại Mĩ, tính tình thô lỗ với em rất hợp.”

Thiên Thiên cúi đầu đỏ mặt: “Này có quan hệ gì tới em...”

“Mẹ anh tại khách sạn đã chọn địa điểm, buổi chiều anh và em cùng tới đó.”

Đây là nàng dâu gặp cha mẹ chồng trong truyền thuyết sao? A không đúng, nàng khi nào thì thành vợ hắn .. rõ ràng còn đang giận dữ, rõ ràng nàng còn không có nghĩ thông suốt mà...

“Được rồi.” Lăng Phong néo mặt Thiên Thiên mặt:

“Ngốc cô nương, suy nghĩ nhiều như vậy làm gì, có anh đây.” Thiên Thiên từ trong mắt hắn nhìn qua là sự sủng ái chân thành tha thiết, còn có mong đợi.

Hết thấy tới quá nhanh, một cái vấn đề còn không có hiểu rõ một vấn đề khác nổi gót tới, làm cho nàng vốn là tẻ bào não khó phát triển giờ như khó gánh vác.

“Này quá... Quá đột nhiên.”

“Sau đó thì sao?”

“Em có thể hay không mấy ngày nữa đi gặp bá phụ bá mẫu... Em còn không có chuẩn bị tốt.” Muốn mời nàng đi gặp cha mẹ của hắn, đứa ngốc cũng nhìn ra được tâm ý của đối phương khụ khụ, mặc dù Thiên Thiên không thể so với đứa ngốc thông minh hơn bao nhiêu.

Bên cạnh BOSS thở phào nhẹ nhõm: “Buổi sáng mẹ anh điện thoại tới anh đã cảm thấy này quá vội vàng sợ em khó có thể tiếp nhận, tốt cho em ba ngày, thứ bảy dẫn em đi gặp cha mẹ anh.”

“Nhìn sắc mặt em kém như vậy, cũng nên nghỉ ngơi thật tốt hai ngày.”

“Cảm ơn...”

“Còn khách khí với anh?”

“Ách... ”

Lăng Phong tạm thời gặp một cái khách hàng, dẫn dò lái xe đưa Thiên Thiên trở về, sau đó đi tiếp khách, Thiên Thiên tại bãi đậu xe chờ lái xe thời điểm Vân Từ xuất hiện ở bên cạnh nàng.

“Ở cùng một chỗ sao?”

Thiên Thiên gật gật đầu.

“Lăng Phong thay đổi, trước kia hắn vĩnh viễn đều là bày mưu nghĩ kế, ngay cả tình cảm cũng thế... hắn hoảng loạn như vậy lần đầu tiên anh chứng kiến.”

Thiên Thiên vẽ mặt mờ mịt:

“Hả?”

Vân Từ nở nụ cười, cười đến có điểm thâm lương:

“Anh làm nhiều như vậy...hắn vẫn là nhìn không tới. Anh cảm tạ hắn khi cha anh làm ăn thất bại thời điểm thỉnh cầu phụ thân của hắn đầu tư, chú ý nhất cử nhất động của hắn... cho đến phát hiện có em.” Tốt đẹp chính là nhớ lại, ngay cả vẻ mặt thâm lương vừa rồi cũng thay đổi nhu hòa:

“Anh chỉ là muốn hiểu rõ hắn càng nhiều, cũng kể cả chuyện của em.”

Hắn nói Thiên Thiên hoàn toàn nghe không có hiểu, không đành lòng cắt đứt chuyện cũ tốt đẹp cứ như vậy lẳng lặng đứng nghe.

“Chúc hai người hạnh phúc.” Câu nói sau cùng nói xong, Vân Từ đi, ngay cả một câu “Tái kiến” cũng không có nói.

Từ đó về sau Thiên Thiên chưa từng gặp qua Vân Từ, Vân Từ tập đoàn giao cho Tiêu Hàn quản lý. Trước đó nàng vẫn cho là hắn đã từng thật sự thích qua nàng, cho nên thương tâm rời đi nhưng em gái Lăng Phong về sau nói cho nàng biết mười năm trước có một đứa con trai truy đuổi ca ca của nàng, người nam kia chính là Vân Từ. Hắn yêu không phải là Thiên Thiên mà là Lăng Phong.

Thiên Thiên không có thể hiểu được hắn vì sao cấp cho nàng một loại cảm giác đó, còn không tiếc lãng phí thời gian tại trên người nàng nhiều năm như vậy, bị lời thề của hắn làm nàng... Vấn đề này chỉ sợ chỉ có Vân Từ tự mình biết.

Được lãnh đạo phê chuẩn nghỉ phép hai ngày, Thiên Thiên ngoại trừ cùng Lăng Phong gọi điện thoại, trên căn bản là chơi game. Chỉ có như vậy mới có thể không thêm nghĩ đến vấn đề của Vân Từ. Trong lúc đó Bạch y như phong cơ bản đều online cùng nàng, hỏi tâm sự của nàng thay nàng giải đáp, Thiên Thiên còn nói cho hắn biết nàng yêu Boss đại nhân mà chính mình trước liên tục sợ hãi ,Bạch y như phong cười nói ngày kia mang nàng đi phó bản đánh BOSS cho đã ghiên.

Thiên Thiên vừa định nói ngày kia nàng phải đi gặp cha mẹ BOSS nhưng hệ thống nhắc nhở Bạch y như phong logout .

Đang không giải thích được Bạch y như thế nào đột nhiên đã off thì chuông điện thoại di động vang lên... là Lăng Phong đánh tới.

“A lô...” Thiên Thiên hiện tại không biết xưng hô như thế nào với hắn, mặc dù hắn một ngày gọi mười cuộc điện thoại còn nhắn tin QQ tóm lại... Ngoại trừ khi nàng chơi game thì hai người cơ hồ đều ở liên lạc, nàng cũng chỉ biết mờ mịt nên xưng hô với hắn như thế nào:

“Tổng tài.” Gọi thế này thuận miệng hơn.

Lăng Phong cũng không bắt buộc: “Ừ, chuẩn bị một chút đi anh tại dưới lầu chờ em, rồi cùng nhau đi ra ngoài một chuyến.”

“Đi chỗ nào?”

“Làm sao vậy, không muốn ra cửa?” Lăng Phong âm thanh nghe rất ôn nhu.

Thiên Thiên đuổi lưng một cái, hắn tìm nàng ra cửa còn có thể đi chỗ nào, đơn giản chính là ra đi ăn cơm:

“Em nghỉ ở nhà làm.”

Thanh âm trong điện thoại kinh ngạc mừng rỡ:

“Tốt, anh gọi điện thoại kêu Lâm má đưa món ăn tới đây.” Thiên Thiên còn chưa kịp nói: “Không cần em đi mua là tốt rồi.” thì bên kia đã cúp điện thoại.

Một phút đồng hồ sau chuông cửa vang lên, Thiên Thiên đoán được là Lăng Phong đến đây, tắt đi máy tính mở cửa.

Cửa vừa mở ra đã bị hắn bế lên, nói đúng ra là bị hắn ôm tiến gian phòng...

“Anh làm gì... A...”

“Ở nhà làm.... em nói.”

Lúc nói chuyện người đã bị hắn đặt lên trên giường áp dưới thân thể.

“Không được!” Nghiêm trọng kháng nghị, hai ngày trước lần đó thật là đáng sợ...

Tại trước mặt BOSS kháng nghị, rõ ràng không có thực tế hiệu quả hậu quả có thể nghĩ.

Buổi tối hôm đó, rau tươi hải sản Lâm má đưa tới đều rất xúi quẩy, đáng thương bị ném vào tủ lạnh nằm đó .

Thê thảm hơn chính là Thiên Thiên. Lại mệt nhọc một đêm sau còn bị BOSS bắt đi công ty, đơn giản là vì nửa đêm hôm qua, một mối không chịu nổi nàng suy yếu đã nói qua một câu nói: “Anh thật vô độ, em muốn chạy trốn...” Cho nên đã bị BOSS đại nhân sáng sớm ôm lên xe mang tới công ty.

Cũng may ghế của phòng làm việc rộng thùng thình thoải mái, ngủ dậy so với giường của nàng còn thoải mái hơn nên cũng liền chấp nhận như vậy ngủ.

Thiên Thiên khi tỉnh lại Lăng Phong mới vừa hợp xong, còn buồn ngủ kêu đói bụng, vừa nhìn Lăng Phong loại ánh mắt nhìn như lang hổ xem nàng nói:

“Anh cũng vậy... đói.” Thời điểm này thì nàng sẽ không như vậy đói bụng nữa. Rơi lệ...

“Tổng tài, em...”

“Có thể đi về trước sao?” Nơi này quá nguy hiểm ... quá nguy hiểm.

“Trở về làm gì. Muốn anh cùng em trở về sao?” Cười mê người i.

“Ách...” Tìm lý do kiếm cớ:

“Trở về chơi game, ha ha.”

“Được.” Lăng Phong tắt đi máy tính xách tay:

“Anh cũng vậy... trở về chơi game.”

Thiên Thiên mãnh liệt lắc đầu: “Đừng đừng đừng đừng.” Cười đến so với khóc khó coi:

“Tổng tài trăm công ngàn việc, sao có thể cùng em đồng dạng bận rộn mà chơi game đây.”

“Cũng đúng.” BOSS đại nhân gật đầu...

“Bất quá, ngẫu nhiên giải trí một chút cũng không sao, “

“Kỳ thật anh chơi game cũng là vì theo đuổi.”

Thiên Thiên kinh ngạc:

“Hả?”

BOSS gương mặt, triển lộ nụ cười mê người yếu ớt, lời nói xoay chuyển:

“Đêm nay cònkia.”

Nhớ lại tối hôm qua, Thiên Thiên cái kia... Kinh nha! Lập tức từ chối nhã nhặn:

“Không không không được, như vậy người ta sẽ nói tổng tài...anh đối với thuộc hạ giở trò lưu manh .”

Lăng Phong dù bận vẫn ung dung cúi đầu xem nàng một lát, chuyển thành ánh mắt:

“Sở Thiên Thiên, chẳng lẽ em không có đối với anh giở trò lưu manh qua?”

“ ... ”

Vì vậy cuộc sống tiếp sau của Thiên Thiên chính là liên tục bị boss dở trò lưu manh, và đương nhiên sẽ không có chuyện Lăng Phong lão bản bị ăn một cái tát gì nữa. Mọi việc cứ êm đềm trôi qua, Thiên Thiên đánh Ba Tư đã max lv, mặc trang phục lông lánh đủ hiệu ứng trang bị phang đám tiểu quái chút giận còn Bạch y như phong vẫn tiêu sái nổ pháo hoa thi thoảng làm nhiệm vụ nhỏ con với phụ nhân mình đương nhiên tiền công nhân được là không nhỏ rồi.

HOÀN

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/boss-va-thien-thien-ai-la-nguoi-luu-manh>